

နွေစံရာမှ အရိယဓမ္မများ

အမှတ်(၁)

ဓမ္မဝိဟာရီ ဘဒ္ဒန္တဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ
(ငါးဘွဲ့ရ ဓမ္မာစရိယ၊ ဝိသိဋ္ဌပါကဋ)

(၁၃၇၉) ခုနှစ် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၊ (၂၀၁၇) ခုနှစ်
နိုဝင်ဘာလ (၃)ရက် သောကြာနေ့

အရိယဓမ္မသမဂ္ဂဝင်များ ဖတ်ရှုလေ့လာ သိမ်းဆည်းရန်
အတွက်သာ ပုံနှိပ်ပါသည်။

ဤစာမူသည် 'အရိယဓမ္မသမဂ္ဂ' ပိုင် စာမူဖြစ်ပါသည်။
ဤစာမူကို မည်သူမဆို ကူးယူဖတ်ရှု လေ့လာနိုင်ပါသည်။

မာတိကာ		
စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	မိတ်ဆက်နိဒါန်း	၄
အခန်း(၁)		
၂။	နှုတ်ခွန်းဆက် စကားပြောကြားခြင်း	၁၁
အခန်း(၂)		
၃။	သမဂ္ဂဖွဲ့စည်းမည့် ပုံစံ အခြေအနေကို ရှင်းလင်း မိန့်ကြားပေးခြင်း	၅၉
အခန်း(၃)		
၄။	ဥက္ကဋ္ဌတာဝန်နှင့် သင့်တော်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်များအား ရွေးချယ်ခြင်း	၇၅
အခန်း(၄)		
၅။	နိဂုံးချုပ် ဆုံးမဩဝါဒ မိန့်ကြားခြင်း	၉၃

မိတ်ဆက်နိဒါန်း

ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏနဲ့ ပရိသတ်ကို ရှေးဦးစွာ မိတ်ဆက်ပေးချင်ပါတယ်။ ပရိသတ်များအနေနဲ့ ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မမှန်ကန်တဲ့ အသိပေးချက်ရထားလို့ ခေါင်းထဲမှာ သိချင်နေတာတွေ သိစရာတွေလည်း ရှိကောင်း ရှိနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏနဲ့ ပရိသတ်ကို မိတ်ဆက်ပေးရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏနဲ့ စပ်လို့ သိချင်စရာတွေက ‘ဓမ္မဝိဟာရီ’ဆိုတာ ဘာလဲ၊ ဘယ်လို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးလဲ၊ ဘယ်တုန်းက တရားသိမြင်တယ်လို့ ဝန်ခံပြောဆိုခဲ့တာလဲ၊ သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ဘာတွေလုပ်လို့ ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ ဆိုတာတွေကို မေးချင် မြန်းချင် သိချင်ကြပါလိမ့်မယ်။ ဒါတွေကိုပဲ ပရိသတ်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးလိုက်ပါတယ်။

‘ဓမ္မဝိဟာရီ’ ဆိုတာ အရိုးရှင်းဆုံးပြောရင် ‘တရားနဲ့ပဲနေသူ’ လို့ အဓိပ္ပာယ်ရှိပါတယ်။ ‘တရား’ဆိုတာတွေက မတရားတာ မမျှတတာတွေရဲ့ပြောင်းပြန် ဆန့်ကျင်ဘက်တွေမှန်သမျှဟာ တရားတာ မျှတတာတွေပါပဲ။ အဲဒီ‘တရား’ဆိုတာ ရှောင်ကြဉ်စရာ ဒုစရိုက်=မကောင်းမွန်တဲ့အကျင့်ဆိုးတွေကို ရှောင်ကြဉ်ပြီး ဆောင်စရာ သုစရိုက်= ကောင်းမွန်တဲ့အကျင့် မျှတတဲ့အကျင့်တွေကို ဆောင်နေတာပါပဲ။

ရှောင်ကြဉ်စရာ မကောင်းမွန်တဲ့အကျင့်ဆိုးတွေဆိုတာက ကံသင်္ခါရတရားတွေပဲ။ ဆောင်စရာ ကောင်းမွန်တဲ့အကျင့် မျှတတဲ့အကျင့်တွေဆိုတာက အဲဒီ ကံသင်္ခါရတရားတွေကို ရှောင်ကြဉ်လို့ဖြစ်တဲ့ ဝိသင်္ခါရတရားတွေပဲ။ ဒီတော့ ကံသင်္ခါရတရားတွေဟာ မတရားတာ မမျှတတာတွေဘဲ။ မတရားတာ မမျှတတာတွေဖြစ်လို့ အဲဒီ ကံသင်္ခါရတရားတွေကို

လူရှောင်ကြဉ်ရတာပဲ။ လူရှောင်ကြဉ်ရမှာတွေကို မရှောင်ကြဉ်ရင် လူ့အသိုင်းအဝိုင်း လူ့အဖွဲ့အစည်း လူသားလောကကြီး တစ်ခုလုံး ဘယ်တော့မှ ငြိမ်းချမ်း သာယာမှု မဖြစ်ဘူး။

ရှောင်ကြဉ်စရာတွေကို ရှောင်ကြဉ်ရုံလေးမျှနဲ့ မပြီးသေးဘူး၊ လူဆောင်စရာ ကောင်းမွန်တဲ့အကျင့် မျှတတဲ့အကျင့်ဖြစ်တဲ့ ဝိသင်္ခါရတရားတွေကိုလည်း ဆောင်ပါမှ လူ့အသိုင်းအဝိုင်း လူ့အဖွဲ့အစည်း လူသားလောကကြီးဟာ ငြိမ်းချမ်းသာယာ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ အဲဒီလိုဖြစ်လာဖို့ ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးညဏက ရှေ့သွားခေါင်းဆောင် စံပြပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်နဲ့ မတရားတာ မမျှတတာတွေကို ရှောင်ကြဉ်ပြီး တရားတာ မျှတတာတွေကို ဆောင်ပြီး နေပြသူဖြစ်လို့ ‘ဓမ္မဝိဟာရီ’ လို့ခေါ်ပါတယ်။

ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော်ကို ကောဇာနှစ် (၁၃၀၀) ပြည့်နှစ်၊ နယုန်လဆန်း (၃) ရက်၊ ခရစ်နှစ် (၁၉၃၈) ခုနှစ်၊ မေလ (၃၁) ရက်၊ အင်္ဂါနေ့မှာ အရှေ့တောင်အာရှ၊ အာစီယံဒေသတွင်းနိုင်ငံ၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပခုက္ကူခရိုင်၊ မြိုင်မြို့နယ်၊ ခေါင်းကွဲကျေးရွာနေ ဦးမြဒင်+ဒေါ်လှဒွန်းတို့မှ မွေးဖွားခဲ့ပါတယ်။

(၁၉၄၃) ခုနှစ်မှ (၁၉၅၂)ခုနှစ်ထိ ဆရာတော် အသက်(၅)နှစ်သား အရွယ်မှ (၁၄)နှစ်သားအရွယ်ထိ ကျောင်းသားဘဝဖြင့် နန္ဒာရာမရွာဦးကျောင်းဆရာတော် ဦးပညာထံမှာ ဘုန်းတော်ကြီးသင်ပညာကို သင်ကြားဆည်းပူးခဲ့ပါတယ်။

ကောဇာနှစ် (၁၃၁၄)ခုနှစ် နယုန်လကွယ်နေ့၊ ခရစ်နှစ် (၁၉၅၂) ခုနှစ် ဇွန်လမှာ နန္ဒာရာမရွာဦးကျောင်းဆရာတော် ဦးပညာကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုပြီး ရှင်သာမဏေ ဘဝအဖြစ်ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီနှစ်မှာပဲ မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မန္တလေးခရိုင်၊ မန္တလေးမြို့ မစိုးရိမ်ကျောင်းတိုက်သို့ စာပေပရိယတ္တိ သင်ကြားဆည်းပူးရန် ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ကောဇာနှစ် (၁၃၂၀) ခုနှစ် နယုန်လဆန်း (၃)ရက်၊ ခရစ်နှစ် (၁၉၅၈)ခုနှစ် မေလ(၂၀)ရက်၊ အင်္ဂါနေ့မှာ နန္ဒာရာမရွာဦးကျောင်း ဆရာတော် ဦးပညာကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းဘဝအဖြစ် ရောက်ခဲ့ပါတယ်။

(၁၉၅၂)ခုနှစ်မှ (၁၉၆၂)ခုနှစ်ထိ မန္တလေးမြို့၊ မစိုးရိမ်ကျောင်းတိုက်၌ နေထိုင်

သီတင်းသုံးကာ ဆရာတော် သက်တော်(၂၅)နှစ်ထိ မစိုးရိမ်ကျောင်းတိုက်စာချနာယက ဆရာတော်များ၊ မိုးကောင်းကျောင်းတိုက် ဒေးဝန်းဆရာတော်ဦးဇောတိကာဘိဝံသ၊ ဝေယံဘုံသာကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦးကလျာဏဘိဝံသ၊ တောင်သမန်ကျောင်း တိုက်ဆရာတော် ဦးကေသဝါဘိဝံသတို့ထံ ငယ်လတ်ကြီး၊ စာချတန်း စာပေပရိယတ္တိများကို သင်ကြားဆည်းပူးခဲ့ပါတယ်။

(၁၉၆၂) ခုနှစ်မှ (၁၉၆၇) ခုနှစ်ထိ ဆရာတော် သက်တော်(၂၅)နှစ် ရဟန်း (၅)ဝါရပြီးမှာ မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ မကွေးတိုင်ဒေသကြီး၊ ပခုက္ကူခရိုင်၊ ရေစကြိုမြို့နယ်၊ ရှင်မတောင်အရပ် တောရကျောင်းသို့ တောထွက်ခဲ့ပါတယ်။ နောက် မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပခုက္ကူခရိုင်၊ မြိုင်မြို့နယ်၊ ခေါင်းကွဲကျေးရွာအနီး အရွက်မကြွေတောရကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ပါတယ်။ နောက် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ စစ်ကိုင်းမြို့နယ်၊ မင်းကွန်းတောင်ရိုး စံတော်မူတောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ တောရကျောင်းမှာပဲ သီတင်းသုံး နေထိုင်ကာ ပဋိပတ္တိအလုပ်ကို အားထုတ်နေခဲ့ပါတယ်။

ဒီလိုနေရင်း တစ်နေ့မှာ ကိုယ့်မှာ ငြိမ်းချမ်းနေလို့ ကိုယ်ရထားတဲ့တရားကို ကိုယ်တိုင် စစ်ဆေးကြည့်မိပြီး ကိုယ်ရတဲ့ကိုယ်တွေ့တရားဟာ တကယ်တရားဟုတ် မဟုတ်၊ သူများတွေ တရားပြရိပ်သာကြီးငယ် တည်ထောင်ပြီး တရားပြနေကြသူတွေ ရထားတဲ့တရားနှင့် တူမတူ နှိုင်းယှဉ်ပြီး တိုက်စစ်ကြည့်ချင်စိတ်ဖြစ်ပေါ်လာလို့ မြန်မာနိုင်ငံမှာတရား ရတယ်လို့ ထင်ရှားကျော်ကြားကြတဲ့ ဆရာတော်တွေထံချဉ်းကပ်ပြီး တရားတိုက်စစ်ဆေးကြည့်တာလည်း လုပ်ခဲ့တယ်။

အဲဒီလို တိုက်စစ်ဆေးကြည့်ရာမှာလည်း ရည်ရွယ်ချက်(၃)ချက် ထားပြီး မေးမြန်း လျှောက်ထားခဲ့တယ်။

- (၁) အချက်က - ‘တရားလုပ်ငန်းရဲ့ ပန်းတိုင် ဘာဖြစ်တယ်’
ဆိုတာသိရတဲ့အထိ ပေါ်ဖို့ မေးမြန်းစစ်ဆေးလျှောက်ထားမယ်။
- (၂) အချက်က - ‘အဲဒီဆရာတော်တွေရဲ့ဟောပြောချက်တွေဟာ ဗုဒ္ဓဟော ပြောချက်ဒေသနာအစဉ်နဲ့ကွာဟနေလျှင် ဘာကြောင့်ကွာ ဟနေသလဲ’သိအောင် မေးမြန်းစစ်ဆေး လျှောက်ထားမယ်။

(၃) အချက်က - **‘ရလဒ်တွေဟာ လောကလူသားလူ့အဖွဲ့အစည်းအနေနဲ့**

ဘယ်လို အသုံးကျသလဲ’ ဆိုတာ သိအောင်မေးမြန်း စစ်ဆေး

လျှောက်ထားမယ်လို့ ရည်ရွယ်ချက်ထားပြီး **‘တရားရနေကြတယ်လို့**

ထင်ရှားကျော်ကြားကြတဲ့ ဆရာတော်’ တွေထံ ချဉ်းကပ်မေးမြန်းခဲ့တယ်။

အဲဒီအချက်(၃)ချက်မှာ တစ်ချက်ဖြစ်စေ၊ နှစ်ချက်ဖြစ်စေ ချွတ်ယွင်းနေတာတွေ့ရင် အဲဒီတရားကို ဆက်မလုပ်ဘူးလို့လည်း ဆုံးဖြတ်ထားတယ်။ တရားလုပ်ငန်းရဲ့ ပန်းတိုင် မဖော်နိုင်ရင်ဖြစ်ဖြစ်၊ အဲဒီပန်းတိုင်ဟာ ဗုဒ္ဓဟောပြောချက်ဒေသနာအစဉ်နဲ့ ဆန့်ကျင်နေရင် ဖြစ်ဖြစ်၊ လက်တွေ့မျက်မှောက်ဘဝမှာ ဘာမှ အသုံးမရဘူးဆိုရင်ဖြစ်ဖြစ် မလိုလားလို့ အဲဒီလို ဆုံးဖြတ်ရခြင်းဖြစ်တယ်။

ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ချဉ်းကပ်ပြီးမေးမြန်းခံရတဲ့ ဆရာတော်တွေကတော့ စစ်ကိုင်း ပရက္ကမဆရာတော်၊ ဉာဏစာဂီဆရာတော်၊ မိုးကုတ်ဆရာတော်၊ ကျောက်သင်္ဘော ဆရာတော်၊ ဝေဘူဆရာတော်၊ သဲအင်းဂူဆရာတော်၊ သန်လျင်တောရဆရာတော်၊ တောင်တွင်းကြီးဆရာတော်ရှင်ဥက္ကဋ္ဌ၊ ကြောင်ပန်းတောရဆရာတော် တွေဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဆရာတော်တွေရထားလို့ ဟောပြောတဲ့တရားတွေကို တိုက်စစ် ဆေးကြည့်ခဲ့တယ်။

အဲဒီလိုတိုက်စစ်ဆေးကြည့်တာလုပ်တော့ **‘သူတို့တွေရနေကြတာဟာလည်း တရားမဟုတ်သလို ကိုယ်ရနေတာဟာလည်း တရားမဟုတ်ဘူး’**ဆိုတာ သိခွင့်ရခဲ့တယ်။ ဆရာတော်ဟာ **‘သူများတွေရနေကြတာဟာလည်း တရားမဟုတ်သလို ကိုယ်ရနေတာဟာလည်း တရားမဟုတ်ဘူး’**ဆိုတာ သိခွင့်ရသွားတော့ **‘တရားဆိုတာ ဘာလဲ’** သိဖို့ သံဃာတော်တွေထံ ချဉ်းကပ်မေးမြန်းခဲ့ပြီးပြီ။

နောက်ဆုံးမေးစရာတစ်ခုပဲ ကျန်တော့တယ်။ အဲဒါကတော့ ဗုဒ္ဓရဲ့ ဟောပြောချက်တွေဆီ ပြန်ချဉ်းကပ်ပြီး ဗုဒ္ဓဟောပြောချက်တွေကို ဆက်စပ်ကြည့်ဖို့ပဲလို့ စိတ်ကူးရခဲ့တယ်။ ဒီလောက်ဆိုရင် ဓမ္မဝိဟာရီဆရာတော် ဦးဉာဏဟာ ဘယ်လို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးလဲ မေးတာအတွက် အဖြေသိနိုင်လောက်ပြီ ထင်ပါတယ်။

(၁၉၆၇)ခုနှစ် မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပခုက္ကူခရိုင်၊ မြိုင်မြို့နယ်၊ ခေါင်းကွဲကျေးရွာ အနီး၊ အရွက်မကြွေတောရကျောင်းမှာ အရိယသစ္စာတရားကို ဖော်ထုတ်သိမြင်နိုင်ခဲ့ပါတယ်လို့

ဝန်ခံပြောဆိုခဲ့တာကြောင့် ဓမ္မဝိဟာရီဆရာတော် ဦးဉာဏဟာ ဘယ်တုန်းက တရားသိမြင် ခဲ့ပါတယ်လို့ ဝန်ခံပြောဆိုခဲ့တာလဲ မေးတာအတွက်လည်း အဖြေသိနိုင် လောက်ပါပြီ။

(၁၉၅၈)ခုနှစ် မေလ (၂၀)ရက်မှ (၁၉၈၃) ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ (၉)ရက်နေ့ထိ ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏဟာ အဝါရောင်ဝတ် ထေရဝါဒထဲမှာ ရဟန်းဝါ(၂၅)ဝါထိ နေထိုင်ခဲ့ပြီး မိုးပြာရောင်ဝတ်ကာ ဓမ္မဝိဟာရီအဖြစ်ဖြင့် ယနေ့အချိန်အထိ ဗုဒ္ဓဟောပြောချက် အရိယသစ္စာတရားတွေနဲ့ စပ်တဲ့အကြောင်းအရာတွေကိုပဲ သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ဟောပြော ရေးသားတာတွေကိုသာ တစိုက်မတ်မတ် မလျှော့သောဖွဲ့နဲ့ အားထုတ်နေခဲ့ပါတယ်။ ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏရဲ့ ဟောပြောချက် အသံဖိုင် တရားပုဒ်ပေါင်း(၁၀၀၀)ကျော်ထိ ရှိပါတယ်။ ကိုယ်တိုင်သိမြင်တဲ့ဒဿနဖြင့် ရေးသားပြီး စာအုပ်ပေါင်း(၆၀)ကျော် စာမျက်နှာပေါင်း (၁၁၅၀၀)ကျော်ထိ ရှိနေပါပြီ။

နောက် ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏဟာ **‘လူမှုအသိုင်းအဝိုင်း လူ့အဖွဲ့အစည်း လူသားလောကကြီး အကျိုးစီးပွားဖြစ်ကာ ငြိမ်းချမ်းသာယာဖြစ်ဖို့ ဗုဒ္ဓဟောပြောချက် အရိယသစ္စာတရားတွေနဲ့စပ်တဲ့ အကြောင်းအရာတွေကိုပဲ ဟောပြောရေးသားတာကြောင့်’** ယခင် စစ်အစိုးရလက်ထက်က ပုဒ်မတွေအမျိုးမျိုးတပ်ပြီး (၁၉၈၃)ခုနှစ်မှာ ထောင်ဒဏ်(၅)နှစ်၊ (၁၉၉၁) ခုနှစ်မှာ ထောင်ဒဏ် (၁၀)နှစ်၊ (၂၀၁၀) ခုနှစ်မှာ ထောင်ဒဏ် (၂၀)နှစ် မတရားအချခံရတာအပြင် ဆရာတော်ရဲ့ ဒကာ ဒကာမ ဂေါပက တွေထံမှအလှူငွေ သိန်း(၂၀၀)ကျော်၊ ရန်ကုန်မြောက်ဥက္ကလာပ မိုးပြာခြံ၊ ပဲခူး(၁၀)မိုင်ကုန်း အရိယဥယျာဉ်ခြံ၊ မန္တလေးရန်ကင်းတောင်ခြေ မိုးပြာခြံတို့ကိုပါ သိမ်းဆည်း ချိတ်ပိတ်ထားတာ ခံနေရပါတယ်။

ဒါတွေကတော့ ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော် ဦးဉာဏဟာ သူ့ဘဝ တစ်လျှောက်လုံး ဘာတွေလုပ်လို့ ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ မေးတာအတွက် အဖြေကိုအကျဉ်းချုပ်ပြီး ပြောပြလိုက်ပါတယ်။ အကျယ်သိလိုပါက ဓမ္မဝိဟာရီဆရာတော်ရဲ့ ဟောပြောရေး သားချက်တွေကို လေ့လာဆည်းပူး မှတ်သားနိုင်ကြစေရန် ပရိသတ်ကို မိတ်ဆက် ပေးတဲ့အနေနဲ့ အသိပေး လိုက်ပါတယ်။

အရိယသစ္စာ သာသနာ ရောင်ဝါနေသို့ထွန်းပါစေ။

ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော်ဦးဉာဏ၏ **‘ရွှေစံရာမှ အရိယဓမ္မများ’** ကို နောင်လာနောက်သား လူသားမျိုးဆက်သစ်တွေ လူ့အမှန်တရားဖြစ်တဲ့ အရိယသစ္စာကို အမှန်အတိုင်း ဖတ်ရှုလေ့လာကြပြီး သိရှိနိုင်ကြဖို့ရန်အတွက် ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ ဓမ္မဝိဟာရီ ဆရာတော်၏တပည့် ဘဒ္ဒန္တဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ (ငါးဘွဲ့ရဓမ္မစရိယ၊ ဝိသိဋ္ဌပါကဋ)က တည်းဖြတ်ပြီး မှတ်တမ်းတင်ထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဓိကရည်ရွယ်ချက်ကတော့ လူ့အမှန်တရားဖြစ်တဲ့အရိယသစ္စာကို သိရှိနား လည်ကြပြီး လူ့အမှန်တရားမှ သွေဖည်နေကြတဲ့ လူသားလောကကြီးကို အစဉ်စောင့်ရှောက် တည့်မတ်ပေးနိုင်ကြဖို့ပါပဲ။

(မှတ်တမ်းတင်သူ)

ဘဒ္ဒန္တ ဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ
ပရိယတ္တိ သာသနဟိတ(သကျသီဟ) ဓမ္မာစရိယ
စေတီယင်္ဂီဏ ပရိယတ္တိ ဓမ္မာစရိယ၊ ဂဏဝါစက
ပရိယတ္တိ သဒ္ဓမ္မပါလ ဓမ္မာစရိယ
သုဓမ္မာပရိယတ္တိ ဓမ္မာစရိယ၊ ဝိသိဋ္ဌပါကဋ
အစိုးရသာသနဓဇ ဓမ္မာစရိယ
မဟာဂန္ထဝါစက ပဏ္ဍိတ
ကျောင်းအုပ်ဆရာတော်(ဟောင်း)
ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး သင်တန်းကျောင်း
မြစ်ကြီးနားမြို့၊ ကချင်ပြည်နယ်။

(၁၃၇၉) ခုနှစ် သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့၊
(၂၀၁၇) ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ (၅)ရက် ကြာသာပတေးနေ့

‘အရိယဓမ္မစောင့်ရှောက်ရေးသမဂ္ဂအစည်းဝေး’၌
ဟောကြားသည်။

အခန်း(၁)

နှုတ်ခွန်းဆက် စကားပြောကြားခြင်း

ကျုပ်တို့လည်း ပဲခူးကနေ မနက် (၃)နာရီအချိန်က ထွက်လာခဲ့ကြပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့တွေလည်း ကိုယ်ရပ်ကိုယ့်ဌာနကနေ အားထည့်ပြီးတော့ ထွက်လာခဲ့ကြရတာ ဖြစ်ရမယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ အခုလို ခင်ဗျားတို့တစ်တွေနဲ့ ကျုပ်တို့ မတွေ့ရတာတော့ဖြင့် အတော်လေး ကြာသွားခဲ့ပြီလို့ ပြောရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျုပ်တို့ (၂၀၁၀)ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ(၁၂)ရက်နေ့လောက်က ဓမ္မဝိဟာရီတို့ရဲ့ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ ပရိတ်သတ်ကို နောက်ဆုံးတရားပွဲ တစ်ပွဲ ဟောခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီတရားပွဲ ဟောပြီးနောက် ကျုပ်တို့ကိုလည်း သူတို့ ဖမ်းလိုက်ဆီးလိုက်တာခံရပါတယ်။

ဖမ်းဆီးခံလိုက်ရတော့ ကျုပ်တို့ကိုပဲ ဖမ်းဆီးတာ မဟုတ်ဘဲ ကျုပ်တို့ နောက်ကလူတွေကိုပါ တစ်ခါတည်းလိုက်ပြီး ဖမ်းမယ်ဆီးမယ် လုပ်တဲ့အတွက် သူတို့တစ်တွေလည်း ဟိုပုန်းဒီရိုးနဲ့ လုပ်ရတဲ့အဖြစ်ထိ ရောက်ပါတယ်။ ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ (၂၀၁၀)ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၂)ရက်လောက်က ပြည်ထောင်စုနေပေါ့။ အဲဒီနေ့က ကျုပ်တို့ရဲ့

ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ အသိုက်အဝန်းဖြင့် ပျက်စီးသွားပြီလို့ အပြောခံရမယ့် အနေအထား ရှိပါတယ်။

ဒါကိုလည်း ခင်ဗျားတို့အနေနဲ့ မှတ်မှတ်ထင်ထင် သိမြင်ကြပြီးသားပါ။ ကျုပ်က ဒါကို အခုပြန်ပြီး ဖော်ပြလိုက်တာပါ။ အဲဒီလိုနဲ့ ကျုပ်တို့လည်း ထောင်ကျပါတယ်။ ကျုပ်တို့နောက်က လူတွေကိုလည်း သူတို့က ဖမ်းဆီးထောင်ချဖို့ စိတ်ကူးထားတဲ့ပုံရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဖမ်းလို့ဆီးလို့ ရုတ်တစ်ရက်တော့ မရဘူးလို့ ပြောကြပါစို့။

ရတဲ့သူတွေကိုလည်း ရပြီး နောက်ပိုင်းတော့ အကုန်ရသွားပါတယ်။ ဒါပေမယ့်လည်း သူတို့ကို ထောင်မချကြပါဘူး။ ထောင်မချကြတာကလည်း သူတို့ အကြောင်းတစ်ခု ရှိနေတဲ့ပုံ ရှိပါတယ်။ ဒါကို ပြောချင်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ အဓိက ပြောချင်တာကတော့ ကျုပ်တို့ရဲ့ အရိယဓမ္မ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ အစည်းအရုံးကလေး ပျက်ပြုန်းသွားရတယ်လို့ ပြောချင်ပါတယ်။

အဲဒီလို ပျက်ပြုန်းသွားရတဲ့ အနေအထားကို စစ်တစ်ပိုင်းအစိုးရကနေ ဖန်တီးလိုက်တဲ့အတွက် ကျုပ်တို့ကို ထောင်ချတာခံရပါတယ်။ ကျုပ်တို့လည်း ထောင်ထဲမှာ ခြောက်နှစ် နေခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ ထောင်ကနေ လွတ်လာတဲ့အခါကျတော့လည်း ဒီစစ်တစ်ပိုင်းအစိုးရကတော့ ပြောင်းသွားပါပြီ။ တကယ်တော့ ထောင်ကလွတ်လာခါစကတော့ ကျုပ်ကို ထောင်ချလိုက်တဲ့စစ်အစိုးရလည်း မဟုတ်ဘူး။ လွတ်လပ်တဲ့အစိုးရလည်း မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်ကို ထောင်ချလိုက်တဲ့အစိုးရရဲ့ အဆက်အသွယ်ဖြစ်တဲ့ စစ်သားလူထွက် အစိုးရပေါ့။

အဲဒီလူတွေရဲ့ လက်ထက်မှာဆိုတော့ ကျုပ်တို့ လူတွေ ကြောက်ပြီးနေ ကြရတယ်။ အဲဒီလို ကြောက်ပြီးနေကြရတဲ့ အခါကျတော့ ကျုပ်တို့က အစည်းအရုံးကို ပြန်ပြီးဖန်တီး ချင်တဲ့စိတ် ပေါက်ပေမယ့်လည်း ပြန်ဖန်တီးနိုင်တဲ့ အနေအထား မရှိတာလည်း ခင်ဗျားတို့ သိခဲ့ကြတယ်။

အဲဒီလိုနဲ့ ရွေးကောက်ပွဲမှာ ပြည်သူကရွေးချယ်ခံရတဲ့ ပြည်သူ့အစိုးရ တက်လာတယ်။ (၂၀၁၆)ခုနှစ် ဧပြီလမှာ တက်လာတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့တစ်တွေက အကြောက် မပြေကြသေးပါဘူး။ ကျုပ်တို့လူတွေကပဲ သူရဲဘောနည်းလို့ အကြောက်မပြေတာလားဆိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီလိုအစိုးရ တက်လာလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်မထားတဲ့အစိုးရ ဖြစ်နေတော့

ဒီအစိုးရ ပြုတ်ကျသွားမှာ၊ ကလန်ပစ်လိုက်မှာ အရင့်အရင်က လုပ်ဆောင်ခဲ့ပြီးသား လုပ်ငန်းတွေကို လုပ်နေတဲ့သူတွေက နေပြီးတော့ လုပ်ချင်မှာပေါ့။

အဲဒီတော့ သူတို့ကနေပြီး သူတို့မလုပ်ရတော့တာဖြစ်လို့ ဒီအစိုးရကို သူတို့က ကလန်ပြီး ဖျက်ချလိုက်နိုင်တယ်လို့ အဲဒီလို ပြောကြပါတယ်။ ဟုတ်တယ်၊ တကယ်လို့သာ ဖျက်ချပစ်လိုက်လို့ သူတို့ကပဲ ပြန်ပြီး အာဏာရ ပြန်ယူလိုက်မယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့လည်း အခုလို ပြန်ပြီးတော့ လှုပ်ရှားနိုင်ခွင့် ရမယ့်ပုံ မရှိတော့ဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင် ကျုပ်တို့ကို သူတို့တစ်တွေကနေပြီး ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်တာက သာမန်ကာလေး ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်တာ မဟုတ်ဘူး။

တော်တော့ကို ဖိဖိစီးစီးနဲ့ ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်တယ်လို့ ပြောရမှာပါ။ အဲဒီလိုဖျက်ဆီး ပစ်တာမှာ ထိပ်ဆုံးနံပါတ်(၁)က နေပြီးတော့ကိုပဲ ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်တယ်လို့ ဒီအဓိပ္ပာယ်မျိုး ပြောရမှာပေါ့။ အဲဒီအဓိပ္ပာယ်ရှိတဲ့ စကားမျိုးကို အပြောခံရတဲ့အတွက် သူ့အောက်က ရှိတဲ့လူတွေဆိုတာကတော့ အာဏာရှင်အောက်က လူတွေပဲ။

အဲဒီလူတွေကတော့ အာဏာရှင်ပါးစပ်က မိန့်ကြားလိုက်ရင် အဲဒီမိန့်ကြား ချက်အတိုင်း သရုပ်ဖော်ရတော့တာပဲ။ အဲဒီလိုဖြစ်တဲ့အတွက် ကျုပ်တို့ကို အမှုန့်ကြိတ်ပြီးတော့ လေထဲကို မှုတ်ထုတ်ပြီး လွင့်ပစ်တဲ့နည်းကားလောက် ဖျက်ဆီးတာပါလို့ ဒီလိုပြောရမှာပါ။

အဲဒီလိုဖြစ်တဲ့အတွက် သူတို့ကသာ ဆက်လက်ပြီး အာဏာရနေတယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့ဟာ ဒီနည်းနဲ့တော့ ပြန်ပြီးထူထောင်လို့ မရပါဘူးလို့ ဒီလိုပဲ ပြောရမှာပါ။ ဒီနည်းနဲ့ ထူထောင်လို့မရရင် အသာလေးပဲ မထူထောင်ဘဲ ပိတ်ပြီး နေတော့မှာလားဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ ကိုယ်တိုင်ပဲ စဉ်းစားကြည့်လေ၊ ကိုယ်သိနေပြီးသား အရာဆိုတော့ ကိုယ့်အသိကနေပြီး ဖျောက်ပစ်ဖို့ဆိုတာ ဘယ်ဖြစ်နိုင်ပါ့မလဲ။

အမှန်သိတဲ့အရာက ဖျက်ပစ်လို့ မရဘူး၊ အမှားသိတဲ့အရာကသာ ဪ ခါးမာနေတာပဲဆိုပြီးတော့ ဖျက်လိုက်ရင် ပျက်တယ်၊ မှားတာက ဖျက်လို့ရတယ်၊ အမှန်က ဖျက်လို့မရဘူး၊ အဲဒီလိုဆိုတော့ အခုကျုပ်တို့ကို ဆည်းကပ်ကြတဲ့ ဒကာဒကာမတွေက အမှန် သိနေကြပြီ။

အဲဒီလို အမှန်သိနေကြပြီ ဖြစ်တဲ့အတွက် ဖျက်လို့မရပါဘူးလို့ ပြောရမှာပေါ့။ ဖျက်လို့မရရင် အစိုးရကနေပြီးတော့ ဒါကြီး မလုပ်ရဘူးလို့များ သူတို့က အမိန့်အာဏာနဲ့ ပီပီပြင်ပြင်တားမြစ်လိုက်လို့ရှိရင် ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ။ ဒီလိုဆိုရင် နောက်ထပ် တစ်နည်း တစ်ဖုံလေးတော့ ထွက်သွားမှာပါ။

အခုလိုတော့ ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ဒီလို ပြောကြစို့၊ ဒီအစိုးရတက်လာပြီးနောက် မေလလောက်မှာလို့ ထင်ပါတယ်။ မိဒီယာရှင်းလင်းပွဲ လုပ်မယ်လို့ ကျုပ်ကပြောတယ်။ သာဝကတွေက မရှင်းလင်းကြစေချင်ဘူး၊ မရှင်းလင်းကြစေချင်တဲ့သူက များတယ်။ ရှင်းလင်းချင်သူက ကျုပ် တစ်ယောက်တည်းပဲလို့ ပြောရမလို့ပါဘဲ။

ဒီလိုနဲ့ ကိုယ့်စကားနားထောင်တဲ့သူ သာဝကတစ်ယောက်က ဘုန်းကြီး ရှင်းလင်းချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ရှင်းလင်းရအောင် တပည့်တော်လုပ်ပေးမယ်ဆိုပြီး သူ လုပ်ပါတယ်။ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်ကြီးတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ အဲဒီလို လုပ်တဲ့အတွက် ရှင်းလင်းရတဲ့ အဖြစ်တော့ ရောက်ပါတယ်။

အဲဒီရှင်းလင်းရတဲ့ အဖြစ်ရောက်ပေမယ့် ဒါကို ကြောက်ကြောက်နဲ့ပဲ နေကြပါတယ်။ တစ်ခါ အဲဒါ ပြီးသွားတဲ့အခါကျတော့ တစ်ခါကိုယ်အနေနဲ့ ပုံနှိပ်စာလုံးဥပဒေနဲ့ လုပ်လို့မရဘူးဆိုတဲ့အခါကျတော့ အဲဒါကို အင်တာနက်ဖွဲ့စစ်ဘုတ်မှာ တင်ပါတယ်။ အဲဒါကိုလည်း ခင်ဗျားတို့ ဖတ်တတ်တဲ့သူတွေဆိုရင် ဖတ်ရပြီးနေမယ်လို့ ထင်ပါတယ်။

အဲဒီလို ကျုပ်တို့ ရှင်းလင်းပြီး နောက်ပိုင်းကျတော့ တဆင့်တိုးပြီး ဘာလုပ်တုန်း ဆိုတော့ ကျုပ်တို့က ကျုပ်နားကပ်နေတတ်တဲ့ ဗိုလ်ကြီးနေဝင်းကို ကျုပ်ကခိုင်းပါတယ်။ ဗိုလ်ကြီးနေဝင်းဟာ ကျုပ်အဖမ်းခံရတဲ့ (၂၀၁၀) ခုနှစ်တုန်းက သူက ဂေါပကပါ။ ဦးကျော်ဦး၊ ဦးအေး၊ ဦးအောင်ကျော်မိုး သူတို့လည်း ဂေါပကဆိုတော့ အဲဒီတုန်းက ဂေါပက လေးယောက်ရှိတယ်။

ဂေါပက လေးယောက်ရှိတာမှာ ဦးနေဝင်းကို ကျုပ်ပြောကြည့်တယ်။ 'ဦးနေဝင်း ကျုပ်တို့ စာအုပ်ထုတ်ချင်တယ်။ အဲဒါကို သွေးတိုးစမ်းပေးစမ်းပါ။ ကျုပ်တို့ စာအုပ်ထုတ်မယ်။ ဘာလို့လဲဆိုရင် စာအုပ်ထုတ်ဝေရေးက လွတ်လပ်စွာထုတ်ဝေခွင့်က ရနေပြီ။ အဲဒီလိုဆိုတော့

ကျုပ်တို့ကိုသာ သူတို့ကနေပြီးတော့ လွတ်လပ်ခွင့် မပေးနိုင်တာ၊ အဲဒီလိုဆိုတော့ ကျုပ်တို့ ထုတ်မယ်၊ ကန့်ကွက်ချင်သူများရှိပါက (၇)ရက်အတွင်း ကန့်ကွက်ပါ'လို့။

ကျုပ်တို့က အဲဒီလိုလေး သွေးတိုးစမ်းပြီး သတင်းစာထဲကနေ (၂)ရက် ကြေညာလိုက်တယ်၊ (၂)ရက်ကြေညာတာလည်း ကြေညာရအောင်တောင် မနည်းလုပ်ယူ ရတယ်လို့ သိရတယ်၊ သတင်းစာကလည်း မကြေညာဝံ့ ကြေညာဝံ့နဲ့ ကြေညာလိုက်တယ်၊ ကြေညာတဲ့သတင်းစာကိုတောင် အရေးယူမှာလိုလို ဘာလိုလိုနဲ့ ဖြစ်လိုက်သေးတယ်။

အစိုးရသတင်းစာမှာ ကြေညာလိုက်တာ။ အဲဒီလိုနဲ့ ကျုပ်တို့ လုပ်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ သာသနာရေးမှူးဆိုသူတွေကနေပြီး ကန့်ကွက်ပါတယ်၊ (၇)ရက်အတွင်းလို့ ဆိုပေမယ့် (၇)ရက်တောင် မကြာပါဘူး၊ သူတို့ ကန့်ကွက်တယ်၊ ကန့်ကွက်ပြီး ဦးနေဝင်းကို ရုံးခေါ်ပြီး ခြိမ်းခြမ်းခြောက်ခြောက် လုပ်ပါတယ်။

ဦးနေဝင်းကလည်း သူကတစ်ချိန်က စစ်တိုက်လာခဲ့တဲ့သူဆိုတော့ သိပ်ကြောက်ပုံ မရဘူး၊ တကယ်လို့ ဆက်လုပ်မယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားကို ဖမ်းနိုင်တယ်လို့ပြောတာလည်း ဖမ်းနိုင်တယ်ဆို ဖမ်းပေါ့လို့ အစရှိသဖြင့် အဲဒါကို ပြန်ရုတ်သိမ်းပါလို့ ပြောတာ ပြန်မရုတ်သိမ်း ဘူးလို့ ပြောတယ်။

တကယ်တော့ ဒါလည်း ဦးနေဝင်းမို့ လုပ်နိုင်တာလို့ ပြောရမှာပါ၊ ဒီနေရာမှာ ဦးနေဝင်းကို ဒီပရိတ်သတ်ရှေ့မှာ ဂုဏ်ပြုပါတယ်၊ ကျုပ်တို့ အဖမ်းမခံရခင်တုန်းက ဂေါပက လေးယောက်ထဲမှာပါတဲ့ တစ်ယောက်ပေါ့၊ အဲဒီထဲက တစ်ယောက်ကို ကျုပ်က အလုပ်ခိုင်း လိုက်တဲ့အခါမှာ သူလည်း သူရဲဘောရှိရှိနဲ့ လုပ်ပါတယ်။

ပြန်ရုတ်သိမ်းပေးရမယ်လို့ တိုင်းသာသနာရေးမှူးကပြောတဲ့အခါမှာ မရုတ်သိမ်း ပေးဘူးလို့ ပြန်ပြောဝံ့တယ်၊ မရုတ်သိမ်းတာကို ရုတ်သိမ်းသွားအောင်လည်း သူတို့ မလုပ်နိုင်ခဲ့ဘူး၊ မရုတ်သိမ်းတဲ့အတိုင်းပဲ သူတို့ထားရတယ်လို့ ပြောရမှာပဲ၊ အဲဒါလေးကနေ အစပြုလိုက်တာဟာ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒကြီး ခေါင်းထောင်လာပြီဆိုပြီးတော့ သူတို့လည်း ဗျူဟာကြီးနဲ့ ကျုပ်တို့ကို တိုက်ကြဖို့ လုပ်တော့တာပဲပေါ့၊

ဘာလုပ်တုန်း ဆိုရင်တော့ ကျုပ်တို့ကလည်း အစိုးရဆီကို စာတမ်းတွေ ရေးတယ်၊ ကျုပ်တို့ဟာ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်တယ်၊ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ အခုကျင့်သုံးနေတဲ့

နိုင်ငံတော်ရဲ့ သံဃဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံစည်းမျဉ်း ဥပဒေတည်ဆဲကာလလောက်ကတည်းက ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာက နှုတ်ထွက်ပြီးသားဖြစ်တယ်။

အဲဒီလို ရေးပြီးပို့လိုက်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့ဟာ လွတ်လပ် တယ်လို့ပြော လိုက်တယ်။ အဲဒါကို နိုင်ငံတော်တာဝန် ထမ်းဆောင်နေကြတဲ့တာဝန်ရှိတဲ့ သမ္မတတို့၊ နိုင်ငံတော်၏ အတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ သာယဉ်ဝန်ကြီးတို့ ဆီကို စာရေးပြီးပို့လိုက်တယ်။

အဲဒီ စာရေးတာကို ကျုပ်ကနေပြီးတော့ ‘ဓမ္မဝိဟာရီဆရာတော် ရှင်ဉာဏ’လို့ ရေးရကောင်းလား ဆိုပြီးတော့ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ကနေပြီးတော့ အစိုးရကို အရေးယူပေးပါဆိုပြီး သူတို့က အစည်းအဝေးတွေလုပ်ပြီး တောင်းဆိုကြတယ်။

အစည်းအဝေးလုပ်ပြီး ကြေညာချက်ထုတ်တော့ လက်မှတ်ရေးထိုးရာမှာ တစ်ပါးတည်းက ထိုးတာ မဟုတ်ဘူး၊ တကယ်တော့ ဥက္ကဋ္ဌ (သို့) အတွင်းရေးမှူး တစ်ပါးတည်းက လက်မှတ်ရေးထိုးရမှာဖြစ်ပေမယ့် အခုဟာက တစ်ပါးတည်း မဟုတ်ဘဲ ဆယ့်လေးပါးလောက် တံဆိပ်တုံးတွေနှိပ်ပြီး လက်မှတ်ရေးထိုးထားကြတယ်။

ဪ သူတို့နယ် ဖြစ်မှဖြစ်ရလေကွာလို့တော့ ကျုပ်စိတ်ထဲ ဒီလို အောက်မေ့ ရပါတယ်။ တကယ်တော့ ဒါဟာ ကျုပ်ကိုလည်းပဲ မထိပါဘူး၊ တကယ်တိုင်းကတော့ ကျုပ်နာမည်နဲ့တောင် ရေးတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျုပ်တို့ တပည့်တစ်ယောက်အနေနဲ့သာ ရေးလိုက်တယ်လို့ ပြောရမယ်ပေါ့၊ ဟုတ်လို့ မဟုတ်လို့ ဆိုတာထက် ကျုပ်တို့က ဓမ္မဝိဟာရီဆရာတော်လို့ ဘာလို့ ရေးခွင့်မရှိရမှာလဲ၊ သူတို့ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာမှ မဟုတ်တော့တာဘဲ။

ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့ကလည်း အဲဒါနဲ့စပ်လျဉ်းပြီးတော့ နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့နှင့် အစိုးရတို့ဆီ ပေးစာ၊ ပြန်စာတွေ ထပ်တင်ပါတယ်။ နောက်ပိုင်း သာသနာရေးဝန်ကြီးနဲ့ သမ္မတတို့၊ နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ကို သွားတွေ့တာ တွေ့ရတယ်။ အဲဒါဆို တော်တော် အရေးတကြီးနဲ့ သူတို့ လုပ်လိုက်တာဖြစ်တယ်။

သူတို့ လုပ်လိုက်တာတိုင်းကို ကျုပ်တို့ကလည်း ပြန်လည် ချေပပါတယ်။ မိဒိယာတွေကလည်း လာမေးကြပြုကြ လုပ်ကြပါတယ်။ ဒီဗွီဘီတို့၊ ဧရာဝတီတို့၊ ဘီဘီစီတို့ကလည်း လာမေးကြပါတယ်။ ကျုပ်ကလည်း မေးတာကို ပြောလိုက်ပါတယ်။

သာသနာရေးဝန်ကြီးက ဖမ်းတော့မယ် ဖမ်းတော့မယ် လုပ်နေပြီ၊ အဲဒါကို ဘုန်းကြီး ဘယ်လိုလုပ်မလဲပေါ့၊ အဲဒါတော့ ကျုပ်တို့နဲ့ သာသနာရေးဝန်ကြီး စကားပြောရမှာပေါ့၊ သူထုတ်ပြန်ထားတဲ့အချက်ကို ကျုပ်တို့က ရုတ်သိမ်းသွားအောင် မလုပ်နိုင်သေးခင် ကျုပ်တို့ စာအုပ်ပေအုပ်ဖြန့်ချိတာတွေ ဆိုင်းငံ့ထားရမှာပေါ့လို့ပြောလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီလိုပြောလိုက်တာ တစ်ချက်ပေါ့၊ ပြီးတော့လည်း ဒီဘက် ဒီမိုကရေစီခေတ်မှာ ဘာသာရေးလွတ်လပ်ခွင့်ဆိုတာ အတော်ကြီးကို ရှေ့တန်းတင်ရမယ့်အရာပါပဲ၊ အဲဒီလိုဆိုတော့ ဘာသာရေးကို ဘယ်မှာ နှိပ်ကွပ်ချင်ပါ့မလဲ၊ လွတ်လပ်စွာကိုးကွယ်ခွင့်ကို ဒီအစိုးရအနေနဲ့ ဘယ်လိုမှ နှိပ်ကွပ်ချင်မယ် မထင်ပါဘူး။

တကယ်လို့ လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်ခွင့်ကို နှိပ်ကွပ်ချင်တယ်ဆိုရင် ဒီမိုကရေစီ အစိုးရနဲ့ မတူတဲ့အစိုးရဖြစ်သွားမှာပေါ့၊ ဒါကြောင့် သူတို့ မလုပ်ပါဘူးလို့ ပြောရမှာပေါ့၊ အဲဒီလိုနဲ့ ကျုပ်တို့ကရေးလိုက် သူတို့က ရေးလိုက်နဲ့ အခု ခင်ဗျားတို့ကို ပေးမယ့် စာတမ်းလေးထဲမှာ ပါတယ်၊ ခင်ဗျားတို့လည်း ဖတ်ကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်၊ သိမ်းလည်း သိမ်းထားကြပါလို့ ပြောလိုပါတယ်၊ ဒါတွေကို ကျုပ်တို့ဖြင့် အသည်းငယ်ငယ်လေးနဲ့ ယုံကြည်ချက်ကလည်း ခိုင်ခိုင်မာမာ မရှိဘူးဆိုရင်တော့ သူတို့ ဒီလောက်ဖိနှိပ်နေကြတာ တို့လည်း အေးအေးဆေးဆေး နေလိုက်ရုံပေါ့ကွာဆိုပြီး နေချင်စရာကြီးပါပဲ။

ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့ အဲဒီလိုနေလို့ မရဘူး၊ နေလို့မရဘူးဆိုတာ ဒီသဘောဓမ္မက မြတ်စွာဘုရားရဲ့ သဘောဓမ္မ၊ ဒီသဘောဓမ္မ တွေတာမှာ ကိုယ်ပဲတွေ့တာဆိုတော့ ဒီဟာကို ကိုယ်က မပြောရင် ကိုယ်သေလို့ ထည့်ပြီးမီးရှို့လိုက်ရင် ပျောက်သွားမှာပေါ့၊ ဘယ်သူ့ဆီမှာမှ ရှိမှာ မဟုတ်တော့ဘူး။

ကိုယ်က ဘာဖြစ်လို့ တွေ့တာလဲဆိုရင် ကိုယ်ကတော်လွန်း တတ်လွန်း အသိဉာဏ်တွေရှိလွန်းလို့ တွေ့တာလည်း မဟုတ်ပါဘူး၊ ပြောရမယ်ဆိုရင် အရိယသစ္စာလမ်းကြောင်းနဲ့ ညီညွတ်တဲ့ ကျုပ်ရဲ့အနေကနေ တွေ့သွားတာပဲလို့ ပြောရမှာပါပဲ။

အဲဒါလေးကို ကျုပ်တို့ ဒကာဒကာမတွေ သေသေချာချာ နားထောင်ကြ စေချင်ပါတယ်၊ ကျုပ် အရိယသစ္စာတရားကို တွေ့တယ်၊ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ဟောကြားချက် ဟာ မြတ်စွာဘုရား မရှိတော့တဲ့နောက် နှစ်(၁၀၀)ကျော်ခန့်လောက်မှာ ပျောက်သွားခြင်း

ခံရတယ်။ ပျောက်သွားရတဲ့သမိုင်းတွေတော့ ရှိတာပေါ့။ ခင်ဗျားတို့တော့ သိချင်မှ သိပါလိမ့်မယ်။ ပျောက်သွားခံရတယ်လို့ပဲ ပြောရပါမယ်။ ပျောက်သွားခံရပြီးနောက် ကျုပ်တို့ကတော့ အခု လာတွေ့တယ်ပေါ့။ တွေ့တာဟာ ကျုပ် တော်လွန်းလို့ စာတွေပေတွေ တတ်လွန်းလို့ တွေ့တယ်လို့တော့ ခင်ဗျားတို့ မမှတ်ကြပါနဲ့။

ကျုပ် မတော်ပါဘူး။ စာတွေပေတွေလည်း ပိဋကကို ဖတ်တတ်ရုံလောက် တတ်တယ် ပြောရမှာပါပဲ။ ဆိုလိုတာကတော့ဖြင့် အသိဉာဏ်တွေ အရမ်းထက်လွန်းလို့ ဒီတရားကို တွေ့တယ်လို့ပြောရအောင်လည်း အသိဉာဏ်ကလည်း ပုံမှန်ပဲ ရှိတယ်လို့ ပြောရမှာပါ။

ဘာဖြစ်လို့ တွေ့ရတာလဲမေးရင် ကျုပ်ထက် အများကြီးတော် အများကြီး တတ်ကြတဲ့ အများကြီး အသိဉာဏ်တွေထက်ကြတဲ့သူတွေက မတွေ့ဘဲနဲ့ ဘုန်းကြီးတစ်ပါး တည်းကျမှ ဘာလို့ တွေ့တာလဲလို့ မေးရင် ကျုပ်ကို ကျုပ်လည်း တကယ်အံ့သြရပါတယ်။

အေး ငါလျှောက်လှမ်းတဲ့ လမ်းကြောင်းနဲ့ ဒီအရိယဓမ္မလမ်းကြောင်းနဲ့က အမှတ်မထင် သွားတူနေတယ်။ တူနေတော့ ဒီလမ်းကြောင်းရဲ့ ပေါက်မြောက်မှုဟာ အရိယဓမ္မဆီတန်းရောက်တာပဲလို့ ပြောရမယ်။

ဒီလမ်းကြောင်းရဲ့ ပေါက်မြောက်မှုက အရိယဓမ္မဆီရောက်တဲ့အခါကျတော့ ကိုယ့်ရဲ့ ရောက်တဲ့လမ်းကြောင်းအတိုင်း ကိုယ်က မပျက်မကွက် လျှောက်သွားလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ကိုယ်က အရိယသစ္စာဓမ္မလမ်းကြောင်းဆီ ရောက်သွားပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဒီ အရိယလမ်းကြောင်းကို တွေ့တာ ငါတစ်ယောက်တည်း တွေ့တာ၊ ဘယ်သူ့ကို မတွေ့ပါလားလို့ သိရတယ်။ ဒါလေးကို ဒကာဒကာမတို့ကတော့ ဘယ်လို သင်ခန်းစာ ယူရမလဲဆိုရင် ဒကာဒကာမတွေ အနေနဲ့က ငါတို့ မတော်၊ မတတ်၊ အသိဉာဏ်တွေ ထက်မြက်ခြင်း မရှိဘူးဘဲထား၊ ဒါပေမယ့် ဒီအရိယလမ်းကြောင်းနဲ့ တည့်မတ်တဲ့ အကျင့်သိက္ခာကလေးနဲ့သာ နေထိုင်သွားပြီဆိုရင် အရိယာဖြစ်မှာပါ။ ဒီလိုလေး ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည်ပေးကြပါလို့ ပြောချင်ပါတယ်။

တတ်လွန်း သိလွန်း အသိဉာဏ်တွေ ထက်လွန်းမှ အရိယဓမ္မကို ရမှာမဟုတ်ဘူး၊ အရိယဓမ္မလမ်းကြောင်းနဲ့ ကိုက်ညီတဲ့ ဓမ္မတစ်ခုကို ခင်ဗျားတို့ ရလိုက်သိလိုက်လို့ရှိရင်

အဲဒီ ရတုလမ်းကြောင်းလေးကို မပျက်မသွေ လျှောက်လှမ်းသွားကြမယ်ဆိုရင် ဆိုက်ရောက်ရာ ပန်းတိုင်ဟာ အရိယာအဖြစ်ဆီပဲလို့ ပြောရမှာပါ။

ဒါကြောင့် ငါတို့ ဘာတွေ တတ်တတ် မတတ်တတ် ဘာအသိတွေ ရှိရှိ မရှိရှိ၊ ဘာအသိဉာဏ်တွေ ထက်ထက် မထက်ထက် တို့ အရိယာ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ အရိယာ ဖြစ်နိုင်တာလဲဆိုရင် အရိယလမ်းကြောင်းအတိုင်း လျှောက်သွားလို့ပဲ ဖြစ်တယ်။

အရိယလမ်းကြောင်း ဆိုတာကတော့ သိပ်တခြားကြီးလို့ မထင်ပါနဲ့၊ လူလမ်းကြောင်းပါပဲ၊ လူလမ်းကြောင်းဆိုတာ ဘာတုန်းလို့ မေးရင် လူဟာ အမှန်အတိုင်း မြင်ရမယ်၊ အမှန်အတိုင်း တွေးရမယ်၊ လူတွေဟာ ဘယ်သူဖြစ်ဖြစ် အမှန်ကြိုက်ကြပါတယ်။

အမှန်ကြိုက်တယ်ဆိုတာက လူတွေ စကားပြောတဲ့အခါမှာ အမှန်ကတော့ကွာ၊ တကယ်ကတော့ကွာနဲ့ ပြောကြပါတယ်၊ အမှန်ကတော့ တကယ်အမှန်မဟုတ်ဘဲနဲ့ သူသိတဲ့ သူ့ဘက်က အမှန်ပဲ ဖြစ်နေလို့သာပေါ့၊ တကယ်အမှန်တရားကိုသာ လူတွေက ကြိုက်မိရက် ဖြစ်ပြီဆိုရင် လုံးဝ အရိယာ ဖြစ်လာမှာပါပဲ။

တကယ်အမှန်က အရိယာဖြစ်တယ်ဆိုတာ လူနှင့် လူချင်းအပေါ်မှာ မျှမျှတတ နေထိုင်တာပါပဲ၊ လူလူချင်းအပေါ်မှာ မျှမျှတတ နေထိုင်တာ ဘာခက်သလဲလို့ ပြောရမှာပေါ့၊ မမျှမတ နေဖူးနေစဉ်ရင်တော့လည်း မမျှမတ နေရတာကို တွယ်ပြီး မျှမျှတတ နေရတယ်ဆိုတာ ခက်တယ်လို့ မှတ်ချင်မှတ်ပါ၊ တကယ်တော့ မမျှမတ နေထိုင်မှုဆိုတာက လုပ်ယူရတာ ဖြစ်တယ်။

မျှမျှတတ နေရတာက လုပ်ယူရတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ တကယ် မျှမျှတတကလေး နေလိုက်ဖို့ပါပဲ၊ သူ့ကိုလည်း အသာမပေးနဲ့၊ ကိုယ်လည်း အသာမယူနဲ့၊ သူ မသာ ကိုယ် မသာပေါ့၊ အဲဒီလိုလေးသာ မျှမျှတတလေး နေသွားကြမယ်ဆိုရင် အဲဒီလမ်းကြောင်းအတိုင်း လျှောက်တာဟာ အရိယလမ်းကြောင်းပါပဲ။

အဲဒီလို အရိယလမ်းကြောင်းကို လျှောက်ပြီဆိုရင်တော့ အဲဒီသူဟာ အရိယာဖြစ်တာကလွဲလို့ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး၊ အဲဒီလို အရိယတရားကို ပီပီပြင်ပြင် မိဘနဲ့လည်း ကျင့်သုံး၊ သားသမီးနဲ့လည်း ကျင့်သုံး၊ မွေးချင်း အချင်းချင်းလည်း ကျင့်သုံး၊

မိတ်ဆွေတွေနဲ့လည်း ကျင့်သုံးပေါ့၊ နောက်ဆုံး ဘယ်သူ့မဆို လူမှန်သမျှနဲ့ ကျင့်သုံး နေရမယ်။

လူမှန်သမျှနဲ့ ကိုယ်နဲ့ဟာ ကိုယ်ကနေပြီးတော့ အသာစီးယူဖို့လည်း စိတ်မကူးနဲ့၊ သူ့ကို အသာပေးလိုက်မယ်၊ ကိုယ်ကနေပြီး အလျှော့ပေးလိုက်မယ်၊ ဒီလိုလည်း စိတ်မကူးနဲ့ ကိုယ်က အရှုံးပေးရင်လည်း ကြာရှည်မခံနိုင်ဘူး၊ ကိုယ်က အသာစီး ယူရင်လည်း ကိုယ် ကတော့ ကြိုက်ပါရဲ့ သူက မခံနိုင်ဘူး။

ကိုယ်က ကြိုက်ပေမယ့် သူက မခံနိုင်လို့ရှိရင် ကိုယ်က အသာစီးယူပြီး သူ့ကို နှိပ်ကွပ်လို့ရှိရင် သူက ပြန်လှန်မှာပဲ၊ အဲဒီလိုပဲ သူက အသာစီးယူတာလည်း ကိုယ်က မခံနိုင်ဘူး၊ မခံနိုင်တဲ့အတွက် ဒီအသာစီးယူတာက ရလေလိုလေ အိုတစ္ဆေ ဆိုတာလို အသာစီးယူနေကျမို့ ယူရင်းယူရင်း ကိုယ်က မခံနိုင်လွန်းတော့ ကိုယ်က လှန်ရတော့မှာပဲ။

တစ်ယောက်ထဲ မလှန်နိုင်ရင် အဖော်စုပြီး လှန်ဖို့ ကြိုးစားရတော့မှာပဲ၊ အဲဒီလိုနဲ့ ရန်ပွဲတွေ ဖြစ်တော့တဲ့အဖြစ်ဆီ ရောက်တော့တာပါပဲ၊ ဒီလိုဖြစ်ကြတာဟာ မငြိမ်းချမ်းပါဘူးလို့ ပြောရမှာပါပဲ၊ ဒီ အရိယတရားကို ခင်ဗျားတို့လည်း ရမှာဖြစ်တယ်။

ကျုပ်တို့ အခုပြောနေတဲ့အတိုင်း ခင်ဗျားတို့က လိုက်ပြီးတော့ နေကြရင် ကျုပ်တို့ ပြောနေတဲ့အတိုင်း ခင်ဗျားတို့ နှုတ်ဝစီတွေနဲ့ ပြောကြရင် ကျုပ်တို့ ပြောနေတဲ့အတိုင်း ခင်ဗျားတို့ ကိုယ်ကာယအပြုအမူတွေ ပြုပြင်ကြရင် စိတ်မနောတွေလည်း ပြုပြင်ထားကြရင် ခင်ဗျားတို့လည်း အရိယာအဖြစ်ဆီ အကုန်ရောက်ကြရမှာပါပဲ။

ဘယ်မှကို ဖယ်သွားတဲ့အဖြစ်မျိုး ရကို မရပါဘူး၊ တစ်ခုရှိတာကတော့ အမှန်မြင် တယ်ဆိုတဲ့အရာကတော့ သင်ကြားချက်ခံရဖို့ လိုပါတယ်၊ အဲဒါလေးကတော့ ကျုပ်တို့ ခင်ဗျားတို့ကို သင်ကြားပေးနေကြရမှာပေါ့။

အဲဒီလို သင်ကြားပေးနေကြမှာဖြစ်တဲ့အတွက် ခင်ဗျားတို့အနေနဲ့ အမှန်မြင်ခြင်းဆိုတဲ့ အပိုင်းဆီကိုလည်း ရောက်သင့်သလောက် ရောက်နေကြပါပြီ၊ အဲဒီလို ရောက်လို့လည်း အခုလို ကျုပ်တို့နဲ့ ကင်းကွာကြီး ကင်းကွာနေရာကနေပြီးတော့ ကျုပ်တို့ လူစုဖို့ ပြောဆိုဖိတ်ကြားလိုက်တာနဲ့ ခင်ဗျားတို့လည်း မနွေးအမြန် ရောက်လာကြပါတယ်။

တကယ်လို့များ ခင်ဗျားတို့မှာ အမြင်မှန်ဆိုတဲ့ဟာကို တစိုးတစိမှ မရနေဘူးဆိုရင် ဒီဘုန်းကြီးကလည်း ဘာတွေပြောနေမှန်း မသိပါဘူး၊ လူစုပြီး ဘာတွေလုပ်နေမှန်း မသိပါဘူးကွာ၊ အလုပ်ရှုပ်ပါတယ်၊ သွားနေဖို့ မလိုပါဘူးနဲ့ ခင်ဗျားတို့ တစ်ယောက်မှ လာဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောရမှာပါ။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ အခု လာကြတယ်ဆိုတာ အမှန်ကို ရောက်သင့်သလောက် ရောက်နေကြပြီ၊ အမှန်မြင်တာလည်း မြင်သင့်သလောက် မြင်နေကြပြီ၊ ဒီအမှန်မြင်တဲ့ အလုပ်တွေဖြစ်တဲ့ အပြောတွေ၊ အပြုတွေ၊ အနေတွေကိုတော့ ခင်ဗျားတို့ သရုပ် မဖော်နိုင်ကြသေးဘူးပေါ့။

တကယ်တော့ အမှန်လည်း မြင်တယ်၊ အဲဒီ အမှန်မြင်တဲ့အတိုင်း ကိုယ်ပြောတဲ့ ဟာလည်း မြင်ထားတဲ့အမှန်နဲ့ ညီညွတ်အောင်ပြောတယ်၊ ကိုယ်ပြုလုပ်တာလည်း ကိုယ်မြင်ထားတဲ့အမှန်နဲ့ ညီညွတ်အောင်ပြုလုပ်တယ်၊ ကိုယ်နေထိုင်တဲ့ဟာမှာလည်း ကိုယ်မြင်ထားတဲ့အမှန်နဲ့ ညီညွတ်အောင်နေထိုင်တယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ဟာ ဘယ်နည်းနဲ့ ဖြစ်ဖြစ် သီလပေါ်မှာ ရောက်သွားပါပြီ။

သီလဆိုတာ အဲဒီသီလတွေ များသထက်များဖြစ်အောင် ကျင့်လိုက်နိုင်တာဟာ အရိယာ ဖြစ်တာပါပဲ၊ ဒီသီလတွေ များသွားပြီးလို့ဆိုတာဟာ ဒီသီလတွေနဲ့ လူနဲ့ တစ်ထပ်တည်း ဖြစ်သွားတာဟာ အရိယာပါပဲ၊ အရိယာဆိုတာကြီးက တခြားမဟုတ်ပါဘူး၊ ပြောမယ်ဆိုရင် အရိယာဆိုတာကို မြန်မာလို မြန်မြန်နဲ့အဓိပ္ပာယ်ဖော်ပြပါဆိုရင် ရန်မဖြစ်တတ်သူလို့ ပြောရပါမယ်။

အရိယာဆိုတာ ဘာတဲ့လဲလို့မေးရင် ရန်မဖြစ်တတ်တာပါ လို့ဖြေရပါမယ်၊ ဟုတ်ပါတယ်၊ အရိယာဆိုတာ ရန်မဖြစ်တတ်တာပါ၊ ခင်ဗျားတို့ အရိယာတွေ အရမ်း ရန်ဖြစ်ကြတယ်လို့ ကျုပ်တို့ ကြားနေရပါတယ်၊ အဲဒီအဖြစ်ကတော့ဖြင့် မလှပဆုံး ပစ္စည်းပါပဲ၊ အရိယာဆိုတဲ့အဖြစ်ကို အပျက်ပြယ်ဆုံးပစ္စည်းလို့ ပြောရမှာပါ။

အရိယာဆိုတာဟာ တကယ့်ကို ရိုးသားဖြူစင်တဲ့ရန်မဖြစ်တတ်တဲ့သူပါပဲ၊ အဲဒါကို သိပ်သတိထားကြစမ်းပါလို့ ပြောချင်ပါတယ်၊ ကိုယ့်ထက် ငယ်တဲ့သူ ကိုယ်က နိုင်ရတဲ့သူနဲ့

လည်း မဖြစ်ပါနဲ့၊ ကိုယ်နဲ့ ရွယ်တူနဲ့လည်း မဖြစ်ပါနဲ့၊ ကိုယ့်ထက်ကြီးတဲ့သူဆို ပိုပြီးတော့ မဖြစ်ပါနဲ့လို့ ပြောရမှာပါ။

ရန်ဖြစ်တယ်ဆိုတာက တော်တော့ကို အရိုင်းအစိုင်း လုပ်ငန်းကြီး၊ တော်တော် ရှက်ဖွယ်ကောင်းတဲ့ လုပ်ငန်းကြီးပါ။ ရန်ဖြစ်တတ်သူဆိုတာကိုက လူဆိုးပဲ၊ လူဆိုးဆိုတာက တော်တော် အသုံးမကျတဲ့သူဘဲ၊ မလွဲသာလို့သာ ပေါင်းနေရတဲ့အဖြစ်ပဲ၊ မဟုတ်ရင် မပေါင်းချင်ကြပါဘူး။

ရန်ဖြစ်တတ်တဲ့ လူဆိုရင် အရိယာ မဖြစ်သေးဘူး၊ အဲဒီတော့ ပြောမယ်ဆိုရင် အရိယာဖြစ်ရင် ဘာဖြစ်မှာလဲလို့ မေးရင် ရန်မဖြစ်တာ ဖြစ်မှာလို့ပဲ ပြောရမှာပါပဲ၊ ဒီလူ အရိယာဖြစ်လား၊ မဖြစ်လား၊ သိချင်ရင် ဒီလူ ရန်ဖြစ်လား၊ မဖြစ်လားနဲ့ ကြည့်ရမှာပါပဲ။

အရိယာတော့ လုပ်နေကြပြီး ရန်တွေဖြစ်လို့ ဖုတ်ဘုတ်တက်ပြီး အောက်ဆဲနေကြတယ်ဆိုရင် ဒါဟာ လွန်လိုက်တာလို့ ပြောရမှာပဲ၊ ခင်ဗျားတို့ အရိယာအဖြစ်ဆီရောက်မယ့် အရိယအသိဉာဏ်တော့ဖြင့် ကျုပ်တို့ သင်ကြားချက်အရ ရထားကြတဲ့အတွက် ခင်ဗျားတို့ အပြောလေး၊ အပြုလေး၊ အနေလေးတွေ ဒီအချက်သုံးချက်ကို အဲဒီ အမြင်မှန်နဲ့ ညီအောင်သာ ခင်ဗျားတို့က လုပ်ဆောင်ကြရင် ဘယ်နည်းနဲ့ ဖြစ်ဖြစ် အရိယာ အဖြစ်ဟာ ပြေးလို့ကို မလွတ်ပါဘူး။

အရိယာဖြစ်ရင် ဘယ်လိုထူးခြားမှာလဲဆိုရင် ရန်မဖြစ်တတ်တာ ထူးခြားမှုဖြစ်လိမ့်မယ်၊ အေး အဲဒါလေးဖြင့် အထူးသတိထားကြပါလို့ ပြောရမှာပါပဲ၊ မအေးဝင်းက ပြောတယ်၊ သူများတွေ ရန်ဖြစ်ကြတာ ရှက်စရာကြီးဘုရားလို့ပြောတော့ ခင်ဗျားဖြစ်တာမှ မဟုတ်တာ မရှက်စမ်းပါနဲ့လို့ ပြောရပါတယ်။

ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုပြောရသလဲဆိုရင် ကိုယ်ဖြစ်တာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ဖြစ်တဲ့သူ ခံရမှာဆိုတော့ ခံပေါ့လို့ပြောရမှာပဲ၊ မှားတဲ့သူတော့ခံရမှာပါပဲ၊ ကျုပ်ကတော့ ဒီလိုပဲ ပြောပါတယ်၊ ကျုပ်ရှက်လို့ ဒီလိုပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ အရိယာအဖြစ်က မဖြစ်ဘဲနဲ့ အကျိုးနည်းကုန်မှာစိုးလို့ ဒီစကား ပြောရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဆိုလိုတာကတော့ သိပ်တတ်မှ၊ သိပ်တော်မှ၊ သိပ်သိမှ အရိယာဖြစ်ရမယ် မဟုတ်ပါဘူး၊ အကျင့်မှန်ရင် အရိယာဖြစ်မှာ ဖြစ်ပါတယ်၊ အကျင့်မှန်တယ်ဆိုတာ အစောက

ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း ကိုယ့်ကို ဆရာများက ညွှန်ပြထားတဲ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတွေကို ဖြုတ်တဲ့အတိုင်း ပြုတ်နေတယ်။ အဲဒီ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပြုတ်နေတာနဲ့အတူ အဲဒီ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပြုတ်နေတာနဲ့ ညီညွတ်တဲ့ အပြော၊ အပြု၊ အနေ ဒီသုံးခုလေးကို ပြုပြင်ပြီး ပြုကြ၊ ပြောကြ၊ နေကြရင် ဘယ်နည်းနဲ့ဖြစ်ဖြစ် အရိယာအဖြစ်က ပြေးမလွတ်ပါဘူး။

အရိယာအဖြစ်ဆီ ရောက်ကို ရောက်မှာပါလို့ ပြောရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်လည်း အဲဒီလိုရောက်ခဲ့တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျုပ်တို့လည်း ပါးစပ်နဲ့ လက်နဲ့ဆိုတော့ ဆိုးဆိုးဆာဆာတွေ ပြောချင်လုပ်ချင်တာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် အရိယာ အဖြစ်ရောက်တော့ လက်နက်ချထားတဲ့အဖြစ်ရောက်နေတယ်လို့ ပြောရမယ်။

အရိယာဆိုတာ လက်နက်မကိုင်သူ လက်နက်ကို ချထားသူပဲ။ အရိယာဆိုတာ ဘာဖြစ်သတဲ့လဲမေးရင် လက်နက်မကိုင်ဘူး၊ လက်နက်ချထားသူပဲ ဖြစ်တယ်လို့ ဖြေရမှာပါ။ လက်နက်ဆိုတဲ့အရာဟာ တစ်ဘက်သူကို ပြန်ချဖို့ လုပ်ထားတဲ့အရာပဲ။

ကိုယ့်လက်ပဲရှိတဲ့အတွက် မနိုင်ဘဲဖြစ်မှာစိုးလို့ ဓားကလေးဖြစ်ဖြစ်၊ ဓားမြှောင်ကလေးဖြစ်ဖြစ် အစစ တစ်ခုခုပေါ့။ ကိုယ့်အိမ်မှာကို ရှိနေတတ်တယ်။ တချို့ ငှက်ကြီးတောင်ဓားကြီးတွေထိ ရှိတတ်တယ်။ ကျုပ်တို့ရန်ကုန်မှာဆို ဦးလင်းအောင် တစ်ယောက် အလွန် ဓားဝါသနာပါတယ် ပြောရမယ်။

သူ့မှာ သမီးတွေပဲ မွေးတယ်။ သားမွေးစေချင်တာ၊ သားကို ဓားလက်ဆောင် ပေးချင်သတဲ့။ ဒါပေမယ့် သမီးတွေပဲ မွေးတော့ သမီးတွေကိုပဲ ဓားလက်ဆောင် ပေးရမယ့်သဘောပဲ။ သူက အင်မတန် တိုက်ချင်ခိုက်ချင်စိတ်ရှိတဲ့လူလို့ ပြောရမယ်။

ရန်ကုန်လည်း အင်မတန်ဖြစ်ချင်တဲ့လူပဲ။ ဖြစ်စရာမရှိ သူ့မိန်းမနဲ့ ရန်ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီလို ရန်ဖြစ်တော့ မွဲတယ်။ ခင်ဗျားတို့လည်း ဂရုစိုက်ပါ။ မွဲတယ်ဆိုတာ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် ရန်ဖြစ်လို့ပဲ။ ဒီလိုဆိုရင် အရိယာက မွဲမှာလား၊ ချမ်းသာမှာလားမေးရင် ချမ်းသာမှာပါလို့ပဲ ဖြေရမှာပါ။ အရိယာပြောပြီး ရန်ဖြစ်နေရင်တော့ အဲဒီသူ ချမ်းသာမှာလား၊ မွဲမှာလားလို့မေးရင် မွဲမှာပါလို့ ဖြေရမှာပါ။

အေး ဟုတ်တယ်၊ မွဲရင် အရိယာ မဟုတ်ဘူးလို့သာ မှတ်၊ ဟုတ်ပြီနော်၊ အရိယာဆိုတာ ရန်မဖြစ်ဘူး၊ ရန်ဖြစ်ရင် မွဲမယ်၊ မွဲရင် ရန်ဖြစ်လို့ပဲ၊ ရန်ဖြစ်သူဟာ အရိယာ မဟုတ်ဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ တကယ်ကို မှတ်သားပြီးတော့ မမွဲရအောင် အရိယာ လုပ်ရမှာပဲ။

အရိယာဖြစ်ရင် ရန်မဖြစ်တော့ဘူး၊ ရန်မဖြစ်တော့ ပြေလည်နေရင် စီးပွားရေးကလည်း လုပ်နေတာဆိုတော့ ရပ်နေတာမဟုတ်တဲ့အတွက် တိုးတက်ချမ်းသာလာမှာပါပဲ၊ မချမ်းသာဘူးဆိုတာဟာ ပျက်စီးသွားလို့ပဲ၊ ဘာလို့ ပျက်စီးတာလဲဆိုရင် ရန်ဖြစ်လို့ ပျက်စီးတာလို့ ပြောရမယ်၊ ရန်ဖြစ်တော့ စိတ်ဓာတ်ကျတယ်၊ စိတ်ဓာတ်ကျတော့ ဟိုဟာလုပ်ချင်၊ ဒီဟာလုပ်ချင်နဲ့ အလုပ်အကိုင်ထဲမှာ စိတ်က မပါတော့ဘူး။

ပြောချင်တာကတော့ အရိယာဖြစ်ရင် မမွဲဘူးလို့ပြောချင်ပါတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုပြောရသလဲဆိုရင် ရန်မဖြစ်လို့ဘဲ၊ ကျုပ်အခုပြောနေတဲ့စကားကို ခင်ဗျားတို့ရဲ့ အဝန်းအဝိုင်းအတွင်းထဲမှာ ရန်ဖြစ်နေတဲ့သူတွေလည်း အများအပြား ရှိနေကြမှာပါပဲ၊ အဲဒီထဲမှာ မွဲနေတဲ့သူတွေလည်း အများအပြား ရှိနေကြမှာပါပဲ၊ မွဲတဲ့သူနဲ့ ရန်ဖြစ်တဲ့သူနဲ့ အရိယာမဟုတ်တာကို တစ်ထပ်တည်း ထပ်ကြည့်ကြပါလို့ ပြောချင်ပါတယ်။

ဆိုလိုတာကတော့ ပင်မစကားကို ပြန်ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ အရိယာဟာ လက်နက်မကိုင်ဘူး၊ လက်နက်ချထားသူဖြစ်တယ်၊ ကျုပ်ကျောင်းမှာ ဦးညွန့်တင်ဆိုတဲ့ ဒကာတစ်ယောက် ရှိတယ်၊ ကျုပ်ကျောင်းကို မအေးဝင်းတို့ မဝင်းမာတို့လည်း ရောက်ဖူးတာပဲ၊ ကျုပ်ကို အခုပဲ ဖမ်းတဲ့သူတွေ လာတော့မှာလို့လို့နဲ့ သူတို့ကပြောတယ်။

ကိုမင်းကျော်သူက လာရင် သူတစ်ယောက်တည်းနဲ့ အယောက် (၂၀)လောက်ကို တာဝန်ယူနိုင်ပါတယ်လို့ ပြောတယ်၊ သူကလည်း သူတတ်ထားတဲ့ကိုယ်ခံပညာတွေ အားကိုးထားတာပေါ့၊ ဦးညွန့်တင်ကတော့ ခရင်းတွေ ဓားတွေအားကိုးနဲ့ပေါ့၊ တကယ်ကတော့ အရိယာဆိုတာ ဒီလို ဆောင်ထားရမှာမှ မဟုတ်တာဘဲ။

အရိယာဆိုတာ ရန်မဖြစ်ရဘူး၊ ကိုယ့်လာသတ်မယ်ဆိုတဲ့ သူကိုတောင်မှပဲ ရန်ဖြစ်လို့ ဘယ်ကောင်းပါ့မလဲ၊ ခင်မွန်ရွာက ဦးသိန်းထိုက်အကြောင်း နည်းနည်း ပြောပြချင်တယ်၊ ဦးသိန်းထိုက် ငယ်ငယ်က ကွန်မြူနစ်သူပုန်တွေက သူ့ကို သတ်မလို့ လှည်းကြီးနဲ့တင်ပြီး ဖမ်းသွားတယ်။

သူတို့ရဲ့ ဌာနချုပ်က အဲဒီ အနီးအနားမှာ ရှိပုံရပါတယ်။ အဲဒီ ဌာနချုပ်ရှိရာဆီကို သူ့ကို ဖမ်းခေါ်သွားတယ်။ သူကလည်း ပြောဆိုပြီး လိုက်သွားပါတယ်။ ဟိုရောက်ရင် ခင်ဗျားကို သတ်မှာပြောတော့ ကျနော်ကို ဘာလို့ သတ်မှာလဲလို့ မေးတယ်။

ခင်ဗျားက လူကြီး၊ အစိုးရကနေ ကျောင်းလာဖွင့်တာကို ခင်ဗျားက လက်ခံလို့ပဲ၊ လက်ခံတဲ့အတွက် ခင်ဗျားကို သတ်မှာဖြစ်တယ်တဲ့၊ သတ်ပါပေါ့၊ ဗိုလ်ကြီးတို့က သတ်မယ်ဆိုရင် ကျနော် ခံရမှာပေါ့လို့ ပြောတယ်။

သတ်မှာကို သူမကြောက်ဘူး၊ မင်းတို့ ငါ့ကို သတ်မှာပဲဆိုပြီး လှည်းပေါ်က ခုန်ချပြီး ထွက်ပြေးတာတို့ ဘာတို့ သူမလုပ်ဘူး၊ သူ့ကို ဘာမှ တုတ်နှောင်ချည်ပြီး ခေါ်သွားတာလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ဒီအတိုင်း လှည်းပေါ် ခေါ်တင်သွားတာဖြစ်ပြီး ခင်ဗျားကို ဟိုကျရင် သတ်လိမ့်မယ်လို့ လာဖမ်းတဲ့သူက ပြောတာပေါ့။

လူတွေဟာ ကိုယ့်အသက်ကို ငဲ့ကြပါတယ်။ ကိုယ့်အသက် မသေအောင်အတွက် အလွတ်ရုန်းပြီးလည်း ထွက်ပြေးရမယ်၊ သို့မဟုတ် တစ်ဘက်သူကို ပြန်တိုက်ခိုက်ရင်လည်း တိုက်ခိုက်ရမယ်၊ ဒါပေမယ့် ဦးသိန်းထိုက်က ထွက်လည်းမပြေးဘူး၊ သူ့ဖမ်းတဲ့သူကိုလည်း မတိုက်ခိုက်ဘူး။ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ဦးသိန်းထိုက်ကို အရိယာလို့ ပြောလိုရင်း မဟုတ်ပါဘူး၊ ဦးသိန်းထိုက်က အလွန် ရိုးသားတဲ့သူဖြစ်ပါတယ်၊ ပြောရရင် အရိယတရားနဲ့ ညီညွတ်အောင် နေထိုင်တဲ့သူ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကလေး မပြတ်သေးလို့သာဘဲ၊ အဲဒီအဖြစ်ဖြစ်တုန်းကတော့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက မပြတ်သေးဘူးပေါ့။

အဲဒီလိုနဲ့ သူ့ဖမ်းတဲ့ ဌာနချုပ်ရောက်တဲ့အခါကျတော့ ခင်ဗျားကို သတ်ရမှာပဲပေါ့၊ ဗိုလ်ကြီးတို့က အုပ်ချုပ်တဲ့သူပဲ၊ ဗိုလ်ကြီးတို့က သတ်မယ်ဆိုလည်း သတ်ပါပေါ့၊ ဒါပေမယ့် မသတ်ခင် ဗိုလ်ကြီးတို့ကို စကားနည်းနည်းတော့ ပြောခဲ့ချင်ပါသေးတယ်လို့ ခွင့်တောင်းတော့ ပြောပါလို့ ပြောတဲ့အတွက် ဗိုလ်ကြီးတို့က အခု သူပုန်လုပ်နေတာ၊ နောက်ဗိုလ်ကြီးတို့က မဲနိုင်သွားရင် အစိုးရလုပ်ရမှာ၊ ဗိုလ်ကြီးတို့ အစိုးရဖြစ်တဲ့အခါကျတော့ ပညာရေးဌာနတွေ လည်းတည်ထောင်ရမှာ၊ ကျောင်းတွေလည်း ဖွင့်ရမှာ၊ အဲဒီအခါကျရင်တော့ ကျောင်းဖွင့်တဲ့ သူများကို မသတ်ကြပါနဲ့လို့ သူက ပြောလိုက်တယ်တဲ့။

သူပြောတာ အချက်အလက်က ပြည့်စုံနေတော့ ပြန်တော့ဗျာ၊ ခင်ဗျား

ပြန်ပါတော့လို့ အဲဒီလို ပြောတယ်တဲ့။ ဆိုလိုတာကတော့ ကိုယ့်သတ်မယ့်သူဖြစ်နေပေမယ့်လည်း သတ်တယ်ဆိုတာက ပြောမယ်ဆိုရင် လူကိုမုန်းလို့ သတ်တာမှမဟုတ်ဘဲ၊ မူကို မုန်းလို့ သတ်တာပဲ ဖြစ်တယ်။

မူကိုမုန်းလို့ သတ်တာဆိုတော့ အဲဒီမူရဲ့ မုန်းစရာမကောင်းပုံကို အဲဒီမူက ကိုယ်လုပ်နေတဲ့မူ၊ ကိုယ်လုပ်နေတဲ့မူက မုန်းစရာမကောင်းတဲ့ အနေအထားရှိတဲ့အကြောင်းကို သူတို့ကို ပြောပြလိုက်တာဆိုတော့ ဒီစကားဟာ အင်မတန် သစ္စာကျတဲ့ စကားဖြစ်နေတော့ သတ်မယ့်သူက ခင်ဗျားပြောတာ မှန်တယ်၊ ဘာညာတောင် ပြောမနေတော့ဘဲ ပြန်ပါတော့ဗျာ၊ ခင်ဗျား ပြန်ပါတော့လို့ လွှတ်လိုက်ရတယ်လို့ ပြောရမယ်။

စကားဆိုတာ ‘ညာရှိအား စကား’လို့ ပြောထားတယ်၊ အစောက ခရင်းတွေ၊ ဓားတွေ၊ လှံတွေက တော်တော် အားရှိပေမယ့် စကားက ပိုပြီးအားရှိတာပေါ့၊ ပြောမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့လည်း အရိယာတရားကိုရပြီး အရိယာဖြစ်ရင် စကားတွေ ပြောတတ်လာမှာပါပဲ၊ ပြောတတ်လာပြီဆိုရင် ကိုယ့်ကို အစောကပြောခဲ့သလို ရန်မူတဲ့သူတွေ ရှိလာခဲ့ရင် ရန်မူတဲ့သူကလည်း လူကို ရန်မူတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ မူကို ရန်မူတာသာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုယ့်ရဲ့ မူက သူနဲ့ မတိုက်ဆိုင်နေတဲ့အတွက် ကန့်လန့်ဖြစ်နေတဲ့ အဖြစ်မျိုးဆိုရင် သူက မူကို မပယ်ရှားတတ်တဲ့အတွက် ငါနဲ့ ကန့်လန့်ဖြစ်နေတဲ့ မူကိုဆောင်ထားတဲ့လူကို သတ်ပစ်လိုက်မယ်ကွာဆိုပြီး လုပ်ချင်တာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒါကို ရှင်းလင်းသွားအောင် ကိုယ်ကနေပြီး ပြောလိုက်နိုင်တယ် ဆိုရင် ဘယ်လိုလုပ် သတ်ပါ့မလဲပေါ့၊ ကျုပ်ကလည်း အဲဒီတုန်းက မအေးဝင်းတို့ကို ပြောပါတယ်၊ ကျုပ်ကို ဘယ်သူက သတ်ဝံ့မှာတုန်း၊ ဘယ်သူ သတ်နိုင်မှာတုန်းလို့ ကျုပ်ကလည်း ပြောပါတယ်။

ဆိုလိုတာကတော့ဖြင့် အရိယာဆိုတာက လက်နက် လက်မှချထားတဲ့သူ ၊ လက်မှာ လက်နက်စွဲကိုင်ထားသူ မဟုတ်ဘူး၊ လက်နက်ကို လက်မှာ စွဲကိုင်ထား သေးတယ်ဆိုရင် ဒီသူ အရိယာလား၊ အနရိယာလားလို့ မေးရင် အနရိယာပါလို့ ဖြေရမှာပါ၊ တကယ်ပါ၊ ခင်ဗျားတို့လည်း တုတ်ကလေး တစ်ချောင်းတောင်မှ ရန်သူလာရင် ချလိုက်ရတာပေါ့လို့ မလုပ်လိုက်ကြလေနဲ့လို့ ပြောရပါမယ်။

ကျုပ်တို့ ရန်ကုန်က ဒကာတစ်ဦး ဦးကြည်သောင်းဆိုတာ အခု ဒီမှာပါတယ်။ သူငယ်ငယ်က သိုင်းပညာကို ကျွမ်းကျင်အောင် သင်ထားတာလို့ သူက ပြောတယ်။ ကျွမ်းကျင်အောင် သင်ထားတာဆိုတော့ သူအခု တစ်ခါမှလည်း သူများကို မရိုက်ရဘူး ပါဘူးတဲ့။

ရိုက်သာ မရိုက်ရတာတဲ့။ သူလက်မောင်း တံတောင်ဆစ်က နာနေတယ်တဲ့။ ဘာဖြစ်လို့ နာနေတာလဲဆိုရင် ငယ်ငယ်တုန်းက အနိုင်ယူပြီး လက်လှဲခဲ့ရလို့ပဲတဲ့။ ဘာမှလည်း မဟုတ်ဘူးတဲ့။ လက်နာတာပဲ ရှိတာပါပဲလို့ သူက ပြောတယ်။

ဆိုလိုတာကတော့ သိုင်းတွေကျင့်၊ အားတွေမွေးနဲ့ သူဘာလုပ်ရသလဲဆို ဘာမှ မလုပ်ရပါဘူး။ ဒါဆို သူအရှုံးပဲ ပေးနေသလား၊ မပေးပါဘူး၊ သူအရိယာဖြစ်တယ်။ အရိယာစကားနဲ့ သူတုန့်ပြန်ပြောဆိုတယ်။ အရိယာမဖြစ်ခင်ကလည်း သူက လူမှုမှာ ကြောင်းကြောင်းကျိုးကျိုးစကားလေးနဲ့ ပြောတတ်သူဆိုတော့ သူနိုင်တယ်လို့ ပြောရမယ်။

စကားဆိုတာ အားပါ။ အရိယာဖြစ်ပြီး အရိယာစကားဟာ တကယ် အားဖြစ်စေတယ်လို့ ပြောရမှာပါ။ ဒါကြောင့် အရိယာနဲ့ အနရိယာကို ခင်ဗျားတို့ အပြေးအလွှား ခွဲခြားပြီး သိကြစမ်းပါ။ ဆဲတတ်တယ်ဆိုတာလည်း ဆဲတယ်ဆိုတာ တစ်ဘက်သူကို တိုက်ခိုက်တာပဲ၊ ရှုံ့ချတယ်ဆိုတာလည်း တစ်ဘက်သူကို တိုက်ခိုက်တာပဲ၊ အပြစ်တင် တာလည်း တစ်ဘက်သူကို တိုက်ခိုက်တာပဲ။

အပြစ်က သူဟာသူ ရှိပြီးသားပါ။ ကိုယ်က တင်ပေးနေစရာမလိုပါဘူး။ မင်း ဒီအပြစ်ရှိတယ်လို့ ပြောတာဟာ အပြစ်တင်တာပဲ။ အဲဒီအပြစ်ဟာ ကိုယ်မပြောကတည်းက သူ့အပေါ်မှာ ရှိနေပြီးသားပဲ။ သူ့အပေါ်တက်နေတဲ့အပြစ်ကို ကိုယ်ကနေပြီးတော့ မင်း ဒီအပြစ်ကြီးကို လုပ်ထားတယ် မဟုတ်လားနဲ့ သူ့အပေါ်ကို ဒီအပြစ်ကို တင်ပြလိုက်တာ ၊ ဒါဟာလည်း တိုက်ခိုက်တာပဲ။ အရိယာဟာ ဒီလို တိုက်ခိုက်ရမယ့်သူ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သိရမယ်။

ဘယ်သူ့ကိုမှ မတိုက်ခိုက်ကြပါနဲ့လို့ ဒီလိုပဲ ပြောချင်ပါတယ်။ တတ်နိုင်ရင် သူနဲ့ အတူတူနေလို့ မဖြစ်တော့ရင် ကိုယ်က မျက်နှာလွှဲပြီး တစ်ဘက်ရင်လည်း သွားနေလိုက်ပါ။ မရှင်းတတ်ဘူး ဆိုရင်ပေါ့။ ဆိုလိုတာက တိုက်ခိုက်တာကတော့ဖြင့် လုပ်လို့ကို မဖြစ်ပါဘူးလို့

ပြောရပါမယ်။ တိုက်ခိုက်ရင်တော့ အဲဒီ တိုက်ခိုက်တာ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်က အရိယာအဖြစ်က ကျိုးပဲ့သွားပါပြီလို့ ပြောရပါမယ်။ ပြောရမယ်ဆိုရင် ဓမ္မဝိဟာရီ ဘုန်းကြီးလေးတစ်ပါးဖြစ်တဲ့ ဦးဝိစိတ္တလည်း ဓမ္မဝိဟာရီအဖြစ် ရောက်လာပြီ။ ဦးဝိစိတ္တလည်း သူများတစ်တွေကို တိုက်ခိုက်တတ်တယ်။ အဲဒါကို ခင်ဗျားတို့က ဦးဝိစိတ္တက တိုက်ခိုက်တယ်၊ ငါတို့လည်း ပြန်တိုက်ခိုက်မှပဲ ဆိုပြီး မတိုက်ခိုက်ပါနဲ့။

သူကလည်း ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ စာချပေးနေတဲ့ ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး သင်တန်းကျောင်းရဲ့ အကြီးအမှူး ‘ကျောင်းအုပ်ဆရာတော်’ အဖြစ်ကနေ လာခဲ့ရတာ မဟုတ်လား။ အဲဒီလိုဆိုတော့ အကုန်ဆွဲရမ်းပစ်လိုက်မယ် ဆိုတဲ့အထဲကလို့ပဲပေါ့။ ပြောရမယ်ဆိုရင် သူ့ကျောင်းမှာဆိုရင် ဟုတ်ရင်ဟုတ် မဟုတ်ရင် နားရင်းဆွဲအုပ်ပစ်လိုက်မယ် ဆိုတဲ့သဘောပဲ။ သူ့ကျောင်းက ဦးဇင်းတွေဆိုရင် သူ့ကို ပြာနေအောင် ကြောက်ကြ ရတဲ့အဖြစ်ဆိုတော့ ဒါတွေဟာ တိုက်ခိုက်ခဲ့တာပဲပေါ့။ အဲဒီ ဝဋ်ကလည်း ပါလာလောက် တာဆိုတော့ အဲဒီလို နားရင်းမအုပ်တောင် အပြစ်ကတော့ လဲကျသွားအောင် တင်ချင်လည်း တင်မှာပဲ။ ဒီတော့ ဘုန်းကြီး ဦးဝိစိတ္တလည်း အပြစ်တင်မပေးပါနဲ့တော့လို့ ပြောရပါမယ်။

ဘာဖြစ်လို့ဘုန်းဆိုရင် ကိုယ်တိုင်လည်း အရိယာလုပ်မယ့်သူ အရိယာတို့လမ်းရဲ့ အဆုံးအထိ သွားမယ့်သူ၊ အရိယာလုပ်မယ့်သူတွေကို ဦးဆောင်ပြီး လမ်းညွှန်လုပ်မယ့်သူ ဖြစ်တဲ့အတွက် ဒီလို အလုပ်မျိုးတွေကို ဝေးဝေးက ရှောင်ရမယ့် လုပ်ငန်းလို့ သိပေးရပါမယ်။ တစ်ဘက်သူကို မှားစမ်း၊ မှားချင်သလောက်မှားစမ်း၊ မင်းမှားလို့ မင်းဟာမင်း ကျွမ်းပြန်နေ အောင် ခံပေတော့၊ ငါကတော့ မင်း အပြစ်တင်မနေတော့ဘူး၊ အပြစ်တင်တာက ငါ့ကို ယုတ်လျော့စေတယ်လို့ မြင်ပြီး ဘုန်းကြီး ဦးဝိစိတ္တကလည်း ဘယ်သူ့ကိုမှ အပြစ်တင်မပေးပါနဲ့။

ဘုန်းကြီး ဦးဝိစိတ္တက အပြစ်တင်ရင်လည်း ဘယ်အရိယာတွေကမှ ပြန်ပြီး မတိုက်ခိုက်ကြပါနဲ့လို့ ပြောရပါမယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဦးဝိစိတ္တဟာ ဆရာလောင်း ဖြစ်တယ်။ ဆရာလောင်းဆိုတာဟာ ဘယ်နည်းနဲ့ဖြစ်ဖြစ် ဂရုစိုက်ရပါမယ်။

နောက်ဆိုရင် တကယ့်ကို ကိုယ့်ရဲ့ ဦးထိပ်ကနေ ခေါင်းစီးခေါင်းကိုင် လုပ်မယ့်သူပဲ။ အဲဒီလို လုပ်မယ့်သူဖြစ်တဲ့အတွက် ဘယ်နည်းနဲ့ဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်မြင်တာလေးကို နားဝင်ချို့တဲ့

စကားလုံးလေးတွေရွေးပြီး လျှောက်ထား ပြောဆိုကြပါလို့ ပြောရပါမယ်။ ဒါ ဘုန်းကြီး ဦးဝိစိတ္တအနေနဲ့လည်း အဲဒီလို လုပ်ပါလို့ ပြောရမှာပါ။ အားလုံးကို ပြောတယ်လို့ မှတ်ပေးကြပါ။

ဆိုလိုတာကတော့ဖြင့် အပြစ်တင်တာလောက် အရပ်ဆိုးတာ မရှိပါဘူး။ ဒါကြောင့် အပြစ်မတင်ကြပါနဲ့။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မတိုက်ခိုက်ကြပါနဲ့လို့ ပြောရပါမယ်။ တစ်ဘက်သူမှားလည်း မှားပါစေ၊ သူမှားတာကို ပြင်စေချင်တယ်ဆိုရင် သူမှားတာကို ပြင်နိုင်ဖို့ သူနားဝင်နိုင်တဲ့ စကားလုံးမျိုးလေးနဲ့ ပြင်ပေးဖို့ပါပဲ။

ဒါဟာ မျက်နှာချင်းဆိုင် ပြင်ခွင့်ရှိတာတင်မကဘဲ ဖုတ်ဘုတ်ပေါ်က ပြင်တာလည်း အဲဒီလိုပဲ ပြောရပါမယ်။ အရိယာတွေဖြစ်ပြီး နားဝင်ချိုအောင် ပြောတတ်ဖို့ လိုပါတယ်။ ဟို ရန်ကုန်က အောင်ကိုဆိုတဲ့ အကောင့်ပိုင်ရှင်ဆို ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေက အရမ်းဆိုးတဲ့ပုံလို ပြောကြပေမယ့် သိပ် လူဆိုးကြီး မဟုတ်ပါဘူး။

တကယ့် လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက်လို့ သိရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာတွေနဲ့တွေ့ရင် တိုက်တော့တာပဲလို့ သိရတယ်။ ကိုယ်တွေကနေလည်း မတိုက်ပါနဲ့လို့ ပြောရပါမယ်။ သူတိုက်လည်း တိုက်ပါစေ။ ကိုယ်မကြားချင် နားမဆင် ဘဲ လွှဲထားလိုက်ပါလို့ပဲ ပြောချင်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ အရိယာဖြစ် ချင်တဲ့သူတွေ အဲဒီတိုက်တာခိုက်တာဟာကတော့ လက်ရှောင်ရမယ့် တရားထဲမှာတော့ဖြင့် ထိပ်တန်းကပဲ ထည့်ထားပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် အရိယာဖြစ်ရင် လွတ်မြောက်သွားတာက ဘာက လွတ်မြောက်သလဲမေးရင် တိုက်ခိုက်စရာတွေက လွတ်မြောက်သွားတာပါပဲ။

ကျုပ်တို့ ဗုဒ္ဓဘုရားကိုလည်း တိုက်ခိုက်ကြတာတွေ ခင်ဗျားတို့ ကြားဖူးတယ် မဟုတ်လား။ ဆင်ကြီးနဲ့ တိုက်တာတို့၊ ကျောက်တုံးကြီးနဲ့ လှိမ့်ချတာတွေ၊ ဓားကြီးနဲ့ လိုက်တာတွေ၊ အဲဒီလိုပဲ ခြေနစ်ချောင်းကိုင်ပြီးတော့ လွှင့်ပစ်မယ်လို့ လုပ်တဲ့သူတွေ အမျိုးမျိုး ကျုပ်တို့ ဗုဒ္ဓဘုရားကို တိုက်တာ တွေပါပဲ။ နောက်တစ်ခါ ဒီမှာတော့ ကိုယ်ဝန်ဆောင်နဲ့ ပစ်ထားတယ်။ ကိုယ်တော်ကတော့ လူထုအလယ်မှာ ကောင်းစားနေတယ်လို့ စွပ်စွဲတဲ့သူတွေ အမျိုးစုံ ကျုပ်တို့ဗုဒ္ဓဆိုရင် ရစရာမရှိအောင် အတိုက်ခိုက်ခံခဲ့ရတာပါပဲ။ တစ်ခါဆို ကောသမ္မိပြည်မှာ အရက်မူးသမားတွေကို ငှါးပြီး အစုလိုက်အပြုံလိုက် ဗုဒ္ဓဘုရား ကြွတဲ့ နေရာနောက်ကို လိုက်ပြီး ဆဲနေကြတာတဲ့။

ဆဲနေကြတော့ ရှင်အာနန္ဒက လျှောက်သတဲ့၊ အရှင်ဘုရား ဒီမြို့ ဆဲလှတယ်ဘုရား၊ တပည့်တော်တို့ အခြားမြို့ ပြောင်းကြရအောင်ဘုရားလို့ လျှောက်တော့ ဗုဒ္ဓက ဘယ်လိုပြောလဲဆိုတော့ မင်း တခြားမြို့ကလည်း ဒီလိုပဲလိုက်ဆဲရင် ဘယ်လို လုပ်မလဲလို့ ပြန်ပြောသတဲ့။

အဲဒီမှာ အာနန္ဒကလည်း လျှောက်စရာမရှိဖြစ်ပြီး ပြေးလို့တော့ မလွတ်ဘူးလို့ သဘောထားလိုက်ရတယ်ပေါ့၊ တကယ်ကျတော့လည်း ကိုယ်မှ အပြစ်လုပ်ထားတာ မဟုတ်တာဆိုတော့ သူများကဆဲလည်း ဆဲတဲ့သူ မောပြီး နောက်တော့လည်း ချောသွားရမှာပါပဲလို့ ပြောရမှာပါ။ အဲဒါကြောင့် ဘုရားကိုလည်း အတုယူကြပါ။ ဘုရားဆိုတာကလည်း ခင်ဗျားတို့ဆရာရဲ့ ဆရာအရင်းဆုံးကြီး မဟုတ်လား။ ခင်ဗျားတို့အနေနဲ့ကတော့ ဘုရားရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိနဲ့က ရင်းနှီးစွာ နေရတာမဟုတ်တော့ ကျုပ်တို့ဘုရားကို အာရုံပြုအတုခိုးသလို အတုခိုးလုပ် နိုင်ဖို့ကြတော့ ခင်ဗျားတို့အနေနဲ့နည်းနည်း အားစိုက်လုပ်ဖို့ လိုသေးတာပေါ့၊ သိပ်ကို အတုခိုးထိုက်တဲ့သူပဲလို့ ပြောရမှာပါပဲ။

ကျုပ်တို့ဖြင့် ပြဿနာတစ်ခုခု ဖြစ်လာပြီဆိုရင် ဒီပြဿနာမျိုးကို ဘုရားဆို ဘယ်လို ဖြေရှင်းသလဲဆိုတာကို ကျုပ်ဆိုရင် ဘုရား ပြန်မေးလိုက်တာပါပဲ၊ ဘုရားရဲ့ ဖြေရှင်းချက် အမျိုးမျိုးတွေထဲက တစ်ခုကို တွေ့ပြီဆိုရင် အေး ငါလည်း အဲဒီလို ဖြေရှင်းရမှာပဲလို့ ယူပြီး ဖြေရှင်းလိုက်တာပါပဲ။

ဒါပေမယ့် ဘုရားတော့ ထောင်အချမခံခဲ့ရဘူး၊ ကျုပ်သာ ထောင်အချ ခံရတဲ့သူဖြစ်တော့တာပါပဲ၊ ဆိုလိုတာကတော့ဖြင့် ကျုပ်ဟာ ခင်ဗျားတို့နဲ့ မဆုံဖြစ်ဘဲ ကွဲကွာနေတာကလည်း သိပ်ကြာသွားခဲ့တာဖြစ်ပြီး နည်းနည်းများ ရိုင်းများသွား သလားလို့လည်း အောက်မေ့ပါတယ်။

ပြီးတော့လည်း နောက်တစ်မျိုးအောက်မေ့မိတာက ဪ မကွဲကွာခင်တုန်းကလည်း ဖွေစံဘုတ်က မရှိသေးဘဲကိုး၊ ဖွေစံဘုတ်က မရှိသေးတော့ ဆဲရင်တောင် မျက်နှာချင်းဆိုင်ပဲ ဆဲရမှာဆိုတော့ ကျုပ်လည်း မကြားရဘူးပေါ့၊ နဂိုကတည်းကများ အရိုင်းအရိုင်းတိုင်းပဲ ရှိနေသေးသလားပေါ့။

ဆရာသမားနဲ့များ ဝေးသွားလို့ ပိုရိုင်းသွားသလားလို့လည်း ထင်တာပေါ့၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် ဖွေစံဘုတ်မှာက သောသောညံအောင် ဆဲတာ တွေ့ရတယ်။

ဗရုတ်သုက္ခတွေ ပြောကြတယ်။ ကိုယ်စကားပြောရင် ရွှေမရအောင်ပြောပါ။ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ တရားတော်ထဲမှာ ဂုဏ်ရည်(၆) ချက်ရှိတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ သိပြီးသားပါပဲ။

ပထမဆုံး ဂုဏ်ရည်ဟာ သွက္ခာတဆိုတဲ့ ဂုဏ်ရည်ပဲ။ သွက္ခာတဆိုတာ သု အက္ခာတပဲ။ ကောင်းကောင်း စကားပြောတဲ့သူ၊ စကားကောင်းကို ပြောတဲ့သူ၊ စကားကောင်းဆိုတာ ဘာတုန်း၊ ချို့ချို့မြိန်မြိန်လေး ပြောတာလား၊ ချစ်စရာဖြစ်အောင် ပြောတာလား၊ အဲဒါမျိုးကို စကားကောင်းလားပေါ့၊ စကားကောင်းရဲ့အနက်ကိုတောင် ခင်ဗျားတို့ သိပ်သိဖို့ မလွယ်ဘူးလို့ ပြောကြပါစို့။ စကားကောင်းဆိုတာဟာ ချေဖျက်လို့ မရတဲ့ စကား၊ ဟုတ်ပြီနော်၊ ခင်ဗျားတို့လည်း စကားတွေအများကြီး ပြောနေကြရတာပဲ။

ငါပြောတဲ့ စကားက သူများကများ ချေဖျက်လို့ ရနိုင်သေးသလားလို့ ခင်ဗျားတို့ စဉ်းစားလိုက်ရင် ဟာ ချေဖျက်လို့ရနိုင်သေးတယ်ဆိုရင် အဲဒီလို စကားဟာ စကားကောင်း မဟုတ်နိုင်တော့ဘူး၊ အဲဒီ စကားကောင်းဆိုရင် ဘာဖြစ်ရမလဲမေးရင် ချေဖျက်လို့ မရ ရပါဘူးလို့ ဖြေရမှာပါ။

ဥပမာ ခင်ဗျားတို့ အများအပြားပြောနေကြတာပဲ။ ကိုယ့်အမေကို အမေလို့ ခေါ်တယ်၊ အဲဒီလို အမေလို့ ခေါ်တာကို နင် အမေလို့ ခေါ်တယ်ဆိုပြီး ဘယ်သူကများ ချေဖျက်နိုင်သလဲ၊ ဘယ်သူမှလည်း မချေဖျက်နိုင်သလို၊ အရှေ့ကနေပြီး လဝန်းကြီး တက်လာတယ်လို့ ပြောတယ်၊ အဲဒီစကား ဘယ်သူ ချေဖျက်နိုင်သလဲ။

တကယ်တက်လာတဲ့ အဖြစ်ဆိုတော့ ဘယ်သူမှ မချေဖျက်နိုင်ကြဘူးမဟုတ်လား၊ ချေဖျက်လည်း ကြည့်ပါလား၊ ဟိုမှာ လဝန်းကြီး တက်လာနေပြီပဲလို့ ပြလိုက်ရုံပါပဲ၊ အဲဒီတော့ ပြောမယ်ဆိုရင် ချေဖျက်လို့မရတဲ့ စကားဟာ စကားကောင်းပါပဲ၊ တကယ်လို့ သူများက ချေဖျက်လိုက်လို့ ပါးစပ်ကလေးဟပြီး နားထောင်နေလိုက်ရရင် အဲဒီစကားဟာ စကားကောင်းလို့ မဆိုနိုင်ဘူး၊ စကားပျက်လို့ ပြောရမယ်။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့လည်း စကားကောင်းကို ပြောကြပါလို့ ပြောချင်ပါတယ်၊ စကားကောင်းပြောလို့ရှိရင် အဲဒီစကားဟာ ချေဖျက်လို့မရတဲ့စကားပဲ၊ ကျုပ်တို့ရဲ့ သဘောဓမ္မတွေကို ချေဖျက်ကြပါတယ်။

မန္တလေးက မိုးသုဆိုတဲ့ ဘုန်းကြီးလေးတွေ၊ ဓမ္မသုတေသီဆိုတဲ့ ဘုန်းကြီးလေးတွေတို့ ကျုပ်တို့ကို ချေဖျက်ကြပါတယ်။ ကျုပ်တို့ တရားဓမ္မတွေကို ချေဖျက်ကြပါတယ်။ နောက်တစ်ခါ မစိုးရိမ်စာသင်သားတို့ဆိုလည်း ကျုပ်တို့ကို ချေဖျက်ကြတဲ့ထဲ ပါတယ်။ သူတို့ ချေဖျက်တဲ့ အကြောင်းအရာက ကျုပ်တို့ ပြောစကားလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ သူတို့ ချေဖျက်တာဟာ ကျုပ်တို့ ပြောစကားမဟုတ်တော့ ကျုပ်တို့ကလည်း ဘာပြန်ပြောမလဲနဲ့ နေတာပေါ့။ ဘာပြန်ပြောနေမလဲ၊ ဘာမှ တုန့်ပြန်စရာ မလိုပါဘူး။

သူတို့ ကျုပ်တို့ပြောထားတဲ့ စကားတွေကိုဖြင့် တစ်လုံးတစ်ပါးကိုဖြင့် သူတို့ ကြေပျက်အောင်မချေဖျက်နိုင်ဘူးလို့ ပြောရပါမယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် ကျုပ်တို့က စကားကောင်းတွေ ပြောတာဖြစ်လို့ပဲ၊ ဒီတော့ အရိယာဆိုတာ စကားကောင်းကိုပဲ ပြောတာပါ။ စကားကောင်းဆိုတာ ချေဖျက်လို့မရတဲ့ စကားမျိုးပါပဲ။

ချေဖျက်လို့ရတဲ့ စကားမျိုး၊ ပိန်ဖျင်းတဲ့ စကားမျိုး၊ စကားကလည်း စကားပိန် ဆိုတာကလည်း ရှိသေးတယ်။ စကား ၀၀ကြီး ဒီလိုပြောတာ မဟုတ်ဘူး။ စကားပိန်ပိန် ဖျင်းဖျင်း ပြောတာပါ။ ပြောလိုတာက အနှစ်သာရမဲ့တဲ့ စကားကို ပြောတာဖြစ်ပါတယ်။ အနှစ်သာရမဲ့တဲ့စကားဟာ ဘယ်လိုဟာတုန်းလို့ မေးရင် ဥပမာတစ်ခုကတော့ မဟုတ်တဲ့စကားဟာလည်း အနှစ်သာရမဲ့တယ် ပြောရမှာပဲ။ စကားမမြောက်တဲ့ စကားတွေကို အဖျင်းစကား၊ အပိန်စကားလို့ ပြောရမှာပါ။

စပါးတွေမှာ အဖျင်းစပါးတွေပါလာရင် လေနဲ့လွင့်သွားအောင် စကောနဲ့ ယပ်ထုတ်ပစ်ရတာမျိုး ရှိကြတာ သိမယ်ထင်ပါတယ်။ အဖျင်းကို အသုံးမဝင်တော့ လွင့်ပစ် ထုတ်ပစ်ကြရတာပေါ့။

စကားမှာလည်း ထိုနည်းတူပဲ စကားဖျင်းဆိုတော့ အနှစ်သာရမရှိ၊ အဓိပ္ပာယ်က မရှိဘူးပေါ့။ အဓိပ္ပာယ်မရှိတော့ လူတွေက မင်းဟာ အဓိပ္ပာယ်လည်း မရှိဘူးလို့ ပြောလိုက်ရင် အချက်အလက်နဲ့ အထောက်အထားနဲ့ ပြောလိုက်လို့ရှိရင် ကိုယ် ဘာမှ မတတ်နိုင် ဖြစ်ရမှာပဲ။ အဲဒီတော့ အခု ဒီသင်ကြားချက်ကလေးတွေဟာ ကျုပ်တို့ရဲ့ ပြောဆိုချက်စကားအဖြစ် ပြောဆိုနေတာမှာ ဒါလေးတွေကိုလည်း အတုယူကြပါလို့ ပြောရမှာပါ။

ဆိုလိုတာက ငါတို့ အဖျင်းစကားတွေ ပြောမိနေသလား၊ ငါတို့ အဖျင်းစကားတွေ မပြောမိဖို့ လိုတယ်ပေါ့။ ဘယ်သူကို ကိုယ်က မကြိုက်တာနဲ့ သူလုပ်တာမဟုတ်တဲ့

အရာတစ်ခုကို မယုတ်ညံ့ဘဲ သူဖြင့် ဘယ်လို ယုတ်ညံ့တာတွေ လုပ်တယ်ဖြင့် ပြောဆိုတာမျိုးဟာ စကားဖျင်းပေါ့။

ဒီလို စကားမျိုးကတော့ ချေဖျက်လို့ အလွယ်တကူလေး ရသွားမှာပါပဲ။ ဒါကြောင့် အရိယာတို့ဟာ စကားဖျင်း မပြောရပါဘူး။ စကားဖျင်း မပြောရသလို စကားဂုံးလည်း မပြောရဘူး။ လိမ်လည်လှည့်စားတဲ့ စကားလည်း မပြောရဘူး။ တကယ်ကတော့ အရိယာဆိုတာ ရိုးသားရမှာပါ။

စကားဖျင်း ပြောတာ၊ စကားဂုံး ပြောတာ၊ စကားလိမ် ပြောတာတွေကို ပြောသူ တွေဟာ မရိုးသားသူတွေပါဘဲ။ ကျုပ်တို့ လူတွေ ဆင်ခြင်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ မဆင်ခြင်ကြ ဘူးနဲ့ တူတယ်။ ငါ့စကားက အဖျင်းစကားများ ဖြစ်နေသလား၊ အနှစ်မှ ရှိရဲ့လား၊ ငါ့စကားက သက်သေကော ထုတ်လို့ရရဲ့လား၊ ကိုယ်ပြောတဲ့စကားဟာ သက်သေ အထုတ် ခံနိုင်ရပါမယ်။

ဥပမာ တစ်ခုပြောမယ်။ ဒီအနားမှာ ရေတွင်းတူးရင် ရေထွက်မယ်လို့ ဘုန်းဘုန်းပြောရင် တကယ်ရေတွင်းတူးရင် ရေထွက်ရမယ်။ အထက်ဆရာတွေက ဟိုနေရာ ရေတွင်းတူးရင် ရေထွက်တယ်လို့ ပြောပေမယ့် ရေတွင်းတူးလို့ ရေမထွက်ရင် ဒီစကားဟာ စကားဖျင်းလား၊ စကားကောင်းလား မေးရမလိုပါဘဲ။

ကျုပ်ငယ်ငယ်က ကျောက်ဆည် ကျောက်သင်္ဘောကျောင်းရဲ့ အနောက်ဘက်က ဝေဘုဆရာတော်ကြီးရဲ့ ချောင်ကို ရောက်တယ်။ အဲဒီချောင်ကလည်း တောင်တွေဆိုတော့ တောင်ခုလပ်မှာ စက်ရေတွင်း တူးနေကြတယ်။ အဲဒါ ဘာလုပ်တာလဲလို့ မေးတော့ ရေတွင်းတူးနေတာလို့ ပြောတယ်။

ဟာ ဘယ်နှယ် ရေတွင်းတူးတာ မြေပြင်မတူးဘဲ တောင်ပေါ်တူးရသလားလို့ မေးတော့ အဲဒီနေရာကို ဆရာတော်က အိပ်မက်အရ တူးရတာတဲ့၊ အိပ်မက်ထဲမှာ အဲဒီနေရာ ရေထွက်တယ်လို့ အိပ်မက်မက်လို့ တူးရတာလို့ သိရတယ်။ အဲဒီ ဆရာတော်တော့ အရှက်ကွဲတော့မှာလို့ စိတ်ထဲမှာ ပြောမိတယ်ပေါ့။ တကယ်တော့ အဲဒီနေရာ ရေလည်း မထွက်ပါဘူး။ ဒီနေရာ ရေထွက်မယ်လို့ စိတ်မြင်နဲ့ မြင်တာနဲ့ပဲ ရေတွင်းတူးတာဆိုတော့

တကယ် ရေမထွက်တော့ ဒီစကား အဖျင်းဖြစ်မလား၊ မဖြစ်ဘူးလားလို့ မေးရင် အနှစ်မရှိတဲ့ စကား၊ အဖျင်းစကား ဖြစ်တယ်လို့ ဖြေရမှာပါ။

စကားက ဖျင်းသွားပြီဆိုတော့ အဲဒီစကား ပြောတဲ့သူပါ အဖျင်း ဖြစ်သွားသလို ဖြစ်တော့တာပေါ့၊ အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့လည်း ဂရုစိုက်ကြပါ၊ အရင်ကတော့ ခင်ဗျားတို့က ကိုယ့်အိမ်မှာကိုယ်နေ ပြောဆိုကြတာဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့နဲ့ ကျုပ်နဲ့ကလည်း အထိအတွေ့ မရှိတော့ ခင်ဗျားတို့ပြောတဲ့ စကားအရည်အသွေးတွေ ကျုပ်မကြားရဘူး။

ကျုပ် မကြားရတော့ ဘာမှမသိရပေမယ့် ဖေ့စ်ဘုတ်ပေါ်လာလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ကျုပ် ကြားရတယ်သိလား၊ ကြားရတယ်၊ ကြားရတော့ ကျုပ်လည်းပဲ ရှက်လိုက်တာ ဒါတွေပြောနေကြတာကတော့ ဒုက္ခပဲလို့ အဲဒီလိုတော့ ဖြစ်ပါတယ်၊ အဲဒီလိုတွေ မဖြစ်ဖို့ရန် လိုပါတယ်။

ကျုပ်တို့လည်း အစုအဖွဲ့တစ်ခု ဖြစ်တယ်လို့ ပြောရမှာပေါ့၊ ဘယ်လိုအဖွဲ့ ဖြစ်တာလဲဆိုရင် ခင်ဗျားတို့က အရိယဓမ္မကို နားကြားကြတဲ့သူတွေဆိုတော့ အရိယဓမ္မ နာကြားကြတဲ့သူများ အစုအဖွဲ့လို့ ပြောရမှာပေါ့၊ အစုအဖွဲ့တစ်ခုဖြစ်လာရင် အစုအဖွဲ့ဟာ ညီညွတ်ဖို့ လိုပါတယ်။

တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ကွဲခြင်းပြုခြင်း မရှိရဘူးဆိုတော့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ညီညွတ်အောင် လုပ်ရမှာလဲဆိုတာ သိဖို့လိုတာပေါ့၊ ညီညွတ်ဖို့အကြောင်းတရားက ဘာတွေလဲ၊ ဘာတွေလုပ်ရမှာလဲမေးရင် အထူးကြီး ဘာမှမရှိပေမယ့် မျှတအောင် လုပ်ရမှာပါ၊ မျှတဖို့အတွက်ဆိုရင် မြတ်စွာဘုရားက အချက်(၆)ချက် ပြောတာ ရှိပါတယ်။

အဲဒါကို သိစေချင်လို့ ပြောချင်ပါတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ အစုလေးမှာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် စိတ်ဝမ်းမကွဲဖို့ အပိုင်းဆိုင်ရာအတွက် -

ပထမက ကိုယ့်အပြုအမူပိုင်းဆိုင်ရာကို မျှတနေအောင် လုပ်ပါ။

ဒုတိယက ကိုယ့်နှုတ်အပြောအဆိုကို မျှတနေအောင် ပြောဆိုပါ။

တတိယက ကိုယ့်ရဲ့ စိတ်နေစိတ်ထားနဲ့ မျက်နှာနေ မျက်နှာထား မပျက်ပါနဲ့၊ မျက်နှာ မတင်းပါနဲ့ ၊ မျက်နှာ ရှစ်ခေါက်မချိုးပါနဲ့၊ ဒါဆို ကိုယ်ရယ်၊ နှုတ်ရယ်၊ စိတ်ရယ် အချက်(၃)ချက် ရှိသွားပြီ။

နောက်ထပ် အချက်(၃)ချက် ရှိသေးတယ်။ နောက်(၃)ချက်ထဲက စတုတ္ထက စားရေးသောက်တာမှာ မျှတတဖြစ်အောင် သုံးစွဲပါ။ အခုပြောတာလေးတွေကို အလေးထားပြီး အရေးစိုက် နားထောင်ပေးသွားကြပါလို့ ပြောချင်ပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့ တကယ်တော့ မိဘတွေရဲ့ ပြောဆိုဆုံးမမှု မရကြဘူးလို့ ပြောချင်တယ်။ ဘယ်သူ့ကို မရကြဘူးလို့ ပြောချင်ပါတယ်။

ဘုန်းကြီးကလည်း သူများတွေကို ရှုတ်ချပြောနေတယ်လို့တော့ မအောက်မေ့ပေးပါနဲ့။ တကယ်တော့ ကျုပ်သိပြီးပြောတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘာသိတာလဲဆိုရင် အဲဒီ မိဘတွေက အမှန်တရားဆိုတာ ဘာလဲ မသိဘူး။ အမှန်တရားမသိတော့ မိဘတွေက သူတို့သားသမီးကို မဆုံးမနိုင်ဘူးလို့ ပြောတာဖြစ်ပါတယ်။

ဘာလို့ မိဘတွေ အမှန်တရားမသိတာလဲဆိုရင် သူတို့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်တဲ့ ဆရာသမား ဘုန်းကြီးတွေကလည်း အမှန်တရားမသိကြဘူးဆိုတာ ဖြစ်လို့ပဲ။ မိဘတွေ အမှန်တရားသိဖို့ဆိုတာလည်း သူတို့ ဆရာသမားရဲ့ အမှန်တရားနဲ့စပ်တဲ့ ဆိုဆုံးမချက်ရမှ သိရမယ်လို့ ပြောရမယ်။ မိဘတွေ အမှန်တရားသိမှ သားသမီးတွေကို မှန်ကန်တဲ့ လမ်းညွှန်ချက်တွေ ဒါမလုပ်ရဘူး၊ ဒါတွေ လုပ်ရမယ် အစရှိသဖြင့် လမ်းညွှန် ဆုံးမနိုင်မှာပေါ့။

ကျုပ်တို့လည်း ကျုပ်တို့မိဘဆီက ဘာမှ အဆိုအဆုံးအမ မရဘူးလို့ ထပ်တလဲလဲ ပြောမိပါတယ်။ ကျုပ်တင်လားဆိုတော့ ငါ့တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ဘူး။ အကုန်လုံး ပါလားဆိုတာ တွေ့ရတော့တယ်။ အကုန်လုံး မိဘဆီက အဆိုအဆုံးအမ မရဘူးလို့ ပြောရမယ်။ သူတို့ စိတ်မထင် မကျေနပ်တာတွေ ရင် ဝါးခြမ်းပြားဆွဲပြီး ရိုက်တော့တာပဲ။ အဲဒါကတော့ လူတိုင်းခံကြရတာပဲလို့ ပြောကြပါစို့။ ဆိုလိုတာကတော့ဖြင့် တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး မျှမျှတတဆိုတာ မရှိကြဘူး။ လူဆိုတာက ကျန်တဲ့ တိရစ္ဆာန်တွေနဲ့ မတူဘူး။

တိရစ္ဆာန်တွေက သဘာဝအတိုင်း နေကြတာ၊ လူတွေက သဘာဝအတိုင်း နေကြတာ မဟုတ်ဘူး။ လူတွေက သဘာဝလွန် နေကြတာဖြစ်တယ်။ လူဆိုတာလည်း တိရစ္ဆာန်တွေထဲက လာတဲ့သူပါပဲ။ တိရစ္ဆာန်တွေနဲ့ တသားတည်းပေမယ့် သူတို့လိုနေရင် သူတို့လိုပဲ မတိုးတက်ဘဲ နေမှာပေါ့။ လူတွေဟာ တိရစ္ဆာန်တွေလို မဟုတ်ဘဲ သူတို့က

နေရာတစ်ခုမှာ စုပြီးနေကြရင် တာဝန်ခွဲဝေယူတဲ့သဘောနဲ့ နင်က ဒါလုပ်၊ ငါက ဒါလုပ်မယ် ဆိုတာမျိုး၊ ဥပမာ- တံငါသည်က ငါးဖမ်းမယ်၊ မင်းက ထမင်းချက်၊ မင်းက ထင်းခွေ၊ မင်းက ရေခပ်၊ တစ်ယောက်တစ်လက်ဆိုတာလို အလုပ်တွေကို ခွဲဝေပြီးလုပ်ကြတော့ လူတွေဟာ စုနေတာမျိုး ဖြစ်သွားပြီ။

အလုပ်နဲ့ စုနေကြမှသာလျှင် စုနေတာဖြစ်တယ်၊ အလုပ်မဟုတ်ဘဲ စုနေတာ ဆိုရင်တော့ စုနေတယ်လို့ မပြောထိုက်ဘူး၊ အခု ခင်ဗျားတို့ ဒီမှာ စုပြီးနေကြတာဟာ တရားနာဖို့ အလုပ်အတွက် စုနေကြတာ ဖြစ်တယ်၊ အလုပ်မပါဘဲ စုနေတာဟာ ညီညာမှု မပါဘဲ စုနေခြင်းဖြစ်တဲ့အတွက် စုနေတယ်လို့ ပြောလို့မရဘူး။

လူတွေဟာ စုစည်းနေကြတာအတွက် စည်းကမ်းဆိုတာ လိုအပ်တယ်၊ စုနေတဲ့အတွက် ဥပမာ အခု အန်အယ်လ်ဒီပါတီဆိုရင် လူတွေ အန်အယ်လ်ဒီပါတီဆိုပြီး စုလိုက်တဲ့အခါ ပါတီစည်းမျဉ်းဆိုတာ ရှိရတော့တာပဲ။

ပြည်ခိုင်ဖြိုးပါတီဆိုပြီး ထူထောင်လိုက်တယ်၊ ပြည်ခိုင်ဖြိုးပါတီအတွက် စုပြီး အလုပ်လုပ်ကြတော့မယ်ဆိုတော့ ပြည်ခိုင်ဖြိုးပါတီစည်းမျဉ်းဆိုတာ ရှိကြရတော့တာပါပဲ၊ အဲဒါကြောင့် စုရင် စည်းကမ်းနဲ့ စုရတယ်၊ စည်းကမ်းနဲ့ မစုရင် အဲဒါဆို ဘေးအန္တရာယ်ပဲ၊ မြန်မြန် ပျက်စီးဖို့ပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်။

အဲဒါကြောင့် လူက စုပြီးဆိုရင် စည်းကမ်းနဲ့ စုကြတယ်၊ သဘာဝအတိုင်း မစုဘူး၊ သဘာဝကတော့ ကိုယ့်ကို အနိုင်ယူတဲ့သူရှိခဲ့ရင် ကိုယ်က ခံမနေဘူး၊ ပြန်တိုက်ရမှာပဲ၊ ပြန်တိုက်တာမှာ သူသေအောင် တိုက်ရင်လည်း တိုက်ရမှာပဲ၊ အဲဒါ သဘာဝပဲ။

အရိယာဆိုတာကတော့ ပြန်တိုက်တာမျိုး လုပ်ကိုမလုပ်ရဘူးလို့ ကျုပ်တို့က ပြောတယ်မဟုတ်လား၊ အဲဒါက လူ့ရဲ့ စည်းကမ်းပဲ၊ အဲ ဒါပေမယ့် တချို့ကတော့ ချိုသွေးနေကြတယ်၊ နွားဆိုရင် ချိုသွေးကြတယ်မဟုတ်လား၊ နွားချင်းနွားဆိုရင် ကိုယ့်လာခွေရင် ပြန်ခွေရမယ် မဟုတ်လား၊ နွားသဘာဝက သူ့ရန်လုပ်သူဆိုရင် သူက ပြန်ပြီး ရန်လုပ်ရမယ် မဟုတ်လား။

လူကလည်း စည်းကမ်းမစောင့်တဲ့သူကျတော့ ဓားမြှောင်တွေ ဆောင်ထားမယ်၊ ဓားရှည်တွေ ဆောင်ထားမယ်၊ ကိုယ့်ရန်လုပ်တဲ့သူတော့ အသိပဲကွာ ဆိုပြီးပေါ့ ၊ အဲဒါတော့ နွားလိုအသိပဲ ရှိတယ်လို့ ပြောရပါမယ်၊ အစုအစည်းရှိပြီး စည်းကမ်းမရှိသေးဘူး ပြောရမယ်ပေါ့။

အစုအစည်းရှိရင် ဘယ်လောက်ဖြစ်ဖြစ် ရန်မဖြစ်ရဘူး၊ ဘယ်လောက်ပဲ သူ ကိုယ့်ကို အနိုင်ယူနေနေ ကိုယ်ရဲ့အသိဉာဏ်နဲ့ ဒီ အနိုင်ယူတာကနေ လွတ်မြောက်အောင် လုပ်ရမယ်၊ အသိဉာဏ်ဆိုတာကလည်း ရိုးသားမှုက အသိဉာဏ်ပါပဲ၊ ခင်မွန်က ဦးသိန်းထိုက်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့တော့ မတွေ့လိုက်ကြရဘူး။

အဲဒီလူကြီးက တော်တော်ကို တွေ့ချင်စရာကောင်းတဲ့သူပါပဲ၊ သူ ဒီအရိယတရား မရသေးခင်တုန်းကတော့ ကြောင်ပန်းဓမ္မကထိကပဲ၊ မိုးညှင်းတို့၊ ဂန့်ဂေါတို့ ကောလင်း တို့ဘက်ကို တစ်ခါတစ်ခါ သွားရင် တစ်လလောက်ကြာအောင် တရားဟော ခရီးထွက်ရတယ်လို့ သိရတယ်။

သူ့အဖေကိုယ်တိုင်လည်း ကြောင်ပန်း ဓမ္မကထိက၊ သူကလည်း ကြောင်ပန်း ဓမ္မကထိကပဲ၊ အဲဒီလောက် ဓမ္မကထိကကြီးက ဒီ အရိယသဘောဓမ္မပေါ်ရောက်လာတော့ ဘာကြောင့်ရောက်လာသလဲဆိုတာ ကျုပ်တော့ တကယ်မြင်မိပါတယ်၊ ကျုပ်တို့ဒီ သာဝကတွေထဲမှာ စကားနည်းနည်းလောက် ပြောလိုက်တာနဲ့ တရားတစ်ကွက် နှစ်ကွက်လောက် ပြောလိုက်တာနဲ့ တရားရသွားတဲ့သူတွေ တွေ့ရတယ်၊ သူက ဘာလို့ တရားရသွားတာလဲဆိုရင် ရိုးသားလို့ပဲ။

ဘယ်လိုရိုးသားလို့လဲဆိုရင် ‘**ပါတိမောက်သီလ**’လို့ဆိုတဲ့ ငါးပါးသီလ လုံ တယ်၊ ငါးပါးသီလဟာ ပါတိမောက်ပဲ၊ ငါးပါးသီလ ချိုးဖောက်ရင် အပြစ်ရှိတယ်၊ ငါးပါးသီလကို မကျူးလွန်မိအောင် စောင့်ထိန်းလိုက်ရင် အပြစ်လွတ်တယ်၊ အဲဒီလို အပြစ်လွတ်အောင် ငါးပါးသီလကို စောင့်ရှောက်ရတယ်၊ အပြစ်လွတ်အောင် စောင့်ရှောက်တဲ့ သီလဆိုရင် ပါတိမောက်သီလပဲ၊ ငါးပါးသီလ၊ ရှစ်ပါးသီလ၊ ဆယ်ပါးသီလတို့ကလည်း အပြစ်လွတ်အောင် စောင့်ရှောက်ရတာတွေပါပဲ၊ ဒီပါတိမောက်သီလတွေကို ဦးသိန်းထိုက် က လုံခြုံတယ်။

နောက်တစ်ခုက ‘ဣန္ဒြိယသံသဝရသီလ’ဆိုတာ ဣန္ဒြေကြီးနဲ့ မျက်လွှာကြီး ချပြီးနေတာကို ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး။ မျက်စိကတော့ ဖွင့်ထားရမှာပါပဲ။ ဖွင့်ထားရင်းနဲ့ ကြိုက်တာတွေ့ရင် အဲဒီကြိုက်တာနောက်ကို မလိုက်ပါနဲ့။ သူမကြိုက်တာ မုန်းတာတွေ့ရင် အဲဒီမုန်းတာအပေါ် မတိုက်ပါနဲ့။ မျက်စိက ကိုယ်မုန်းတာတွေ့ရင်လည်း တိုက်ချင်တာ မဟုတ်လား။ ကိုယ်ကြိုက်တာတွေ့ရင်လည်း ကြိုက်တာနောက်ကို လိုက်ချင်တာ မဟုတ်လား။

အဲဒီ မုန်းတာတို့ ကြိုက်တာတို့နောက်ကို မတိုက်နဲ့ မလိုက်နဲ့။ အဲဒီလို မုန်းတာတို့ ကြိုက်တာတို့နောက်ကို မတိုက်တာ မလိုက်တာကို ဣန္ဒြေစောင့်တယ်လို့ ပြောရတာဖြစ်တယ်။ မျက်စိမျက်လွှာကြီး ချပြီးနေတာဟာ ဣန္ဒြေစောင့်တာ မဟုတ်ပါဘူး။

အဲဒီလို ဣန္ဒြေစောင့်တာမျိုးကတော့ အစတုန်းက မျက်စိမမြင်ဘဲနဲ့ မွေးလာတဲ့သူဆိုရင် ဣန္ဒြေက လုံပြီးသားလို့တောင် ပြောရမလို ဖြစ်နေတယ်။ နားလည်း ဒီနည်းလည်းကောင်းပဲ။ အသံကြားတယ်ဆိုရင် သူကြိုက်တဲ့ အသံကြားရင် လိုက်တော့ တာမဟုတ်လား။ ဒီအသံကို မကြား ကြားရအောင် နားထောင်မယ်ကွာ ဆိုတာမျိုးပေါ့။ သူမကြိုက်တဲ့ အသံကြားရင်တော့လည်း တိုက်တော့ မိုက်တော့တာလို့ပဲ ပြောရမယ် မဟုတ်လား။

ဆိုလိုတာက ဒါလည်း ဣန္ဒြေမစောင့်တာလို့ ပြောရမယ်။ သောတိန္ဒြေကို မစောင့်တာလို့ ပြောရပါမယ်။ ဃာနိန္ဒြေ၊ ဇိဝိန္ဒြေ၊ ကာယိန္ဒြေ တွေလည်း အဲဒီအတိုင်းပါပဲ။ သူကြိုက်တဲ့အတွေ့နဲ့ တွေ့ပြီးဆိုရင်တော့ လက်မလွှတ်နိုင်တော့ဘူး။ အဲဒါ ရကိုရမှ ဆိုပြီးတော့ မင်းကုသဇာတ်မှာ ကုသမင်းသားက ပပဝတီမင်းသမီးကို မြင်ပြီး တစ်ခါတည်းကို လူးလိမ့်ပြီးတော့ လိုက်နေတဲ့အဖြစ်ပဲ မဟုတ်လား။

ဒါလည်း ဣန္ဒြေမစောင့်တာလို့ပဲ ပြောရမှာပါ။ ဆိုလိုတာက သူ့အတွေ့ကို သူကနေပြီးတော့ ဒီလိုအတွေ့ကို မရရင်တော့ သေရပါတော့မယ်။ ဒီလိုနဲ့ အမျိုးမျိုး ဖျာတွေရက်၊ အိုးတွေလုပ်နဲ့ လိုက်တယ်ပြောရမှာပေါ့။ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ဣန္ဒြေမစောင့်တာ၊ စက္ခုန္ဒြေ၊ သောတိန္ဒြေ၊ ဃာနိန္ဒြေ၊ ဇိဝိန္ဒြေ၊ ကာယိန္ဒြေ ဆိုတာတွေက စောင့်ကြရမှာပါ။

စောင့်တယ်ဆိုတာ စောင့်နည်းလေးသိမှ အမှန်စောင့်နိုင်မှာ။ ဪ ဒါတွေက ငါတို့ မလိုက်သင့်တာတွေကို မလိုက်မိအောင်အတွက် တို့ထိန်းသိမ်းထားရတာကို စောင့်တယ်ခေါ်တာ။ မလိုက်သင့်တာတွေ တို့လိုက်ပြီး မစောင့်စည်းဘဲနဲ့ လွှတ်ထားတာကို

မထိန်းသိမ်းတာလို့ ခေါ်တယ်ဆိုတာ သိရမှာဖြစ်တယ်။ အဲဒီလို လူ့ခြေကို မစောင့်ဘူးဆိုရင် **‘စက္ခုန္တိယံ အသံဝုတံ ဝိဟရန္တံအဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ ပါပကာ အကုသလာဓမ္မာ အန္ဓာဿဝေယျံ’** အဘိဇ္ဈာ၊ ဒေါမနဿ၊ အကုသိုလ်၊ အာသဝတွေ ယိုစီးပွားများပြီး ဖြစ်လာမယ်လို့ ဘုရားကနေ ဟောထားချက် ရှိခဲ့ပါတယ်။ ဆိုလိုတာက မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်တွေကို မစောင့်တာကလည်း များပါတယ်။

တကယ်တော့ ဦးသိန်းထိုက်က ဒါကို စောင့်စည်းမှု ရှိခဲ့တယ်။ တော်တော်ရိုးသားတဲ့ပဲ။ ရိုးသားတာဟာ စောင့်ရှောက်တာပဲ။ သူ့ရဲ့ စားရေးသောက် တာအပေါ်မှာတော့ သိပ်ဆင်ခြင်လှတဲ့ပုံမရှိတာတော့ သူ့အကြောင်းမသိဘူးလေ။ သူ့သီလတွေ လုံနေတာပဲ။ နောက်တစ်ခုက **‘အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ’**လည်းလုံနေတာပဲ။ ဦးသိန်းထိုက်က ဘယ်သူ့ကို ဖြန်းပြီး၊ လိမ်လှည့်ပြီး သူ့ကြီးပွားအောင် လုပ်တယ်ဆိုတာ မရှိဘူး။ အလွန် ရိုးသားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပဲ။

အလွန်ရိုးသားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်တဲ့အတွက် သူ့စကားကြားရလို့ရှိရင် နားမငြီးစေဘူး။ ရိုးသားသူရဲ့စကားက နားမငြီးစေဘူး။ ကျုပ်တို့အနေနဲ့ သူပြောတဲ့စကားတွေကတော့ဖြင့် မှတ်လောက်စရာတွေချည်းပဲလို့ ပြောချင်ပါတယ်။ ဆိုလိုတာကတော့ အခြေခံ သီလလေးမျိုးကို ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက လုံနေတာဖြစ်တယ်။

လုံနေပေမယ့်လို့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက မပြတ်သေးဘူး။ မပြတ်သေးဘူးဆိုတာ နောင်ဘဝ နိဗ္ဗာန်ရောက်ဖို့ရန်အတွက် ဒီဘဝကနေပြီး တုံးနာမ်တွေ တိုင်နာမ်တွေ ရှုရမယ်ဆိုတာမျိုး ကြောင်ပန်း ဓမ္မကထိက လုပ်နေတာဆိုတော့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက မပြတ်ဘူးပေါ့။

ဟော ကျုပ်တို့နဲ့တွေ့တော့ ဒီ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပြုတ်တဲ့အကြောင်းလေး ပြောလိုက်တယ် ဆိုရင်ပဲ သူက ပကတိက သီလတွေ ဖြူစင်နေတာဆိုတော့ ဒီသီလတွေရဲ့ ဖြူစင်မှုကို ဒီမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပြုတ်ပြီးအနေအထားနဲ့ တပ်ပြီးထပ်မံဖြူစင်လိုက်တဲ့အခါမှာတော့ အရိယာအဖြစ်ကို သူရောက်သွားတယ်လို့ ပြောရမှာဖြစ်ပါတယ်။

ဆိုလိုတာကတော့ ဒီလို ရိုးသားမှုဟာလည်း သိပ်ကောင်းတဲ့ဟာလို့ ပြောချင်ပါတယ်။ သိပ်ကောင်းတာဖြစ်တဲ့အတွက် ခင်ဗျားတို့လည်း အဲဒီလို သီလတွေနဲ့ ပြည့်စုံကြပါစေလို့ ပြောရမှာပေါ့။ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် တိုက်နေကြတာတွေ

ခိုက်နေကြတာတွေ၊ ဒါတွေကတော့ ရှက်စရာကြီးပါလို့ ကျုပ်ပြောလိုက်တာကတော့ မအေးဝင်း ပြောသလိုတော့ ဖြစ်သွားပါတယ်။ တကယ်တော့ ရှက်စရာကြီးပါလို့ ပြောလိုက်တာက စကားစဉ်အရပြောလိုက်တာပါ။ ကျုပ်တို့အနေနဲ့ကတော့ ရှက်စရာ မဟုတ်ပါဘူး။

ဆိုလိုတာက ဟင် ဒီ အရိယာ အဖွဲ့အစည်းတဲ့ကွာ၊ သူတို့ဟာ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် တိုက်ခိုက်ဆဲဆိုနေကြတာပဲလို့ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် စကားနာမ်း လုံးနေကြတာပဲလို့ မြင်ရင်တော့ ဒီအဖြစ်မျိုးက ဘယ်ကောင်းပါ့မလဲလို့ သိရမှာပေါ့။

အဲဒီလိုဖြစ်တဲ့အတွက် တကယ့်ကို အကျင့်သီလနဲ့ ဖြူစင်အောင်နေကြပါ။ မကွဲအောင်အတွက်ဆိုရင်ဖြင့် ခုနက ပြောခဲ့တဲ့ အချက်(၄)ချက် ဖြစ်သွားပြီ။ ကိုယ်နဲ့ ဖြောင့်မတ် မျှတအောင်နေပါ။ နှုတ်နဲ့ဖြောင့်မတ် မျှတအောင် ပြောပါ။ မျက်နှာနေ မျက်နှာ ထား ကိုယ်လက်ဟန်ပန် အမူအရာလည်း ဖြောင့်မတ်မျှတနေအောင် ထားကြပါ။ အချက် (၃)ချက်ပေါ့။ နောက်တစ်ခါ ပစ္စည်းပစ္စယကို သုံးဆောင်ကြတဲ့အခါ တကယ်ကို မျှမျှတတ သုံးဆောင်ကြပါ။ ဆိုကြပါစို့၊ ငါတို့အိမ်မှာ ငါက အကြီးပဲဆိုပြီး ငါထင်သလို စားမှာပေါ့၊ ငါထင်သလို ဝတ်မှာပေါ့၊ နင်တို့ ငါလိုကြီးလာတော့ ဝတ်ပေါ့၊ စားပေါ့နဲ့ အငယ်တွေအပေါ် ဒီလိုပြောတာမျိုး တချို့ရှိနိုင်တယ်လို့ ပြောရမှာပေါ့။

အဲဒါမျိုးတွေက မိဘတွေလည်း သိပ်မဆုံးမတတ်ဘူး၊ မိဘတွေ မဆုံးမတတ် တာတင်မကဘဲ မိဘတွေကို ဆုံးမရမယ့် ဆရာသမားတွေကလည်း မဆုံးမတတ်ခဲ့ဘူးလို့ ပြောရမှာပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် သူတို့လည်း အရိယတရားမှ မသိတာဘဲ၊ အရိယတရားမှ မသိတာဆိုတော့ မဆုံးမတတ်ဘူး၊ မဆုံးမတတ်တော့ ဘာလုပ်သလဲဆိုတော့ သူတို့ မျက်နှာကြောနဲ့ မတည့်တဲ့အမူအကျင့် ရှိတယ်ဆိုရင်တော့ ဝါးခြမ်းပြားနဲ့ ရိုက်ဖို့ပဲတတ်တာလို့ ပြောရမယ်၊ ဝါးခြမ်းပြားနဲ့ ရိုက်ဖို့ပဲတတ်တာဆိုတော့ ဝါးခြမ်းပြားနဲ့ ရိုက်ပြီး ဆုံးမတာမျိုးအပြင် သူတို့ အမှန်အကန်ပြုပြီး မဆုံးမတတ်ကြပါဘူး။

ဒါကြောင့် ရှေးအခါက ဘုန်းကြီးများက ပြောကြတယ်၊ ကျောင်းသား လိမ္မာဖို့ရာကတော့ ဒုတ်ပဲလို့၊ ဟောဒီဒုတ်ကတော့ ကျောင်းသား လိမ္မာဖို့ရန် အတွက်ပဲလို့ ပြောတယ်၊ ကြည့်စမ်း၊ ဒါလည်း အရိုင်းအစိုင်း ထိန်းကျောင်းနည်းပဲ မဟုတ်လား။

ရိုင်းစိုင်းတာကတော့ ကျုပ်တို့တိုင်းပြည်ကြီးကလည်း အရိုင်းအစိုင်း တိုင်းပြည်ကြီးနဲ့ တူတယ်။ ကျုပ်တို့တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်တဲ့သူဆိုတာတွေကလည်း ရှင်ဘုရင်တွေပဲ မဟုတ်လား၊ ခင်ဗျားတို့အနေနဲ့ ရှင်ဘုရင်တော့ မမြင်ဘူးကြပေမယ့် ပွဲလမ်းတွေထဲတော့ မြင်ဖူးကြတယ် မဟုတ်လား။

အဲဒီ ပွဲလမ်းတွေထဲက ရှင်ဘုရင်နဲ့ အပြင်က ရှင်ဘုရင်က အတူတူပါပဲလို့ ပြောရမှာပါပဲ။ အဲဒီ ပွဲထဲက ရှင်ဘုရင်က ဘာကြီးကိုင်ထားတာ တွေ့သလဲ၊ ဓားမြှောင်ကြီး ကိုင်ထားတယ်။ မင်းတို့ကို ငါက မကြိုက်ရင်တော့ ဓားမြှောင်နဲ့ထိုးသတ်မှာလို့ တပြုပြ လုပ်နေတယ်မဟုတ်လား။

အဲဒါ ဘယ်လောက်မိုက်ရိုင်းလိုက်တဲ့လူလဲလို့ မေးရမလိမ့်ဘဲ။ လူထဲသူထဲ ပွဲထဲလမ်းထဲမှာတောင် ဓားမြှောင်ကြီးကိုင်ပြီးတော့ အရိုင်းဆုံးလူက အုပ်ချုပ်တယ်လို့ ပြောရမှာပါပဲ။ အဲဒီလိုသူတွေရဲ့ အုပ်ချုပ်မှုအောက်မှာ နေကြတဲ့သူတွေကလည်း ဝါးခြမ်းပြားနဲ့ ချတာပါပဲ။ ဘုန်းကြီးတွေကလည်း ဒီလိုပဲ။

မင်းတုန်းမင်းအလောင်းလျာ ကျောင်းသားဘဝမှာတုန်းကတောင် ငါးခြောက်ပြား ပျောက်သွားတဲ့ကိစ္စ မသိရကောင်းလားဆိုပြီး ဝါးခြမ်းပြားနဲ့ အရိုက်ခံခဲ့ရသေးတဲ့အဖြစ် ရှိခဲ့တယ်လို့သိရတယ်။ ကျုပ်တို့လည်း အဆိုအဆုံးမ မရကြဘူး ပြောရမယ်။ ခင်ဗျားတို့လည်း ရတယ်မထင်ကြနဲ့။ ဘယ်သူမှ မရကြဘူးလို့ ပြောရမယ်။ တကယ်ရတယ်ထင်လို့ရှိရင် စာရင်းလေး တို့ကြည့်ကြစမ်းပါလို့ ပြောရမယ်။ ငါတို့ကို မိဘတွေက ဘယ်လို ဆုံးမလိုက် တယ်ဆိုတာပေါ့။ တကယ် လူရာဝင်စေမယ့် အဆိုအဆုံးအမ သေချာမရှိတာ များပါတယ်။

ပြောတော့ ပြောကြပါတယ်။ ငါ့သား ဘယ်နားမသွားနဲ့၊ သစ်ပင်ပေါ် မတက်နဲ့ ဆိုတာမျိုးတော့ ပြောပါတယ်။ ကျုပ်တို့အမေလည်း ပြောခဲ့ပါတယ်။ ကျုပ်တို့ အပင်ပေါ်တက်နေတယ်။ ကျုပ်တို့ကလည်း အမေမြင်လို့ မတက်နဲ့ပြောလေ တက်လေပဲ။ ကျုပ်တို့အိမ်မှာ ဆီးပင်ကြီးရှိတယ်။ အပင်ပေါ်တက်ပြီး ဆီးသီးခူးစားတော့ အမေက မတက်နဲ့ ဆင်းခဲ့ဆင်းခဲ့လို့ ခေါ်တယ်။

ကျုပ်က ဆီးကိုင်းပေါ်ကနေတောင် ကပြလိုက်သေးတယ်။ အဲဒါ လိမ့်ကျပါ လေရော၊ ဆီးပင်အောက်က ကျွဲနွားမောင်းနွယ်တွေပေါ် တင်နေလို့ အောက်မကျ မကျိုးမပြု

တော် တော်သေးတယ်လို့ ပြောရမယ်။ အမေတို့ ဆုံးမတာကလည်း ဆုံးမမှု မမြောက်ဘူးလို့ ပြောရပါမယ်။

ဘုန်းကြီးရဟန်းတွေ ကျောင်းလည်း ခင်ဗျားတို့ နေခဲ့ကြဘူးမှာပါပဲ။ ဘုန်းကြီး ရဟန်းတွေကလည်း ခင်ဗျားတို့ကို ဘာတွေ ပြောဆိုဆုံးမတာ ကြားဖူးခဲ့ကြလဲ။ သူတို့ မကြိုက်တာ သွားမလုပ်ကြနဲ့၊ လုပ်လို့ရှိရင် ဒုတ်ကြည့် ဆိုတာမျိုးလောက်ပဲ။ အဲဒါထဲကနေ သူတို့ ခိုင်းတဲ့အတိုင်း မလုပ်ဘူးဆိုရင်လည်း ဒုတ်ကြည့်ထဲကပဲ။

ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ သူတို့က ဘာလုပ်လဲဆိုရင် ရက်ရာဇာက ဘယ်နေ့ကျတယ်၊ ပြဿဒါးက ဘယ်နေ့ကျတယ်နဲ့ နဂါးက ဘယ်ကို လှည့်တယ်နဲ့ ဒါတွေကို ခင်ဗျားတို့ သင်တယ်။ ဒါတွေဟာ ဘုရားတရားလည်း မဟုတ်သလို လူ့တရားလည်း မဟုတ်ပါဘူးလို့ မှတ်ရပါမယ်။ အဲဒါတွေက ဗြဟ္မဏတရားတွေပဲ ဖြစ်တယ်။

အဲဒီလိုဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ကို လူရာဝင်စေတဲ့အရာ တစ်ခုခု မသင်လိုက်ဘူး၊ ဘယ်သူမှ အသင်ကြားမခံခဲ့ရဘူးလို့ ပြောချင်ပါတယ်။ အဲဒီလိုဖြစ်တဲ့အတွက် ခင်ဗျားတို့လည်း အဆိုအဆုံးအမ မရခဲ့ပါဘူးလို့ ပြောရတာ ဖြစ်တယ်။

အဆိုအဆုံးအမ မရတော့ ကိုယ့်ဟာကိုယ် အဆိုအဆုံးအမ ထူထောင်ယူရပါတယ်။ အခု ကျုပ်တို့ကနေပြီး ခင်ဗျားတို့ ထူထောင်နိုင်ဖို့ရန်အတွက် အားဖြစ်ဖို့ရန်အတွက် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတရားလေး ဖြုတ်ပြီး အားလေးဖြစ်ပြီး ဒါလေးကိုတော့ များများသိအောင် သွားဦးမှပဲဆိုတဲ့ သဘောမျိုးနဲ့ ကျုပ်တို့ဆီကို လာကြတာဖြစ်တော့ ကျုပ်တို့ကလည်း အခု ဆက်ပြောပြီ။ အခုဆက်ပြောလိုက်တော့ အရင်တုန်းက မကျင့်သုံးလည်း အခုသိပြီးနောက် ခွဲဝေစားသောက်မှုကို မျှမျှတတဖြစ်ဖို့ ကျင့်သုံးကြပါလို့၊ သူနဲ့ ထိုက်တန်တာ သူ့ကိုပေးလို့ ကိုယ်နဲ့ ထိုက်တန်တာ ကိုယ်ယူလို့ ကျင့်သုံးကြပါ။ သူနဲ့ ထိုက်တန်တာ သူ့ကိုမပေးဘဲ ကိုယ်ယူတာတော့ မလုပ်ကြပါနဲ့လို့၊ အဲဒီလို(၄)ချက်မြောက် အချက်ကိုလည်း မြတ်စွာဘုရား ဟောခဲ့ပါတယ်။

နောက်(၅)ခုမြောက် အချက်ကတော့ ညီညွတ်စေနိုင်မယ့် လုပ်ရပ်မျိုးအကျင့်တွေ၊ အလုပ်တစ်ခု လုပ်တဲ့အခါမှာ ကိုယ်ချည်းပဲ လုပ်တာမဟုတ်ဘဲနဲ့ သူလည်းလုပ်၊ ကိုယ်လည်းလုပ်၊ အလုပ်ကိုလည်း မျှမျှတတလုပ်ကြရမယ်လို့ ဆိုလိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။

အစည်းအရုံးတစ်ခု ခိုင်မာစေချင်တယ်၊ အက်ကြောင်းလေးကို မထင်စေချင်ဘူးဆိုရင် အလုပ်ကိုလည်း မျှမျှတတ ခွဲဝေလုပ်ကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်ဆုံးအချက် (၁)ချက်ကတော့ ပိုအရေးကြီးတယ်လို့ ပြောရပါမယ်။ သဘောထားခြင်း တူညီရမယ်၊ ဒါက ပန်းတိုင်ချင်း တူညီရမယ်ပေါ့။

ခင်ဗျားတို့အနေနဲ့ဆို ပန်းတိုင်ချင်း တူညီဖို့ သိပ်မခက်တော့ဘူးလို့ ပြောချင်ပါတယ်။ ဒီအရိယာအုပ်စုမှာဆိုရင် ငါတို့ဟာ အရိယာအဖြစ် ဖြစ်ဖို့ရန်ဟာ ငါတို့ရဲ့ လုပ်ငန်းပန်းတိုင်ပဲလို့ ခင်ဗျားတို့ ထားကြရမှာဖြစ်တယ်။

အဲဒီလို ထားပြီဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ ပန်းတိုင်ချင်း တူနေပြီ၊ ပန်းတိုင်ချင်း တူနေပြီဆိုရင် ဒါ နောက်ဆုံးထားရမယ့်အချက်ပဲ။ မြတ်စွာဘုရားက ပန်းတိုင်ချင်း တူနေပြီဆိုရင် နောက်ဆုံး အချက်(၃)ချက်က ပိုအရေးကြီးတယ်လို့ ပြောပါတယ်။

အစားအသောက် အသုံးအဆောင် မျှတဖို့၊ အလုပ်ကိုလည်း မျှမျှတတ ခွဲဝေလုပ်ဆောင်ဖို့၊ ပန်းတိုင်တူညီဖို့ ဒီအချက် (၃)ချက်ဟာ ရှေ့အချက်(၃) ချက်ထက် ပိုအရေးကြီးတယ်ဆိုတာကို မြတ်စွာဘုရားက ပီပီပြင်ပြင် ပြောပါတယ်။

ဆိုလိုတာက ဘုရားက ပီပီပြင်ပြင် ပြောတယ်ဆိုတာကို ထုတ်ပြတာဟာ ခင်ဗျားတို့ကို ပီပီပြင်ပြင် လုပ်စေချင်လို့ပါပဲ။ ခင်ဗျားတို့က အဲဒီလိုလေး ညီညွတ်အောင် လုပ်ကြပါ။ စကားမများကြပါနဲ့လို့ ပြောချင်ပါတယ်။

များတယ်ဆိုတာ အပိုအလွှံတွေကို ပြောတာကို များတယ်လို့ ပြောတာဖြစ်ပါတယ်။ စကားကို စေ့ရှာတော့ ပြောရမှာပါ။ အဲဒီထဲမှာ အပိုအလွှံတွေ မပါပါစေနဲ့၊ အပိုအလွှံဆိုတာက တစ်ဘက်သူကို ကလိတာတွေ၊ ရိုတာတွေ၊ ထွေတာတွေ၊ ငေါ့တာတွေ၊ နဲ့တာတွေပဲပေါ့။ ဒါတွေ မပါပါစေနဲ့လို့ ပြောချင်တယ်။

ဒါတွေဟာ ပြောမယ်ဆိုရင် စကားဆိုးတွေ၊ စကားဖျင်းတွေ၊ စကားညံ့တွေပါ။ ဒါတွေဟာ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ အုပ်စုညီညွတ်မှု ကွဲကြောင်း အချက်အလက်တွေပဲ ဖြစ်တယ်။ အဲဒါတွေများများရှိရင် များများလူတွေ ငြိုငြင်တာကို ခံရမှာဖြစ်တယ်။ ငြိုငြင်ပြီဆိုရင်တော့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အပြစ်တွေ မြင်၊ အပြစ်တွေတင်ပြီး စိတ်ဝမ်းတွေ ကွဲကုန်ကြမှာ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီတော့ အဲဒါလေးကိုဖြင့် ကျုပ်က တော်တော်လေး ပြောချင်တဲ့စိတ်

ပေါက်ပါတယ်။ ကျုပ်တို့နဲ့ မတွေ့နေတဲ့အချိန်ကလည်း သိပ်ကြာနေတဲ့အခါကျတော့ အခုလို တွေ့နေတုန်း ပြောရတာဆိုတော့ ကျုပ်ကတော့ မဝနိုင်အောင် ပြောတယ်လို့ပဲ ပြောရပါမယ်။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့က မတွေ့ရတာလည်း ကြာပြီဆိုတော့ စုံစုံလင်လင်တော့ မဟုတ်ပေမယ့် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်က လူတွေ အတော်အသင့် စုံနေတော့ ဒါဟာ အားကုန် ပြောလိုက်တာလို့ ပြောရပါမယ်။ အဲဒီတော့ အဲဒီလောက် ညီညီညွတ်ညွတ်ဖြစ်နေအောင်အတွက် ဒီအချက်(၆)ချက်လည်း မမေ့ကြပါနဲ့လို့ ပြောရပါမယ်။

- (၁)ပထမအချက်က ကိုယ်နဲ့ ကောင်းမွန်မျှတအောင် ပြုမူရမယ်။
- (၂)ဒုတိယအချက်က နှုတ်နဲ့ ကောင်းမွန်မျှတအောင် ပြောဆိုရမယ်။
- (၃)တတိယအချက်က ကိုယ်လက်ဟန်ပန် မျက်နှာအနေအထား ကောင်းမွန်မျှတ အောင် နေထိုင်ရမယ်။
- (၄)စတုတ္ထအချက်က ပစ္စည်းပစ္စယ အသုံးအဆောင်ကိုလည်း မျှမျှတတဖြစ်အောင် စားသောက်သုံးဆောင်ရမယ်။
- (၅)ပဉ္စမအချက်က အလုပ်အကိုင်ကိုလည်း မျှမျှတတ ညီညီညွတ်ညွတ် ခွဲဝေလုပ်ဆောင်ရမယ်။
- (၆)ဆဋ္ဌမအချက်က ရည်ရွယ်ချက် ပန်းတိုင်ချင်းလည်း တူညီရမယ်။

ဒါတွေဟာ ခင်ဗျားတို့ မဖြစ်နိုင်တဲ့ အရာတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီလို ဖြစ်နိုင်တဲ့ အရာတွေ ဖြစ်ပေမယ့်လည်း ကိုယ့်လမ်းအဖြစ်နဲ့ အဲဒီအချက်(၆)ချက်က မရှိနေဘူးဆိုရင်ကတော့ အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ ဟိုလွန်ဒီလွန်သွားနိုင်တဲ့အဖြစ် ဖြစ်စေနိုင်တာဖြစ်လို့ ခင်ဗျားတို့ စိတ်ထဲမှာ ဒီအချက်(၆)ချက်ကို စွဲပြီးတော့ ထားပေးရမယ်လို့ ပြောချင်ပါတယ်။

ဒီအချက်(၆)ချက်က မသိနိုင်စရာ မရှိပါဘူး။ စကားတွေလည်း ပြောတယ်၊ အပြုအမူတွေလည်း ပြုမူတယ်၊ စိတ်ထားလို့ဆိုတဲ့ မျက်နှာ ကိုယ်လက်ဟန်ပန်တွေလည်း လိုရင်လိုသလို မျက်နှာထားလိုက်တာမျိုး မလိုရင်မလိုသလို မျက်နှာ ထားလိုက် တာမျိုးတွေလည်း ရှိကြပါတယ်။ မျက်စိဆိုရင် ကိုယ်မလိုတဲ့သူနဲ့ ဆုံမိရင် အဲဒီသူနဲ့ မျက်စိချင်း မဆုံမိအောင်ကို ကြိုးစားကြတယ်။ ဒါသည်ပင်လျှင် ကျုပ်တို့စိတ်ကို ဖော်ပြနေတယ်လို့ ပြောရပါမယ်။ ပြီးတော့ ကိုယ်မလိုတဲ့သူများ ကိုယ့်အနီးအပါးနား

ရှိနေတယ်ဆိုရင် ပျော့ပျော့လျော့လျော့ မနေတတ်ဘူး၊ တင်းတင်းရင်းရင်း တောင့်တောင့်ကြီး ဖြစ်သွားတတ်ကြတယ်လို့ ပြောရမယ်ပေါ့။

ဒါ စိတ်အနေအထားလေးဟာ ရုပ်မှာ ထင်ရှားလာပုံအကြောင်း ပြောပြတာပါ။ စိတ်ကို မမြင်သာပါဘူးလို့ မပြောပါနဲ့၊ တကယ်တော့ စိတ်ဖြစ်ရင် ရုပ်ပါ တစ်ခါတည်းပါပြီး ဖြစ်ပြီးသားပါ။ အဲဒီလို စိတ်နဲ့ ရုပ်ကို တစ်ထပ်တည်း အကဲခတ်တဲ့လိုဟာမျိုး ကိုယ်ကနေ မတတ်သေးလို့သာ ခွဲပြီး ပြောနေတာပါ။ သူတို့ဟာ ကွဲနေတာမျိုးမဟုတ်ဘဲ ကွဲကောင်းတဲ့ အရာမဟုတ်လို့ စိတ်ဖြစ်ရင် ရုပ်ဖြစ်တာပါပဲ။ ရုပ်ဖြစ်ပြီဆိုရင် စိတ်လည်း ဖြစ်တာပါပဲ။

စိတ်က မြင်လွယ်တာမဟုတ်ပေမယ့် ရုပ်ကြည့်လိုက်တာနဲ့ စိတ်ကိုလည်း သိနိုင်တယ် လို့ ပြောရမှာပါ။ ဒါကြောင့် ကာယ၊ ဝစီ၊ မနော ဒါတွေကို မှန်နေအောင် နေဖို့လိုပါတယ်။ လေးချက်မြောက်အနေနဲ့လည်း ခွဲဝေသုံးဆောင်တာလေးကို မျှတအောင် လုပ်ဖို့ပါပဲ။

ခွဲဝေသုံးဆောင်တာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘယ်သူ့မျက်နှာလိုက်တာတို့ ကိုယ့်ကိုပဲ မျက်နှာလိုက်တာတို့ မလုပ်ဘဲနဲ့ ကိုယ်ကနေပြီးတော့ လိုတဲ့သူကိုတော့ များများသုံးဆောင်စေ၊ မလိုတဲ့သူကို နည်းနည်းသုံးဆောင်စေ မလုပ်ဘဲနဲ့ လုံးဝ မျှတအောင် သုံးဆောင်စေကြတာမျိုး ဖြစ်အောင်ပေါ့။

နောက် (၅)ချက်မြောက်ကတော့ အလုပ်တွေကို ညီညီမျှမျှလုပ်ကြဖို့၊ အတူတကွ လုပ်ကြဖို့၊ ဟာ ဒီလုပ်ငန်းထဲတော့ ငါ မပါချင်ဘူး၊ ဒီလုပ်ငန်းမှာတော့ ငါ လုပ်လို့မဖြစ်ဘူး၊ သူတို့ဟာ သူတို့ လုပ်ကြပါစေပေါ့၊ ဒီလို ကိုယ်ကနေပြီးတော့ အလုပ်ကို ရှောင်ဖယ် ရှောင်ဖယ် မလုပ်ပါနဲ့၊ အများလုပ်သင့်နေတာဆိုရင် ကိုယ်လည်း လုပ်ရမှာပေါ့။

အဲဒီလို တာဝန်ကို တာဝန်သိသိနဲ့ ကိုယ်ကနေ ထမ်းဆောင်တာမျိုးကို လုပ်ဖို့လိုအပ်ပါတယ်လို့ ပြောချင်ပါတယ်။ နောက်ဆုံး တစ်ချက်ကတော့ ပန်းတိုင်ချင်း တူရပါမယ်၊ ငြိမ်းချမ်းဖို့ဆိုတိုင်းတည်းတယ်လို့ စိတ်ထားနဲ့ပေါ့။

ငြိမ်းချမ်းတယ်ဆိုတာ ရန်မဖြစ်တာကို ပြောချင်တာပါပဲ။ ရန်ဖြစ်တာနဲ့ မငြိမ်းချမ်း တာ၊ ရန်မဖြစ်တာနဲ့ ငြိမ်းချမ်းတာကို တစ်ထပ်တည်း ထားကြရပါမယ်။ အဲဒီ အချက် (၆)ချက်ဟာ ခင်ဗျားတို့ တကယ်ကို ညီညွတ်ဖို့အတွက်ပါပဲ။ ကိုယ့်အိမ် ကိုယ်နေတယ် ဆိုပေမယ့်လည်း ကိုယ့်အိမ်ကိုယ်နေတယ်ဆိုတာနဲ့တင် ပြီးမနေပါနဲ့၊ ဟာ တို့မှာ သီတင်းသုံး ဖော်တွေ ရှိတယ်၊ ဒါဟာ ‘သဟဓမ္မိက’တွေပါပဲ။ သဟဆိုတာ အတူတကွ၊ ဓမ္မိကဆိုတာ

တရားရှိတဲ့သူတွေပဲပေါ့။ အတူတကွ တရားကျင့်သူ၊ တရားဆည်းပူးနေကြတဲ့သူတွေကို ‘သဟဓမ္မိက’လို့ ခေါ်ဆိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါလည်း အဖော်တွေပါပဲ။ ဓမ္မအဖော်တွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ဓမ္မအဖော်တွေဖြစ်တဲ့အတွက် အိမ်ကအဖော်တွေနဲ့ အတူတူပဲလို့ ပြောရမှာပါ။ ကိုယ်အိမ်နဲ့ကိုယ် ပြေလည်နေရုံကလေးနဲ့ မပြီးစေပါဘူး၊ ဓမ္မအဖော်တွေနဲ့ပါ ပြေလည်ဖို့အထိ ကြိုးစားကြရမှာပါ။

ဒီလို ဓမ္မအဖော်တွေနဲ့အထိ ပြေလည်စေမှ ပြီးမြောက်ပါမယ်။ အိမ်ထဲတင် ပြေလည်စေတာကတော့ စီးပွားရေးလောက်တော့ ချမ်းသာပါမယ်။ ဓမ္မအဖော်တွေနဲ့ပါ ပြေလည်စေပြီဆိုရင်တော့ စိတ်ကောချမ်းသာ လက်ကောချမ်းသာတဲ့အဆင့်ထိ ရောက်စေမှာပါ။ အခုခေတ် ဖွဲ့စည်းတတ်တွေမှာဆိုရင် အဖော်ရှာကြပါတယ်။

သူတို့လည်း ဓမ္မအဖော်ရှာကြတာပါပဲ။ ဓမ္မအဖော်ရှာတာမှာ ဓမ္မချင်းမတူညီတော့ တိုက်ကြခိုက်ကြတာမျိုးတော့ ဖြစ်စေတာပေါ့။ ကိုယ်ကနေတော့ မတိုက်ခိုက်ကြပါနဲ့လို့ ပြောရမှာပေါ့။ ဆိုလိုတာကတော့ ဓမ္မအဖော်တွေဖြစ်နေအောင် နေထိုင်ကြပါ။ ဓမ္မအဖော်တွေ ရှိနေတယ်လို့လည်း သိပေးကြပါလို့ ပြောချင်ပါတယ်။

ကျုပ်ကပြောရတယ်။ အရင်တုန်းကတော့ ဖွဲ့စည်းတတ်က မပေါ်သေးလို့ မသိတာပါလို့၊ ကျုပ်တို့ ရန်ကင်းတောင်ကျောင်းနေတုန်းက ရန်ကင်းတောင်ကျောင်းမှာ ကျုပ်တို့ ဂေါပကတွေရဲ့ ဒကာမတွေ ရှိကြတယ်။ သူတို့ကလည်း ကျုပ်တို့ လာကြတဲ့အခါ သူတွေကို ပြုစုနည်းတူမျိုးတွေ လုပ်ဖို့ ကျောင်းမှာ လာနေကြ အိပ်ကြတယ်။ အလုပ်တွေလည်း လုပ်ကြပေါ့။ အဲဒီလိုလုပ်တဲ့အခါမှာဆိုရင် ဂေါပက ကတော်တွေပေါ့။ ဂေါပကအဖွဲ့ကလည်း (၅)ယောက်(၆)ယောက်လောက်ရှိတော့ ဂေါပက ကတော်တွေ ရန်ဖြစ်ကြတယ်။

တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ရန်ဖြစ်ကြတယ်။ ဟောဒီမှာ သိတဲ့သူတွေ ပါမယ်ထင်ပါတယ်။ သေသွားပြီးဖြစ်တဲ့ ဒကာကြီး ဦးအုန်းလှိုင် ကတော်တို့၊ သိပ်မလာတာ ကြာသွားပြီဖြစ်တဲ့ ဒကာမကြီး ဒေါ်ရှိန်တို့ သူတို့လည်း အတော်လေး ရန်ဖြစ်တတ်ကြ တယ်လို့ ပြောရမယ်။

တစ်ခါတစ်လေဆိုရင် ငိုရတဲ့အထိတောင် ရန်ဖြစ်တယ် ပြောရမယ်။ ဪ သူတို့တွေက သူတို့အိမ်မှာတော့ ရှင်ဘုရင်တွေ လုပ်နေမှာဆိုတော့ ဒီလည်းရောက်ရော

ဟိုသူကလည်း ရှင်ဘုရင်လုပ်ချင်၊ ဒီသူကလည်း ရှင်ဘုရင်လုပ်ချင်နဲ့ဆိုတော့ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ရှင်ဘုရင်လုပ်ချင်သူချင်း တိုးကြတော့ ဆား ဘယ်လောက်ထည့်တယ်၊ ဆီဘယ်လောက် ထည့်တယ်၊ ဂျင်း ဘယ်လောက် ထည့်တယ်နဲ့ တစ်ခါတစ်ခါ ရန်ဖြစ်နေ တတ်ကြတယ်။

အဲဒီလိုမျိုးဆိုရင် ညှိပြီး လုပ်ကြစမ်းပါတော့လို့ ပြောချင်ပါတယ်။ ကိုယ်နဲ့ မတူတာလုပ်တော့လည်း ဘာဖြစ်လဲ၊ ဒါလည်း နောက်တစ်နည်း သိရတာပေါ့လို့ နှလုံးသွင်းပြီး ဆက်လုပ်ကြရမှာပေါ့။ ပြောချင်တာကတော့ ရန်ကတော့ လုံးဝ မဖြစ်ကြပါနဲ့လို့ပဲ ဖြစ်တယ်။ ဖွေစံဘုတ် မပေါ်သေးတဲ့အတွက် မထင်ရှားတာပါ။ ကျုပ်ကတော့ အဲဒီမှာ သူတို့နဲ့နေသူဖြစ်လို့ သိပါတယ်လို့ ပြောရမှာပါ။

အဲဒါတွေကတော့ ဖျောက်ကြပါလို့ ပြောရမှာပါ။ တကယ်တော့ ရှေး အခါကတည်းက ဘယ်သူ့ရဲ့ အဆိုအဆုံးအမမှ မရခဲ့ကြတာဆိုတော့ ကျုပ်တို့ လည်း ရိုင်းစရာရှိခဲ့ရင်တော့ တစ်စက်မှမလျော့အောင် ရိုင်းကြပါတယ်။ တကယ်လို့ သတ်စရာ ပုတ်စရာရှိရင်လည်း သတ်မှာ ပုတ်မှာပဲလို့ ပြောချင်တယ်။

ခိုးစရာဆိုးစရာ ရှိရင်လည်း ခိုးမှာ ဆိုးမှာပဲ၊ လိမ်စရာရှိရင်လည်း လိမ်မှာပဲ၊ မှားစရာရှိရင်လည်း မှားယွင်းမှာပဲ၊ ဘုန်းကြီးကလည်း လူတွေကို အထင်လေးလိုက်တာလို့ မမှတ်ကြပါနဲ့၊ ခင်ဗျားတို့လည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်မေးကြည့်ကြပါလို့ ပြောချင်တယ်။

ကျုပ်တို့က ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ဘယ်ဟာတွေ သိပြီး ဘယ်ဟာတွေနဲ့ ပယ်ထားလို့ ဒါတွေကို ရှောင်နိုင်မှာတုန်းလို့ ပြောရမယ်။ မလိမ်ရလောက်အောင် အခြေအနေလေးကပေးနေရင် မလိမ်ဘူး၊ မခိုးရလောက်အောင် စားနေရတယ်ဆိုရင် မခိုးဘူး၊ မသတ်ဘဲနဲ့ ကိုယ့်မှာ လုံလုံခြုံခြုံရှိနေတယ်ဆိုရင် မသတ်ဘူး။

အခြေအနေတစ်ရပ်ရပ်အရ ကျုပ်တို့ကနေပြီး လူကောင်းဖြစ်နေတာ၊ တကယ်အတိုင်းကတော့ လူရိုင်းပဲလို့ ပြောရပါမယ်။ အရိယတရားနဲ့ သုတ်သင်မပြီး သေးသမျှ အထိ လူရိုင်းပါပဲ။ တစ်ဖက်သူ ဘယ်လိုနာအောင် ပြောပစ်လိုက်ရမလဲဆိုတာမျိုး ကျုပ်တို့ လူတွေ မပြောကြစမ်းပါနဲ့လို့ ပြောချင်ပါတယ်။

တကယ့် ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးလေး ပြောကြစမ်းပါ။ အဲဒီလိုပဲ တစ်ဖက်သူကို ဒေါသတွေ၊ မလိုစကားတွေ၊ မာန်တွေနဲ့လည်း မပြောကြပါနဲ့လို့ ပြောချင်ပါတယ်။ ရိုင်းတာကို အပြစ်တင်နေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ရိုင်းကြတာဟာ သဘာဝပါပဲ။ အဲဒီ သဘာဝကို လူအနေနဲ့ မဆုပ်ကိုင်ထားရပါဘူး။ လူ့စည်းကမ်းအရ အဲဒီ သဘာဝကို လွန်မြောက်ရမယ်။

အဲဒီ သဘာဝက မလွန်မြောက်ဘဲ အရိုင်းဖြစ်နေတာက တိရစ္ဆာန်တွေဖြစ်တယ်။ သတ်တတ်တာလည်း တိရစ္ဆာန်တွေ သတ်တတ်ကြပါတယ်။ လိမ်တတ်တယ်။ ခိုးတတ်တယ် စသဖြင့် တိရစ္ဆာန်တွေမှာ ရှိပါတယ်။ လူလည်း တိရစ္ဆာန်တွေကဲ့သို့ သက်ရှိသတ္တဝါ တစ်ခုပဲဆိုတော့ သူ့အတွက် သူလုပ်စရာရှိတာတွေ လုပ်မှာပါပဲပေါ့။ အဲဒါက ပြောမယ်ဆိုရင် သဘာဝပါပဲ။ အဲဒီ သဘာဝကို လွန်ပြီး ငါတို့ဖြင့် သတ်တတ်ပေမယ့်လည်း မသတ်ကြစတမ်း၊ ခိုးတတ်ပေမယ့်လည်း မခိုးကြစတမ်း၊ လိမ်တတ်ပေမယ့် လည်း မလိမ်ကြစတမ်း၊ ဒါမှ ငါတို့ဟာ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ယုံကြည်သွားကြတဲ့ အဖြစ်ရောက်မှာ ဖြစ်တယ်။ တကယ်တော့ ဟောဒီ အရိယတရားက တကယ့် တော်လှန်ရေးတရားပဲ ဖြစ်တယ်။

ဘာကို တော်လှန်တာလဲမေးရင် မွဲနေရင် မွဲနေတာကို တော်လှန်မယ်။ အောက်ကျနောက်ကျဖြစ်နေရင် အောက်ကျနောက်ကျဖြစ်နေတာကို တော်လှန်မယ်။ ပြောမယ်ဆိုရင် လူမွေးလူတောင် မပြောင်တဲ့အဖြစ်ကို တော်လှန်တာဖြစ်တယ်။ အောက်ကျ နောက်ကျတာကို တော်လှန်ရင် အောက်ကျနောက်ကျ မဖြစ်တော့ဘူး။

မွဲနေတာကို တော်လှန်ရင် မမွဲတော့ဘူး။ ဒီအရိယတရားနဲ့ ဘယ်လိုလုပ် တော်လှန်မှာတုန်းလို့မေးရင် ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာနဲ့ တော်လှန်ရမှာဖြစ်တယ်။ ကိုယ်ကျင့် သိက္ခာဖြစ်တဲ့ လူ့သိက္ခာသာကျင့်၊ လူ့သိက္ခာဆိုတာ အစဆုံးသိတဲ့ ငါးပါးသီလက စရမှာပဲ။ အစဆုံးဖြစ်တဲ့ ငါးပါးသီလနဲ့ **‘ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ’** ဖြစ်တဲ့ဣန္ဒြေတွေ စောင့်စည်းရမယ်။

ငါကြိုက်ပေမယ့် ငါမလိုက်ဘူး၊ ငါဒီအသံကို ငါသိပ်ကြိုက်တယ်၊ သိပ်ကြိုက်ပေမယ့် ဒီအသံနောက် ငါမလိုက်ဘူး၊ ဒီအတွေ့ကို ငါသိပ်ကြိုက်တယ်၊ ဒီအတွေ့နောက်ကို ငါမလိုက်ဘူး၊ ကြားသင့်တဲ့၊ မြင်သင့်တဲ့ အသုံးအဆောင်တွေပဲ ငါသုံးဆောင်မယ်။

အဲဒီလို ပမာဏလေးနဲ့ နေထိုင်ရင် အဲဒါက လူ့သိက္ခာဖြစ်သွားပါပြီ။ ဣန္ဒြေသိက္ခာ ဖြစ်သွားပါပြီ။ နောက်သီလတစ်ခုက **‘ပစ္စယသန္နိသိတသီလ’**၊ **‘ပစ္စယသန္နိသိတ**

သီလ'ဆိုတာ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတွေကို ဆင်ဆင်ခြင်ခြင် သုံးဆောင်တာ ဖြစ်တယ်။ စားစရာလည်း ကောင်းတိုင်းစားမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ စားချင်တိုင်း စားမှာလည်း မဟုတ်ပါဘူး၊ ပျော်တိုင်းလည်း စားမှာမဟုတ်ပါဘူး၊ ဇိမ်ခံဖို့ စားတာလည်း မဟုတ်ပါဘူး၊ စားတယ်ဆိုတာ အာဟာရဖြစ်ဖို့အတွက် စားတာဖြစ်တယ်။

အာဟာရဖြစ်မှ လှုပ်နိုင်ရှားနိုင် ပြောနိုင်ဆိုနိုင် သွားနိုင်လာနိုင်ဖြစ်မှာ၊ လူ့အလုပ်တွေ လုပ်နိုင်မှာဖြစ်တယ်။ ငါတို့စားတာဟာ အလုပ်တွေလုပ်ဖို့ အာဟာရ လိုတယ်။ ဒါကြောင့် အာဟာရရှိမှ လှုပ်နိုင်မှာဖြစ်လို့ အာဟာရအတွက် စားတာဖြစ်တယ်။ ဝတ်တာမှာလည်း အအေးကာကွယ်ဖို့၊ အပူကာကွယ်ဖို့၊ ရှက်ကြောက်ကြီးငယ်တွေ လုံခြုံဖို့အတွက် ဝတ်တာလို့ စိတ်ထားပြီး ဝတ်ဖို့လိုပါတယ်။

အဝတ်ကိုလည်း ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်ဝတ်မယ်၊ အခုခေတ်ဆို အဝတ်တွေလည်း လော်လီကြတာ များစွာရှိကြပါတယ်။ အဲဒီလို လော်လီတာဟာ ပစ္စည်းသုံးဆောင်မှုမှာ အဆင်ခြင်မဲ့တာလို့ ပြောရမယ်။ နောက်သီလတစ်ခုက **'အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ'**ပါ။ **'အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ'**ဆိုတာ ကိုယ့်ရဲ့အသက်မွေးမှု စင်ကြယ်တဲ့သီလပဲ။

အသက်မွေးမှုမှာလည်း ရတဲ့နည်းနဲ့ အသက်မွေးမယ်ကွာဆိုတဲ့ စိတ်ထားနဲ့ မွေးကြတာတွေ့ရပါတယ်။ ဥပမာ ကြွေးလေးချပြီး သူပိုက်ဆံအိတ်ထဲက ပိုက်ဆံရဖို့ ကြွေးချပြီးတော့ လုပ်မယ်ကွာဆိုပြီး လုပ်မယ်၊ နောက်တစ်ခါ ဗေဒင်လေး ဟောပြီးတော့ သူယုံကြည်လောက်အောင် အချက်အလက်လေးတွေပြောဆိုပြီး သူအိတ်ထဲကပိုက်ဆံ ကိုယ့်ပိုက်ဆံဖြစ်လာအောင် လုပ်မယ်ဆိုရင် ဒါလည်း ပြောမယ်ဆိုရင် လှည့်စားမှု တစ်မျိုးပဲလို့ ပြောရမှာပါပဲ။

ဒါလည်း မစင်ကြယ်တဲ့ အသက်မွေးမှုလို့ ပြောရမှာပါပဲ။ ဒါကိုတော့ မိစ္ဆာဇီဝလို့ပြောပါမယ်။ အဲဒီလို မိစ္ဆာဇီဝမဖြစ်အောင် **'အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ'**လေး ကိုယ်က လုံခြုံအောင် နေဖို့သင့်ပါတယ်။ ဒီသီလလေးမျိုးလောက်လေး ခင်ဗျားတို့ လုံခြုံအောင် မနေနိုင်တာ မရှိပါဘူး၊ ဒီသီလလေးမျိုးလောက်ကို ခင်ဗျားတို့ လုံခြုံအောင်နေရမယ်လို့ ဆိုတဲ့ အဆိုဆုံးမ မရလို့သာ ဒီသီလလေးမျိုးကို စောင့်ရှောက်ရကောင်းမှန်း မသိဖြစ်နေတာလို့ ပြောရပါမယ်။

ဒါကြောင့် ဒီသီလလေးမျိုးကို လုံခြုံအောင် စောင့်ရှောက်ပြီးတော့ နေကြပါလို့ ပြောရပါမယ်။ အဲဒီလို နေပြီဆိုရင် ဒီသူအနေနဲ့ ကိုယ့်အပေါ် ယုံတဲ့သူတွေ တွေ့လာပါမယ်။ ကိုယ်နဲ့ပေါင်းသင်းရတဲ့သူတွေထဲမှာ အရင်းနှီးဆုံးသူတွေက အယုံကြည်ဆုံးလူတွေ ဖြစ်လာပါလိမ့်မယ်။

အဲဒီ သီလလေးမျိုး ကျိုးပေါက်နေတဲ့သူကတော့ အရင်းနှီးဆုံးသူက သူ့ကို မယုံကြည်ဆုံးသူလို့ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဥပမာ လင်နဲ့မယားဟာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အရင်းနှီးဆုံး ပေါင်းသင်းနေရတယ်။ လင်ယောက်ျားက သီလတွေပျက်နေတယ်ဆိုရင် ဒီယောက်ျားကို မယုံကြည်ဆုံးသူကို ပြောပါဆိုရင် သူ့မယားက သူ့ကို မယုံကြည်ဆုံးသူ ဖြစ်နေလိမ့်မယ်။

မယားကလည်း သိက္ခာတွေမဲ့နေမယ်ဆိုရင်လည်း အဲဒီမယားကို မယုံကြည် ဆုံးလူက အဲဒီမယားရဲ့လင်ယောက်ျားပဲ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ အနီးဆုံးသူက မယုံကြည်ဆုံးသူ ဖြစ်နေမှာပါပဲ။

ခုနက သိက္ခာလေးမျိုး ရှိသွားပြီဆိုရင် သီလလေးမျိုးဆိုတာက-

(၁)ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ၊

(၂)ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ၊

(၃)ပစ္စယသန္နိသမ္ပိတသီလ၊

(၄)အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလပါပဲ။

ဒီ သီလလေးမျိုးကို ခင်ဗျားတို့ကနေပြီးတော့ ကောင်းကောင်းစောင့်ရှောက်ပါ။ စောင့်ရှောက်တာတောင်မှ နောင်ဘဝ ကောင်းစားအောင်ဆိုတဲ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအမြင်နဲ့ စောင့်ရှောက်တာမျိုး မဟုတ်ဘဲ စောင့်ရှောက်ကို စောင့်ရှောက်ထိုက်လို့ စောင့်ရှောက်တယ်ဆိုတဲ့ အသိနဲ့ စောင့်ရှောက်ရပါမယ်။

လူဟာ လူ့အစည်းအရုံးထဲမှာနေသူဖြစ်တဲ့အတွက် ဒီလူ့အစည်းအရုံးရဲ့ အပျက်အပြား မခံရအောင်အတွက် အစည်းအရုံးသားကောင်းတစ်ယောက် လူသားကောင်း တစ်ယောက်ဖြစ် အောင် စောင့်ရှောက်ရမှာဖြစ်တယ်။ ငါဟာ လူသားကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ စောင့်ရှောက်တာ လို့ စိတ်ထားရပါမယ်။

အဲဒီလို အကျိုးရှိရှိ ဖြစ်မယ့်အကျိုးကို ကိုယ်တိုင်သိမြင်ပြီးတော့ စောင့်ရှောက်ပြီး ဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားတို့နဲ့ အနီးဆုံးသူက အယုံကြည်ဆုံးသူ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်၊ နည်းနည်းဝေး တဲ့သူက နည်းနည်း ယုံကြည်ပါလိမ့်မယ်၊ အနီးဆုံးသူလောက်တော့ မယုံကြည်ဘူးပေါ့၊ အဲဒီနောက်ပိုင်းတော့ ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် ခင်ဗျားတို့ကို မယုံကြည်တဲ့သူဆိုတာ မရှိတော့တဲ့ အဖြစ် ဖြစ်ပြီပေါ့။

မယုံကြည်တဲ့သူ မရှိတော့ဘူးဆိုရင် လူတွေကနေပြီး ကိုယ့်အပေါ် လေးစား လာပါလိမ့်မယ်၊ တကယ်ခက်တာကလည်း လူတွေရဲ့ လေးစားခံရမှုက လွယ်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ တကယ်တော့ ဒီနေ့ ပိုက်ဆံတွေရှာနေကြတာလည်း လူတွေ လေးစားခံရ အောင်လို့ပါပဲ။

အာဏာတွေရှာ၊ အမတ်တွေလုပ်၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးတွေလုပ်၊ ဒါတွေကို ဘာလို့လုပ်နေကြတာလဲဆိုရင် လူတွေလေးစားခံရအောင် လုပ်တာလို့ပဲ ပြောရမှာပါ၊ လူတွေ လေးစားခံရဖို့ ဥစ္စာတွေ၊ အာဏာတွေ၊ ပညာတွေ ရှာနေရတာ ဝေးလွန်းလှပါတယ်၊ ကိုယ့်သိက္ခာတွေရှိလာအောင် ခုနကပြောတဲ့ သိက္ခာလေးမျိုးကိုသာ တကယ်ဆောက် တည်လိုက်စမ်းပါ၊ အဲဒီလို ဆောက်တည်လိုက်လို့ရှိရင် လူတွေက ကိုယ့်ကို ယုံကြည်သွား ပါလိမ့်မယ်၊ ကိုယ့်ကို ယုံကြည်သွားလို့ရှိရင် ကိုယ်ပြောတဲ့စကားကို လက်ခံလာမှာပါ၊ ကိုယ်ပြောတဲ့စကား လက်ခံလာတော့ ကိုယ်ပြောတဲ့စကားအတိုင်း လုပ်တော့တာပေါ့၊ ကိုယ်ပြောတဲ့အတိုင်းလုပ်ရင် အောင်မြင်လာတော့ သူကလည်း ကိုယ့်အပေါ် ကူညီလာတော့ တာပေါ့လို့ ပြောရမှာပါ။

အဲဒီမှာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် စည်းလုံးလာတယ်၊ ကူညီလာတယ်၊ ရိုင်းပင်းလာတယ်ပေါ့၊ အဲဒီလိုမဟုတ်ဘဲ ဘောက်တိဘောက်တောက်နဲ့ သူကနေ မဟုတ်နေဘူးဆိုရင်ကတော့ ကိုယ့်ကို ဘယ်သူမှ ယုံကြည်မှာမဟုတ်ပါဘူး။

ကိုယ်က သူ့ကိုနီးစပ်လို့ အတော်ကြီး ကူညီပံ့ပိုးထားရင်တော့ သူကနေ ကူညီပံ့ပိုးမှာပေါ့၊ အဲဒါမျိုးလောက်ပဲ ရှိပါလိမ့်မယ်၊ ခုနက သိက္ခာလေးရပ်ကိုသာ ပီပြင်နေအောင် လုံခြုံအောင်သာလုပ်၊ ကိုယ်က ဘာမှ ထူးပြီး ကူညီပံ့ပိုးနေစရာမလိုပါဘူး။

ကိုယ့်ကို ကူညီမယ့်သူတွေ အများကြီး ဖြစ်လာပါလိမ့်မယ်။ ကူညီမယ့်သူ ရှိလာရင် လူဟာ ထူမယ့်သူရှိရင် မထနိုင်တဲ့သူဆိုတာ မရှိပါဘူး။ အဲဒီလိုဖြစ်တဲ့အတွက် အယုတ်ဆုံးလူဟာလည်း မြတ်လာပါလိမ့်မယ်။ အောက်ဆုံး နင်းပြားဖြစ်တဲ့ မွဲတဲ့သူကလည်း သူ့မှာ စီးပွားကြီးပွားတွေ ဖြစ်ထွန်းလာပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီလိုမျိုးဖြစ်တဲ့အတွက် အရိယတရားကတော့ တကယ့်လူရဲ့ တော်လှန်ရေးတရား၊ လူ မြင့်မြတ်အောင် လုပ်ပေးတဲ့တရား၊ ဒါကြောင့် အဲဒီတရားကို **‘ဥတ္တရိမနဿဓမ္မ’**လို့ ပြောတာဖြစ်တယ်။

‘မနဿဓမ္မ’ဆိုတာ လူတရားလို့ ပြောလိုရတယ်။ မနဿဆိုတာ လူ၊ ဓမ္မဆိုတာ တရား၊ အဲဒီလူတရားမှာ အမြင့်မြတ်ဆုံးဖြစ်လို့ **‘ဥတ္တရိမနဿဓမ္မ’**လို့ ပြောရတာဖြစ်တယ်။ **‘ဥတ္တရိမနဿဓမ္မ’**ဆိုတာဟာ အရိယတရားကို ပြောတာဖြစ်ပါတယ်။ အရိယတရားဟာ လူတရားထဲမှာ အမြတ်ဆုံးဖြစ်တဲ့ တရားဖြစ်တယ်။ ခုနက ပညာတွေ့ရှာတာလည်း လူတရား ပါပဲ။

စီးပွားဥစ္စာတွေ ရှာတာလည်း လူတရားပါပဲ။ အာဏာတွေ ရှာတာလည်း လူတရားပါပဲလို့ ပြောရမယ်။ ဥစ္စာတွေ၊ အာဏာတွေ၊ ပညာတွေ ရရှိတော့ လူလားမြောက်တော့တာပေါ့။ လူတွေ အသိအမှတ်ပြုတာ ခံကြရတော့တာပေါ့။ အဲဒီ လူတရားတွေထဲမှာ ဟောဒီ ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာဆိုတဲ့ လူတရားကတော့ အမြင့်မြတ်ဆုံး လူတရားပါပဲ။

ဥတ္တရိမနဿဓမ္မဟာ အရိယတရားပါပဲ။ အဲဒီ အရိယတရား အဆိုအဆုံးမကို ခင်ဗျားတို့ ဘယ်သူ့ဆီကမှ မရဘူးဖြစ်နေတာ၊ ခင်ဗျားတို့ ဟောဒီ အရိယတရားကို မကျင့်နိုင်ကြတာ မဟုတ်ဘူး၊ ကျင့်ရကောင်းမှန်း မသိတာလို့ ဒီလိုပဲ ပြောချင်ပါတယ်။

အခု ကျင့်ရကောင်းမှန်း သိသွားပြီဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ ကျင့်နိုင်မှာ အမှန်ပါပဲ။ ဒါကျင့်ရင် ဘာမှ အချဉ်းနှီးဖြစ်မှာ မဟုတ်တာဆိုတော့လည်း တကယ့်ကို ကိုယ့်အတွက် အသေအချာ ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ပညာသင်ရတာက အထက်တန်းအောင်ဖို့ဆိုရင် ဆယ်နှစ်ဆယ်မိုး၊ အဆင့်မြင့်ပညာ အဆင့်ထိဆိုရင် ဆယ့်သုံးနှစ် ဆယ့်လေးနှစ်ထိ ကြာနေမယ်။

တကယ်လို့ ဘွဲ့လွန်တွေ၊ ဒေါက်တာတွေအထိဆို နှစ်အစိတ်သုံးဆယ်ထိလို့ သင်ကြရလိမ့်မယ်။ အဲဒီလောက်ကြီးလုပ်မှ ဒီပညာဂုဏ်ရည်တွေ ရလာမယ်။ ခုနက ဒီသီလလေးမျိုးနဲ့ ပြည့်စုံအောင် နေထိုင်လိုက်လို့ကတော့ နေ့ချင်းညချင်း ဒီသီလတွေကို သမာဓိနဲ့ မပွားနိုင်ဦးတော့တောင်မှ **‘အာဒိကလျာဏံ’** ဆိုသလို သီလအဆင့်နဲ့ကို အစကတည်းက ကောင်းနေပါပြီ။

ဒီသီလကို သမာဓိနဲ့ ပွားလိုက်လို့ကတော့ **‘မဇ္ဈေကလျာဏံ’**အဖြစ် အလယ်လည်း ကောင်းလာပြီ။ ဒါကို သမာဓိကနေ ပညာအထိ ပေါက်သွားပြီဆိုရင်တော့ **‘ပရိယောသာနကလျာဏံ’** အဖြစ် အဆုံးထိ ကောင်းတော့မှာပါ။ အစ အလယ် အဆုံး အကုန်ကောင်းဖြစ်ပြီပေါ့။

ဒီသီလတွေဟာတော့ဖြင့် ပြောမပြနိုင်လောက်အောင် ဂုဏ်သိရ်တွေ ရှိပါတယ်လို့ ပြောရမှာပါ။ ပြောမပြနိုင်လောက်အောင် ဂုဏ်သိရ်တွေ ရှိတဲ့ဟာကို ကျုပ်တို့ကနေပြီးတော့ ပွားစရာမှန်း မသိဖြစ်နေကြတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ မသိဖြစ်နေကြတာလဲဆိုရင် နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတွေ ဖြစ်နေကြလို့ပဲ။ ဒါလည်း ကျုပ်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာလေးတင် ဖြစ်တာမဟုတ်ပါဘူး။ ဘာသာအားလုံး တစ်ကမ္ဘာလုံး ဖြစ်နေကြတာလို့ ပြောရမှာပါ။

တစ်ကမ္ဘာလုံးကလူတွေ

(၁) ကောင်းမှုဆိုတာ မသိကြဘူး၊ မကောင်းမှုဆိုတာလည်း မသိကြပါဘူး။

(၂) ကောင်းကျိုးလည်း မသိဘူး၊ မကောင်းကျိုးဆိုတာလည်း မသိဘူး ဖြစ်နေကြပါတယ်။

(၃) ကောင်းကြောင်းလည်း မသိဘူး၊ မကောင်းကြောင်းလည်း မသိဘူးဆိုတော့ အချက်(၃)ချက်ကို မသိဘူးလို့ ပြောချင်ပါတယ်။

အကြောင်းလည်း မသိ၊ အကျိုးလည်း မသိ၊ အလုပ်လည်း မသိ၊ အဲဒီလို မသိနေမှတော့ ဒီသုံးခုကို မသိနေတာကို **‘နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ’**လို့ ပြောရတယ်။ ကုသိုလ်လုပ်တယ်ပြောပြီး ရမ်းနေကြတာပဲ။ တကယ်တော့ အဲဒါလည်း နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနဲ့ လုပ်နေကြတာလို့ ပြောရမှာပါ။

အဲဒီလို ကုသိုလ်တွေကလည်း အမျိုးမျိုးဆိုတော့ အဲဒီ ကုသိုလ်တွေလည်း လျှောက်ရမ်းလုပ်နေရတာဖြစ်လို့ ‘ဥတ္တရိမနဿဓမ္မ’ ရတဲ့အဖြစ်ဆီကို ဘယ်လိုမှ မရောက်နိုင်ကြဘူးလို့ ပြောရမှာပါ။ အဆိုအဆုံးမ မရရင် ‘နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ’က မကျွတ်ဘူး။ အဆိုအဆုံးမရလို့ ဆင်ခြင်တုံနဲ့ ယူသွားပြီဆိုရင် တကယ့်ကို ‘နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ’က ကျွတ်သွားမှာ အမှန်ပဲ။

နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက ကျွတ်သွားပြီဆိုရင် ခင်ဗျားတို့က တကယ့်ကို ဥတ္တရိမနဿဓမ္မကို ပိုင်ဆိုင်တဲ့သူတွေ ဖြစ်ပြီပဲပေါ့။ အဲဒီ ဥတ္တရိမနဿဓမ္မ ပိုင်ဆိုင်တဲ့သူဖြစ်ပြီဆိုရင် လုံးဝ လူတစ်လုံး သူတစ်လုံးဖြစ်စေရဲ့လို့ ကျုပ် ပြောချင်ပါတယ်။

ကျုပ်ပြောလိုက်လို့ လုပ်ကြတဲ့သူတွေဆိုရင် ကောင်းလိုက်တာဘုရား၊ အလုပ်လုပ်လို့ ကောင်းလိုက်တာဘုရားနဲ့ ပြောတဲ့သူတွေချည်းပဲလို့ ပြောရမှာပါ။ ဒီတရားဓမ္မနဲ့အညီ အလုပ်လုပ်နေတဲ့သူက ကျုပ် ဒီမလာခင်မှာ ဦးဝင်းမြင့်မောင်က မုန့်ဟင်းခါး ရောင်းတယ်ပေါ့။ နောက် စွပ်ကျယ် တံဆိပ်ရိုက်လုပ်ငန်းတွေလည်း လုပ်တယ်ပေါ့။

အလုပ်တွေလည်း များပါတယ်။ တပည့်တော်တို့ မိသားစုမှာ တပည့်တော်က အငယ်ဆုံးဘုရားတဲ့၊ တပည့်တော်တို့ မိသားစုအုပ်ချုပ်ရေးက ကြီးတဲ့သူကပြောရင် မဟုတ်ဟုတ်၊ ဟုတ်ဟုတ် နားထောင်ရတယ်။ နားမထောင်ရင်တော့ အဖေဒုတ်စာနဲ့ မိမယ်သာမှတ်ပဲ ဘုရားတဲ့။ အဲဒီလို တပည့်တော်တို့ ဆုံးမခံခဲ့ရတယ်။ တပည့်တော် အမတွေလည်း ကြောက်ရတာပဲဘုရား၊ ကြောက်ရတဲ့အဖြစ်ကနေပြီး အမတွေနဲ့လည်း အတူတူ အလုပ်လုပ်နေတဲ့အဖြစ်ဆိုတော့ အမတွေ အလုပ်လုပ်တဲ့အခါ မှားမယ်မြင်တဲ့ဟာကို အမ အဲဒါလုပ်ရင် ဘယ်လိုမှားမယ်ဆိုတာကို သူကပြောတယ်။

ဒါကို မယုံရင် အမ စောင့်ကြည့်လို့ ခိုင်းတော့ တကယ်လည်း မှားတာကို တွေ့တော့ အမတွေက သူပြောတဲ့စကားကို လက်ခံလာပြီး အကုန် နားထောင်ကုန်ပြီးတော့ သူ့စကားတွေဟာ အောင်နိုင်ရာဖြစ်ပြီး အခုများတော့ နေထိုင်ရတာ ကောင်းလိုက်တာ ဘုရားလို့ လျှောက်ထားပါတယ်။

တကယ့်ကိုပဲ ညီညီညွတ်ညွတ် ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း သိရပါတယ်။ ဒါ တစ်ယောက်ပုံစံ သိရတဲ့ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ဖြစ်လို့ ထုတ်ပြောလိုက်ရတာပါ။ အဲဒီလိုပဲ

အခြားသူတွေလည်း ဖြစ်ရမယ်လို့ ကျုပ်ပြောချင်ပါတယ်။ အကုန်လုံး နဂိုက ရှိနေတဲ့ ပုံစံ ဆိုဒ်တွေ အကုန်ပျက်သွားစေရမယ်လို့ ပြောချင်ပါတယ်။

သူက အလုပ်ကိုလည်း ပြေးပြေးလွှားလွှားနဲ့ ငွေတွေအများကြီး ရှာခဲ့တယ်။ ဘွဲ့ရ၊ ရေတပ်ထဲဝင်၊ သင်္ဘောသားလုပ်၊ ကိုရီးယားသွားနဲ့၊ အဲဒီလို ငွေများများရှာပြီး ပဲခူးမြို့မှာ ခြံကျယ်ကျယ်ကြီးဝယ်၊ တိုက်တစ်လုံးဆောက်ပြီး မိမိကျကျနေလိုက်တာ။ အဲဒါလည်း ဘာလုပ်တာလဲဆိုရင် သူ့ကို ငယ်ငယ်က အနိုင်ယူခဲ့တဲ့အဖြစ်ကို လွတ်အောင်ရှောင်လိုက်တာလို့ ပြောရမယ်။ အဲဒီလို နေလိုက်ရတာကလည်း မဟုတ်သေးပါဘူး။

ဒီလိုဆိုပြီးတော့ အဖော်တွေနဲ့ တရားစခန်းဝင်တယ်တဲ့။ အဲဒီမှာ ဟာ တရားက ဟုတ်တာပဲ။ ကောင်းတာပဲဆိုပြီး ဘုန်းကြီးလုပ်တော့မယ်လို့ စိတ်ဖြစ်တယ်တဲ့။ သူ့အဖော်တွေက ကျုပ်တို့ရဲ့ တရားဓမ္မကို သိမြင်သွားတဲ့အခါကျတော့ သူ့ကို ဟာ မင်း အဲဒီလိုမလုပ်သေးနဲ့ဦး၊ ဒီတရားလည်း လေ့လာကြည့်ပါဦးကွာလို့ မနည်းပြောပြီး မနည်းဆွဲယူရတယ်။

ဒါနဲ့ သူတို့ပြောလှတာ ငါလည်း ဖတ်ကြည့်ရတာပေါ့။ စိတ်ကူးပြီး စာအုပ်တွေ ဖတ်ကြည့်လိုက်တာ သူလည်း ကြိုက်သွားပြီး ဒီဓမ္မပေါ် ရောက်လာတဲ့သူ ဖြစ်လာတယ်။ ပြောချင်တာက နှိမ်တဲ့သူ နိုင်တဲ့သူတွေကြား နေရရင် နှိမ်တဲ့သူ နိုင်တဲ့သူတွေကြားက လွတ်ပြီးတော့ ကိုယ်တိုင် မင်းမူနိုင်အောင် ကြိုးစားပြီး လုပ်တယ်။ ဒီနည်းလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ဒီနည်းလည်း မပေါက်ရောက်သေးပါဘူး။

နောက်တော့ တရားနဲ့ ပေါက်ရောက်မှု ရှာတယ်။ တရားနဲ့ ပေါက်ရောက်မှု ရှာတာ တကယ်လို့ ခုနေ့များဆိုရင် ဘယ်လိုဖြစ်နေမလဲပေါ့လို့ ပြောတော့ ဟုတ်တယ် လို့ သူ ဝန်ခံတယ်။ အဲဒီတုန်းက ဘုန်းကြီး မဝတ်ဖြစ်ဘဲ ဒီတရားရခဲ့လို့ သူဖြင့် အခုလို လူတစ်လုံး သူတစ်လုံးဖြစ်ရတယ်လို့ ပြောပါတယ်။ ကျုပ် လျှောက်ပြောနေတယ် မမှတ်ပါနဲ့။ ကျုပ်လည်း ပူပူနွေးနွေး မနေ့ကပဲ ပြောခဲ့တဲ့စကား အမှတ်ရလို့ ပြောတယ်လို့ မှတ်ပေးကြပါ။ လုံးဝ လူရုပ်ကို ကြွလာစေနိုင်တဲ့ ဓမ္မက ‘ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ’ပါပဲ။ လူ့ဓမ္မထဲမှာ အမြင့်မြတ်ဆုံး ဓမ္မပဲ။

ကျန်တဲ့ စီးပွားရေးဓမ္မ၊ ပညာရေးဓမ္မတွေက လုပ်ရတာလည်း အကြာကြီး၊ လုပ်ဖို့ကလည်း ခက်လွန်းလှတယ်ပြောရမယ်။ မလုပ်ရမယ့်အရာတွေလို့ ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး။

ဟောဒီ ‘ဥတ္တရိမနဿဓမ္မ’ကတော့ လုပ်ရတာလည်း အလွယ်လေး၊ ခက်နေတာက ခင်ဗျားတို့ အဆိုအဆုံးအမ မရကြလို့ပါလို့ ပြောရပါမယ်။ အဆိုအဆုံးအမ ရတယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ မလုပ်နိုင်တာ မရှိပါဘူး။

ဒါကြောင့် ဒီ ‘ဥတ္တရိမနဿဓမ္မ’ကို ခင်ဗျားတို့ရအောင် လုပ်နိုင်ကြပါစေ။ အဲဒီလို ရအောင်လုပ်နိုင်ကြတဲ့ တရားဓမ္မကို အစုအမက်လုပ်ပြီးတော့ ခင်ဗျားတို့က တည်ဆောက်ပြီး လုပ်နေကြတာဖြစ်တဲ့အတွက် အဲဒီ အစုအမက်မှာလည်း ခင်ဗျားတို့ကနေပြီးတော့ အကွဲကွဲအပြားပြားနဲ့ ဟိုလူ့အပြစ်တင်လိုက်၊ ဒီလူ့အပြစ်တင်လိုက် ဟိုလူ့ဆဲဆိုလိုက်နဲ့ လုပ်ကိုင်ပြီး မနေကြပါနဲ့လို့ ပြောချင်တယ်။

ဘယ်လောက်ပဲ သူမှားတာကြီးဖြစ်နေနေ ကျုပ်တို့ဘုရားက ပြောတယ်။ စကားလုံးချင်း မတူနေလို့ မငြင်းကြပါနဲ့တဲ့။ စကားလုံးချင်း မတူနေတာနဲ့ ငါမှန်တယ်၊ သူမှန်တယ်၊ မငြင်းကြပါနဲ့တဲ့။ အဲဒီ စကားလုံးရဲ့ အနက်ကို၊ အနက်ဆိုတာကတော့ ဥပမာ - တယ်လီဖုန်းလို့ပြောလိုက်ရင် တယ်လီဖုန်းဆိုတာ ဘယ်လိုဖြစ်တယ်၊ ဘယ်လို အသုံးဝင်တယ်ဆိုတဲ့ စကားလုံးရဲ့အနက်ကို အရရှာပါတဲ့။

အဲဒီ စကားလုံးရဲ့အနက်ကို အရရှာပြီးရင် ဒါအကျိုးရှိလား၊ အကျိုး မရှိဘူးလားဆိုတာကို အဲဒီ စကားအနက်ကတော့ သေချာပြောနိုင်ပါတယ်တဲ့။ ပြောချင်တာကတော့ ငြင်းခုံတာနဲ့ စပ်ပြီး ကျုပ်တို့ဘုရားရဲ့ ပြောခဲ့ချက် စကားဖြစ်ပါတယ်။ ကျုပ်တို့ အားလုံးရဲ့ ဘုရားပြောခဲ့ချက် စကားတွေကတော့ ငြင်းခုံစရာလည်းမရှိဘူး၊ ပစ်ပယ်စရာလည်း မရှိဘူး၊ တကယ့်ကို ကောင်းမွန်တဲ့ စကားတွေပါပဲ။ ကျုပ်တို့ကတော့ စကားလုံးရဲ့အနက်ကို မသိဘူးဆိုရင် အဲဒီ စကားလုံးရဲ့အနက်ကို ရှာတာပဲ။

အဲဒီ စကားလုံးရဲ့ အနက်တွေရင် အဲဒီ အနက်က တကယ် အသုံးတည့်ရဲ့ လားလို့ ကြည့်တော့တာပဲ။ အနက်ဆိုတာ တကယ့်အဖြစ်အပျက်က အနက်လို့ ပြောရမှာပါ။ ဥပမာ နွားလို့ပြောလိုက်ရင် အဲဒါ စကားလုံး၊ နွားတစ်ကောင် ဆွဲလာပြီး ဒီအကောင်ပေါ်မှာ လက်တွေ့ အသုံးကျသလား၊ မကျဘူးလား ပြောကြပြီဆိုရင် အငြင်းပွားစရာ မရှိတော့ပါဘူး။

အဲဒီလို ဖြစ်တဲ့အတွက် ဒါကို အငြင်းမပွားကြပါနဲ့၊ မငြင်းခုံကြပါနဲ့လို့ ကျုပ်က ပြောချင်ပါတယ်။ နောက် ဒီပွဲမှာ ဦးကျော်မြင့် လည်းပါတယ်၊ ဦးညွန့်ဝေလည်း ပါတယ်၊ သူတို့ ငြင်းခုံကြတယ်၊ သူတို့ ကံကို ပယ်ရမယ်၊ ကံကိုပွားရမယ်နဲ့ ဒီစကားလုံးနှစ်လုံး

ငြင်းကြတာမှာ တကယ် လူချင်းဖက်ပေါင်းလာကြတဲ့ ခေါင်းရင်းနဲ့ ခြေရင်းအိမ် စကားမပြောနိုင်ကြတော့ဘူးတဲ့။

ဒီစကားလုံးမှာ အနက်ကို ဖော်ကြည့်လိုက်ကြစမ်းပါ။ အသေအချာ အဲဒီ စကား သေသေချာချာ အနက်ဖော်ကြည့်ပြီး အနက်က ဒါပြောတာဆိုရင် ငါလည်း ဒါပဲ ပြောတာ၊ မင်းကလည်း ဒါကိုပဲ ပြောတာ၊ စကားလုံးချဉ်းကပ်ပုံ မတူလို့သာလို့ သိပြီး ညှိလိုက်ရင် အနက်တစ်ခုတည်းဆိုတာ သိပြီး ညီသွားရမှာပါပဲ။

အဲဒီလို အနက်ကိုဖော်ပြီးတော့ ကြည့်ကြပါ။ တကယ့်စကားလုံးရဲ့ စကားနက်ကိုပေါ့၊ စကားလုံးတွေကလည်း စကားနက်က မထင်လွယ်တာ များပါတယ်။ စကားနက် မထင်တာများသလို စကားနက်ပေါ်ဖို့ကလည်း သိပ်ပြီး မဖော်တတ်ကြတာကို တွေ့ရပါတယ်။ ကျုပ်တို့ ငယ်ငယ်တုန်းက ဆဲကြတာတွေရှိတယ်။

မင်းအမေ ငါ - ဘာကွနဲ့ အပြန်အလှန် ဆဲကြတယ်ပေါ့၊ ဆဲသာဆဲနေကြတာ ဘာလို့ မသိကြပါဘူး၊ ကျုပ်တို့ ညီအကို ရန်ဖြစ်ကြတယ်၊ သူက မင်းအမေ ငါ - ဘာကွနဲ့ သူက ဆဲတာပေါ့၊ ကျုပ်ကလည်း သူဆဲတော့ သူဆဲသလို ပြန်ဆဲတာပေါ့၊ အဲဒီတော့ အမေကကြားတယ်၊ အမေကကြားတော့ အမေက ဘာပြောသလဲဆိုရင် နင်တို့နှစ်ယောက်က တစ်မအေစီက မွေးတာလားတဲ့ ပြောတယ်။

ကျုပ်တို့ အဲဒါတွေ နားမလည် မသိခဲ့ပါဘူး၊ ဆဲတာက မင်းအမေ ငါ- ဘာလုပ်မယ်နဲ့ ဆဲကြတာဆိုတော့ အခု တစ်မအေစီ မဟုတ်ကြတဲ့သူတွေဆိုတော့ ကိုယ့်အမေကို ငါ ဘာလုပ်မယ်ဆိုတာမျိုး ဖြစ်နေတော့ ဒါဟာ ရှက်စရာကြီး ဖြစ်နေရပြီပေါ့။

အဲဒါ စကားနက်ကို မသိဘူး၊ မသိလွယ်ဘူးဆိုတာကို ပြောချင်တာ ဖြစ်ပါတယ်။ တော်တော်များများကလည်း စကားနက်ဖော်ပြီး မသိကြဘူး၊ စကားနက်ကလည်း မဖော်တတ်ကြဘူးလို့ ပြောရပါမယ်၊ ဒါကြောင့် တတ်နိုင်သမျှထိ စကားနက်ဖော်ဖော်ပြီး ကြည့်ပေးကြပါ။ မငြင်းကြ မခုန်ကြပါနဲ့လို့ ပြောချင်ပါတယ်။

တကယ်လို့ ကိုယ် စကားနက်မဖော်တတ်ရင် ဖော်တတ်သူဆီမှာ ချဉ်းကပ်ပြီး အဆုံးအမ ခံယူကြပါ။ လုံးဝ မငြင်းခုန်ကြပါနဲ့၊ ငြင်းခုန်ခြင်းဟာ အစိတ်စိတ်အမွှာမွှာကွဲပြီး

ပျက်စီးခြင်းအကြောင်းတရားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အရိယာအဖြစ်ဆီကို မဖြစ်စေပါဘူး။ အရိယာအဖြစ်ကို လွဲရတယ်ဆိုရင်ပဲ သိပ်နစ်နာလွန်းလှပါတယ်။

ကိုယ်က ဘယ်လိုမှ အရိယာမဖြစ်လိုရင်လည်းပဲ ကိုယ့်ဘဝရဲ့ မြင့်မြတ်တဲ့အဖြစ် ဓမ္မကို မရနိုင်ပါဘူး။ လူသားရဲ့ မြင့်မြတ်တဲ့ဓမ္မဟာတော့ဖြင့် ဒီ အရိယဓမ္မပါပဲ။ အဲဒါကြောင့် ဒီအရိယဓမ္မကို ဥတ္တရိ = အမြင့်မြတ်ဆုံး၊ မနုဿဓမ္မ = လူတရားလို့ ပြောရတာပါပဲ။

လူတရားတွေ အမျိုးမျိုး ရှိနေပါတယ်။ ကိုယ့်သားသမီးကို မိဘက စောင့်ရှောက်တာလည်း တရားပဲပေါ့။ မိဘကို သားသမီးတွေက ကူညီကြ ရိုင်းပင်းကြ၊ ရိုသေကြတာလည်း တရားပဲပေါ့။ ဒါလည်း လူတွေ ကျင့်သုံးကြတဲ့ တရားတွေပါပဲ။ လူကြီးသူမတွေကို ရိုသေကြ၊ ကိုင်းရှိုင်းကြတာလည်း တရားပဲပေါ့။ အဲဒါတွေဟာ အမြင့်မြတ်ဆုံးတရား မဟုတ်သေးဘူးလို့ ပြောရမယ်။

‘ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ’ဆိုတဲ့ အရိယတရားကတော့ အမြင့်မြတ်ဆုံး လူတရားပါပဲ။ လူတရားတွေထဲက အမြင့်ဆုံးတရားကို ကျုပ်တို့က မသိကြပါဘူး။ မသိကြတော့ အဲဒီ အမြင့်ဆုံး လူတရားကို မကျင့်ကြဘူး။ အမြင့်ဆုံး လူတရားကို မကျင့်ကြတော့ ရန်ဖြစ်မြဲဖြစ်ပြီး ငြင်းကြန့်ကြ၊ ဆဲကြဆိုကြ၊ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် နားလည်မှုတွေမရှိကြနဲ့ အဲဒီလိုမျိုးတွေ ဖြစ်ကြတာပါလို့ ပြောချင်ပါတယ်။

ဒါ ခင်ဗျားတို့နဲ့ မတွေ့ရတာ သိပ်ကြာနေပြီဖြစ်တဲ့အတွက် ကျုပ် သိပ်ပြောချင်နေတဲ့စကား၊ ပြောဖို့ရန်ကလည်း သိပ်ပေးနေတဲ့ အချိန်အခါ ဖြစ်တဲ့စကားပေါ့။ အဲဒါကြောင့် ကျုပ် အပြောချင်ဆုံးစကားတွေကို စကားအရှည်ကြီးနဲ့ ပြောလိုက်တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ စကားနဲ့ပဲ ခင်ဗျားတို့ကို နှုတ်ခွန်းဆက်လိုက်ပါတယ်။ ဒီနှုတ်ခွန်းဆက် ဆုံးမစကားကို အခု ခင်ဗျားတို့ ဖုန်းတွေနဲ့လည်း အသံတွေဖမ်းထားကြတာဖြစ်လို့ ကိုယ့်အိမ်ထဲလည်း ယူသွားနိုင်ကြမယ်လို့ ယုံကြည်ပါတယ်။

ယူသွားနိုင်ကြရင် ဒါလေးကိုတော့ဖြင့် သာမန်တရားတစ်ပုဒ်ပဲလေဆိုပြီး ချောင်ထိုးထား၊ ပစ်ထားတာမျိုး မလုပ်ဘဲနဲ့ ငါတို့ကို ဘာပြောတာလဲ၊ ဘာပြောတာလဲလို့ သိအောင်လုပ်ပြီး၊ ဒါဟာ ငါတို့ရဲ့ လမ်းညွှန်ပဲလို့ သိပြီးတော့ ခင်ဗျားတို့ ဦးဆောင်လမ်းညွှန်တဲ့ အနေအထား ရှိနိုင်တဲ့အထိ ကျုပ်ရဲ့ အခု ပြောဆိုတဲ့ နှုတ်ခွန်းဆက်စကားကတော့ဖြင့်

ထားနိုင်တဲ့သူများ ဖြစ်ကြပါစေလို့ ဆန္ဒပြုရင်းနဲ့ပဲ ကျုပ်ရဲ့ နှုတ်ခွန်းဆက်စကားကို ဒီလောက်နဲ့ နိဂုံးချုပ်ပါမယ်။ ဒါလေးကို ဝမ်းသာနိုင်ကြတယ်ဆိုရင်ဖြင့် ဝမ်းသာတဲ့အထိမ်းအမှတ်အနေနဲ့ သုံးကြိမ်လောက် သာဓုခေါ်ပြီး နိဂုံးချုပ်ကြပါစို့။ သာဓု သာဓု သာဓု ပါဘုရား။

အခန်း(၂)

သမဂ္ဂဖွဲ့စည်းမည့် ပုံစံ အခြေအနေကို ရှင်းလင်း မိန့်ကြားပေးခြင်း

ကျုပ်တို့ အရင်ကအဖွဲ့အစည်း ပျက်နေတဲ့ပုံစံဖြစ်နေတဲ့အတွက် သမဂ္ဂဖွဲ့ဖို့ ပြောခဲ့တာ ရှိပါတယ်။ အဖွဲ့အစည်းပျက်နေတယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့ကိုဖမ်းလိုက်တယ်၊ ထောင်ချတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ကလည်း ထွက်ပြေးနေကြရတယ်။ ဦးအေးဆိုရင် အိန္ဒိယ(ကုလား)ပြည်ကို ရောက်သွားအောင်ကို ထွက်ပြေးလိုက်တယ်လို့ ပြောပါတယ်။

ဦးအောင်ကျော်မိုးကတော့ တရုတ်ပြည်ကိုရောက်သွားအောင် ထွက်ပြေးလိုက်တယ်လို့ ပြောပါတယ်။ ဦးကျော်ဦးကတော့ ရခိုင်ပြည်ကို ရောက်သွားအောင်ကို ထွက်ပြေးလိုက်တယ်လို့

သိရတယ်။ လေးယောက်ရှိတဲ့အထဲမှာ ဦးနေဝင်းကတော့ အကြောက်အနည်းဆုံးနဲ့တူတယ်။ သူက မြစ်ငယ်ဘက်လောက်ပဲ သွားတိမ်းရှောင်နေတယ်လို့ ပြောပါတယ်။

သူတို့က ကျုပ်တို့ကို ပျက်စီးသွားအောင် ဆွဲရမ်းပစ်လိုက်တာ ဆိုတော့လည်း ကြောက်ရမှာပေါ့လို့ ပြောရမှာပါပဲ။ အဲဒီလိုဆိုတော့လည်း ကျုပ်တို့အဖွဲ့တွေလည်း ပျက်သွားတဲ့ပုံစံမျိုး ဖြစ်သွားတယ်လို့ ပြောကြပါစို့။ ပျက်သွားတာကြီးက ဒီအတိုင်းပဲ ထောင်ကနေ ထွက်လာပြီးကတည်းက ဒီအတိုင်းပဲ ဆက်နေသွားရမှာလားလို့ စဉ်းစားမိတော့ ဒါမဟုတ်သေးဘူးဆိုတာ သိရတော့ ဆက်လုပ်ကြရမှာပါပဲ။

အစည်းအရုံးရှိမှ အလုပ်ဆိုတာ ပိုပြီးမြောက်စေသလိုပေါ့။ ပြောရရင် တစ်ယောက်တည်း လုပ်ရတာထက် အများသူငါနဲ့တွဲလုပ်တော့ အားပိုဖြစ်တာပေါ့။ ဥပမာ တစ်ယောက်တည်း လုပ်တာကနေ နှစ်ယောက်လုပ်တော့ နှစ်ယောက်စာထက် ပိုပြီးတာပေါ့။ အဲဒါကို ဦးဆန်းထွန်းဆိုတဲ့ စာရေးဆရာက ရှေ့သို့ဆိုတဲ့ စာစောင်ထဲမှာ ရေးထားတာ တွေ့ရတယ်။

သူ့ဆောင်းပါးလေး တစ်မျက်နှာစာလောက်ပဲ ကျုပ်တို့ ဖတ်လိုက်ရတာမှာ ကောက်စိုက်သမ (၃)ယောက်က ကောက်စိုက်တာမှာဆိုရင် (၃)ယောက်စာ ပြီးမှာပေါ့။ နောက် ကောက်စိုက်သမ (၃)ယောက် ကောက်စိုက်တာမှာဆိုရင်လည်း (၃)ယောက်စာပဲ ပြီးမှာပေါ့။ အဲဒီ ကောက်စိုက်သမ (၆)ယောက်ကို ပေါင်းပြီး ကောက်စိုက်လိုက်ရင်တော့ (၆)ယောက်စာလောက်တင် ပြီးမှာမဟုတ်တော့ဘဲ (၉)ယောက်စာလောက် ပြီးစေတယ်လို့ ပြောထားပါတယ်။

ဒါ စာရေးဆရာပြောထားတဲ့ စကားလေးပါ။ ဒါလေးလည်း ခင်ဗျားတို့ သိရအောင်ပါ။ ကျုပ်ကတော့ အဲဒီလို ထူးထူးဆန်းဆန်းစကားမျိုးလေး ကြားဖူးထားရင်တော့ မှတ်မိနေတတ်တယ်။ မှတ်ထားတာတောင်မဟုတ်ဘဲ မှတ်မိနေတတ်ပါတယ်။ (၃)ယောက် (၃)ယောက် ခွဲလုပ်ရင်တော့ (၃)ယောက် လုပ်တာက (၃)ယောက်စာပဲ ပြီးမယ်။ နောက် (၃)ယောက်လုပ်တာကလည်း (၃)ယောက်စာပဲ ပြီးမယ်။

အဲဒီလိုဆိုတော့ သူတို့ (၆)ယောက် ပေါင်းလုပ်ရင်တော့ (၆)ယောက် စာပဲ ပြီးတာမဟုတ်တော့ဘဲ (၉)ယောက်စာ ပြီးတာမျိုးကို သူက တွက်ပြထားတယ်။ ဒါ

တိုက်ဆိုင်လို့ ပြောလိုက်တာပါ။ အစုအမက်နဲ့လုပ်တာဟာ တစ်ယောက်တည်းလုပ်တာထက် ပိုပြီး ကျေးဇူးများတယ်ဆိုတာကို ပြောတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျုပ်လည်း အစက တစ်ယောက်တည်း လုပ်ခဲ့တာပါပဲ။ ဟိုတရား ဟော၊ ဒီတရားဟောနဲ့ ဒါပေမယ့် စုပြီးလုပ်လိုက်တဲ့အခါတော့ နည်းနည်းပိုပြီး အရာထင်လာတယ်။ ခင်ဗျားတို့နဲ့ စုပြီးလုပ်လိုက်တဲ့အခါမှာတော့ အဲဒီ အစုအမက်ကို အခွံခံရတော့ ကွဲသွားတာကနေ ထပ်စုပြီး ထပ်လုပ်လိုက်ရင် အကျိုးများလာမှာကို ကျုပ်ကမြင်တဲ့အတွက် အစုအမက်နဲ့ လုပ်တာမျိုး တို့လုပ်ကြရမှာလို့ဆိုပြီး အစုအမက်ဖွဲ့စည်းဖို့ရန်အတွက် အားလုံးကို ဖိတ်ခေါ်လိုက်ရတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အစုအမက်ဖွဲ့စည်းဖို့ရန် စိတ်ဖြစ်တာ ငါလည်း ထောင်ကနေ ထွက်လာတာ (၂)နှစ်ရှိတော့မယ်ပေါ့။ ငါလည်း ဟိုလုပ်ဒီလုပ်နဲ့ ပိတ်ဆိုနေတဲ့ ရှင်းလင်းစရာရှိတာတွေကို ရှင်းလင်းရင်းနဲ့ပေါ့။ ဖောင်ဒေးရှင်းပြန်ချနေရတယ်လို့ ပြောရမှာပေါ့။

သူတို့ကလည်း ကျုပ်တို့ အဆောက်အဦးတွေတောင် သိမ်းပစ်လိုက် တာဆို တော့လည်း ဘာမှမရှိတော့ဘူးဆိုတော့ ကျုပ်တို့နေစရာတောင် မရှိတော့တဲ့ အနေ အထားဆိုတော့လည်း ကျုပ်တို့လည်း အောက်ပြည် သူများတွေရဲ့ ခြံထဲမှာ သူများတွေ ဆောက်ထားတဲ့ အဆောက်အဦးလေးထဲမှာပဲ နေနေတယ်ဆိုတော့ ကိုယ်နေတဲ့နေရာ လေးတောင် မပိုင်ဘူးဆိုတဲ့အဖြစ်မျိုးနဲ့ နေနေရတယ်လို့ ပြောရမှာပါ။

နောက် ဒီနေရာလေးကို မန္တလေးကသူတွေကနေပြီးတော့ စီစဉ်ပေးတာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ ဖောင်ဒေးရှင်းချနေရတယ်လို့ ပြောရမှာပါ။ နည်းနည်း အသားလည်းကျလာပြီဆိုတော့ ငါတော့ဖြင့် ဒါ လုပ်ရမှာပဲလို့ စိတ်ဖြစ်ပါတယ်။ ကျုပ်ကလည်း အသက်က (၈၀)နား ရောက်လာတဲ့အခါကျတော့ ကျုပ်တို့ဘုရားကတော့ဖြင့် (၈၀)မှာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတာဆိုတော့ ငါလည်း (၈၀)မှာဆို သေပျော်ပါပြီလို့ စိတ်က ဖြစ်တယ်ပေါ့။

သေပျော်ပါပြီဆိုတော့ ငါတော့ သေများသေမလားမသိဘူးပေါ့။ ပြောမယ်ဆိုရင် သေချင်မှလည်း သေမှာပေါ့လို့။ ဆေးတွေကလည်းသောက်နေတာဆိုတော့ ဘုရားဆိုရင် ဆေးမရှိ၊ ဘာမရှိနဲ့၊ ဆေးမသောက်ရနဲ့ပေါ့။ ကျုပ်ကတော့ အာယုသင်္ခါရ လွှတ်တာမျိုးလည်း မရှိဘူးလေ။

ဘုရားကတော့ အာယုသင်္ခါရ လွှတ်တယ်ဆိုပြီး ဘာဆေးမှမတိုက်နဲ့၊ ငါဘုရား မသောက်တော့ဘူး၊ မလုပ်တော့ဘူးဆိုပြီး ဘုရားက ဆုံးဖြတ်လိုက်တာဖြစ်တယ်။ ဘုရားကလည်း နာဖျားမကျန်းကလည်း တော်တော်လေး ပြင်းထန်ပုံရပါတယ်။ ကြမ်းကြမ်း တမ်းတမ်းအလုပ်တွေကလည်း တော်တော်လေး လုပ်ခဲ့ရတာပေါ့။

ဟိုတိုင်းပြည်သွားလိုက်၊ ဒီတိုင်းပြည်သွားလိုက်နဲ့ ခြေထောက်နဲ့ တတောက်တောက် လျှောက်သွားနေရတယ်။ စားရတော့လည်း သူများအိမ် တောင်းစားရတာဆိုတော့ သူများပေးတဲ့ လောင်းတဲ့ထမင်းဟင်းကလည်း တစ်ခါတစ်ခါ ဆန်ကွဲထမင်းလောင်း လိုက်မလားလည်း မသိ၊ ပုန်းရည်ဟင်း လောင်းလိုက်မလားလည်း မသိ။

ထမင်းကောင်း၊ ဟင်းကောင်းလည်း စားရမယ့်ပုံမရှိဘူး၊ ကျုပ်တို့ဘုရားလည်း အဲဒီလိုနဲ့ အစားအသောက်ကလည်း မကောင်း၊ အလုပ်အကိုင်ကလည်း ပင်ပန်းဆိုတော့ အသက် (၈၀)လောက်ဆို သူလည်း ချုံးချုံးကျပြီပေါ့လို့ ပြောရမှာပါ။ ပြောရမယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့ဘုရားလည်း ခေါင်းကိုက်၊ ဇက်ကြောတက်၊ ဗိုက်နာ၊ ဝမ်းချုပ်နဲ့၊ အဲဒါတွေ ဘုရားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အသက်(၈၀)လောက်မှာ ကျသွားတဲ့အဓိပ္ပာယ်ရှိတော့ ဒီလောက်ဆိုရင်လည်း ငါတည်ဆောက်ပေးခဲ့တဲ့ လူ့အမြင့်ဆုံးတရားဖြစ်တဲ့ **ဥတ္တရိ မနုဿဓမ္မ** တရားဟာတော့ဖြင့် လုံလောက်ပါပြီလို့ စိတ်ဖြစ်ပြီးတော့ ဘုရားလည်း အားလျှော့လိုက်တဲ့ သဘောပေါ့၊ ဘုရား အာယုသင်္ခါရ လွှတ်လိုက်တယ်ပေါ့။

အာယုသင်္ခါရလွှတ်တယ်ဆိုတာ သူ့အသက်ရှင်ဖို့ မကြိုးစားတော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တာပါပဲ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေတာမျိုးတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီလို အာယုသင်္ခါရလွှတ်လိုက်တော့ ဘုရားတော့ အသက်(၈၀)မှာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတယ်ပေါ့။ ကျုပ်တို့ကတော့ ဗုဒ္ဓဘုရားလောက် အစားအသောက် အနေမဆင်းရဲဘူးလို့ ပြောရမှာပေါ့။

ဆေးဝါးဆိုလည်း ကောင်းကောင်းတွေ မှီဝဲရပါတယ်။ ကိုယ့်အစွမ်းနဲ့တော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒကာဒကာမတွေက ပေးကြလှူကြတာပေါ့၊ ကျုပ် အခုဆိုရင် ဆေးသောက်နေရတာ ရှစ်မျိုးလောက်ထိ ရှိမယ်ထင်တယ်။ ဆေးအများစုကလည်း ဗီတာမင်ဆေးတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ရောဂါကုဆေးတွေ မပါဘူးလို့ ပြောရမှာပါ။ ကျုပ်ကလည်း

ဘာရောဂါမှ ဖြစ်တာမျိုးလည်း မရှိပါဘူး။

ရှစ်မျိုးလောက်မှာ မနက်အိပ်ယာထ (၃)မျိုးလောက် သောက်တယ်၊ နေ့ဆွမ်းစားပြီး (၄)မျိုးလောက်သောက်တယ်၊ မနက်စောစောပိုင်း (၁)မျိုးလောက်သောက်တယ်၊ ငါ့ဟုတ်ပါ့ဟုတ်ပါ့မလားပေါ့၊ အဲဒီဆေးတွေက ဘုန်းကြီးနဲ့ တည့်တဲ့ဆေးတွေချည်းပါပဲပြောတော့ ကျုပ်လည်း သောက်ပါတယ်၊ ဆေးကောင်းဝါးကောင်းတွေချည်းပါပဲ၊ အမေရိကန်က ထုတ်တဲ့ဆေးတွေပါပဲ၊ မြန်မာပြည်နဲ့ အာရှတိုက်ကထုတ်တဲ့ဆေးတွေတောင် မဟုတ်ပါဘူး။

အဲဒီလိုဆိုတော့လည်း ကျုပ်အသက်လည်း ရှည်ချင်ရှည်မှာလို့ပဲ ပြောရမှာပေါ့၊ ကျုပ်တို့ ဘုရားထက် အပြုစုအယုယခံရတာမှာ ကျုပ်တို့က သာတယ်ပြောရမှာပေါ့၊ စားရေး ဝတ်ရေး နေရေးလည်း ကျုပ်စားရတာက ကောင်းပါတယ်လို့ ပြောရမှာပါ။

ကျုပ်တို့ဘုရားဆိုရင် အိမ်ပေါက်သွား ဆွမ်းခံရတာဆိုတော့ ရှေးတုန်းကလူတွေလည်း အများစုက ဆင်းရဲကြတယ်နဲ့ တူတယ်၊ ဘုရားလက်ထက်က နန်းတော်ထဲမှာတောင် နန်းတော်အလုပ်အကျွေးပြုနေတဲ့ နန်းတွင်းသူ နန်းတွင်းသားတွေ ကျွေးတဲ့အစား အသောက်ဆိုရင် ဆန်ကွဲထမင်းနဲ့ ပုန်းရည်ဟင်းတွေလို့ သိရတယ်။

နန်းတော်က မင်းမှုထမ်းတွေတောင် ဆန်ကွဲထမင်းစားရတယ်ဆိုတော့ အဲဒီခေတ်က လူတွေကတော့ တော်တော်ကို မွဲတဲ့ပုံစံ ရှိမယ်လို့ ပြောရပါမယ်၊ ဘုရားဆွမ်းခံလို့ရလည်း ဒီလိုဆွမ်းမျိုး ခပ်ဆင်ဆင်ရမှာပါပဲလို့ စိတ်ထဲမှာ အောက်မေ့ရတာပေါ့။

တို့ဘုရားကတော့ အစားတော့ အတော်ဆင်းရဲမယ့်ပုံ ရှိတယ်ဆိုတာသိရတော့ အနေကကောလို့ ပြောလို့ရှိရင်လည်း အနေလည်း ဘုရားကလျှောက်သွားနေတာဆိုတော့ ရပ်နေတာမဟုတ်တဲ့သူဖြစ်လို့ ဝါတွင်းလေးမှာပဲ ရပ်နေတယ် ပြောရမှာပါ၊ ဝါကျွတ်ပြီဆိုတာနဲ့ သံဃာတွေလည်းခရီးထွက်၊ ဘုရားကိုယ်တိုင်လည်း ခရီးထွက်၊ တရားဟောထွက်ကြတော့တာပေါ့၊ အချို့ဘိက္ခုနီတွေ သီတင်းကျွတ်ပြီဆိုရင် တရားဟော မထွက်ချင်ကြဘူး။

ဒါကြောင့် ဘုရားက အာပတ်နဲ့ကို ပညတ်ခဲ့ရတယ်၊ သီတင်းကျွတ်ပြီးလို့ ဘယ်နှစ်လရှိရင် ခရီးတိုင် ဘယ်နှစ်တိုင်ခရီးထိ မထွက်ခဲ့ရင် အဲဒီ ဘိက္ခုနီ အာပတ်သင့်စေ ဆိုပြီးတော့ ပြောပါတယ်၊ အာပတ်နဲ့ကို ပညတ်ယူရတယ်၊ ဆိုလိုတာကတော့ တရားဟော

ထွက်ကို ထွက်ရပါတယ်။ သံဃာဘုန်းကြီးဆိုတာ တရားဟောဖို့ ဓမ္မဝန်ထမ်းဖို့ လုပ်ထားတဲ့သူပဲ ဖြစ်တယ်။

ဓမ္မဝန်ထမ်းဆိုတော့ ရှေးက စာပေလည်း မရှိသေးတော့ စာလည်းရေးနေရတာ မဟုတ်ဘူးဆိုတော့ အဲဒီတုန်းက ကြိုးခွေလည်းမရှိ၊ တယ်လီဖုန်းလည်း မရှိတော့ ပါးစပ်နဲ့ပဲ လိုက်ပြီး တရားနာချင်ကြတဲ့ ရွာတွေ မြို့တွေဆီထိ လျှောက်သွားပြီး ဟောပြောနေရတာဆိုတော့ သူတို့လည်း တော်တော်ပင်ပန်းစွာ ဓမ္မဝန်ထမ်းရတယ် ပြောရမှာပေါ့။

ကျုပ်တို့ကတော့ အခုအနေအထားက အေးအေး ဆေးဆေးပါပဲ။ ကျနစွာ လုံခြုံနေတဲ့ ကျောင်းအဝန်းအဝိုင်း အဆောက်အဦအောက်မှာပေါ့။ ပူတယ်ဆိုရင် လေအေးပေးစက်တောင် တပ်ပေးလိုက်သေးတယ်။ ဒကာဒကာမတွေ အနေနဲ့က ကျုပ်တို့ကို တော်တော်ပြုစုကြတယ်လို့ ပြောရမှာပါ။

ဘုရားဆိုရင် အဲဒီခေတ်အခါက ပြုစုခြင်းမျိုး ကျုပ်တို့လို ဘယ်ရမလဲလို့ ပြောရမှာပါ။ ဘုရားအနေနဲ့ကတော့ အဲဒီအချိန်က နေပူစပ်ခါးလည်း ခြေလျင်ပဲ သွားနေရမှာပါပဲ။ အခု ရန်ကုန်ကနေလာတာမှာလည်း လေအေးပေးစက်ပါတဲ့ကားနဲ့ လာခေါ်တာဆိုတော့ ဒကာ ဒကာမတွေအနေနဲ့ ကျုပ်တို့ကို ပြုစုတာမှာ မလိုအောင်ရပါတယ်လို့ ပြောရမှာပါ။

ကျုပ်တို့ ဘုရားအနေနဲ့ကတော့ အရမ်းပင်ပန်းတယ်လို့ ပြောရမှာပါ။ အဲဒီလိုဆိုတော့ အသက် (၈၀)ဆို ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုနိုင်တယ်လို့ ပြောရမှာပါ။ လူသက်တမ်းအရ ကျုပ်တို့လည်း ဘုရားတပည့်ဆိုတော့ သေမယ်ဆို သေနိုင်တာပဲလို့ ပြောရမှာပေါ့။ အဲဒီလိုဆို ကျုပ်တို့ သေရင်တော့ ကိုယ့်နောက်လှည့်ကြည့်တော့လည်း တစ်ယောက်မှ မရှိဘူး။

ဒီလိုဆိုတော့ ကျုပ်တို့သေရင် ဒီတရားဓမ္မကို ဘယ်သူဆောင်မလဲ၊ ဘယ်သူ တာဝန်ခံယူမလဲလို့ ကျုပ်တို့အနေနဲ့ စိတ်ဖြစ်ပါတယ်။ စိတ်ဖြစ်တော့ ကျုပ်တို့လည်း **‘အရိယဓမ္မသမဂ္ဂ’**ဆိုပြီး ဖွဲ့မယ်လို့ သမဂ္ဂဆိုတဲ့သူတွေကတော့ လက်ရွေးစင်လေးတွေတော့ ဖြစ်ဖို့လိုပါမယ်။ အဲဒီလက်ရွေးစင်ကလေးတွေကို တရားဓမ္မနဲ့ စပ်လျဉ်းလို့ ထုံးလိုဓမ္မရေလိုနောက် အဆုံးတိုင်းပေါက်နေတဲ့သူ ဖြစ်စေရမယ်လို့ပေါ့။

ဒါဆိုရင် အဲဒီ ‘အရိယဓမ္မသမဂ္ဂ’ဆိုတဲ့အထဲမှာ တရားဓမ္မကို ထုံးလိုမျိုးရေလိုနောက် တရားဓမ္မပေါက်နေတဲ့သူတွေဆိုရင် ကျုပ်တို့သေသွားလည်း အရေးမကြီးဘူး၊ အဲဒီသူတွေကပဲ ထိန်းကျောင်းပြီး ဒီတရားဓမ္မကို မောင်းနှင်သွားလိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်တို့အနေနဲ့ စိတ်ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒါနဲ့ ကဲ ‘အရိယဓမ္မသမဂ္ဂ’ ဖွဲ့မယ်လို့ ဝါဆိုဦးလောက်ဆီတုန်းက ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်ပေါ့၊ ဒါနဲ့စပ်ပြီး ကိုရဲရင့်သူတို့က သွားပြီးစည်းရုံးရေးဆင်း လိုက်ကြတယ်၊ စည်းရုံးရေးဆင်းပြီးတော့ အဲဒီစိတ်ဓာတ်နဲ့ပဲ လုပ်လိုက်တာ၊ ကဲ ဒီလိုဆိုရင် သီတင်းကျွတ်တော့ ဒီအရိယဓမ္မသမဂ္ဂအစည်းအရုံးကို သရုပ်ဖော်မယ်လို့ စိတ်ကူးနဲ့ သီတင်းကျွတ်ပြီးဆိုရင်တော့ အဲဒီသူတွေကို လာခဲ့ကြဖို့ ဖိတ်ခေါ်လိုက်ပါလို့ ဆိုတော့ သူတို့လည်း သွားဖိတ်ကြပါတယ်။

အနယ်နယ်အရပ်ရပ်အထိ သွားဖိတ်ကြတော့ ခင်ဗျားတို့တစ်ထွေလည်း အဖိတ်ကြားခံရတဲ့သူတွေ ဖြစ်ကြမှာပါပဲ၊ ခင်ဗျားတို့တစ်ထွေလည်း အဲဒီဖိတ်ကြားချက်ကြောင့် ရောက်လာကြတဲ့သူတွေဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ကို ဖိတ်ကြားတာဟာ ‘အရိယဓမ္မသမဂ္ဂ’ ဖွဲ့ဖို့အတွက် ဖိတ်ကြားတာ ဖြစ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားတို့ ဖိတ်ကြားပြီး အခုလို ရောက်လာတဲ့အခါကျတော့ ကျုပ်မှာ အဲဒီစိတ် မရှိတော့ဘူး၊ အဲဒီစိတ်က ပြောင်းသွားပြီ၊ အဲဒီစိတ် ပြောင်းသွားတာက ‘အရိယဓမ္မသမဂ္ဂ’အဖွဲ့ မဖွဲ့ချင်တော့ဘူး၊ ဘာလို့ မဖွဲ့ချင်တော့တာတုန်းလို့ ဆိုတဲ့အခါကျတော့ ကျုပ်တို့မှာ အမွေဆက်ခံမယ့်သူ တစ်ယောက် ရှိနေပါပြီ။

ဦးဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသက ဝါဆိုဦးလောက်ကနေပြီးတော့ ကျုပ်ဆီလာပြီး ဓမ္မဝိဟာရီ လုပ်လိုက်ပါတယ်၊ ဝါဆိုဦး အဖိတ်နေမှာ ကျုပ်ဆီလာပြီး ဓမ္မဝိဟာရီ လုပ်သွားတော့ ဟာ ငါတို့သေသွားလည်း သူက ငါတို့ထက် အများကြီးငယ်တာဆိုတော့ သူ့အနေနဲ့ ဒီဓမ္မကို မဏ္ဍိုင်လုပ်ပြီး ဆောင်ရမှာပေါ့၊ ဒီလိုဆိုရင်တော့ ဒါ သူ့ကိုပဲ ကိုယ်ကနေပြီးတော့ တရားဓမ္မကို ထုံးလိုမျိုးရေလိုနောက် အဲဒီလိုဖြစ်သွားအောင် သူ့ကိုတော့ တည်ဆောက်ရမယ်လို့ သူ့ကိုလည်း ဘာမှ ဆင်းရဲ ပင်ပန်းမှု မဖြစ်အောင် ကျုပ်တို့ကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ကြသလို စောင့်ရှောက်ကြရမယ်။

ကျုပ်အခုလို အရိယတရားဓမ္မကို ထုံးလိုမျိုးရေလိုနောက်နိုင်အောင် ဖြစ်လာတာဆိုရင် ကျုပ် စွမ်းရည်သတ္တိတစ်ခုတည်းကြောင့် မဟုတ်ဘူးလို့ ကျုပ်ပြောချင်တယ်၊ ဒကာဒကာမတွေရဲ့

စွမ်းရည်သတ္တိက တစ်ဝက်လောက်ပါတယ်လို့ ပြောချင်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူတို့က ကျုပ်ကို စားစရာဆိုရင် မပူရအောင်ထားကြတယ်။

ဝတ်စရာဆိုရင်လည်း ဘယ်သူက တစ်ထည် လှူချင်လို့ ချုပ်ချင်လို့ ပြောတော့ ကျုပ်အထည်တွေ များနေသေးတယ်။ မချုပ်နဲ့လို့ တားရတယ်။ ဝတ်စရာတွေ များနေရင် သိမ်းရတာ ပိုတာရှိတာပဲ။ ဝတ်တာက ဒါပဲ ဝတ်တာဆိုတော့လည်း ဘုန်းကြီး နောက်တစ်ယောက်က ရှိနေပြီဆိုပြီး ပြောတော့ ဟာ နောက်တစ်ယောက်က ကျုပ်နဲ့ တူတာ မဟုတ်ဘူး။

သူက အရပ်က အရှည်၊ ကျုပ်အရပ်အမောင်းက နိမ့်နိမ့်လေးလို့ ပြောရတယ်။ သူ့အဝတ်နဲ့ ကျုပ်အဝတ်က တူတာမဟုတ်တော့ ကျုပ်ကြည့်ပြီး ချုပ်လို့ မရဘူး။ အဲဒီလို ကျုပ်ဖြင့် အဝတ်ဆိုလည်း တားယူရတယ်လို့ ပြောရမယ်။ နေစရာထိုင်စရာဆိုရင်လည်း တကယ် သူတို့ဆိုရင် အလိုအပ်ဆုံးပစ္စည်းတွေ လိုအပ်တာကို မရှိရအောင် လုပ်ပေးခဲ့ကြပါတယ်။ သွားရေးလာရေးဆိုလည်း အစစ အကုန်လုံးကို ပြည့်စုံစေပြီး ဒါလေးတစ်ခုတည်းကိုပဲ လုပ်ပါလို့ ဆိုတာမျိုး ပြောရလောက်အောင်ကို သူတို့အနေနဲ့က ပံ့ပိုးကြတာဆိုတော့ ဪ သူတို့ပံ့ပိုးတာတောင် ကျုပ်ဖြင့် သိပ်ပြီး သုံးစွဲနိုင်တာ မဟုတ်ပါဘူး။

စားစရာဆိုလည်း ကျုပ် စားနိုင်သလောက်၊ ဝတ်စရာဆိုလည်း ကျုပ် ဝတ်နိုင်သလောက်၊ နေစရာဆိုလည်း ကျုပ် နေနိုင်သလောက်ပဲ နေတာလို့ ပြောချင်ပါတယ်။ ဟုတ်ပြီ။ အဲဒီလို ကျုပ်ကို စားစရာ ကျွေးတယ်။ ဝတ်စရာ ပေးတယ်။ နေစရာ ပေးတယ်ဆိုတဲ့ဟာကလေးလောက်တာလား ဆိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျုပ်အပေါ်ကိုလည်း ကြည်သာတဲ့ မျက်နှာတွေ ပြကြတယ်ပေါ့။ ဆရာသမားအဖြစ်နဲ့ တပည့်တော် မှတ်ယူတယ်နဲ့ ဒါဆိုရင်လည်း ကျုပ်အနေနဲ့လည်း ခေတ်သစ်စကားနဲ့ ပြောရရင် အင်ဒိုမိုနန်းတွေ ထွက်ရတယ်ပေါ့။ ဝမ်းသာရပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့ မျက်နှာတွေ မြင်ရတာကိုက ကျုပ်အတွက် အားတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီလို အားတွေဖြစ်တော့ ဒါတော့ ကြိုးစားလုပ်ရမှာပဲဟာ ဆိုပြီးတော့ တကယ့် မေတ္တာတွေလည်းဖြစ်လာ၊ စေတနာတွေလည်းပေါက်လာနဲ့ ကျုပ်လည်း ကြိုးစားပြီး လုပ်တာဆိုတော့ အလုပ်တွေက ပိုဖြစ်လာတာပေါ့လို့ ပြောရမှာပါ။

အဲဒီတော့ ပြောမယ်ဆိုရင် ကျုပ် ဒီအရိယဓမ္မ ပိုလုပ်ဖြစ်တာဟာ ခင်ဗျားတို့ အထောက်အပံ့ တစ်ဝက်ပါတယ်လို့ ပြောချင်ပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့ မရှိဘူး၊ ကျုပ်ကို ပစ်ထားတယ်။ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ပဲ ဆွမ်းလေးခံပြီး ရှာဖွေစား၊ ရောက်တဲ့နေရာကလေးမှာ ရောက်တဲ့ကျောင်းကလေးနဲ့ နေဆိုရင် ဒီလောက်ထိ ဖြစ်ချင်မှ ဖြစ်မှာပါလို့ ပြောချင်ပါတယ်။

အဲဒီလိုဆိုတော့ ဟာ ငါဖြစ်သလိုပဲ ဦးဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသကိုလည်း ဒီတိုင်းပဲ ငါလုပ်ပေးရမယ်။ သူ့ကို ဘာမှ မလုပ်ပါစေနဲ့တော့၊ သူ့ကို ဘယ်အဖွဲ့မှလည်း မပါစေနဲ့တော့၊ သူဖြင့် ဒီအရိယဓမ္မကိုပဲ တစိုက်မတ်မတ်လုပ်ဖို့နဲ့ သီလလေးမျိုးစင်ကြယ်နေအောင် တစ်ခါတည်း မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မပါဘဲနဲ့ ဒီသီလတွေကို ဆောက်တည်မှာဆိုတော့ ဒီသီလလေးမျိုးကို စေတနာရှိရှိနဲ့ ဆောက်တည်လိုက်ရင် အရိယာပန်းတိုင်ကို ဒိုင်းဆို ရောက်မှာအသေအချာလို့ ပြောချင်ပါတယ်။

အရင်တုန်းကတော့ ဒီသီလလေးမျိုးကို မကျင့်ဘူး၊ မဟုတ်ဘူး၊ ကျင့်နေမှာပေါ့၊ ကျင့်ပေမယ်လို့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိစင်စင်နဲ့ ကျင့်တာမဟုတ်တော့ တခြားကျင့်တဲ့သူတွေလိုပဲ ချာလည် ချာလည်နဲ့ ဘယ်သူမှ မရောက်ဘူးလို့ ပြောရမှာပါ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိစင်စင်၊ လူ့အမြင် ပီပီသသ ကလေးနဲ့ ဟောဒီသီလတွေကို သူ့အနေနဲ့ ဆောက်တည်သွားပြီဆိုရင် လုံးဝကို အရိယာအဖြစ်ဆီ ရောက်သွားမယ်။

နဂိုရ်ကလည်း အရိယဓမ္မစာပေတွေ သင်ကြားထားရသူဆိုတော့ အကုန် ပေါက်ရောက်ကုန်မှာလို့ ပြောရမှာပါ။ လူ့လောကကို ဦးဆောင်နိုင်တဲ့သူအဖြစ်ကို ကောင်းကောင်းရောက်မှာပါ။ အဲဒီတော့ ငါသေလည်း အရေးမကြီးဘူး၊ ငါ့နောက်မှာ ဆက်ခံမယ့်သူ ရှိနေပြီ။ အဲဒီလိုဆိုတော့ ဒီ **‘အရိယဓမ္မသမဂ္ဂ’** ကို တည်ဆောက်နေဖို့ သိပ်မလိုတော့ဘူးလို့ စိတ်ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီလို စိတ်ဖြစ်တော့ ဖိတ်ထားတာတော့ **‘အရိယဓမ္မသမဂ္ဂ’** ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ဖို့ပဲ။ ကိုယ်ကလည်း မလုပ်ချင်တော့ဘူးဆိုတော့ မလုပ်တော့ဘူးဆိုပြီး ပြန်လွှတ်လိုက်ဖို့ကလည်း မဟုတ်သေးဘူး၊ ဒါနဲ့ ကျုပ်လည်း စဉ်းစားရပါတယ်။ **‘အရိယဓမ္မသမဂ္ဂ’** ကို တည်ဆောက်နေဖို့ သိပ်မလိုတော့ဘူးလို့ဆိုပေမယ့်

‘အရိယဓမ္မသမဂ္ဂ’ကိုတော့ အဖွဲ့တစ်ခုတည်း မဖွဲ့စည်းတော့ဘဲ **‘အရိယဓမ္မသမဂ္ဂ’**ကို (၃)ခုခွဲပြီး ဖွဲ့စည်းလိုက်တော့မယ်ပေါ့။

ဘယ်လိုခွဲမလဲဆိုရင် အရိယဓမ္မစာပေပိုင်းကို တာဝန်ယူ ဖြန့်ချိတဲ့ အဖွဲ့က တစ်ဖွဲ့၊ ဒါကိုတော့ **‘အရိယဓမ္မ စာပေပြန့်ပွားရေးသမဂ္ဂ’**ပေါ့။ နောက်တစ်ဖွဲ့က **‘အရိယဓမ္မ စောင့်ရှောက်ရေးသမဂ္ဂ’**၊ အဲဒီ သမဂ္ဂကတော့ ကျောင်းအဆင်မပြေရင် အဆင်ပြေအောင်၊ ဘုန်းကြီးတွေ စားသောက် နေရေးထိုင်ရေး အစဉ်မပြေရင် အစဉ်ပြေအောင် အဲဒီ စောင့်ရှောက်တဲ့ သမဂ္ဂက တစ်ခု၊ နောက် တတိယသမဂ္ဂတစ်ခုကတော့ **‘အရိယဓမ္မ ဘဏ္ဍာရေး သမဂ္ဂ’**ပေါ့။ စာအုပ်တွေ ရိုက်နှိပ်ကြ ဖြန့်ကြတယ်ဆိုရင်လည်းပဲ ငွေကြေးလိုမယ် မဟုတ်လား၊ လိုမှာဆိုရင် ငွေကြေးဘဏ္ဍာရှိနေဖို့ လိုအပ်တယ်။

ကျောင်းတွေ ပျက်ယွင်းရင်၊ ဘုန်းကြီးတို့ လှုပ်ရှားသွားလာတာမျိုး ရှိရင်၊ တစ်စုံတစ်ခု သုံးစရာ ရှိရင်၊ ဥပမာ ကွန်ပျူတာတို့ ဘာတို့ လိုအပ်ရင် ဒီစောင့်ရှောက်တဲ့သူတွေကပဲ ပေးရမှာဆိုတော့ ဒါတွေကလည်း ငွေလိုမှာပါပဲ။ ငွေလိုတာပဲဆိုတော့ ငွေကို လှူတဲ့သူရှိရင် လက်ခံယူပါမယ်၊ လှူတဲ့သူ မရှိခဲ့ဘူးဆိုရင် လှူနိုင်လောက်မယ့်သူတွေဆီက အလှူခံပါမယ်။

အဲဒီလိုနည်းနဲ့ ငွေစုမယ်လို့ ပြောချင်ပါတယ်။ အဲဒီ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့လည်း လိုမယ်ပေါ့။ ဒီလိုဆိုတော့ သမဂ္ဂ(၃)ခုပေါ့။ အဲဒီ သမဂ္ဂ (၃)ခု ဖွဲ့ပေးမယ်၊ ပထမတစ်ခုက **‘အရိယဓမ္မ စာပေပြန့်ပွားရေးသမဂ္ဂ’**၊ အဲဒီ သမဂ္ဂကတော့ အရိယဓမ္မစာပေတွေကို ရိုက်နှိပ်မယ်၊ ဖြန့်ချိမယ်ပေါ့။ အဲဒီမှာ အုပ်ချုပ်သူတွေအနေနဲ့ကတော့ ဟိုလိုကန့်ကွက်၊ ဒီလို ကန့်ကွက်ဆိုတာမျိုး လုပ်ချင် လုပ်လာနိုင်တယ်။

အဲဒါမျိုး ရှိလာခဲ့ရင်လည်း အဲဒီ **‘အရိယဓမ္မ စာပေပြန့်ပွားရေးသမဂ္ဂ’** ခေါင်းဆောင်လုပ်သူအနေနဲ့ ရင်ဆိုင်မယ်၊ သူ့အနေနဲ့သွားပြီး စကားပြောဖို့ လိုမယ်ဆိုရင် ပြောဆိုတာ လုပ်ရမယ်ပေါ့။ အဲဒီမှာ ရိုက်နှိပ်မယ်၊ ဖြန့်ချိမယ်၊ ရင်ဆိုင်မယ်၊ ဒီ (၃)ခုပေါ့။ နောက်တစ်ခု ဒုတိယ **‘အရိယဓမ္မ စောင့်ရှောက်ရေးသမဂ္ဂ’** အနေနဲ့ကလည်း အဲဒီလိုပဲ ကျောင်းကန်တွေလိုအပ်ချက်တွေ၊ ဆွမ်းကိစ္စတွေကလည်း ပြောဖို့မလိုအောင် ကိုယ့်အလှည့် နဲ့ကိုယ် ပို့နေကြတာမျိုး ဖြစ်တဲ့အတွက် အထူးစီမံစရာတောင် မလိုလှဘူးလို့ ပြောရမှာပေါ့။

ကျုပ်ကတော့ စီမံထားတယ်၊ ရန်ကုန်မှာဆို ကျုပ်က ဇလက်ထော်သွားနေတော့

ဦးဝင်းမြင့်မောင်က ကျုပ်ဆီကို ဆွမ်းလာ လာပို့နေတယ်။ ငါ့ဆီ ဆွမ်းလာပို့တာ (၇)မိုင်
ဝေးတယ်။ အသွားအပြန်ဆိုရင်(၁၄)မိုင်၊ သူနေ့တိုင်း နေ့တိုင်း လာပို့နေတာ သူ့အတွက်
နစ်နာတာ များလွန်းတယ်။ မတတ်နိုင်တဲ့အဆုံး ရန်ကုန်ကသူတွေလည်း ဆွမ်းပို့ဖို့ ပြောရမှာလို့
စိတ်ဖြစ်ပြီး ရန်ကုန်မှာ လူ (၁၄) ယောက် (၁၅)ယောက်လောက် ရှိအောင် လုပ်ပါဆိုပြီး
ပြောလိုက်တယ်။

အဲဒီသူတွေကို တစ်ရက်ခြားဖြစ်ဖြစ် နှစ်ရက်ခြားဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းတော့ ဝေးလွန်း
ပေမယ့် အနည်းဆုံး တစ်လတစ်ခေါက်တော့ လာကြပါဆိုပြီး ဆွမ်းဖိတ်ရပါတယ်။ တစ်လ
တစ်ခေါက်လောက်ကတော့ ကျုပ်နဲ့လည်း တွေ့ရတာပေါ့လို့၊ အဲဒီလိုလေးလည်း
မျှားခေါ်ရတာပေါ့၊ သူတို့အနေနဲ့လည်း လာကြရတာပေါ့၊ ဆွမ်းပို့ရတာကလည်း
ဘယ်နှစ်မိုင်လောက်ဝေးသလဲဆိုတော့ (၅၇)မိုင်လောက်ဝေးတယ် ပြောရမှာပါ။
အဲဒီလိုဆိုတော့လည်း အားနာစရာကြီးပေါ့၊ (၅၇)မိုင်လောက်အဝေးကြီး ဆွမ်းပို့လာ
ရတယ်ဆိုတော့ ဘယ်သူတွေ ဒီလောက်ဝေးတဲ့နေရာကို ဆွမ်းသွားပို့တာ ရှိသတုန်းလို့
ပြောရမှာပဲပေါ့။

ဒီလိုဖြစ်ပေမယ့် ကိုယ်က အရိယာဖြစ်သူဆိုတော့ စီစဉ်တတ်တာပေါ့၊
သူတို့အလိုနဲ့လည်း မကင်းကွာပါဘူး၊ သူတို့လည်း ပို့ချင်ကြတယ်၊ ကျုပ်နဲ့လည်း
တွေ့ချင်ကြတယ်ပေါ့၊ တစ်လတစ်ကြိမ် တွေ့ချင်တာဆိုတော့ ဆွမ်းပို့ချင်ကြ ပါတယ်။
ဆွမ်းပို့တဲ့အခါမှာ သူတို့ဖြင့် ဝတ္တရားအရ ပို့ရတာမျိုးမဟုတ်ဘဲ စိတ်ပါလက်ပါကို ပို့ကြပါတယ်။

အဲဒီလို ပို့ကြတော့ ကျုပ်အနေနဲ့လည်း ပျော်ပါတယ်။ သူတို့ဆွမ်း စားရလို့
ပျော်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ သူတို့ရဲ့ စေတနာ မေတ္တာတွေရပြီးစားရတော့ ပျော်ပါတယ်။
သူတို့အနေနဲ့လည်း ကျုပ်ပျော်တော့ သူတို့လည်း ပျော်တာကို သိရပါတယ်။
ပျော်တာအချင်းချင်းတွေ စုပေါင်းပြီး ပျော်ပွဲကြီးကို ဖြစ်သွားတာပဲလို့ ပြောချင်ပါတယ်။

ကျုပ်လည်းပဲ ဦးဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသက ဓမ္မဝိဟာရီ လုပ်တဲ့အခါကျတော့
ဦးတင်ငွေလည်းပါတယ်၊ ဦးတင်ငွေက နယ်ကဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့နယ်က ဆွမ်းလာ
မပို့နိုင်ဘူးဆိုတော့ ဆန်လေး၊ ဆီလေး ပို့ကြတာပေါ့လို့ ကျုပ်က စီမံပေးလိုက်သေးတယ်။
ဦးတင်ငွေကလည်း ဟုတ်တာပေါ့ဘုရား၊ ဒါ တပည့်တော် လုပ်ပါမယ်လို့ ပြောပါတယ်။

နောက်တစ်ခါ မောင်ခိုင်လည်း ပါတယ်ဆိုတော့ မောင်ခိုင်ကိုလည်း ပြောရပါတယ်။ မင်းက မန္တလေးကဆိုတော့ နီးစပ်တဲ့သူတွေဆီ လိုက်ပြီးဆွမ်းကပ်ပေးကြဖို့ တိုက်တွန်းတာ လုပ်ကွာလို့ လမ်းညွှန်လိုက်တော့ သူတို့လည်း လုပ်ကြပါတယ်လို့ ပြောချင်ပါတယ်။ ဒီလို အချက်ကျကျ လုပ်ငန်းလေးတွေ လုပ်ဖို့ရန်အတွက် လမ်းညွှန်ချက်ကလေးတွေ ရရင် သာဝကတွေက လုပ်ချင်နေကြပါတယ်။

လုပ်ချင်နေတာဖြစ်တဲ့အတွက် မလုပ်ချင်နေတဲ့ဟာကို နှားပြင်းကို မောင်းရတာလို နှင်တံကြီးနဲ့ တပြင်းပြင်းရိုက်ပြီး မောင်းရတာမျိုး မဟုတ်ပါဘူး။ တကယ်တော့ ပုံမှန်သွားနေတဲ့နှာကို ကြိုးလှန်ပေးလိုက်ရုံပါပဲလို့ ပြောရမှာပါပဲ။ ကျုပ်တို့ ဒကာ ဒကာမတွေ လည်း လမ်းကြောင်းသာချပေးလိုက်ရင် သူတို့လည်း သွားကြတာပါပဲ။

ဆွမ်းကွမ်းလည်း မပူပန်ရတော့ဘူးလို့ ပြောရမှာပါ။ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာမှာလည်း သိပ်ကြီးပူပန်ရတာ မရှိဘူးဆိုတော့ ဒီကြားထဲမှာ နဝကမ္မလို့ဆိုတဲ့ အလုပ်သစ်ကလေးတွေ ဓမ္မဝိဟာရီတို့မှာ ပေါ်တာရှိမှာပေါ့။ အဲဒီအခါကျရင် ဘာရယ်လို့ကို ခွဲခြားမနေတော့ဘဲနဲ့ အားလုံးက ဝိုင်းဝန်းကြတာကို ‘အရိယဓမ္မ စောင့်ရှောက်ရေးသမဂ္ဂ’ကနေ တာဝန်ယူ ပေးရမယ်ပေါ့။

အဲဒါကို ‘အရိယဓမ္မ စောင့်ရှောက်ရေးသမဂ္ဂ’ဆိုတဲ့ သူတွေကနေပြီးတော့ တာဝန်ယူပေးရမယ်ပေါ့။ ဒါဆိုရင် ကျုပ်တို့ စကားပြောစရာလည်း ထွေထွေပြီး ဘာမှ မရှိတော့ဘူးလို့ ပြောရမှာပေါ့။ ဒီလိုဆိုတော့—

(၁) ‘အရိယဓမ္မ စာပေပြန့်ပွားရေးသမဂ္ဂ၊

(၂) အရိယဓမ္မ စောင့်ရှောက်ရေးသမဂ္ဂ၊

(၃) အရိယဓမ္မ ဘဏ္ဍာရေးသမဂ္ဂ’ ပေါ့။

‘အရိယဓမ္မ ဘဏ္ဍာရေးသမဂ္ဂ’ကတော့ နည်းနည်း ခက်ခဲတယ်လို့ ပြောရမှာပေါ့။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင် ဘဏ္ဍာက လူကို အကိုက်ဆုံးပဲ။ ဒုက္ခသုခ အပေးဆုံးပဲ။ ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ အသင်းအဖွဲ့တွေ ရန်ဖြစ်ကြပြီဆိုရင် ငွေကြေးနဲ့စပ်ပြီး ရန်ဖြစ်ကြတာလို့ ပြောရမယ်။ ကျုပ်တို့က ‘ငွေ’လို့သာ ပြောရတာ။ ဘုရားကတော့ ‘မြွေ’လို့ကို ပြောခဲ့တာရှိပါတယ်။

ဘုရားက သူခိုးတွေက ခိုးပြီးငွေတွေ ပစ္စည်းတွေကို လမ်းကြောင်းဘေး တစ်နေရာရာမှာ သူတို့က ဖွက်ထားခဲ့ကြတယ်။ ဘုရားနဲ့ အာနန္ဒာတို့ ခရီးသွားကြရင်း အဲဒါတွေကို မြင်တဲ့အခါကျတော့ ဘုရားက ‘**အာနန္ဒာ ဟိုမှာ အဆိပ်ပြင်းတဲ့ မြွေတွေရှိတယ်**’လို့ ပြောပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရား မြွေတော့ မရှိပါဘူးလို့ ရှင်အာနန္ဒာက ကြည့်ပြီးပြောတဲ့အခါ အဲဒါတွေက ဟိုမြွေတွေထက် ပိုဆိုးတယ်။ အဲဒါတွေက မြွေပဲ၊ ဟိုမြွေက ကိုက်ရင် ဆေးဝါးကုသတာ မှီနိုင်သေးတယ်။ ဒီမြွေက ကိုက်လိုက်ရင်တော့ တကယ့်ကို လူကို သေစေတယ်လို့ ဘုရားက ပြောခဲ့တယ်။ သိပ်လည်း ဆိုးပါတယ်။

ဆိုးလည်း ဆိုးရမှာပဲလို့ ပြောချင်ပါတယ်။ ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ ငွေက အရာရာကို ဖန်တီးလို့လည်း ရတယ်မဟုတ်လား၊ ကျောင်းလိုချင်ရင် ကျောင်း၊ ဆွမ်းလိုချင်ရင် ဆွမ်း၊ သင်္ကန်းလိုချင် သင်္ကန်း၊ အကုန်ပြောရမယ်ဆိုရင် ယောက်ျားလိုချင် ယောက်ျား၊ မိန်းမလိုချင် မိန်းမ၊ အကုန်ရတယ်လို့ ပြောရမှာပါပဲ။

‘ငွေရှိရင် အကုန်လုံးကို ဖြစ်အောင်လုပ်နိုင်ပါတယ်။ ဒီလိုဆိုတော့ ဒီငွေကလည်း ပြောရမယ်ဆိုရင် သိပ်ကို အဆိပ်ပြင်းတဲ့မြွေလို့ ပြောရမှာပါပဲ။ အဆိပ်အပြင်းဆုံးအရာဖြစ်လို့ ဒါလည်း တော်တော် အရေးကြီးတဲ့အနေနဲ့ ကိုင်တွယ်ပါလို့ ပြောချင်ပါတယ်။

အရေးကြီးတဲ့အနေနဲ့ ကိုင်တွယ်ရမှာဖြစ်တဲ့အတွက် ‘**အရိယဓမ္မ ဘဏ္ဍာရေးသမဂ္ဂ**’မှာ လုပ်ကြမယ့်အလုပ်အမှုဆောင်တွေက ဘဏ္ဍာကို ရှာပေးရမှာဆိုတော့ ဥက္ကဋ္ဌလုပ်မယ့်သူကတော့ ရှာပေးနိုင်မှာမဟုတ်ပေမယ့် စာရင်းဇယားရှိရှိနဲ့ ထိန်းသိမ်းပေးရမယ်၊ ထုတ်ပေးရမယ်ပေါ့၊ ဒါက အရိယဓမ္မဘဏ္ဍာရေးသမဂ္ဂ ဥက္ကဋ္ဌလုပ်ရမယ့် ကိစ္စတွေပဲပေါ့၊ အဲဒီ အဖွဲ့ (၃)ဖွဲ့ကို ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ ဖွဲ့ပေးရမယ်လို့ စိတ်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒကာဒကာမတို့ အနေနဲ့ ဒါကို ကြိုက်နှစ်သက်ကြပါရဲ့လားလို့လည်း မေးပါတယ်။

ဒီအဖွဲ့(၃)ဖွဲ့ ဖွဲ့ပါမယ်၊ ဒီအဖွဲ့ (၃)ဖွဲ့ကို ဖွဲ့သင့်တယ်လို့ ထင်ကြသလား၊ မဖွဲ့သင့်ဘူးလို့ ထင်ကြသလား၊ အားလုံးပဲဖြေပေးကြပါ။

ဖွဲ့သင့်ပါတယ်ဘုရား။ (တက်ရောက်လာကြတဲ့ သာဝက ဒကာဒကာမတွေ အားလုံးပဲ ဖြေပေးကြပါတယ်။)

ဟုတ်ပါပြီ။ တကယ်လည်း ကျုပ်ကတော့ ဒါကိုလည်း တရားဝင်ဖြစ်အောင်လိုသာ မေးလိုက်တာပါ။ ခင်ဗျားတို့အနေနဲ့လည်း ကျုပ်နဲ့ စိတ်တူဖြစ်ပြီး နေကြမယ်လို့ ထင်ပါတယ်။

တကယ်လည်း ဖွဲ့သင့်တဲ့ အကြောင်းအရာတွေပါပဲ။ အလုပ်လုပ်တဲ့ အခါမှာလည်း အလုပ်ကို အဲဒီလို ပီပီပြင်ပြင်ကလည်း လုပ်ကြရမှာဆိုတော့-

- (၁) 'အရိယဓမ္မ စာပေပြန့်ပွားရေးသမဂ္ဂ'လည်း ဖွဲ့ရမယ်။
- (၂) 'အရိယဓမ္မ စောင့်ရှောက်ရေးသမဂ္ဂ'လည်း ဖွဲ့ရမယ်။
- (၃) 'အရိယဓမ္မ ဘဏ္ဍာရေးသမဂ္ဂ'လည်း ဖွဲ့ရမယ်လို့ ပြောရမယ်ပေါ့။

အလုပ်တွေကိုတော့ ခုနကပြောခဲ့တဲ့ သမဂ္ဂတစ်ခုတစ်ခုက 'စာပေ ပြန့်ပွားရေးသမဂ္ဂ'ကလည်း အစောကပြောခဲ့တဲ့ အလုပ် (၃)ခုပေါ့။ အဲဒါတွေက-

- (၁) စာအုပ်စာပေတွေ ရိုက်နှိပ်ရမယ်။
- (၂) ရိုက်နှိပ်ပြီးတာကို ပုံမနေအောင် တခါတည်း ဖြန့်ချိရမယ်။
- (၃) ဒါတွေနဲ့ စပ်လျဉ်းပြီး အကန့်အကွက် အဟန့်အတားတွေ ရှိခဲ့ရင် ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းတာလုပ်ရမယ်။ ဒီအလုပ် (၃)လုပ်ပေါ့။

နောက် သူက ငွေကြေးလိုတာဖြစ်ရင် 'အရိယဓမ္မ ဘဏ္ဍာရေးသမဂ္ဂ'ဆိုမှ ထုတ်ယူပြီး စာအုပ်စာပေကရတဲ့ ငွေကြေးကိုလည်း 'အရိယဓမ္မ ဘဏ္ဍာရေးသမဂ္ဂ'ထံ ပြန်အပ်နှံပေးရမယ်။ သမဂ္ဂတစ်ခုတိုင်းစီမှာ ကိုယ့်ဘာသာ တစ်ယောက်တည်း မလုပ်နိုင်ဘူးဆိုရင် ကိုယ်နဲ့အတူ အလုပ်အမှုဆောင်ကို ဥက္ကဋ္ဌကပဲ ဖွဲ့စည်းပြီး လုပ်ပါလို့ ပြောရမှာပါပဲ။

'အရိယဓမ္မ စောင့်ရှောက်ရေးသမဂ္ဂ'ကတော့ အစောပိုင်းတုန်းက ဦးကျော်တို့ ဦးအေးတို့ ဦးအေး (မြစ်ငယ်)တို့ ဦးအောင်တို့ ဖွဲ့ပြီးလုပ်ခဲ့ကြတဲ့ 'နွေစံရာစောင့် ရှောက်ရေးကော်မတီ'ဆိုတာနဲ့ ခပ်ဆင်ဆင်ပါပဲလို့ ပြောချင်ပါတယ်။ အဲဒါနဲ့ ခပ်ဆင်ဆင်ပေမယ်လို့လည်း အလုပ်ကတော့ နည်းနည်း ပြောင်းသွားတယ်လို့ ပြောရမှာပါပဲ။

အလုပ်ပြောင်းသွားတယ်လို့ ဆိုတာကတော့ သူတို့အနေနဲ့က ဒီကျောင်းကို လာပြီးတော့ ဘုန်းကြီး (သို့မဟုတ်)ကျောင်းအတွက် ဝေယျာဝစ္စအတွက် ငွေတစ်ထောင် လှူချင်တယ်။ တစ်သောင်းလှူချင်တယ်ဆိုရင် အဲဒီငွေကို ဘုန်းကြီးနဲ့ကျောင်းကို မပေးတော့ဘဲ အဲဒီငွေကို မှတ်သားထားပြီး 'အရိယဓမ္မဘဏ္ဍာရေးသမဂ္ဂ' ဆီကိုပို့ပေးရပါမယ်။

ဒါကြောင့် သူတို့ဆီမှာ ပိုက်ဆံ မရှိရဘူးပေါ့၊ ‘အရိယဓမ္မ စောင့်ရှောက်ရေးသမဂ္ဂ’မှာလည်း ပိုက်ဆံမရှိရဘူးပေါ့၊ ပေးသူလှူသူရှိရင် လက်ခံယူထားရမယ်၊ ယူထားပြီးရင် ‘အရိယဓမ္မ ဘဏ္ဍာရေးသမဂ္ဂ’ဆီကို ပို့ပေးရမယ်၊ ဘုန်းကြီးစောင့်ရှောက်ရာမှာလည်း ဘုန်းကြီး ဘယ်သွားချင်လဲဆိုရင် ကားနဲ့သွားရမယ့် နေရာဆို ကားနဲ့ပို့ရမယ်၊ ရထားနဲ့သွားရမယ့် နေရာဆို ရထားနဲ့ပို့ရမယ်၊ လေယာဉ်နဲ့ သွားရမယ့်နေရာဆိုလည်း လေယာဉ်နဲ့ ပို့ပေးရမှာပေါ့။

အဲဒီလို သူလုပ်စရာရှိတာကို ပံ့ပိုးပေးကြရမယ်ပေါ့၊ သူ့ဘာသာသူကတော့ မလုပ်စေရဘူး၊ သူအနေနဲ့ကတော့ အရိယဓမ္မကိုပဲ လုပ်စေရမှာ ဖြစ်ပါတယ်၊ အရိယဓမ္မပဲ လုပ်ရမှာဖြစ်တဲ့အတွက် ကျန်တာကို ဘာမှ ကြောင့်ကျမစိုက်စေရဘူးပေါ့၊ သူ ကြောင့်ကျစိုက်ရမယ့်အရာတွေအတွက် ‘အရိယဓမ္မ စောင့်ရှောက်ရေးသမဂ္ဂ’ကနေ တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ပေးကြရမယ်။

အဲဒီလို တာဝန်ယူတော့ ပိုက်ဆံဘယ်ကရမလဲလို့ မေးရင် ‘အရိယဓမ္မ ဘဏ္ဍာရေးသမဂ္ဂ’ ကနေပြီးတော့ ထုတ်ယူရပါမယ်၊ သူတို့ထည့်ထားတာက နည်းပြီး ထုတ်ယူတာ များလည်း ထုတ်ယူခွင့် ရှိပါတယ်၊ သူတို့ထည့်ထားတာက များပြီး ထုတ်ယူတာ နည်းလည်း နည်းသလောက်ပဲ ထုတ်ယူခွင့် ရှိရပါမယ်လို့ ပြောရမှာပါပဲ။

နောက်တစ်ချက်က ဒီဘုန်းကြီးနဲ့ ဖြစ်ဖြစ် ဒီကျောင်းကန်ကနားနဲ့ စပ်ပြီးဖြစ်ဖြစ် အုပ်ချုပ်သူများအပိုင်းနဲ့ စကားပြောရစရာ ရှိလျှင်လည်း ပြောရမှာပါ၊ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် အစိုးရက အခု အုပ်ချုပ်နေတယ်၊ သူ့အနေနဲ့ကတော့ ဒီမိုကရေစီအစိုးရကို ဦးဆောင်နေပေမယ့် တကယ့် ဒီမိုကရေစီအစိုးရဆိုတာ ဘာသာရေးကို ဘာမှ အနှောက်အယှက် မလုပ်စေရပါဘူး၊ ဦးစီရသူတို့လို ပုဂ္ဂိုလ်တွေကိုတောင် ဘာမှမလုပ်တာ တွေ့ရတယ်။

သူတို့လို နိုင်ငံရေးအရ ဆန့်ကျင်တဲ့အဖွဲ့အစည်းကနေ မွေးထားတဲ့သူတွေရဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်ကိုတောင် သူ ဘာမှလုပ်ဆောင်တာမျိုး မတွေ့ရဘူး၊ အဲဒီလိုဆိုတော့ ဒီမိုကရေစီအစိုးရက တကယ့် ဘာသာရေးလုပ်နေတဲ့သူတွေကို မနှောက်ယှက်ပါဘူး။

ဒါပေမယ့် ဒီမိုကရေစီအစိုးရဆိုတာက ရာသက်ပန်ကြီး အစိုးရဖြစ်မှာ မဟုတ်တာဘဲ၊ သူတို့ကြိုက်ရင် နောက်တစ်ကြိမ် ရွေးချင် ရွေးကြမှာပေါ့၊ နောက်တစ်ခါ အရွေးခံရရင်တော့

ဘာမှ အရေးမကြီးဘူးပေါ့၊ သူတို့မကြိုက်ဘူးဆိုရင်လည်း နောက်တစ်ကြိမ် ဖြတ်ချချင်လည်း ချခံရနိုင်တာပါပဲ။

နောက်တစ်ဦးခေါင်းဆောင်က ဒီမိုကရေစီမဟုတ်ဘဲနဲ့ အာဏာရှင်ဆန်တဲ့ အာဏာရှင်ရဲ့ လက်ပွားတွေကလည်း တက်မလာဘူးလို့ မပြောနိုင်ဘူး၊ အဲဒီသူတွေကလည်း ကျုပ်တို့ကို နှောက်ယှက်ချင် နှောက်ယှက်နေမှာပါပဲ။ အာဏာရှင်ဆိုရင်တော့ ကျုပ်တို့ကို နှောက်ယှက်မှာပဲလို့ ပြောချင်ပါတယ်။ အာဏာရှင်တွေနှောက်ယှက်လာရင် နှောက်ယှက်တာနဲ့စပ်လျဉ်းလို့ တာဝန်ခံပြီးဖြေရှင်းပေးဖို့ လိုပါမယ်၊ ရှင်းလင်းရမယ့်တာဝန်ကို **‘အရိယဓမ္မ စောင့်ရှောက်ရေးသမဂ္ဂ’**ရဲ့ ဥက္ကဋ္ဌကနေ တာဝန်ယူရမယ်။

တာဝန်ယူရာမှာ သူ့တစ်ယောက်တည်း တာဝန်မယူနိုင်ရင် သူလည်းပဲ အလုပ်အမှုဆောင်တွေကို သူကြိုက်တဲ့သူများနဲ့ ဖွဲ့နိုင်ပါတယ်လို့ ပြောရပါမယ်။ ဒါတွေဟာ **‘အရိယဓမ္မ စောင့်ရှောက်ရေးသမဂ္ဂ’**ရဲ့ ဥက္ကဋ္ဌတာဝန်တွေကို ပြောပြပေးလိုက်တာပါပဲ။

တတိယတစ်ခုက **‘အရိယဓမ္မ ဘဏ္ဍာရေးသမဂ္ဂ’**ပေါ့၊ ‘အရိယဓမ္မ ဘဏ္ဍာရေးသမဂ္ဂ’ကတော့ အခြားသမဂ္ဂနှစ်ခုက ပို့တဲ့ငွေရှိခဲ့ရင်လည်း လက်ခံထားပေးရမယ်၊ မရှိခဲ့ရင်လည်း မရှိဘဲနေမယ်ပေါ့၊ တကယ်လို့ ရှိရုံ မရှိရုံ သူတို့ သမဂ္ဂနှစ်ခုက အသုံးလိုအပ်လို့ ငွေတောင်းခံခဲ့ရင် ပေးနိုင်အောင် ငွေရှာထားဖို့ လိုပါမယ်။

စာပေပြန့်ပွားရေးသမဂ္ဂဖြစ်စေ၊ စောင့်ရှောက်ရေးသမဂ္ဂဖြစ်စေ ငွေလိုအပ်လို့ တောင်းခံရင် ပေးနိုင်အောင်ပေးဖို့ လိုပါမယ်၊ ပေးနိုင်အောင်လည်း ငွေရှာထားရမယ်ပေါ့၊ ငွေရှာတာနဲ့ပတ်သက်လို့ကတော့ သူတို့ **‘အရိယဓမ္မ ဘဏ္ဍာရေးသမဂ္ဂ’**မှာလည်း အလုပ်အမှုဆောင်တွေထားဖို့ လိုအပ်လာပါမယ်။

ဒါကိုလည်း ဥက္ကဋ္ဌက သူကြိုက်တဲ့သူနဲ့ အလုပ်အမှုဆောင်တွေ ဖွဲ့စည်းထားပါလို့ ပြောရပါမယ်၊ **‘အရိယဓမ္မ ဘဏ္ဍာရေးသမဂ္ဂ’**ကတော့ -

- (၁) ငွေထိန်းသိမ်းတာ လုပ်ရမယ်။
- (၂) ငွေရှာဖွေတာ လုပ်ရမယ်။
- (၃) ငွေတောင်းခံရင် ပေးတာလုပ်ရမယ်။

ငွေကို အပျောက်အရှု အလေအလွင့် မရှိအောင် စာရင်းအင်းနဲ့ အပီအပြင် ထိန်းသိမ်းပြီးတော့ စီမံချက်အလုပ်တစ်ခုပြီးတိုင်း စာပေပြန့်ပွားရေးသမဂ္ဂ၊ စောင့်ရှောက်ရေးသမဂ္ဂ၊ ဘဏ္ဍာရေးသမဂ္ဂတို့ အားလုံးစုပြီး အစည်းအဝေးလုပ်တဲ့အခါမှာ ဘဏ္ဍာရေးသမဂ္ဂအနေနဲ့ ပြေလည်အောင် စာရင်းရှင်းလင်းပေးနိုင်ရပါမယ်။ ဒါ တွေ ဟာ **‘အရိယဓမ္မ ဘဏ္ဍာရေးသမဂ္ဂ’**ရဲ့ တာဝန်တွေပဲပေါ့။

အဲဒီ အဖွဲ့ (၃)ဖွဲ့ကို ကျုပ် ဖွဲ့ချင်တယ်လို့ ပြောရပါမယ်။ ဒီအဖွဲ့ (၃)ဖွဲ့သာ ရှိသွားပြီဆိုရင် ကျုပ်တို့ထဲမှာ အခြားစကားပြောစရာတွေ မရှိတော့ဘူးလို့ ထင်ပါတယ်။ ဒီအဖွဲ့ (၃)ဖွဲ့ကို ဖွဲ့ဖို့ ကျုပ်အနေနဲ့ ရည်ရွယ်ထားပါတယ်။ ဒါလေးကို ခင်ဗျားတို့ကနေပြီးတော့ သဘောကြိုက်နှစ်သက်နိုင်ကြတယ်ဆိုရင် သာဓု (၃)ကြိမ်ခေါ်ပေးပြီး အတည်ပြုပေးကြဖို့ပါပဲ။

သာဓု -သာဓု -သာဓု ပါဘုရား။ (တက်ရောက်လာကြတဲ့သာဝက ဒကာဒကာမတွေ အားလုံးပဲ သာဓု (၃)ကြိမ်ခေါ်ပြီး အတည်ပြု ပေးကြပါတယ်)

အခန်း(၃)

ဥက္ကဋ္ဌတာဝန်နှင့် သင့်တော်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်များအား ရွေးချယ်ခြင်း

အဲဒါနဲ့စပ်လျဉ်းပြီး ရန်ကုန်ကသာဝကတွေနဲ့ ပဲခူးဆယ်မိုင်ကုန်း၊ သဲဖြူချောင်း ကျောင်းမှာ ကျုပ်အရင်က နောက်ဆုံးအဖမ်းမခံရခင် နေခဲ့တဲ့နေရာပေါ့။ အဲဒီနေရာနဲ့ မနီးမဝေးမှာ

ရန်ကုန်ကသာဝကတွေက အဆောက်အဦးလေးနဲ့ တစ်ဧကလောက်ရှိတဲ့ မြေနုရေလေး ဖန်တီးကြပါတယ်။ ကျုပ်ကပဲ အဲဒါကို ပြောလိုက်တာပါပဲ။ ပြောတာကတော့ ဆယ်မိုင်ကုန်းကျောင်း အရင်က ကျုပ်တို့ မြေ(၄)ဧက ရှိတာကို သိမ်းပါတယ်။ သိမ်းတဲ့အထဲမှာ (၃)ဧကပဲ သိမ်းတာထဲပါတယ်လို့ ပြောပါတယ်။

နောက်ဝယ်ထားတဲ့ (၁)ဧကကို သိမ်းတဲ့အထဲမပါဘူးလို့ ပြောပါတယ်။ ကျုပ်ထောင်က လွတ်လာတဲ့အခါကျတော့ အဲဒီ မြေ (၁)ဧက အသိမ်းမခံရဘူးဆိုတာ ကျုပ်မသိဘူး။ အဲဒီမြေ (၁)ဧက အသိမ်းမခံရလို့ ကျုပ်တို့မြေအဖြစ်နဲ့ ရှိနေတယ်ဆိုရင် အဲဒီနေရာမှာ တဲလေးထိုးပြီးဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်က နေမှာပေါ့။

အခု သူများနေရာမှာ ဘယ်လိုက်နေပါ့မလဲ။ အခုလို မသိတဲ့အတွက် ဒီနေရာကို နေတာပါ။ အခုတော့ နေစလည်းရှိနေပြီဖြစ်တဲ့အတွက် အဲဒီနေရာကို အဆောက်အဦးလေး တစ်ခု ဆောက်ထားရအောင်လို့ ပြောပါတယ်။ ကိုယ့်ဟာ ရှိနေတယ်ဆိုရင် အခုထားပေးသူနဲ့ မသင့်ဘူးဖြစ်ရင် ကိုယ့်ဟာလေးဆီ ပြန်နေလို့ရတာပေါ့လို့ ကျုပ်ကလည်း အကြံဉာဏ် ပေးတာပေါ့။ ကျုပ်အခုနေတဲ့ ဇလက်ထော်ဆိုတဲ့ ကျောင်းနေရာက အပေါင် ဆိုင်ပိုင်ရှင် တရုတ်ပိုင်တဲ့နေရာဆိုတော့ တရုတ်ဖြစ်တာက တစ်ချက်၊ အပေါင်ဆိုင်ဖြစ်တာ တစ်ချက်ဆိုတော့ တကယ်လို့ သူ့ကို ညစ်ပတ်ချင်လို့ ညစ်ပတ်တဲ့သူတွေက သူ့လည်ပင်းညစ်လိုက်မယ်ဆိုရင် ကျုပ် ဘယ်နေလို့ရတော့မလဲပေါ့။

သူ့နေရာမှာ သူကထားချင်ပေမယ့် သူ့ကိုညစ်ပတ်သူတွေက သူ့လည်ပင်း ညစ်လိုက်မယ်ဆိုရင် ကျုပ်က နေလို့မရဘူး ဖြစ်လိမ့်မယ်။ အဲဒီလို အညစ်ခံရလို့ နေလို့မရတော့ရင် ကိုယ့်နေရာလည်း မရှိတော့ဆိုရင် ကျုပ်ကတော့ ဘုံပျောက်တာဖြစ်တော့မှာ။ အဲဒီလိုမဖြစ်ရအောင် အဲဒီနေရာလေးမှာ အဆောက်အဦးကလေး ဆောက်ရအောင်လို့ အကြံပေးခဲ့ပါတယ်။ သူတို့လည်း ဆောက်မယ်ဆိုပြီး မြေစာရင်းတွေနဲ့ သွားညှိကြတာ လုပ်ပါတယ်။

အဲဒီနေရာလည်း သိမ်းတဲ့အထဲ ပါတယ်ဘုရားလို့ မြေစာရင်းကနေ ပြောလိုက်တယ်တဲ့။ (၄)ဧကလုံးကို သိမ်းထားတာမှာ ပါတယ်။ ဗီဒီယိုနဲ့ ရိုက်ပြီးတော့ မှတ်တမ်းယူသွားတာလို့

ပြောတာ သိရပါတယ်။ ဒီလို မြေစာရင်းကပြောလိုက်တော့ ကျုပ်တို့ အကြံလည်း ပျက်သွားတယ်လို့ ပြောရမှာပေါ့။

သူတို့ဆီမှာလည်း အဲဒီ အကြံဉာဏ်က ပေါက်သွားပြီဆိုတော့ သူတို့က ဘုန်းကြီး အဲဒီနေရာကို အသစ်ဆောက်ရင်လည်း သိန်း(၉၀)(၁၀၀)လောက်တော့ ကုန်မှာပဲတဲ့။ အဲဒီနေရာကို ဆောက်လို့ သိန်း(၉၀)(၁၀၀) ကုန်မှာပဲဆိုတော့ ဒီနေရာကို တပည့်တော်တို့ မဆောက်တော့ဘဲနဲ့ အရင်ခြံနဲ့ တောင်ဘက်က တစ်ခြံခြားမှာ မြေတစ်ဧကနဲ့ တိုက်အိမ်လေး တစ်ခုပါတာမှ အဲဒီမြေက သိန်း(၉၀)(၁၀၀)လောက်ပဲ ပေးရင်ရမှာဖြစ်တယ်။

အဲဒီမြေကို တပည့်တော်တို့ ဝယ်လိုက်မယ်ဘုရားလို့ပြောတယ်။ သဘောပဲ။ ဒါလည်း ကောင်းသားပဲလို့ ကျုပ်က အဲဒီလိုပဲ ပြောလိုက်ပါတယ်။ သိပ်တော့ လေးလေးနက်နက် မဟုတ်တော့ ကောင်းသားပဲလို့သာပြောလိုက်တာ သူတို့ကလည်း လက်စနဲ့ တွန်းပြီး ဆောင်ရွက်ကြတဲ့အခါကျတော့ အဲဒီနေရာလည်း သိန်း (၉၀)နဲ့ ရတယ်။ ပြင်လိုက်ဆင်လိုက်တာနဲ့ သိန်း (၁၀၀)တော့ ကျော်သွားမယ် ထင်ပါတယ်။

အဲဒီနေရာကို သူတို့က ပြောတယ်။ အဆောက်အဦးလည်း ရသေးတယ်။ တစ်ဧက မြေနေရာလည်း ရသေးတယ်ဆိုတော့ မဆိုးပါဘူးလို့ သူတို့ကပြောတယ်။ ကိုယ့်မြေနေရာပေါ်မှာ အဆောက်အဦးဆောက်ရင် သိန်း(၁၀၀)ကတော့ ကုန်မှာတဲ့။ မြေကတော့ ကိုယ့်မြေ ကိုယ်ပေါ့တဲ့။ အခုနေရာကတော့ အဆောက်အဦးလည်းရ၊ မြေလည်းရ၊ သိန်း(၉၀) လောက်နဲ့ဆိုတော့ မရှုံးဘူးဘုရားလို့ ပြောကြပါတယ်။ စိတ်ကူးကတော့ ကျုပ် ဓမ္မဝိဟာရီ နှစ်ပတ်လည်နေ့ မန္တလေးမှာ လုပ်ကြမယ်လို့ ဘုန်းကြီး ဦးဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသတို့က ပြောပါတယ်။

ကျုပ်က ပြောလိုက်တယ်။ နှစ်ပတ်လည်နေ့ကို ကိုယ့်နယ်နဲ့ ကိုယ်လုပ်ကြတာပဲ ကောင်းပါတယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် အချင်းကလည်း မဖြစ်ချင်တော့ဘူး၊ ဖြစ်လို့ရှိရင် ကျုပ်တို့က နာတယ်။ ကိုယ်က အားမရှိတဲ့သူဆိုတော့ အစိုးရနဲ့ ထုတ်ဆီးတိုးရတယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့က ရှုံးတယ်လို့ ပြောချင်ပါတယ်။

ထုတ်ဆီးတိုးပွဲကို မကျင်းပချင်ဘူး၊ ထုတ်ဆီးတိုးပွဲ ဖြစ်တာမျိုး မဖြစ်စေချင်ဘူး၊ အဲဒါနဲ့ ကျုပ်လည်း ကိုယ့်နယ်ကိုယ်ပဲ ကျင်းပကြပါလို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။ ရန်ကုန်ကတော့

ဘုန်းကြီးဆီလာကျင်းပလည်း ရတာပဲလို့ပြောတော့ ဟာ ဟုတ်သားပဲလို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။

ရန်ကုန်ကလူတွေက လက်ထော်လာပြီး ကျင်းပကြပေါ့လို့ ပြောလိုက်တော့ ခြံပိုင်ရှင်က လက်ထော်လာပြီး ကျင်းပတာကို လက်မခံဘူး။ ‘ဘုန်းကြီး ရန်ကုန်ကသူတွေနဲ့ လက်ထော်မှာ ကျင်းပလို့ ဖြစ်ပါ့မလား’လို့ ကျုပ်ကို သတင်းပို့တော့ ဪ ဟုတ်တာပေါ့။ သူ့ထိမှာ စိုးရိမ်ရတာပဲ။ သူ့ခြံဆိုတော့လည်း သူ့ထိမယ့်ကိစ္စကိုတော့ ကာရံမှာပဲလို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါနဲ့ ရန်ကုန်ကသူတွေလည်း မလာကြတော့နဲ့လို့ ကျုပ်က ပြောရတယ်ပေါ့။ နယ်ကလူတွေလည်း ခွဲပြီးလုပ်ကြတယ်ဆိုတော့ အာသာပြေသွားအောင် တယ်လီဖုန်းနဲ့ တရားဟောမယ်လို့ ပြောရတာပေါ့။ ဖုန်းတွေရှာရတာလည်း အများကြီးပါပဲလို့ ပြောရမှာပါ။

တယ်လီဖုန်း ဆယ့်လေးငါးလုံးလောက်တော့ ရှိမယ်။ ဒီဖုန်းက ချောင်းဦး၊ ဟိုဖုန်းက တန့်ဆည်၊ ဟိုဖုန်းက ရန်ကုန်နဲ့ အစဉ်ပြေအောင်တော့ ကြိုးစားပြီး ပြောပေးရတာတော့ ဖြစ်သွားတယ်လို့ ပြောရမှာပေါ့။ အဓိကပြောချင်တာ အဲဒါ မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့ခြံဆိုတော့ သူ့ထိလာမှာကို သူကနေပြီးတော့ မြင်ရမှာပဲ။ အဲဒီလိုဖြစ်ရင် ငါ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ ဒီထက် အရေးအရာကိစ္စ ပေါ်လို့ရှိရင် ငါက အလိုက်သိစွာ ဖယ်ပေးရမှာပေါ့။ ငါဖယ်ပေးရင် နေရာဘုံက ဘယ်မှာတုန်း။

အဲဒီလိုလေးနဲ့ သဲဖြူချောင်းမှာ ဘုံတစ်ခု ဆောက်လိုက်တယ်ပေါ့။ ဆောက်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ တော်သလင်းလကွယ်နေ့က အဲဒီမှာ ရန်ကုန်က သာဝကကလေးတွေနဲ့ စုံညီစည်းဝေးပွဲလေး လုပ်လိုက်တယ်။ စုံညီစည်းဝေးပွဲလေး လုပ်ပြီးတော့ ကဲ ရန်ကုန်က ‘အရိယဓမ္မ စောင့်ရှောက်ရေးသမဂ္ဂ’ ဖွဲ့ရအောင်လို့ ပြောလိုက်တယ်။

ဘုန်းကြီး ဘယ်လိုဖွဲ့စေချင်လဲလို့ပြောတော့ ဥက္ကဋ္ဌတစ်ယောက်တော့ ရွေးစေချင်တယ်လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။ ဥက္ကဋ္ဌတစ်ယောက် ရွေးတဲ့အခါမှာ ကျုပ်အနေနဲ့ အချက်(၃)ချက် ပြောမယ်။

(၁) ပထမအချက်က တစ်ယောက်ယောက်ကနေပြီး ကျနော် ဥက္ကဋ္ဌ လုပ်ပါရစေလို့ ပြောရင် အဲဒီသူကို ငြင်းစရာလည်းမရှိရင် ခန့်ပေးရကြတာပေါ့။

(၂) ဒုတိယအချက်ကတော့ အားလုံးကကြိုက်တဲ့သူ ဘယ်သူ့ကို ဥက္ကဋ္ဌ လုပ်စေချင်ပါတယ်လို့ ရွေးပေးဖို့ပဲ။ အဲဒီ ရွေးပေးတဲ့သူကို ငြင်းစရာလည်းမရှိရင် ခန့်ပေးကြမယ်။

အဲဒီလို ကျုပ်က ပြောပါတယ်။ အဲဒီနှစ်ချက်ပေါ့။

(၃)ခင်ဗျားတို့က ရွေးလည်းမပေးချင်ဘူး၊ ကိုယ်တိုင် လုပ်ချင်သူလည်း မရှိဘူးဆိုရင် နောက်တစ်ချက်အနေနဲ့ ကျုပ်က ခန့်မှာပေါ့လို့ ပြောရပါတယ်။ အချက်(၃)ချက်ပေါ့။

ကျုပ်က ရွေးပေးရမှာလား၊ ခင်ဗျားတို့က အဆိုပြုမှာလား၊ တစ်ယောက်ယောက်ကနေ သူ့ကို ရွေးပါလို့ အဆိုပြုမှာလား၊ ဆိုတာနဲ့ အဲဒီမှာ ဥက္ကဋ္ဌ ခန့်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီမှာ အဆိုပြုသူလည်း မရှိ၊ သူတို့ကလည်း ရွေးပေးတာမျိုး မလုပ်တော့ ဘုန်းကြီးကပဲ ရွေးပေးပါလို့ ပြောကြတော့ ကျုပ်လည်း ဦးကြည်သောင်းကို ခင်ဗျား လုပ်ပါဆိုပြီး ခန့်လိုက်တယ်။

ကျုပ်ရွေးတဲ့သူကလည်း သူ့အဖေကနေပြီးတော့ ငယ်ငယ်က ဆုံးမတယ်တဲ့၊ ချမ်းသာချင်ရင် ဘယ်အဖွဲ့အစည်းမှ မပါနဲ့၊ ဘယ်သူ့အုပ်ချုပ်တာမှလည်း မခံနဲ့၊ ဘယ်သူ့ကိုမှလည်း မင်းက မအုပ်ချုပ်နဲ့လို့ သူ့အဖေက သူ့ကို မှာထားတယ်လို့ ပြောတာ သိရတယ်။

အဲဒီလိုဆိုတော့ တပည့်တော် လုပ်လို့မှ ကောင်းပါ့မလားပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ဘုန်းကြီးပြောတာတော့ တပည့်တော် ကြားဖူးပါတယ်တဲ့၊ အရိယဓမ္မအပေါ် ရောက်လာပြီဆိုရင် အရိယဓမ္မရကြသူလေးတွေက လက်တစ်ဆုပ်လောက်ကလေး ရှိသေးတာဆိုတော့ တကယ်လို့ အရိယဓမ္မအတွက် တာဝန်ကျလာပြီဆိုရင် ခေါင်းမတိမ်းသင့်ပါဘူးလို့ ဘုန်းကြီးက ဆုံးမဖူးတာကိုလည်း သူရဖူးပါတယ်ပေါ့။ အဲဒီစကားအရ ဘုန်းကြီးက တပည့်တော်ကို တာဝန်ပေးရင်တော့ တပည့်တော် လုပ်ရမှာပေါ့လို့ ပြောပါတယ်။

အေး ဒီလိုဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားကို ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်နဲ့ မှတ်ယူမယ်ဆိုပြီး ဥက္ကဋ္ဌ ခန့်လိုက်တယ်ပေါ့။ အဲဒီလို ရန်ကုန်မှာ ဥက္ကဋ္ဌခန့်ခဲ့ပါတယ်လို့ ပြောရမှာပေါ့။ အခု ဒီမှာလည်း အဲဒီလို ခန့်ရမှာပဲလို့ ပြောရမှာပေါ့။ ဗိုလ်ကြီးနေဝင်းကတော့ ခပ်စောစောကတည်းက ခင်ဗျားကိုတော့ ‘**အရိယဓမ္မ စာပေပြန့်ပွားရေးသမဂ္ဂ ဥက္ကဋ္ဌ**’အဖြစ် ကျုပ်က ခန့်ထားလိုက်တယ်။

ဗိုလ်ကြီးနေဝင်းနဲ့ကလည်း အတော်လေး သင့်မြတ်တယ်လို့ ပြောရမှာပေါ့။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် ဗိုလ်ကြီးနေဝင်းက မကြောက်တရား ရှိတဲ့သူဖြစ်တယ်၊ ကျုပ်တို့က

ဒါလုပ်မယ်၊ မကြိုက်တဲ့သူရှိက (၇)ရက်အတွင်း ကန့်ကွက်နိုင်တယ်လို့ပြောတော့ သူ့ခမျာ သတင်းစာထဲ ထည့်ရတာ အမောတကောပဲ ထည့်လိုက်ရတယ်။

အငြင်းအခန်လုပ်ပြီး ထည့်ရတာဆိုတော့ သတင်းစာသမားတွေနဲ့ ရအောင်လည်း သူညှိပြီး ထည့်နိုင်ခဲ့တယ်။ ထည့်ပြီးတော့ (၇)ရက်အတွင်းကန့်ကွက်နိုင်တယ်ပြောတော့ (၇)ရက်တောင် မကြာပါဘူး၊ ကန့်ကွက်တော့တာပဲလို့ ပြောရမှာပါ။ ဒီကြေညာချက်ကို ရုတ်သိမ်းပေးရမယ်၊ မရုတ်သိမ်းဘူးဆိုရင် ဖမ်းမယ်ဆိုတာမျိုးပေါ့။

မရုတ်သိမ်းပေးနိုင်ဘူးလို့ သူကပြောတယ်၊ ဟာ သူမို့ ပြောခဲ့တာဟာလို့ ဖြစ်ရပါတယ်။ အာဏာပိုင်အဖွဲ့က ရုတ်သိမ်းပေးပါလို့ ပြောပါလျက်နဲ့ ရုတ်သိမ်းမပေးနိုင်ဘူးလို့ ပြောခဲ့တာက ဒါ သူရဲ့သတ္တိပါ။ တို့ထဲမှာ ဒီလို ပြောခဲ့တဲ့သတ္တိ ဘယ်သူရှိလဲဆို သူပဲရှိမှာလို့ မြင်ရပါတယ်။

အရင်ကလည်း သူ့သတ္တိကို အဲဒီလို မြင်ပြီး ခန့်တာမဟုတ်ပါဘူး၊ ကျုပ်အနေနဲ့ ကတော့ လုပ်မယ့်သူ သူရှိတာပဲလို့ သိပြီး သူပဲ ခန့်လိုက်တာပါ။ နောက် အရေးကိစ္စ အခုလိုပေါ်လာတော့ သူ့ကို ခြိမ်းခြောက်ပြီး အကြိမ်ကြိမ် ရုတ်သိမ်းပေးဖို့ ပြောတာမှာ သူကတော့ မရုတ်သိမ်းပေးနိုင်ဘူးလို့ ဘူးခံထားနိုင်တယ်၊ ဘူးခံထားတော့ နောက်တော့ အောင်မြင်သွားတယ်လို့ ပြောရမှာပါ။

သာသနာရေးဝန်ကြီးနဲ့ ကျုပ်တို့နဲ့ကြားမှာ သူကလည်း ကျုပ်တို့ကို ငဲ့ညှာတယ်၊ ကျုပ်တို့ကလည်း ငဲ့ညှာပြီး ကျုပ်တို့က အလယ်အလတ်လမ်းတစ်ခုကို ရွေးလိုက်ပါတယ်၊ အလယ်အလတ်လမ်းတစ်ခုကို ရွေးလိုက်တာကတော့ အများပြည်သူ(Public)ကို တို့ မဖြန့်တော့ဘူး။

ကျုပ်တို့ထဲမှာပဲ ကျုပ်တို့ဖြန့်တာ လုပ်တော့မယ်ဆိုပြီး ဒါလေးကတော့ အလယ်အလတ်လမ်းအနေနဲ့ ရွေးလိုက်ပါတယ်၊ ဒါကလည်း အာဏာရှင်ခေတ်ကတည်းက လုပ်ခဲ့တာဖြစ်တဲ့အတွက် ဒါအတွက်လည်း ကျုပ်တို့က ချေပနိုင်ပါတယ်၊ ဒါကို ရွေးချယ်လိုက်ပြီး ဥက္ကဋ္ဌ ဗိုလ်ကြီးနေဝင်းကို ကျုပ်တို့ ခန့်ခဲ့ပါတယ်။

အခုလည်း အများက ဗိုလ်ကြီးနေဝင်းကို သဘောတူနိုင်တဲ့ အနေအထား ရှိကြရဲ့ လားလို့ မေးရမှာပါ။ ဗိုလ်ကြီးနေဝင်းအနေနဲ့ကော ဆက်လက်ပြီးလုပ်နိုင်တဲ့ အနေအထား ရှိပါသေးရဲ့လားပေါ့၊ အဲဒါကို ခင်ဗျားတို့အနေနဲ့က ရွေးချယ်ကြရလိမ့်မယ်လို့ ပြောချင်ပါတယ်။

ဒါအတွက် ဗိုလ်ကြီးနေဝင်းထက် ပိုပြီးသင့်မြတ်တဲ့သူ ရှိရင်လည်း အဆိုပြုကြပါ။ သင့်မြတ်တဲ့သူ မရှိဘူးဆိုရင်လည်း ဗိုလ်ကြီးနေဝင်းအား ရွေးချယ်ချက်ကို အသိအမှတ်ပြု ပေးကြပါလို့ ပြောချင်ပါတယ်။ ဗိုလ်ကြီးနေဝင်းအနေနဲ့လည်း ငြင်းဆိုသူမရှိဘဲ အဆိုပြုရင် လုပ်ဆောင်မယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းကို ဝန်ခံလိုက်ပါ။ အဲဒီ လုပ်ငန်းလေးကို လုပ်ပါလို့ ပြောရပါမယ်။ ဒါကတော့ ပထမဆုံး **‘အရိယဓမ္မ စာပေပြန့်ပွားရေးသမဂ္ဂ’**နဲ့ စပ်လျဉ်းပြီး ပြောလိုက်တာ ဖြစ်တယ်။

ဗိုလ်ကြီးနေဝင်းနဲ့ သင့်လျော်ပါတယ်ဘုရား။ (တက်ရောက်လာကြတဲ့ သာဝက ဒကာဒကာမ တွေက ဖြေပေးကြပါတယ်။)

ဟုတ်ပါပြီ။ ကန့်ကွက်သူ မရှိတာဟာ အကုန်လုံးကနေ သဘောတူတယ်လို့ ပြောပြော မပြောပြော ကန့်ကွက်မှု မရှိတာဟာ သဘောတူတယ်လို့ ပြောတာဖြစ်တယ်လို့ မှတ်ယူကြရမှာပေါ့။

ဗိုလ်ကြီးနေဝင်းအနေနဲ့ လက်ခံဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း ရှိမရှိ ပြောပေးဖို့ ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျာ။

ဟုတ်ကဲ့။ ကျနော်အနေနဲ့ အထွေအထူးပြောစရာ မရှိပါဘူး။ ကန့်ကွက်သူ မရှိ၊ သာဝကအကုန်လုံးကနေ သဘောတူကြပြီး တာဝန်ပေးတာကို လက်ခံရလို့ ဝမ်းသာရ ပါတယ်။ ကျနော်အနေနဲ့ ပင်စင်ကို (၄-၂-၂၀၁၀)မှာ ယူပြီးနောက် (၁၀-၂-၂၀၁၀)မှာ ဆရာတော် အဖမ်းခံရမှုပြဿနာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပင်စင်ယူပြီးနောက် ကျနော်ဘဝအတွက် ဘာမှ မလုပ်တော့ဘူး။ ဒီဒဿနအတွက်ပဲ အလုပ် လုပ်တော့မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားပါတယ်။ ဒါဟာ တကယ့် အမှန်တရားပါ။

အခုပေးစာအတွက် ပို့ဆောင်ခကို တစ်လ(၃၀၀၀၀) ဝန်းကျင်ခန့် ကုန်ကျပါတယ်။ ကျနော်ပဲစိုက်ပြီး လှူဒါန်း လုပ်ဆောင်ခဲ့ပါတယ်။ ကျနော် ပင်စင်နှစ်ခုရဲ့ လစာကတော့ နှစ်ခုပေါင်းကို(၂)သိန်းခန့်ရပါတယ်။ နောက်တစ်ချက်ကတော့ ကျနော်တို့ သာဝကတွေကို တစ်ခုလောက် မေတ္တာရပ်ခံလိုတာက တစ်နေ့အလုပ်လုပ်တာမှာ ကျနော်တို့ သာသနာအတွက်ကို တစ်နေ့ (၁)နာရီခန့်လောက် အချိန်ပေးစေလိုပါတယ်။

တစ်နာရီ အချိန်မပေးနိုင်သူအနေနဲ့ နာရီဝက်တော့ အနည်းဆုံး အချိန်ပေး
စေလိုပါတယ်။ နောက်အကြံပြုလိုတာကတော့ ဆရာတော့် ပေးစာထဲမှာလည်း ဆုံးမထားတာ
ရှိပါတယ်။ စာဖတ်စေချင်ပါတယ်။ ဖွဲ့စည်းပေါ်မှာလည်း ဆရာတော်ဦးဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ
စာတွေ ရှိပါတယ်။ အချိန်မရှိဘူးဆိုတာတော့ မပြောဘဲ၊ မိမိ တစ်နေ့တာထဲကနေ ဘယ်ချိန်
ဘာလုပ်မယ်၊ ဘယ်ချိန် စာဖတ်မယ် ဆိုတာမျိုးလေး သတ်သတ်မှတ်မှတ်လေး လုပ်ကြပါလို့
ပြောလိုပါတယ်။

နောက်ဆုံးအနေနဲ့ကတော့ ကျနော်တစ်သက်တာ ရာသက်ပန် ဒီဒဿနနဲ့
ပတ်သက်တဲ့ အလုပ်များကိုပဲ လုပ်ဆောင်သွားမှာဖြစ်ပြီး အခုပေးအပ်တဲ့တာဝန်ကိုလည်း
လိုလိုချင်ချင် နှစ်နှစ်ကာကာ လုပ်ဆောင်သွားပါမယ်လို့ ပြောလိုပါတယ်ခင်ဗျာ။

ကဲ ဒါလေးကိုလည်း သာဓု ခေါ်ပေးကြပါ ။

သာဓု - သာဓု - သာဓု ပါဘုရား။ (တက်ရောက်လာကြတဲ့သာဝက
ဒကာဒကာမတွေက သာဓု (၃)ကြိမ်ခေါ်ပေးကြပါတယ်။)

‘အရိယဓမ္မ စာပေပြန့်ပွားရေးသမဂ္ဂ’ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဗိုလ်ကြီးနေဝင်းအား
တာဝန်ပေးအပ်ခြင်းကို အတည်ပြုကြောင်း ကြေညာအပ်ပါတယ်ဗျာ။

**ဆရာတော်အရှင်သူမြတ်ဘုရား ‘အရိယဓမ္မ ဘဏ္ဍာရေး သမဂ္ဂ’
ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် လျာထားသူအား တပည့်သာဝကများ သိရှိကြစေရန်
လမ်းညွှန်ပြောကြားပေးဖို့ ရိုသေစွာ လျှောက်ထားတောင်းပန်အပ်ပါတယ်
ဘုရား။**

ဟုတ်ပါပြီ၊ ဘဏ္ဍာရေးက အရေးကြီးတာဆိုတော့ ကျုပ်အနေနဲ့ကလည်း
ခင်ဗျားတို့နဲ့ ဆက်ဆံတာဆိုရင် တရားဓမ္မနဲ့ပဲ ဆက်ဆံမှုများတာဆိုတော့ ဘဏ္ဍာရေး၊

ငွေကြေးပိုင်းဆိုင်ရာနဲ့ ဆက်ဆံမှု မရှိဘူးလို့ ပြောရမှာပါ။ ကျုပ်လည်း ဘဏ္ဍာ
ငွေကြေးပိုင်းဆိုင်ရာနဲ့ စပ်ပြီး သိပ်မသိဘူးလို့ ပြောရမှာပေါ့။

ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ လူတွေကလည်း ဘဏ္ဍာငွေကြေးနဲ့ စပ်လာရင်
သစ္စာတွေပျက်ပျက်သွားတတ်ကြတာ တွေ့နေရတယ်။ ကျုပ်ဖြင့် လူတစ်ယောက်ယောက်ကို
ဘဏ္ဍာရေးနဲ့ စပ်လျဉ်းလို့ ပုံပြီးတော့ မပေးဝံ့ဘူးလို့ ပြောကြပါစို့။ အဲဒီလိုဖြစ်နေတဲ့
ထဲကနေပြီးတော့ ပြီးခဲ့တဲ့ အပိုင်းလောက်ဆီ ကတော့ ငါတို့ စာအုပ်တွေ ရိုက်မယ်ကွာ၊
ဒီလိုစိတ်ဖြစ်ပြီး စာအုပ်တွေ ရိုက်မယ့်အခါမှာ ငွေကြေးဘဏ္ဍာ မရှိရင် ရိုက်လို့ မရဘူး။

ငွေကြေးဘဏ္ဍာကို ငါ့အနေနဲ့ပဲ အလှူခံတော့မယ်ဆိုပြီး ‘အရိယဓမ္မဖောင်ဒေးရှင်း’
လက်မှတ်ဆိုပြီး ကျုပ်ရဲ့လက်မှတ်ကလေးနဲ့ ကဒ်ပြားကလေးလုပ်ပေးပြီး အလှူခံတာဝန်
ပေးလိုက်တယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ ဘယ်သူတို့ရေ ကျုပ်သိတဲ့ ပိုက်ဆံပေးနိုင်မယ်ထင်တဲ့ မုံရွာကဆိုရင်
ဘယ်သူ၊ ချောင်းဦးကဆိုရင် ဘယ်သူ၊ မန္တလေးကဆိုရင် ဘယ်သူနဲ့ အစရှိသဖြင့် ကျုပ်
နဂိုရ်က သိထားတဲ့သူထဲကနေပြီး ဟောဒီ ကဒ်တစ်ကတ်ပေးပါ။

ဒီကဒ်တစ်ကတ်က ပိုက်ဆံငါးသောင်းပေးရမယ်။ အဲဒီ ပိုက်ဆံငါးသောင်းကို
ရန်ကုန်ကို ပို့ပေးပို့ခိုင်းရပါတယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ ချောင်းဦးက ဦးတင်ငွေ၊ မန္တလေးက ဦးကျော်ဦးနဲ့
ကိုပေါက်တို့ကို လုပ်ပေးနိုင်ရင် လုပ်ပေးပါလို့ ပြောပါတယ်။ သူတို့ဆို ကျုပ်တို့ မရှိခင်မှာ
ငွေအလှူခံပြီး ထောင်ဝင်စာပို့တာတို့ကို သူတို့ လုပ်ခဲ့ကြတာဆိုတော့ သူတို့ကို ပြောရပါတယ်။
အဲဒီလိုနဲ့ သူတို့ဆီလည်းပို့ ရန်ကုန်လည်းပို့တော့ အဲဒီ ငွေလေးတွေလည်း ရလာတယ်လို့
ပြောကြပါစို့။ အဲဒါကို ဘဏ်ထဲမှာ ထည့်ထားပေးပါလို့ ရန်ကုန်က မပေါက်ကို ပြောရပါတယ်။

ရန်ကုန်မှာ မပေါက်ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ရှိပါတယ်။ မမိုးမြင့်ငြိမ်းလို့လည်း
ခေါ်ပါတယ်။ မမိုးမြင့်ငြိမ်းဆိုတဲ့သူက အင်မတန်တည်ကြည်တာကို သူနဲ့ ပေါင်းသင်းမိရာကနေ
သိရပါတယ်။ ကျုပ်တို့နဲ့ ရင်းနှီးစွာပေါင်းသင်းတဲ့ မဝါဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးလည်း ရှိပါတယ်။
မဝါဆိုရင် ငွေကြေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး သူလည်း ကြောက်တတ်ပါတယ်။

သူတို့ တည်ကြည်တာကို ဘာနဲ့ကြည့်သလဲလို့မေးရင် သူတို့ရှိတဲ့ငွေနဲ့
သူတို့သုံးစွဲတာကို ကြည့်ပြီး ကျုပ်က ကြည့်တယ်လို့ ပြောရမှာပေါ့။ သူတို့ရှိတဲ့ငွေနဲ့
သူတို့ရှိတဲ့ငွေအပေါ် သုံးစွဲတာကို ကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ သူတို့ဟာ ငွေကြေးနဲ့စပ်လျဉ်းလို့
အလှည့်အစား မရှိတာကို သိရတယ်ပေါ့။

အဲဒါဆိုတော့ ကဲ မပေါက်ရေ အခုငွေတွေကို ဘဏ်အပ်ထားလိုက်ပါလို့ ပြောတော့ တပည့်တော်တစ်ယောက်တည်း အပ်ထားလို့တော့ ဘယ်ဖြစ်မလဲဘုရားတဲ့၊ တခြား တစ်ယောက်၊ နှစ်ယောက်နဲ့ တွဲအပ်မှ ဖြစ်မှာပေါ့ဘုရားလို့ ပြောတော့ တန့်ဆည်ဘက်က တစ်ယောက်နဲ့ သူတို့ သုံးယောက်အမည်နဲ့ ဘဏ်အပ်ထားကြပါတယ်။

အခုဆို အတိုးနဲ့ပါဆိုတော့ သိန်းတစ်ရာကျော်ကျော်လောက်တော့ ရှိတော့မှာပါ။ သူ့ကိုလည်း ကျုပ်က ပြောခဲ့ပါတယ်၊ မပေါက်ရေ ငါ မင်းကို ‘အရိယဓမ္မ ဘဏ္ဍာရေးသမဂ္ဂ’ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် အဆိုတင်သွင်းလို့ ရရင် မင်းလုပ်မလားလို့ ပြောခဲ့ပါတယ်၊ တာဝန်ပေးရင် လုပ်မှာပေါ့လို့ ပြောပါတယ်။

သူ့ကို ကျုပ်က အဆိုတင်သွင်းချင်ပါတယ်၊ ခင်ဗျားတို့တော့ သိမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်ပဲ သိတာဖြစ်နေတယ်၊ ကျုပ်ပဲ သိတာဖြစ်ပေမယ့် ကျုပ်အဆိုပြုတဲ့ အရိယဓမ္မ ဘဏ္ဍာရေးသမဂ္ဂရဲ့ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်နဲ့ မပေါက် (ခ) မမိုးမြင့်ငြိမ်းကို သဘောတူညီပေးကြပါ၊ တကယ်လို့များ သဘောမတူညီနိုင်ကြဘူးဆိုရင် သူ့မှာ ဘယ်အချက်က သဘော မတူညီနိုင်တာရှိတယ် ဆိုတာမျိုး သူ့မှာ မလုပ်ထိုက် ဘူးလို့ဆိုတဲ့အကြောင်းရှိရင် ကန့်ကွက်ကြပါလို့ ပြောချင်ပါတယ်၊ ရန်ကုန်က လာတဲ့သူတွေလည်း ပါ နေပါတယ်။

ကျုပ်ကတော့ လုပ်သင့်တယ်လို့ မြင်ပြီး အဆိုတင်သွင်းခြင်း ဖြစ်ပါတယ်၊ တကယ်လို့ ကန့်ကွက်သူ မရှိဘူးဆိုရင်တော့ အဲဒါကိုလည်း အတည် ဖြစ်ချင်ပါတယ်၊ အဲဒါနဲ့ စပ်လျဉ်းပြီးတော့ ကန့်ကွက်ချင်သူများ ရှိပါသလား။

မမိုးမြင့်ငြိမ်းကို ကန့်ကွက်ရန်မရှိပါ၊ သူနဲ့သင့်လျော်ပါတယ်ဘုရား။ (တက်ရောက် လာကြတဲ့သာဝက ဒကာဒကာမတွေက ဖြေပေးကြပါတယ်။)

ဟုတ်ပါပြီ ၊ တကယ်တော့ ကန့်ကွက်ချင်သူ မရှိဘူးဆိုရင် ကျုပ်အနေနဲ့ ဒါကို အတည်ပြုပါမယ်၊ အခု ထပြီးကန့်ကွက်လိုက် ကန့်ကွက်နိုင်ပါတယ်၊ တကယ်လို့ ကန့်ကွက်သူ မရှိဘူးဆိုရင် အတည်ပြုတယ်လို့ မှတ်ယူပြီး ကျုပ်က စတင်မှတ်ယူရေတွက်ပါမယ်၊ ဘယ်သူမှ ကန့်ကွက်သူ မရှိတော့တဲ့အတွက် ‘အရိယဓမ္မ ဘဏ္ဍာရေးသမဂ္ဂ ဥက္ကဋ္ဌ’အဖြစ် ရန်ကုန်က မမိုးမြင့်ငြိမ်း (ခ) မပေါက်ကို ခင်ဗျားတို့က အတည်ပြုပေးတဲ့ အနေနဲ့ သာဓု သုံးကြိမ်လောက် ခေါ်ပေးကြပါ။

သာဓု - သာဓု - သာဓု ပါဘုရား။ (တက်ရောက်လာကြတဲ့သာဝက ဒကာဒကာမတွေ အားလုံးပဲ သာဓု (၃)ကြိမ်ခေါ်ပြီးအတည်ပြုကြပါတယ်။)

အဲဒါကိုတော့ သူလည်း ဖြစ်ဖြစ်မြောက်မြောက် လုပ်မှာကို ကျုပ်က တာဝန်ခံပါတယ်လို့ ပြောပါမယ်။ သူလည်း သူ့အဖွဲ့အတွက် အလုပ်အမှုဆောင်တွေ ခန့်ပါလိမ့်မယ်။ ဦးတင်ငွေ အရိယဓမ္မ ဘဏ္ဍာရေးသမဂ္ဂ အလုပ်အမှုဆောင်အဖြစ် ပါစမ်းပါဦး၊ ကိုပေါက် ပါစမ်းပါဦး၊ သူပြောချင် ပြောမှာပေါ့။

အဲဒီလို သူရဲ့ ငွေရှာတဲ့အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့ပေါ့။ စာရင်းစစ်တဲ့ အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့ပေါ့။ ဒါတွေ သူ့မှာ ရှိမှာပေါ့။ အဲဒါတွေ သူလည်း လုပ်ပါလိမ့်မယ်လို့ သူလုပ်တာကိုလည်း ခင်ဗျားတို့ကို အသိပေးပါ လိမ့်မယ်လို့ ပြောချင်ပါတယ်။

ဆရာတော်အရှင်သူမြတ်ဘုရား အရိယဓမ္မစောင့်ရှောက်ရေး သမဂ္ဂဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် လျာထားသူအား တပည့်သာဝကများ သိရှိစေရန် လမ်းညွှန်ပြောကြားပေးပါဖို့ ရိုသေစွာလျှောက်ထား တောင်းပန်အပ်ပါ တယ်ဘုရား။

ဟုတ်ပါပြီ။ ဒါလည်း ပြောပါ့မယ်။ ယခင်က ‘**နွေစံရာထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရေးကော်မတီ**’ဆိုပြီးတော့ ဦးကျော်တို့ ဦးအေးတို့ လုပ်နေခဲ့ကြပါတယ်။ လုပ်နေခဲ့ကြတာမှာ ဦးကျော်တို့ ဦးအေးတို့နဲ့ စပ်လျဉ်းပြီးတော့ ပူညံ့ပူညံ့ အသံလေးတွေလည်း တော်တော်တော့ ကြားရပါတယ်။

အဲဒီလိုဆိုတော့ တကယ်လို့များ ဦးကျော်တို့ ဦးအေးတို့ကို မကျေနပ်ဘူးလို့ ဆိုရင်လည်း မကျေနပ်တဲ့သူများကနေပြီးတော့ ထုတ်ဖော်ပြောကြရပါလိမ့်မယ်။ ကျေနပ် တယ်ဆိုရင်လည်း ကျေနပ်တယ်ဆိုတဲ့ သူကနေ ထုတ်ဖော်ပြောကြရပါလိမ့်မယ်။

တကယ်တော့ ကျေနပ်တယ်ဆိုရင် ဦးကျော်တို့ ဦးအေးတို့ကို သူတို့ လုပ်မြဲအတိုင်းပဲ ဆက်လုပ်တာ ဖြစ်စေချင်ပါတယ်။ ဒီလိုပြောရမှာပါ။ တကယ်လို့ မကျေနပ်ဘူး၊ ကျေနပ်သူ မရှိဘူးဆိုရင် ကျုပ်ကလည်း ကြားထားရတဲ့ အတိုင်း ဒါကို အထူးပြုပြီး မေးတာ ဖြစ်ပါတယ်။

မကျေနပ်ဘူး၊ ကျေနပ်သူ မရှိဘူးဆိုရင်လည်း မကျေနပ်သူက မကျေနပ်ကြောင်းကို ထုတ်ဖော်ပြောကြရမှာပါ။ ဒီကိစ္စကို ဦးကျော်တို့ ဦးအေးတို့ လုပ်မြဲလုပ်နေတဲ့ **‘နွေစံရာထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေးကော်မတီ’** လုပ်ငန်းပေါ့။ သမဂ္ဂလုပ်ငန်းတော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့။ တကယ်တော့ အရင် ‘နွေစံရာ စောင့်ရှောက်ရေး ကော်မတီ’ဆိုတာနဲ့လည်း ခပ်ဆင်ဆင်ပါပဲလို့ ပြောကြပါစို့။

အရင်တုန်းကလည်းပဲ လုပ်ရတာ ဒီလုပ်ငန်းပဲ လုပ်ရတာပါပဲ။ အဲဒါနဲ့စပ်ပြီး ဦးကျော်တို့ ဦးအေးတို့ကိုပဲ ဆက်ပြီးတော့ တင်မလား၊ ဦးကျော်တို့ ဦးအေးတို့ကလည်း ဆက်ပြီးတော့ လုပ်မလား၊ ဆက်ပြီးတော့ တင်မယ်ဆိုရင်လည်း ကြိုက်နှစ်သက်တယ်လို့ ဆိုတဲ့အဆိုကို ပြောကြပါ။

တကယ်လို့ သဘောမတူ မကြိုက်နှစ်သက်ဘူးဆိုရင်လည်း သဘောမတူ မကြိုက်နှစ်သက်ဘူးလို့ဆိုတဲ့အဆိုကို ပြောကြပါ။ ဒီလို ပြောရမှာပေါ့။ အဲဒါနဲ့ စပ်လျဉ်းပြီးတော့ ဒါကို အခမ်းအနားမှူးကပဲ အလုပ်လုပ်ပေးပါလို့ ပြောရမှာပေါ့။ တင်ပါ့ဘုရား။

ဆရာတော်ကြီး မိန့်ကြားချက်နဲ့ အညီ ဦးတင်ငွေ (ချောင်းဦး)နှင့် ဗိုလ်ကြီးနေဝင်းတို့မှ ကန့်ကွက်ကြောင်း ပြောကြားပြီး၊ ဗိုလ်ကြီးနေဝင်းမှ ကန့်ကွက်အဆို တင်ပြရာ အကြောင်း အရင်းကတော့ ဖေ့စ်ဘုတ်ပေါ်မှာ ဒီပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒနှင့် ဒုတိယဆရာတော် ဦးဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသတို့အပေါ် ထိခိုက်နစ်နာအောင်စွပ်စွဲပြောဆို ရေးသားချက်များကို တွေ့ရပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ဒီအဖွဲ့သာဝကတွေအပေါ်ကိုလည်း မလိုအပ်ဘဲ လွှမ်းမိုး ချုပ်ခြယ်ခြင်းများ ပြုလုပ်တာမျိုးတွေ တွေ့ရတဲ့အတွက် ကန့်ကွက်ပါတယ်။ (၁၀၀)ရာခိုင်နှုန်း ကန့်ကွက်ပါကြောင်း ပြောကြားလိုပါတယ်။

ဒီလိုဆိုရင် နောက်သူ တစ်ယောက်ယောက် ဘယ်သူကိုရွေးမလဲ၊ ဒီလိုမေးရမှာပေါ့။ နောက်ရွေးချယ်သူကလည်း အစောကပြောခဲ့တဲ့ အရည်အချင်းတွေရှိမှ ဖြစ်မှာပါ။ ပြောရမယ်ဆိုရင် ဦးကျော်ကတော့ အရင်ကလည်း ရှေ့နေလုပ်ခဲ့ဘူးတာဆိုတော့ ရုံးကိစ္စတွေ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းဖို့ရာ လိုအပ်လာရင် ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းဖို့အတွက် အရည်အချင်းအတန်အရာ ရှိတယ်လို့ ပြောရမှာပေါ့။ အဲဒီလိုပါပဲ ခင်ဗျားတို့ကျန်တဲ့သူထဲမှာ အခြားဘယ်သူရှိသလဲ၊ ဘယ်သူ ဆောင်ရွက်နိုင်မလဲပေါ့။

ကျန်တဲ့သူ ဘယ်သူကများ ဒီဘုန်းကြီး (သို့မဟုတ်) ဒီကျောင်းကန်တွေနဲ့စပ် လျဉ်းပြီးတော့ အနီးကပ်ဆောင်ရွက်နိုင်တာမျိုးလည်း ဖြစ်ရမယ်၊ တကယ်လို့များ အုပ်ချုပ်သူတွေနဲ့ ပြဿနာဖြစ်လို့ ပြောစရာတွေ ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်လာနိုင်တယ်၊ ဖြစ်လာရင်လည်း အဲဒီ ခေါင်းဆောင်ဥက္ကဋ္ဌ လုပ်သူက ရင်ဆိုင်နိုင်သူ ဖြစ်ရလိမ့်မယ်။

အဲဒီလို အရည်အချင်းရှိသူ တစ်ယောက်ကို ခင်ဗျားတို့က ရွေးရပါလိမ့်မယ်၊ ဦးကျော်တို့ ဦးအေးတို့ လုပ်ဆောင်ချက်ကို မကြိုက်နှစ်သက်ဘူးဆိုရင် တစ်ယောက်ယောက်ကို အဆိုတင်ပါလို့ ပြောချင်ပါတယ်။

သာဝကအားလုံးထံမှ သဘောထား ခံယူလိုပါတယ်၊ အခု သာဝကနှစ်ဦးမှ အဆိုတင်သွင်းသော ဦးကျော်ဦး (ကျော်ရတနာပွဲရုံ)အား အရိယဓမ္မ စောင့်ရှောက်ရေး သမဂ္ဂ(အထက်မြန်မာပြည်)အတွက် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ရွေးချယ်ခြင်းအပေါ် ထောက်ခံ / ကန့်ကွက် သဘောထားခံယူလိုပါတယ်ခင်ဗျား။

ထောက်ခံပါတယ်၊ ထောက်ခံပါတယ်။

ကန့်ကွက်သူများ ရှိပါသလား ခင်ဗျား။

ကန့်ကွက်ရန်မရှိပါဘူးဦးကျော်ဦးနဲ့သင့်လျော်ပါတယ်ဘုရား။ (တက်ရောက်လာကြတဲ့ သာဝကဒကာဒကာမတွေက ဖြေပေးကြပါတယ်။)

ဟုတ်ပါပြီ၊ ကန့်ကွက်သူမရှိဘူးလို့ဆိုတာဟာ အားလုံး ထောက်ခံတယ်လို့ ပြောရမှာပါပဲ၊ ထောက်ခံပါတယ်ပြောတဲ့သူ အားလုံး မဟုတ်ပေမယ့်လည်း ကန့်ကွက်သူ မရှိဘူးဆိုတာဟာ ထောက်ခံတာပါပဲ၊ အဲဒီလိုဖြစ်တဲ့အတွက် ဦးကျော်ဦးကိုလည်း လုပ်နိုင်မလားလို့မေးကြည့်ဖို့ လိုပါလိမ့်မယ်၊ သူလည်း ကျုပ်တို့ အဖမ်းဆီးခံရတုန်းက ထွက်ပြေးခဲ့တဲ့သူထဲမှာလည်း သူလည်းပါတယ်။

ဦးကျော်ဦး သဘောထား ပြောပြပေးဖို့ ဖိတ်ခေါ်အပ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ အရင်ကတော့ ကျနော်အနေနဲ့ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး တာဝန်တွေလောက်ပဲ ထမ်းဆောင်ရင်း ကူညီသွားမယ်လို့ စိတ်ဖြစ်ပါတယ်၊ အခုလို အားလုံးက ရွေးချယ် တာဝန်ပေးတာဖြစ်တဲ့အတွက် ကျနော်အနေနဲ့ ဒီတာဝန်ကို ဆောင်ရွက်ပါမယ်လို့ ပြောကြားလိုပါတယ်ဗျာ။

ကဲ ဒါလေးကိုလည်း သာဓု ခေါ်ပေးကြပါ။

သာဓု - သာဓု - သာဓု ပါဘုရား။ (တက်ရောက်လာကြတဲ့သာဝက ဒကာဒကာမတွေက သာဓု (၃)ကြိမ်ခေါ်ပေးကြပါတယ်။)

ဦးကျော်ဦးမှ ‘အရိယဓမ္မ စောင့်ရှောက်ရေးသမဂ္ဂ’ (အထက်မြန်မာပြည်)ဥက္ကဋ္ဌ တာဝန်လက်ခံလိုက်တဲ့အတွက် အတည်ဖြစ်ကြောင်း အသိပေးကြေညာအပ်ပါတယ်။

ထို့နည်းတူစွာပဲ ‘အရိယဓမ္မ စောင့်ရှောက်ရေးသမဂ္ဂ’ (အောက်မြန်မာပြည်)ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ရွေးချယ်ထားပြီးဖြစ်သော ဦးကြည်သောင်း (ရန်ကုန်)အား အထက်မြန်မာပြည် သာဝကများသိစေဖို့ အသိပေး ကြေညာအပ်ပါတယ်။

ကျုပ် စကားနည်းနည်း ပြောပါမယ်။ ကျုပ်တို့ ထောင်ထဲမသွားခင်တုန်းအချိန်မှာ ဂေါပကတွေ ရှိခဲ့ပါတယ်။ မန္တလေးဂေါပက၊ ရန်ကုန်ဂေါပက၊ ဗဟိုဂေါပကဆိုပြီး ဂေါပကတွေ ရှိပါတယ်။ အဲဒီချိန်စောစောတုန်းက ကျုပ်ပဲ အကြံပေါက်ပြီး ပြောခဲ့တာကတော့ အခု ငါရှိနေသေးလို့ ပိုက်ဆံမရှိပေမယ့်လည်း လည်ပတ်လို့ ရနေတယ်။ တစ်နေ့တော့ ငါလည်း သေမှာ၊ ငါသေသွားလို့ ပိုက်ဆံမရှိရင်တော့လည်း ငါတို့အဖွဲ့အနေနဲ့ လည်ပတ်လို့ရမှာ မဟုတ်ဘူး။

အဲဒါကြောင့် အခုနေက စပြီးတော့ ပိုက်ဆံကလည်း အခုရေတွင်း တူးပြီး အခု ရေကြည်သောက်ချင်လို့ မရဘူး၊ ငါတို့လူတွေကလည်း ချမ်းသာကြသူတွေမပါကြဘူး၊ အဲဒီလိုဆိုတော့ ပိုက်ဆံအလှူခံထားကြရအောင်ဆိုပြီး ရန်ကုန်မှာ ပြောပါတယ်။

အဲဒီအချိန် ရန်ကုန်မှာ လူဆယ်လေးငါးယောက်လောက်ရှိနေတဲ့ အခါ ကျုပ်ကပြောတော့ ဘယ်လောက် အလှူခံရမလဲလို့ ပြောတော့ တစ်လမှာ တစ်ယောက် တိုင်းက ကိုယ့်တစ်လဝင်ငွေရဲ့ (၁)ရာခိုင်နှုန်းကို လှူဖို့ ကျုပ်က ပြောပါတယ်။ မွတ်စလင် တွေဆိုရင် (၁၀)ရာခိုင်နှုန်း လှူရတယ်လို့ ကြားဖူးပါတယ်။ မလှူဘဲ နေပေမယ့်လည်း ပိုက်ဆံ (၁၀၀၀) ရှိနေရင် (၁၀၀) ကတော့ သူတို့ဘုရားငွေပဲလို့ မွတ်စလင်တွေက ပြောကြပါတယ်။ မွတ်စလင်တွေက (၁၀)ရာခိုင်နှုန်း အလှူခံတယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့က (၁)ရာခိုင်နှုန်း အလှူခံတယ်ဆိုတော့ မပြောပလောက်ပါဘူး၊ ငွေနည်းနည်းလေးပဲ ဖြစ်ပါတယ်လို့ ပြောပါတယ်။

ဒါကတော့ ရှဉ့်လည်းလျှောက်သာ ပျားလည်းစွဲသာ ဆိုတာမျိုး (၁)ရာခိုင်နှုန်းလောက်ကတော့ လှူကြပါ။ ကျုပ်လည်း မသုံးဘူး၊ အဲဒီငွေကို (အမတငွေ)လို့ နာမည်ပေးထားပါမယ်။ အမတဆိုတာ ဘယ်တော့မှ မသေတဲ့ငွေပေါ့။ ဘယ်တော့မှ ရွှေလျားပျောက်ပျက်ပြီးတော့ မသွားတဲ့ငွေပေါ့။ အဲဒီလိုနဲ့ အမတငွေဆိုတဲ့ နာမည်နဲ့ လက်ခံမယ်လို့ ပြောပါတယ်။

အဲဒီတုန်းက ဦးမြင့်ဝင်းမောင်ရဲ့ တိုက်ခန်းမှာ လုပ်တာဖြစ်ပါတယ်။ ဦးမြင့်ဝင်းမောင်က သူက မလှူနိုင်ဘူးတဲ့။ သူက ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောပါတယ်။ ဟုတ်တယ်။ အဲဒီအချိန် သူက ပိုက်ဆံအရဆုံး သူထဲမှာ သူပါလောက်တယ်။ အရဆုံးသူထဲ သူပါနေတော့ (၁)ရာခိုင်နှုန်းလှူရမယ်ဆိုရင် သူက အများဆုံး ပေးရမယ့်သူ ဖြစ်နေတာပေါ့။ ကျန်တဲ့သူတွေက အလုပ်က သိပ်ရှိကြတာ မဟုတ်တာဆိုတော့လည်း (၁)ရာခိုင်နှုန်း ပေးနိုင်တဲ့အနေအထား ရှိတာပေါ့လို့ ပြောရမှာပါ။

ဒါပေမယ့် ဦးမြင့်ဝင်းမောင်လည်းပဲ နောက်တော့ လှူပါတယ်။ သူလှူတာက (၁)ရာခိုင်နှုန်းထိအောင် လှူတာတော့မဟုတ်ပေမယ့် ကျန်တဲ့သူတွေထဲက (၁)ရာခိုင်နှုန်းထိအောင် လှူတဲ့သူတွေ လှူကြပါတယ်။ (၁)ရာခိုင်နှုန်းထိအောင် မလှူတဲ့သူတွေလည်း မလှူကြပါဘူး။ ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ လှူချင်တဲ့သူ လှူ၊ မလှူချင်တဲ့သူ နေလို့ဖြစ်ပေမယ့် အလှူခံတဲ့ စနစ်လေးတော့ ဖြစ်သွားပါတယ်။ တစ်နှစ်လောက် အလှူခံလိုက်တဲ့အခါမှာ ငွေသောင်းဂဏန်း လောက်ရပါတယ်။

အဲဒီတုန်းက သောင်းဂဏန်းကလည်း နည်းနည်းတော့ အဖိုးတန်သေးတယ် လို့ပြောရမှာပါ။ နောက်တစ်နှစ်လောက်ကြာတော့ သိန်းလောက်ထိရှိလာပြီး အဲဒီ သိန်းလောက်ရှိတဲ့ ငွေကို သုံးချင်တဲ့သူရှိရင် သုံးစေကြတာ ကောင်းတယ်ပေါ့။ အဲဒီအချိန်က ဘဏ်စနစ်လည်း မလုပ်သေးတော့ ဒါကိုလည်း သုံးချင်တဲ့သူရှိရင် သုံးစေရအောင် အတိုး နည်းနည်းနဲ့ ပေးလိုက်ကြပါလို့ ပြောပါတယ်။

အတိုးနည်းနည်းနဲ့ ပေးပါတယ်။ အမှန်ကတော့ ငွေချေးပေးမယ်ဆိုရင် ချေးချင်ကြတဲ့သူတွေကလည်း များပါတယ်။ အတိုးပေးချေးတာဆိုပေမယ့် ချေးချင်ကြတဲ့သူတွေ

ရှိကြပါတယ်။ အနယ်နယ်ကချေးကြပါတယ်။ အဲဒီလို ချေးကြတာမှာ တစ်နှစ်ပြည့်ရင် ပြန်ဆပ်ပြီး နောက်ပြန်ချေး၊ အဲဒီလို လုပ်တာပေါ့။

အခု သ/မတို့ နိုင်ငံတော်တို့ ငွေချေးတာလိုပဲ ပြန်ဆပ်ဖို့ငွေကို သူများဆီက ချေးလာပြီး ပြန်ဆပ်၊ ပြန်ထုတ်ပြီးတဲ့ငွေနဲ့ သူချေးလာတဲ့ဆီကို ပြန်ဆပ်၊ ဒီလိုလုပ်တာမျိုးတွေ ဖြစ်လာတယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ ပြောရမယ်ဆိုရင် လူတွေလည်း ကြွေးသံသရာလည်လာတယ်ပေါ့။

ဟိုလူကနေ ဟိုလူနဲ့ပေါင်းပြီးသုံးလိုက်၊ ချေးလိုက်နဲ့ ပြောရမယ်ဆိုရင် ငွေကြေး တွေလည်း ပျောက်ရှုတာမျိုးတွေ ဖြစ်ကြတာ ရှိပါတယ်။ ပြီးတော့ သူတို့ ဂေါပက လုပ်တယ်ဆိုတဲ့သူတွေကိုလည်း ပြောရမယ်ဆိုရင် ကျုပ်လည်း ဂေါပကကို မပိုင်နိုင်ဘူးလို့ ပြောရမူပါ။

အဲဒီတုန်းက ဂေါပက ငါးယောက်ရှိတာဆိုရင် ငါးယောက်ရဲ့ သဘောတူညီချက်နဲ့ လုပ်ပါဆိုတော့ လုပ်ကြပါတယ်။ အခုကတော့ ဥက္ကဋ္ဌတစ်ယောက်တည်းပဲ ခန့်ပြီး လုပ်တာဆိုတော့ အားလုံးကို ဥက္ကဋ္ဌကပဲ တာဝန်ယူရမှာ ဖြစ်ပြီး တစ်ခုခုဖြစ်ရင် ဥက္ကဋ္ဌကိုပဲ ထောင်းရမှာပဲလို့ ပြောရမှာပါ။

အဲဒီလိုပဲ ငွေချေးတဲ့လုပ်ငန်းကို လုပ်ပါတယ်။ ငွေတွေလည်း ဆုံးရှုံးပါတယ်။ ဆုံးရှုံးတယ်ဆိုတာက တချို့လည်း ပြန်မပေးနိုင်ကြဘူးပေါ့။ တချို့ဆိုရင် ကိုယ့် တစ်ယောက်တည်းနဲ့ ဟိုလူ့အတွက်ကော၊ ဒီလူ့အတွက်ကော နာမည်တွေသုံးပြီး ချေးတာမျိုးတွေ လုပ်ပါတယ်။ တကယ်ပေးရမှာက သူချေးတာဆိုတော့ သူပေးရမှာ ဖြစ်ပေမယ့်သူက မပေးနိုင်တဲ့ အနေအထားတွေဖြစ်၊ ငွေကြေးပျောက်ရှုမှုတွေဖြစ်ပြီး ဟိုလူလိုလို၊ ဒီလူလိုလိုတွေ ဖြစ်တာပေါ့လို့ ပြောရမှာပါ။ အဲဒီတော့ ငွေကြေးနဲ့စပ်လာရင် နည်းနည်း ခက်ပါတယ်လို့ ပြောရမှာပေါ့။

အဲဒီတော့ ကျုပ်တို့ အဲဒီတုန်းက အဖွဲ့တွေကလည်း ပျက်သွားပြီ၊ ပျက်သွားပြီဖြစ်ပေမယ့် ပေးစရာရှိတဲ့သူတွေက ပေးဖို့ရန်အကြွေးကတော့ ကျန်နေတာပဲ။ ပေးဖို့ကျန်နေတဲ့သူတွေထဲက တချို့လည်း ပေးချင်နေကြပါတယ်။ တချို့ကလည်း ပေးဖို့ရန် မလိုလားနေကြဘူးလို့ သိရပါတယ်။

ကျုပ်ကို ပြောကြပါတယ်။ ဘုန်းကြီး အဲဒီတုန်းက ငွေ ပေးရတော့မလားလို့ ပြောတော့ ဟာ ပေးလို့ ဘယ်သူက လက်ခံမှာလဲ။ ကျုပ်ကလည်း ငွေလက်ခံတာမှ မဟုတ်တာဆိုတော့ အဖွဲ့ဖွဲ့ပြီးမှ လက်ခံပါမယ်လို့ ကျုပ်ကပြောပါတယ်။

အခုလို အဖွဲ့ဖွဲ့ပြီးရင်တော့ အဲဒီအဖွဲ့ကနေပြီးတော့ လက်ခံရလိမ့်မယ်။ အဲဒီအဖွဲ့ကို ငွေချေးထားတဲ့သူက တောင်းတောင်း မတောင်းတောင်း ပေးချင်တယ်ဆိုရင်ဖြစ်စေ၊ ချေးထားတဲ့သူတွေဆီ တောင်းလို့ ပေးရင်ဖြစ်စေ၊ အဲဒီငွေကို လက်ခံရလိမ့်မယ်။

လက်ခံပြီးရင် ‘အရိယဓမ္မ ဘဏ္ဍာရေးသမဂ္ဂ’ဆီကို သွင်းရပါလိမ့်မယ်။ တကယ်လို့ အဲဒီအဖွဲ့က ပေးစရာရှိနေတယ်ဆိုရင် အဲဒီအဖွဲ့တွေကတော့ မရှိတော့ဘူး။ အခုဖွဲ့တဲ့ အဖွဲ့တွေ အတည်ပြုတာနဲ့အတူ ယခင်အဖွဲ့တွေကို ဖျက်ပစ်လိုက်ပြီ ဖြစ်လို့ ယခင်အဖွဲ့တွေဆီ တောင်းလို့ မရတော့ပါဘူး။ အခုဖွဲ့တဲ့ အဖွဲ့ဆီမှာပဲ တောင်းပါလို့ ပြောချင်ပါတယ်။

ရစရာရှိလို့ တောင်းမယ်ဆိုလည်း အခုဖွဲ့တဲ့ အဖွဲ့ဆီကပဲ တောင်းပါ။ ပေးစရာရှိလို့ ပေးချင်ရင်လည်း အခုအဖွဲ့ဆီကိုပဲ ပေးပါလို့ ပြောရမှာပါ။ အဲဒါနဲ့ စပ်ပြီး ကျုပ်က အခုလို လမ်းညွှန်ပေးလိုက်တယ်လို့ သိပေးကြစေလိုပါတယ်။ အဖွဲ့ရဲ့ တာဝန်ရှိတဲ့သူအနေနဲ့က ကိုယ်ကနေ ပေးစရာရှိတယ်ဆိုလည်း ပေးပါ။

ကိုယ့်မှာ ငွေမရှိရင်လည်း ‘အရိယဓမ္မ ဘဏ္ဍာရေးသမဂ္ဂ’ဆီကနေ တောင်းပြီးပေးပါ။ ကိုယ်က ရစရာရှိလို့ ပေးလာရင်လည်း လက်ခံပြီး ‘အရိယဓမ္မ ဘဏ္ဍာရေးသမဂ္ဂ’ဆီကို ပို့ပေးပါလို့ ပြောချင်ပါတယ်။ အဲဒီလို တာဝန်ယူပေးကြစေချင်ပါတယ်။

အဲဒီအကြောင်းအရာနဲ့ စပ်ပြီးလို့ အခု ကြေညာခဲ့ပါတယ်လို့ ပြောချင်ပါတယ်။ ပြီးခဲ့တဲ့ အဖွဲ့တွေနဲ့စပ်ပြီး အဖွဲ့ကပိုင်တဲ့ငွေကြေး ရှိတယ်ဆိုရင်၊ ဥပမာ - ဦးယုံဘို (မုံရွာ) သူလည်း အဲဒီတုန်းက ဂေါပကထဲပါတာဆိုတော့ သူဆီမှာရှိတဲ့ပိုက်ဆံ ပေးချင်ပါတယ်လို့ ကျုပ်ကို ပြောဘူးပါတယ်။

အေး အဖွဲ့ဖွဲ့ပြီးတော့ ပေးတာပေါ့။ ကျုပ်အနေနဲ့ကတော့ လက်မခံလိုက်ပါဘူး။ အဲဒီလို အရိယဓမ္မနဲ့ စပ်လျဉ်းတဲ့ငွေကြေး ကိုယ့်ထံမှာ ရှိနေရင်၊ ရှိနေတာကို သက်ဆိုင်တဲ့သူဆီကို ပေးကြပါ။ သက်ဆိုင်တဲ့သူ အနေနဲ့ကလည်း လက်ခံပြီးရင် ‘အရိယဓမ္မ ဘဏ္ဍာရေးသမဂ္ဂ’ဆီကို

လွဲပေးတဲ့ လုပ်ငန်းလုပ်ကြပါလို့ ပြောလိုပါတယ်။ ဒါကတော့ ကျုပ်ပြောချင်တဲ့စကား
နောက်ဆုံးပြောချင်တာများ ဖြစ်မလားမသိဘူး။ နောက်ထပ် ဘာများ ကျန်သေးသလဲ။

အခုပြောလာတဲ့ ပင်လည်ဘူးက သာဝကထံ ပေးစရာရှိတာကို ပေးဖို့ငွေ
ကြေးရှိတဲ့အချိန်မှာ ဦးကျော်ဦးက တာဝန်ရှိတာဖြစ်လို့ ဦးကျော်ဦးကပဲ ဆက်ပြီး
ဆောင်ရွက်ပါလိမ့်မယ်။ ဦးကျော်ဦးနဲ့ ချိတ်ဆက်ပြီး ဆောင်ရွက်ပါလို့ ပြောလိုပါတယ်။

ဦးကျော်အေး(ပြင်ဦးလွင်)ရဲ့ လျှောက်ထားချက်

တပည့်တော် နည်းနည်းလျှောက်ထားပါရစေဘုရား။

ဟုတ်ပါပြီ၊ လျှောက်ထားပါ။

အခု ဥက္ကဋ္ဌနေရာမှာ ဦးကျော်နဲ့ဦးအေးကို မရွေးတာနဲ့စပ်ပြီး ဦးကျော်နဲ့ ဦးအေးကို
ကျနော်တို့က လူထုသဘောထားနဲ့ ရွေးခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူတို့အနေနဲ့ လိုအပ်တဲ့နေရာမှာ
ဝင်လုပ်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ကျနော်တို့ သဘောပေါက်တာက ဦးကျော်နဲ့ဦးအေးက တစ်ဖွဲ့ဖြစ်တယ်ဘုရား၊
ကိုခိုင်တို့ ကိုပေါက်တို့က တစ်ဖွဲ့ ဖြစ်တယ်ဘုရား၊ ကျနော်တို့က အပြစ်လည်း မယူပါဘူး၊
အပြစ်လည်း မတင်ပါဘူး၊ ဘယ်လိုပဲ ဖြစ်ဖြစ် ကျနော်တို့ သာဝကတွေ မလုပ်နိုင်တာကို
သူတို့ကလုပ်နေတော့ ဘယ်လိုပဲ ဖြစ်ဖြစ် အမှားဆိုတာ ရှိလာမှာပါပဲ။

အခု တပည့်တော် ပြောချင်တာက ဘာလဲဆိုတော့ အခု ဦးကျော်ဦးကို ဥက္ကဋ္ဌရွေး
လိုက်ပြီ၊ ဦးကျော်ဦး ဥက္ကဋ္ဌတာဝန်ယူတဲ့နေရာမှာ နောင်မှားအောင် အဲဒီ ဥက္ကဋ္ဌအတွက်
လူထု သဘောတူတဲ့ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေ၊ သာဝကသဘောတူတဲ့ စည်းမျဉ်း စည်းကမ်း
တွေ ရေးစရာ မလိုဘူးလားလို့ ဘုန်းဘုန်းကို လျှောက်ချင်ပါတယ်ဘုရား။

ဪ ဟုတ်ကဲ့၊ အစောပိုင်းတုန်းက စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေကို ကျုပ်
ပါးစပ်နဲ့ရေးပေးသွားပြီး ဖြစ်ပါတယ်။

(၁) ဒီလုပ်ငန်းလုပ်သူက ဒီကျောင်းတွေရဲ့ တာဝန်၊ ဓမ္မဝိဟာရီတွေရဲ့ တာဝန်၊ ဓမ္မဝိဟာရီတို့ဆီကို လာရောက်တွေ့ဆုံကြတဲ့ သူတွေနဲ့စပ်လျဉ်းပြီးတော့ တာဝန်ယူစရာတွေကို တာဝန်ယူရမှာပေါ့။

(၂) ငွေကြေးနဲ့စပ်လျဉ်းပြီးတော့ အရင်က ချေးထားသူတွေက ပြန်ပေးမယ်ဆိုရင် လက်ခံရမယ်ဆိုတဲ့ တာဝန်၊

(၃) နောက်တစ်ခါ အုပ်ချုပ်သူ အစိုးရများနဲ့ ရင်ဆိုင်ရစရာ တစ်ရပ်ရပ် ဖြစ်ထွန်းလာပြီဆိုရင် အဲဒီ ဖြစ်ထွန်းလာတဲ့ဟာကို ရင်ဆိုင်ပေးရမယ့်တာဝန်၊ အဲဒီလို တာဝန်တွေကို ပြောခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ ပြောခဲ့တာလောက်နဲ့ပဲ လုံလောက်တယ်လို့ ပြောရမှာပါ။ အဲဒီအပြင်လည်း နောက်ထပ်ရှိလာမှာ မဟုတ်ပါဘူးလို့ ပြောရမှာပါ။ ဒါပဲပေါ့။

ဟုတ်ပါတယ်။ ဦးကျော်တို့ ဦးအေးတို့လည်း ပတ်ဝန်းကျင် အနေအထားကြီးနဲ့တော့ သိပ်မျှတအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်တဲ့ အနေအထား မရှိဘူးနဲ့ တူပါတယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်က မကြိုက်နှစ်သက်ကြဘူးဆိုတဲ့အခါကျတော့ အများသူငါနဲ့ ဆက်စပ်ပြီး အလုပ်လုပ်ကြ တဲ့အခါကျတော့ အများသူငါနဲ့ မျှတအောင် မလုပ်နိုင်ဘူးဆိုတာ အတွက်ကတော့ ကျုပ်လည်း စိတ်မကောင်းပါဘူးလို့ ပြောရမှာပါ။

ဦးကျော်တို့ ဦးအေးတို့ ပြီးခဲ့တဲ့ကာလတုန်းက ဆောင်ရွက်သွားကြတာ အတွက်လည်း ကျုပ်တို့ ဓမ္မဝိဟာရီအနေနဲ့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်လို့ပဲ ပြောရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ တစ်စုံတစ်ရာ အပြစ်ဆိုတာကတော့ ဦးနေဝင်းပြောတဲ့ အပြစ်တင်ပုံ မျိုးကတော့ အပြစ်တင်တာ နည်းနည်းများတယ်လို့ ပြောရမှာပါပဲ။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင်တော့ အဲဒီလောက်ကြီး အပြစ်တင်စရာတော့ မဟုတ်ဘူးလို့ ကျုပ်စိတ်ထဲ ထင်မိပါတယ်။

ဖြစ်တဲ့အဖြစ်ကို ဖြစ်တဲ့အလျှောက်အတိုင်း ဦးနေဝင်းသာ သံတမန်တစ်ယောက်ဖြစ် တယ်ဆိုရင် အဲဒီလိုပြောမှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ထင်ပါတယ်။ အခုတော့ ဦးနေဝင်းက စစ်သားဖြစ်နေ တယ်ဆိုတော့ စစ်သား စကားကြီးကတော့ နားထောင်လို့ မကောင်းပါဘူး။ ဒီလိုပဲ ပြောရမှာပါ။ နောက်တော့ အဲဒီလိုမျိုးတွေ မပြောပါနဲ့လို့ ပြောချင်ပါတယ်။ (ပြင်ပ၊ မယ် ဘုရား)။

အခန်း(၄)

နိဂုံးချုပ် ဆုံးမဩဝါဒ မိန့်ကြားခြင်း

**ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာတော် အရှင်သုမြတ်ဘုရား အခမ်းအနား
နိဂုံးချုပ် ဆုံးမဩဝါဒ မိန့်ကြားပေးတော်မူပါရန် ရိုသေစွာ လျှောက်ထား
တောင်းပန်အပ်ပါသည်ဘုရား။**

ကျုပ် နိဂုံးချုပ်စကား နည်းနည်းပြောပါမယ်။ နိဂုံးချုပ်စကားပြောရင်းနဲ့ မိုးလင်းသွားမလား မသိဘူး၊ (၁၀)နာရီပေမယ့် ကျုပ်တော့ မောနေပြီ။ တကယ်တော့ အခုလိုမျိုးတွေ့ကြရတုန်းမှာ စကားတွေလည်း အများကြီးပြောချင်ပါတယ်။ စကားတွေ အများကြီးပြောချင်ပေမယ့်လည်း ကျုပ်ပြောတဲ့ စကားတွေ အကုန်လုံးကို ခင်ဗျားတို့ မျှီနိုင်ပါ့မလားလို့လည်း တွက်မိပါတယ်။

မျှီနိုင်ပါ့မလားဆိုတာ ဒီစကားတွေကို ခင်ဗျားတို့က ယူသွားပြီး အဲဒီ စကားတွေအတိုင်း လိုက်နာနေထိုင်သွားတာမျိုးကို စကားမျှီနိုင်တယ်။ ဒီလို ပြောရတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျုပ်တို့ကလည်း စကားပြောတာမှာ ပွဲပြီးပြီးရော ဆိုတာမျိုး စကားပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး။

ပွဲလမ်းတစ်ရပ် အလုပ်ဖြစ်ဖို့ရန်အတွက် စကားပြောတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ရှေးအခါက စာဟောပွဲတွေမှာ စာဟောဆရာတွေရဲ့ ပြောတာတွေ နားထောင်တာမှာ ပွဲပြီး ပြီးသွားရော ဖြစ်ကြပါတယ်။ သူတို့ကတော့ သရုပ်ပြသွားတဲ့ အနေအထားမျိုးလောက်ပဲ ရှိပါတယ်။

ကျုပ်တို့ ပြောတဲ့စကားမှာတော့ ပွဲပြီးပြီးရော မဟုတ်ဘဲနဲ့ တကယ် ကျုပ်တို့လူတွေကို ဖြစ်စေချင်ပါတယ်။ ဖြစ်စေချင်တာမှာ ခင်ဗျားတို့ကလည်း ကျုပ်အပေါ်ကို ယုံကြည်ကြပါတယ်။ ဖြစ်စေချင်တာကို သိပြီး ခင်ဗျားတို့ကလည်း ဖြစ်ချင်ကြတာကို ကျုပ် သဘောပေါက်ပါတယ်။ သဘောပေါက်တာမှာ စိတ်ကလေးနဲ့တင် သဘောပေါက်တာမဟုတ်ဘဲနဲ့ ငါတို့ ဆရာတော်ပြောသလို လိုက်ကို လုပ်ရမှာပဲလို့ အဲဒီလိုမျိုးအထိ ခင်ဗျားတို့အနေနဲ့က ကျုပ်စကားကို မျှိုးပေးကြစမ်းပါလို့ ပြောချင်ပါတယ်။

ဟာ ဆရာတော်ပြောတဲ့အတိုင်း လိုက်လုပ်ရမှာပါပဲ။ ငါတို့ ဆရာတော် ပြောတဲ့အတိုင်း လိုက်မလုပ်နိုင်စရာ မရှိဘူး။ ငါတို့ဟာ စကားကို မှန်မှန်ပြောတယ်။ သူများ ရှုတ်ချစရာ၊ အပြစ်တင်စရာ၊ ကဲ့ရဲ့စရာတွေ မရှိအောင် ပြောတယ်ဆိုတာမှာ ငါတို့ ဘာလို့ မလုပ်နိုင်ရမှာလဲ။ ငါတို့ အလုပ်တစ်ခု လုပ်တဲ့အခါမှာ သူတစ်ပါး နစ်နာအောင် ကိုယ်လုပ်တယ်ဆိုရင် ဘယ်သူက ခံနိုင်ပါ့မလဲပေါ့။

ဒီလိုဆိုရင် သူ့ကို အသာပေးပြီးတော့ ကိုယ် အနစ်နာခံရင်လည်းပဲ ဘယ်လို အနစ်နာခံနိုင်ပါ့မလဲပေါ့။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလည်း အနစ်နာမခံနိုင်ဘူးဆိုတော့ သူတစ်ပါးကလည်း ကိုယ့်လိုပဲ ကိုယ်က လုပ်တာကို အနစ်နာမခံနိုင်မှာဆိုတော့ သူလည်း မနစ်နာရလေအောင် ကိုယ်လည်း အနစ်နာမခံရလေအောင်၊ အလုပ်ကို လုပ်ကြရမှာပေါ့လို့ ပြောရမှာပါ။

အဲဒီတော့ ဒါလေးက မလိုက်နာနိုင်စရာ မရှိဘူးလို့ ထင်ပါတယ်။ ကျုပ်ဖြင့် ပေါ့ပေါ့ပါးပါးလေးလို့ကို ထင်တာပဲ။ ကျုပ်ကို တရားကျင့်တာနဲ့စပ်ပြီး သိပ်ကို တလေးတနက်ကြီး ထင်တယ်လို့ ပြောကြဆိုကြသူတွေလည်း ရှိပါတယ်။ တကယ်ဆိုတော့ ကျုပ်ကတော့ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးလေးပဲလို့ ပြောချင်ပါတယ်။ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးလေး ဖြစ်ပေမယ့် သူ့ဟာနဲ့သူ အကြောင်းသင့်ပြီး အချက်ကျလိုက်တာကလည်း အလွန်ကျတယ်လို့ ပြောရမှာပါ။ အစောက ပြောခဲ့တဲ့ဟာကို ပြန်ကောက်ပြောရပါမယ်။

တကယ်တော့ ခင်ဗျားတို့ ငါးပါးသီလ ဆိုပြီးတော့ ကျုပ်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာတွေ

ပြောကြတယ်။ အဲဒီ ငါးပါးသီလဟာ သဘာဝကျတဲ့ဟာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီ ငါးပါးသီလဟာ သဘာဝမကျပါဘူးလို့ ပြောရပါမယ်။ သဘာဝဆိုတာ တိရစ္ဆာန်တွေဟာ သဘာဝပဲလို့ ပြောရမယ်။ တိရစ္ဆာန်တွေဟာ သူတို့ စားခွက်ကို လုစားရင် လုစားခံရတဲ့ အကောင်က ပြန်ကိုက်တာကို လုပ်တယ်။

ပြောရမယ်ဆိုရင် ကိုယ်စားနေတာကို ပျက်စီးအောင် လုပ်တာပဲဆိုတော့ ကိုယ်စားနေတဲ့အစာကို လာလုတာဖြစ်လို့ အဲဒါဆိုရင် ဘာလုပ်လဲဆိုတော့ ကိုက်ထုတ်ပစ် လိုက်တာပဲ။ အဲဒီလို ကိုက်တာဟာ သဘာဝပဲလို့ ပြောရမှာပါ။ တစ်ကောင်က တစ်ကောင်ကို ဖိနှိပ်အနိုင်ယူတာတွေဟာ သဘာဝကျတာတွေပါပဲ။ ဒါဟာ တိရစ္ဆာန်တွေရဲ့ သဘာဝပါပဲ။ သက်ရှိသတ္တဝါတွေရဲ့ သဘာဝပဲ။ အကျယ်ဆုံးပြောရရင် သတ္တလောကကြီး တစ်ခုလုံးရဲ့ သဘာဝပဲလို့ ပြောရမှာပါ။

အဲဒီအထဲမှာ လူတွေကတော့ မသတ်ကောင်းဘူး။ မသတ်ရဘူးနဲ့ ပြောနေကြ တာဟာ သဘာဝကို လွန်သွားတယ်လို့ ပြောရမှာပါ။ အဲဒီတော့ ကျုပ်တို့ ကျင့်ရတဲ့ ငါးပါးသီလဟာ သဘာဝကနေ လွန်အောင် ကျော်အောင် လွန်ပြီးကျင့်ရတာလို့ ပြောရမှာပါ။ ဒါကြောင့် လုံခြုံအောင် မလုပ်နိုင်တာလို့ ပြောရမှာပါပဲ။

သတ်တာရှောင်ဆိုရင် ဘယ်သူရှောင်နိုင်လဲ။ ဘယ်သူမှ မရှောင်နိုင်ပါဘူး။ ကိုယ့်လာသတ်မယ်ဆိုရင် ကိုယ့်လက်ထဲမှာ သေနတ်သာရှိလို့ကတော့ ကိုယ့်လာ သတ်မယ့်သူကို ကိုယ်ကဦးအောင် မပစ်လိုက်ပေဘူးလားလို့ မေးရင် ပစ်လိုက်မှာပါပဲ။ ဒါဟာ လူတိုင်းက ပစ်ကြမှာပါပဲလို့ ပြောရမှာပါ။

ကိုယ့်လက်ထဲမှာ ဓားရှိတယ်။ လှံရှိတယ်။ တစ်ဖက်သူက ဒုတ်နဲ့ သေအောင် လာရိုက်ပြီဆိုရင် ကိုယ့်မှာ ဓားရှိရင် ဓားနဲ့ မခုခံပေဘူးလား။ ခုခံကြမှာပါပဲ။ အဲဒီတော့ လူက ပြောရမယ်ဆိုရင် သဘာဝကိုလွန်ပြီးတော့ ငါးပါးသီလကို အကျင့်ခိုင်းတာပါ။ လူဟာ သဘာဝအတိုင်း နေမယ်ဆိုရင် ငါးပါးသီလက ပျက်ရမှာပဲ။ သဘာဝအတိုင်းသာဆိုရင် ငါးပါးသီလက ပျက်ရမှာပဲဆိုတော့ ဒီ ငါးပါးသီလက သဘာဝကို လွန်တဲ့တရားပဲ။

ဘာဖြစ်လို့ သဘာဝကို လွန်ရတာတုန်း၊ လွန်ပြီး ကျင့်ချင်ရတာတုန်းဆိုရင် လူက ကြီးပွားချမ်းသာချင်တယ်။ ကြီးပွားချမ်းသာချင်ရင် ကိုယ့်ဘာသာ တစ်ယောက်

တည်းလုပ်လို့ မရဘူး၊ ကြီးပွားချမ်းသာချင်ရင် အပေါင်းအသင်းနဲ့၊ မိတ်နဲ့ဆွေနဲ့ လုပ်ရပါလိမ့်မယ်။

ခင်ဗျားတို့ အဲဒါနဲ့စပ်ပြီး ဂရုစိုက်ကြပါလို့ ပြောချင်ပါတယ်။ အခု မိတ်ဆွေဖွဲ့ထားတာက အလှအပလောက်ပဲရှိတော့သလို ဖြစ်နေတယ်။ တကယ်တော့ မိတ်ဆွေတွေက ကြီးပွားစီးပွားဖြစ်ဖို့ပါ။ တကယ် ကြီးပွားစီးပွားဖြစ်ချင်တယ်ဆိုရင် မိတ်ဆွေသာ မရှိလို့ကတော့ ဘာကြီးပွားစီးပွားမှ မဖြစ်ဘူးလို့ ပြောရမှာပါ။

ကျုပ်မိုးပေါက်ကျမှာ နေတုန်းက ပုဏ္ဏားလေးတစ်ယောက် ကျုပ်ကျောင်းကို ရောက်လာတယ်။ ဒီနားမှာ မိုးပြာဘုန်းကြီးရှိတယ်လို့ ကြားပြီး ဘုန်းကြီးဆိုတာ အပြာရောင်နဲ့ဆိုတော့ တပည့်တော် မမြင်ဘူးလို့ လိုက်ပို့စမ်းပါပြောပြီး လာခဲ့တာဘုရားနဲ့ ပြောတယ်။

အေး ဒီလိုဆိုတော့ ငါ့ မိုးပြာဘုန်းကြီးဆိုတာ မင်းအခု တွေ့ဖူးသွားပြီပေါ့ကွာလို့ ပြောတော့ ဟုတ်တယ်ဘုရား၊ တွေ့ဖူးသွားပြီဘုရားနဲ့ ပြောတယ်ပေါ့။ တွေ့ဖူးရုံမျှနဲ့ တပည့်တော် မပြီးချင်ဘူးတဲ့။ သူက ပြောတော့တာပေါ့။ တပည့်တော် ဆုတစ်ခုလည်း တောင်းချင်တယ်တဲ့။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဘုန်းကြီးက ထူးခြားတဲ့ ဘုန်းကြီးဖြစ်နေလို့တဲ့။

ဟာ ဘာဆုတောင်းမှာတုန်းလို့ မေးတော့ တပည့်တော် အခုအလုပ်လုပ်မလို့ဘုရားတဲ့။ တပည့်တော်က ဘွဲ့ရပြီးသွားရင် စီးပွားရှာမယ်လို့၊ တပည့်တော်က အဓိဋ္ဌာန်ထားတာတဲ့ ၊ ဘွဲ့ကမရသေးဘူးဘုရား။

ကျောင်းတွေပိတ်နေတာနဲ့ မပြီးသေးဘူးတဲ့။ နှစ်က စေ့နေတော့ ဘွဲ့နောက်မှ ယူမယ်ဆိုပြီး စီးပွားရေးလုပ်တာ တပည့်တော်က သစ်စက်ထောင်ထားတာလို့ ပြောပါတယ်။ အဲဒီတော့ တပည့်တော် သစ်စက်ထောင်ထားတာကို အောင်မြင်အောင် ဘုန်းကြီးကနေပြီးတော့ ဘယ်လို နည်းလမ်းပေးမတုန်းတဲ့။ အဲဒီနည်းလမ်းပေးတာကို တပည့်တော် ဆု အဖြစ်ရချင်ပါတယ်။ အဲဒါ ပေးပါလို့ပဲ လျှောက်ပါတယ်။

ကျုပ်ကလည်း ဟာ ကွာ မင်းကတော့ ပုဏ္ဏားဆိုတဲ့အတိုင်း လူလည်ပဲလို့ ပြောပါတယ်။ ပုဏ္ဏားဆိုတာ တကယ်ပဲ သူများဆီကလည်း ရအောင်တောင်းတတ်တယ်။ ငါ့လည်း ဒီလို တောင်းတာမျိုး တစ်ယောက်မှ မကြုံဖူးဘူးဟာ၊ ငါ့ဆီကို စီးပွားဖြစ်အောင်

ညွှန်ကြားပေးပါလို့ တစ်ခါမှ မတောင်းဖူးဘူး၊ ငါလည်း စဉ်းစားပြီး ပြောရမှာပေါ့ကွာလို့ ပြောပါတယ်။

အရိယသစ္စာကို ဆင်ခြင်ပြီး ပြောရပါတယ်၊ အေး မင်းကို ပြောပါဆိုရင် ရှေးကလူတွေရဲ့ ရိုးရာထုံးစံအတိုင်းသာ ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ မင်း အရင်းအနှီးပြည့်စုံအောင် လုပ်ပါလို့ တစ်ချက်ပြောလောက်တယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် အရင်းအနှီးပြည့်စုံမှ အောင်မြင်မှာကိုးကွ၊ နောက်တစ်ခါ အတတ်ပညာ ပြည့်စုံအောင်လုပ်ပါ၊ မင်းသစ်စက်လုပ်မှာ ဆိုတော့ သစ်စက်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ အတတ်ပညာပြည့်စုံအောင်လုပ်ပါလို့လည်း ပြော လောက်တယ်၊ နောက် မင်းသစ်စက်က ချောင်ကြားထဲဖြစ်မနေဘဲ နေရာထိုင်ခင်း ကောင်းတဲ့ နေရာမှာလုပ်ပါလို့လည်း ပြောမှာပဲ။

သူ့ရဲ့ အလုပ် နေရာထိုင်ခင်းကလည်းကောင်းတယ်၊ သူ့မှာ အတတ်ပညာကလည်း ရှိတယ်၊ သူ့မှာ အရင်းအနှီးကလည်းပြည့်စုံတယ်ဆိုရင် ဒါလည်း အောင်မြင်ရမှာပဲ ဖြစ်တယ်၊ ရှေးအခါကတော့ အဲဒီ အချက်သုံးချက်ကိုပဲ ဦးစားပေးပြောကြမှာပါကွ၊ ငါလည်း ရှေးအခါကလိုဆိုရင်တော့ အဲဒီလိုပဲ ပြောလိုက်မိမှာပါပဲ၊ အခုတော့ ငါ အဲဒါတွေ မပြောချင်တော့ဘူးကွာ၊ ဒါဆိုရင် ဘာပြောမတုန်းဘုရားတဲ့ သူက မေးတယ်။

မင်း မိတ်ဆွေ ကောင်းကောင်းရအောင်လုပ်ပါလို့ ငါက ပြောမှာလို့ ပြောတော့ မိတ်ဆွေကောင်းကောင်းရတာနဲ့ အောင်မြင်ပါ့မလားဘုရားလို့ သူက ဒီလို ပြန်မေးတယ်၊ မိတ်ဆွေက တကယ်အောင်မြင်စေတာကွ။

ဘယ်လို တကယ်အောင်မြင်စေတာလို့ ပြောရမလဲဆိုရင် တကယ့် မိတ်ဆွေသာ ရှိနေရင် မင်းကလည်း အရင်းအနှီးက ချို့တဲ့နေတယ်၊ အရင်းအနှီးနည်းနေလို့ စီးပွားလုပ်တာမှာ ထစ်ငေါ့နေရင် မင်းမိတ်ဆွေရင်းက ဟ ငါ့ပိုက်ဆံ ဘယ်နှစ်သိန်း ရှိတယ်၊ အခု အဲဒါ အားနေတယ်၊ မင်းအဲဒါ ယူသုံးလို့ မိတ်ဆွေရင်းက ပြောလောက်တယ်။

မင်းအဲဒါဆို အရင်းအနှီးကလည်း မိတ်ဆွေရှိရင် ပြည့်စုံသွားမှာပဲ၊ မင်း အရင်းအနှီးတော့ ရှိတယ်ထား၊ အတတ်ပညာ ချို့တဲ့နေရင်လည်း မင်းလုပ်တာတွေ တလွဲဖြစ်နိုင်တယ်၊ အဲဒါဆို မိတ်ဆွေရှိရင် မင်းလုပ်တာ တလွဲလုပ်နေတာပဲ၊ မင်းအဲဒီလို မလုပ်ရဘူး၊ ဒီလိုလုပ်ရမှာပဲလို့ သူသိတာကို ပြောပြမှာပဲ။

အဲဒီလို ပြောပြပေးသွားရင် မင်းက နည်းလမ်းကလည်း ရပြီဖြစ်တဲ့အတွက် မင်းအဲဒါလည်း အောင်မြင်စေမှာလို့ ဒါလည်း မိတ်ဆွေကြောင့် အောင်မြင်တာပဲ။ နောက်တစ်ခုကလည်း မင်း နေရာထိုင်ခင်းက ချောင်ကြပြီး ဘယ်သူမှ မသိဘူးဖြစ်နေရင် သစ်စက်ဆိုတာလည်း လူသိဦးမှ ဖြစ်တာ မဟုတ်လား။

သစ်လာဝယ်ဖို့ ဆိုတာလည်း မင်းနေရာက ချောင်ဖြစ်နေလို့ မိတ်ဆွေရှိရင် သူက အခြားနေရာ တစ်ခုကောင်းတာကို ပြောပြပေးလိမ့်မယ်။ သူ့ရှိရင် ပေးငါးစေတာမျိုး သူအနေနဲ့ ကူညီနိုင်တာ ဖြစ်စေတာပဲ။ အဲဒီလိုကူညီတဲ့အတွက် သူလည်း အကျိုးရှိတာ ဖြစ်လို့ မင်းလည်းပဲ အဲဒီမှာ အောင်မြင်မှာပါ။

မိတ်ဆွေက အကုန်လုံးကို အောင်မြင်စေတာဟာ အဲဒီလိုဆိုတော့ မင်း အတတ်ပညာရှိအောင်လည်း နံပါတ်တစ် လုပ်မနေနဲ့၊ စီးပွားဥစ္စာအရင်း အနှီးပြည့်စုံအောင်လည်း နံပါတ်တစ် လုပ်မနေနဲ့၊ အလုပ်နေရာကောင်း ရအောင်လည်း လုပ်မနေနဲ့၊ မိတ်ဆွေရှိအောင်သာ နံပါတ်တစ်လုပ်ပါ။ မိတ်ဆွေကတော့ နံပါတ်တစ်ပဲလို့ ကျုပ်က ပြောလိုက်တော့ အဲဒီတော့ မင်းက မိတ်ဆွေ ဘယ်နှစ်ယောက်လောက် တည်ဆောက်ပြီးပြီတုန်းလို့ ကျုပ်က မေးတယ်။ သူက တပည့်တော် တစ်ယောက်မှ မတည်ဆောက်ရသေးဘူးလို့ ပြောပါတယ်။

မင်း တစ်ယောက်မှ မတည် ဆောက်ရသေးဘူးဆိုတာ ငါလည်း ယုံကြည်ပါ တယ်ကွာ၊ မင်း မတည်ဆောက်ရသေးရုံမျှ မကဘူးကွ၊ အလို့အလျောက် ရထားတဲ့ မိတ်ဆွေတွေတောင် ဖျောက်ဖျက်နေသေးတယ်လို့ ပြောရမှာပဲ။ ဟာ ဘယ်လိုတုန်းဘုရားတဲ့ ၊ မင်းမှာ အကိုတို့၊ အမတို့ ၊ အဖေတို့ အမေတို့ ရှိမှာပဲကွ။

အဲဒါတွေက အလိုအလျောက်ရတဲ့ မိတ်ဆွေတွေပဲ။ မင်းက ဘာမှ မလုပ်ရဘဲနဲ့ မင်း အချောင်ရတဲ့မိတ်ဆွေတွေ၊ အဲဒီလို အချောင်ရတဲ့ မိတ်ဆွေတွေတောင် မင်းအနေနဲ့ ဖျောက်ဖျက်ပစ်သလို ဖြစ်နေတယ်။

အမနဲ့ ရန်ဖြစ်လိုက်၊ အမေနဲ့ ရန်ဖြစ်လိုက် ၊ အမေနဲ့မျက်နှာကြော မတည့်ဖြစ်လိုက်၊ ဒါတွေဟာ မင်း မိတ်ဆွေတွေကို ဖျောက်ပစ်နေတာပဲ။ အချောင်ရတဲ့ မိတ်ဆွေတွေများ တစ်စက်မှ ဖျောက်ဖျက်မပစ်လိုက်လေနဲ့နော်၊ အဲဒီ မိတ်ဆွေတွေကို ပြန်ပြီး မိတ်ဆွေဖြစ်အောင် တည်ဆောက်ရမယ်။ နောက်ထပ် မိတ်ဆွေတွေလည်း မင်းဟာမင်း တည်ဆောက်ယူရမယ်။

ဟာ ဘယ်လိုလုပ် ဆောက်ယူရမှာလဲ ဘုရားတဲ့ ၊ မိတ်ဆွေက ဘာနဲ့တည် ဆောက်ရမှာလဲဘုရားတဲ့၊ မင်း ဒါနဆိုတာ ကြားဖူးလားလို့ ကျုပ်က မေးတော့ ဟာ တပည့်တော်က ပုဏ္ဏားပဲဘုရား၊ ကြားဖူးတာပေါ့တဲ့။

ဒါနဆိုတာကို ကြားဖူးတယ်ဆိုရင် မင်းတို့ ပုဏ္ဏားတွေက ဒါနကို ဘာအတွက် လုပ်ရတာလဲလို့ မေးတော့ တပည့်တော်တို့ ဗြဟ္မာ့ပြည်သွားဖို့ရာအတွက် လုပ်ရတာတဲ့၊ အေး မင်းတို့ ပုဏ္ဏားတွေ အဲဒါ မှားတာပဲကွ။

တကယ်တော့ ဒါနဆိုတာ မိတ်ဆွေဖွဲ့ဖို့ ပစ္စည်းပဲကွ၊ မိတ်ဆွေဖွဲ့ဖို့ ပစ္စည်းထဲမှာ ရှေ့တန်းအရောက်ဆုံး ပစ္စည်းပြောပါဆိုရင် အဲဒါဟာ ဒါနပဲကွ၊ တကယ်လို့ မင်းက ဒီသူတစ်ယောက်ကို ကူညီလိုက်၊ ပေးကမ်းလိုက်ဆိုရင် အဲဒီသူက မင်းကို ချစ်မှာပဲ၊ အဲဒီ လိုဆိုရင် ဒါဟာ မိတ်ဆွေအသစ်တစ်ယောက် မရဘူးလားကွ။

ဥပမာ တို့ငယ်ငယ်က ရထားနဲ့ ဘာနဲ့ သွားတဲ့အခါဆိုရင် တချို့ ခရီးသွားတွေက ခရီးသွားရင် စားဖို့လက်ဖက်အုပ်တွေတို့၊ မုန့်ထုတ်တွေတို့ ဝယ်ဝယ်လာကြတယ်၊ သူတို့စားတဲ့အခါ ဘေးနားက လူတွေကိုလည်း စားပါဦး၊ စားပါဦးနဲ့ လျှောက် ကျွေးကြတယ်နော်။

သူကျွေးတာလေးက ဘာမှ မဟုတ်လောက်ပေမယ့်လို့ သူ့ကိုခင်မင်သွားပြီး သူတို့ဖြင့် မိတ်ဆွေတွေ ဖြစ်သွားလိုက်ကြတော့တာပဲ၊ အဲဒီလိုပါပဲ ဒါနက တကယ့် မိတ်ဆွေကို ရစေနိုင်တဲ့ အရာဖြစ်တယ်၊ အဲဒီတော့ အဲဒီ ဒါနဟာ တကယ့်မိတ်ဆွေ ဖြစ်ဖို့ရန်အတွက်ပဲ လုပ်ဖို့လိုတယ်၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သွားဖို့ရန်အတွက် မလုပ်နဲ့လို့ ပြောလိုက်ရတာပေါ့။

နောက် မင်း အဲဒီ မိတ်ဆွေကို ဒါနပြုတဲ့အတွက် ရပြီလို့ဆိုပါတော့၊ ရပြီ ဆိုပေမယ့် ချုပ်ဆေးမပါတဲ့ဆေးဆိုးထားလို့ရှိရင် ရေနဲ့ထိရင် ပြယ်သွားမှာ ဖြစ်တဲ့အတွက် အဲဒီလိုပဲ မင်းရထားတဲ့ မိတ်ဆွေကိုလည်း ချုပ်ဆေးလေးနဲ့ ချုပ်ထားဖို့ ရှိသေးတယ်။

အဲဒီ ချုပ်ဆေးက ဘာလဲဆိုရင် အဲဒါဟာ သီလပဲ၊ သီလကို မင်းတို့ ပုဏ္ဏားတွေက ဘယ်လိုသဘောမြင်လဲလို့ မေးတော့ အဲဒါလည်း တပည့်တော်တို့က ဗြဟ္မာ့ပြည်သွားဖို့ပဲလို့ ပြောပါတယ်၊ တကယ်တော့ အဲဒါလည်း မဟုတ်ဘူးကွ။

တကယ်က သီလက ကိုယ့်ရပြီးသား မိတ်ဆွေလေးကို ပျက်ပြယ်မသွားဖို့အတွက် ထိန်းထားပေးတဲ့ဟာ ဖြစ်တယ်။ ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ မိတ်ဆွေချုပ်ဆေးပေါ့ကွ။ တကယ်လို့ မင်းက ပေးထားလို့ မင်းကို ချစ်ခင်ပြီး မိတ်ဆွေတွေ ဖြစ်နေကြဦးတော့တောင်မှ မင်းကနေပြီးတော့ လူတစ်ယောက်ရဲ့ပစ္စည်းကို ခိုးသတဲ့၊ လူတစ်ယောက်ကို လိမ်သတဲ့လို့ သီလပျက်တာလေးများ သူတို့ ကြားလို့ရှိရင် ဒီကောင်က အကျင့်သီလ မကောင်းတဲ့ကောင်ပဲ။

ဒီကောင်ကို မိတ်ဆွေထားလို့ မဖြစ်ဘူးဆိုပြီးတော့ ဖြစ်ပြီးသား မိတ်ဆွေ အနေကလည်း ဖျက်ပစ်မှာပဲ။ အဲဒီတော့ မင်းကသာ သီလတွေ လုံခြုံပြီးတော့နေတယ်ဆိုရင် အဲဒါ မိတ်ဆွေချုပ်ဆေးပဲ။ မပျက်တော့ဘူး၊ ဒါကြောင့် သီလကိုလည်း မိတ်ဆွေချုပ်ဆေးအဖြစ် မင်းကနေ ဆောက်တည်ထားလိုက်ပါ။

လူတွေက ငါ့ကို ယုံကြည်နေတာ မပျက်အောင် ငါ ဒီသီလနဲ့နေရမယ်၊ ဒီသီလတွေ မရှိရင်တော့ သူတို့ယုံကြည်မှုတွေ ငါ့ဆီကနေဖျက်ပြီး ငါ့ကို ချောက်တွန်းသွားကြမှာလို့ သိပြီး အဲဒီ မိတ်ဆွေချုပ်ဆေးလည်းပဲ သီလကို လုပ်၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သွားရအောင် မလုပ်နဲ့လို့ ပြောလိုက်တာပေါ့။

ဘာဝနာဆိုတာကော မကြားဘူးဖူးလားကွာလို့ မေးတော့ တပည့်တော်တို့က ပုဏ္ဏားပဲ။ ကြားဖူးတာပေါ့ဘုရားတဲ့၊ ဘာဝနာက ဘာလုပ်ရတဲ့ဟာလဲလို့ မေးတော့ ဗြဟ္မာ့ပြည်သွားဖို့ဟာပဲဘုရားနဲ့ သူက ပြောပြန်တယ်။

ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ အားလုံး ဗြဟ္မာ့ပြည်သွားဖို့ အရာတွေချည်းပဲ။ ဒါနဲ့ ဘာဝနာဆိုတာလည်း ဗြဟ္မာ့ပြည်သွားဖို့အတွက် မဟုတ်ဘူးကွ။ ငါလုပ်ထားတဲ့ ဒါနတွေ အချက်ကြရဲ့လား၊ ပျက်ပြယ်များနေသလား၊ ငါဆောက်တည်တဲ့သီလကလည်း အချက်ကြရဲ့လား၊ မိတ်ဆွေ ချုပ်ဆေးဖြစ်ဖို့ အချက်ကြရဲ့လားပေါ့။ အဲဒီလို မဟုတ်ဘဲနဲ့ တခြားတွေနဲ့များ ချုပ်ဆေးကောင်းမဟုတ်ဘဲ ချုပ်ဆေးအတုများဖြစ်နေလေသလား၊ အဲဒီလိုတွေ ဆန်းစစ်ပြီး ချုပ်ဆေးအစစ်ဖြစ်အောင် မိတ်ဆွေဖွဲ့ခြင်းအစစ်ဖြစ်အောင် ဒါနအစစ်၊ သီလအစစ်ဖြစ်အောင် ပွားများတာဟာ အဲဒါ ဘာဝနာပဲကွ။

ပြောရမယ်ဆိုရင် အခုပြောခဲ့တဲ့ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာသာ မင်းကနေ ပွားများလိုက်ရင် မိတ်ဆွေတွေပေါ့။ မိတ်ဆွေတွေ မင်းရလာမှာ၊ မိတ်ဆွေတွေက တစ်နေ့တစ်နေ့

ပိုပို များလာပြီဆိုတော့ သူတို့ကူညီနိုင်တာက တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုဆိုတော့ မင်းလိုချင်တာတွေ ကူညီလိုတာတွေကို သူတို့က ကူညီသွားကြမှာကွ။

အဲဒီတော့ မင်းအောင်မြင်မှာပဲကွ။ အဲဒီနည်းလမ်းဟာတော့ဖြင့် မင်းအောင်မြင် ပါလိမ့်မယ်။ မင်းအောင်မြင်အောင် လုပ်ပါလို့ဆိုတာမျိုး ကျုပ်က ပြောလိုက်ရဘူးတယ်။ အဲဒီတော့ ပြောရမယ်ဆိုရင် တကယ်ပဲ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာတို့ကို မိတ်ဆွေရဖို့နဲ့ မိတ်ဆွေတွေကို ချုပ်ဆေးအဖြစ်နဲ့ ဘုန်းကြီးဟာကလည်း လျော့တိလျော့ရဲ ဖြစ်လိုက်တာ။ ပေါ့ပေါ့ကလေးရယ်လို့ ပြောကြမှာပေါ့။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် ကိုယ်က မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်နေရင် နောင်ဘဝကို မြင်ထားတာပဲ။

ဒါနပြုကြဟေ့ဆိုရင် နောင်ဘဝအတွက်၊ သီလဆောက်တည်ကြစို့ဟေ့ ဆိုလည်း နောင်ဘဝအတွက်ပဲ။ ဘာဝနာပွားကြစို့ဟေ့ဆိုလည်း ပိုဆိုးသေး နောင်ဘဝအတွက်ပဲ မဟုတ်လား၊ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာကို နောင်ဘဝမှာ ထည့်လိုက်တော့ နောင်ဘဝက ဖြစ်တယ်လို့ကလည်း ဘယ်သူမှ သိတာ မဟုတ်ဘူး၊ မဖြစ်ဘူးလို့ကလည်း ဘယ်သူမှ သိတာ မဟုတ်တာကြီးကို ကိုယ်တိုင်လည်း မသိဘူး၊ ဘယ်သူမှ သိသူလည်း မရှိတဲ့ ဟာကြီးကို ကိုယ်ကနေ ယူနေပြီလို့ ဆိုရင်တော့ ဒီမြင်တဲ့အမြင်က မှန်တဲ့အမြင် မဖြစ်နိုင်ဘူး။

ကဲ ဒီလိုဆိုရင် ဒီအမြင်မှားကြီးနဲ့ ဒီဒါနလုပ်နေပြီ၊ ဒီသီလ ဆောက်တည်နေပြီ၊ ဘာဝနာ ပွားနေပြီလို့ ဆိုတဲ့အခါကျတော့ သာသနာပ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာတွေ ဖြစ်မနေဘူးလား၊ အဲဒီလိုဆိုတော့လည်း သာသနာပ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာတွေက သူတို့နောင်ဘဝအတွက် လုပ်နေပြီလို့ဆိုတဲ့ အခါကျတော့ ဒီဘဝက လူတွေအတွက် ဘယ်လိုမှ မဟုတ်နိုင်တော့ဘူး။

ကဲ အလှူကြီးပေးမယ်ဆိုပြီး လူထောင်ပေါင်းများစွာကို ဒန်ပေါက်ထမင်းတွေ ကျွေးပြီး အလှူကြီးပေးမယ်တဲ့၊ အဲဒီ အလှူပွဲကို ခင်ဗျားတို့လည်း ဖိတ်ပြီး ကျွေးတယ်ဆိုပါတော့၊ အဲဒီအလှူပွဲကို ငါတို့ဖိတ်ပြီး ဒန်ပေါက်ထမင်းတွေ ကျွေးတယ်၊ ကျေးဇူးတင်လိုက်တာဆိုတာမျိုး ကျေးဇူးတင်ပါ့မလားလို့မေးရင် ဘယ်သူက ကျေးဇူးတင်ပါမလဲကွာ၊ တကယ်တော့ ဒီအလှူရှင်က ကိုယ့်ကျွေးတာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ သူနောင်ဘဝမှာ နတ်ပြည်ဖြစ်ဖို့တို့၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်ဖြစ်ဖို့တို့ သူရောက်ချင်တာနဲ့ သူလုပ်နေတာ

ဆိုတော့ သူ့အတွက် သူလုပ်နေတာပဲ။

သူ့အတွက်သူလုပ်နေတာမှာ ကိုယ့်ကို အသုံးပြုလုပ်တာဖြစ်တဲ့အတွက် ကိုယ်က သူ့အသုံးပြုခံတောင် ဖြစ်သွားသေးတယ် မဟုတ်လား၊ အသုံးပြုသွားတာက ကိုယ့်ဆီက ပစ္စည်းနဲ့ အသုံးပြုတာမဟုတ်ဘဲ သူ့ပစ္စည်းနဲ့ အသုံးပြုတာဖြစ်လို့ တော်သေးတယ်လို့ ပြောရပါမယ်။

အဲဒီလိုဆိုတော့ သူဘာရာမှာတုန်းဆိုရင် ဘာမှ မရဘူး၊ သူ့ကို ဘယ်သူကမှလည်း ကျေးဇူးမတင်ဘူး၊ ဘယ်သူကမှ သူ့အလှူဒါနပေါက်ထမင်းကျွေးတာ ကျေးဇူးတင်လိုက်တာလို့ မရှိပါဘူး၊ ဒီလို မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနဲ့ လုပ်တာဟာတော့ဖြင့် ဘာမှ အကျိုးမဖြစ်ဘူးလို့ ပြောကြပါစို့။

အဲဒီလို မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမပါဘဲ အမြင်ရှိရှိနဲ့ ဒီမှာပဲ အကျိုးဖြစ်ဖို့ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်လို့ လုပ်တာဖြစ်အောင် လုပ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဟော့ဒီ အလုပ်အတွက် ကျုပ်တို့တစ်တွေ အကျိုးတွေ တကယ်ဖြစ်တာပေါ့လို့ ပြောချင်ပါတယ်။

ပြောခဲ့တဲ့စကားမှာ အစောက ပြောခဲ့တာလည်း အရိယတရားပါပဲ၊ အခုပြောတာ လည်း တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် သင့်သင့်မြတ်မြတ်နဲ့ မိတ်ဆွေသင်္ဂဟဖြစ်ဖို့ ပြောတာလည်း အရိယတရားပဲ မဟုတ်လား၊ အဲဒီလို မိတ်ဆွေသင်္ဂဟအဖြစ်နဲ့နေရင် ရန်လည်း မဖြစ်တော့ဘူး။

အဲဒီလို ရန်မဖြစ်ဘူးဆိုရင် ဒီသူကတော့ဖြင့် တိုးတက် ကြီးပွားရမှာပဲပေါ့၊ အဲဒီလို တိုးတက် ကြီးပွားရမှာဖြစ်တဲ့အတွက် ဒါဟာလည်း ကိုယ့်ဘဝမှာ ငြိမ်းချမ်းကြမှာပဲ ဖြစ်တယ်၊ ကိုယ်ငြိမ်းချမ်းတာတင် မကဘဲ ကိုယ့်ကို မှီပြီး စပ်တဲ့သူတွေပါ လမ်းမှန်ကမ်းမှန်တွေရောက်ပြီး ပိုငြိမ်းချမ်းစေတဲ့ အဖြစ်ရောက်ကုန်မယ် မဟုတ်လား၊ ကဲ အဲဒီလို ငြိမ်းချမ်းအောင် ခင်ဗျားတို့ တစ်တွေက ပွားများနိုင်ကြပါစေလို့ ကျုပ်ကတော့ နိဂုံးချုပ်စကား ပြောပါမယ်၊ အဲဒီ နိဂုံးချုပ်စကားလေးနဲ့ပဲ ကျုပ်က နိဂုံးချုပ်ပါမယ်၊ ဒီ နိဂုံးချုပ်ပြီးလည်း ကော်ဖီတိုက်ဖို့ စီစဉ်ထားတယ်လို့သိရပါတယ်။

ကော်ဖီတိုက်ကြပါလို့ ပြောပါမယ်၊ ကော်ဖီသောက်ပြီးသွားရင် မအိပ်ကြပါနဲ့လို့ လည်း ပြောချင်ပါတယ်၊ ကော်ဖီဆိုတာလည်း မအိပ်ချင်တဲ့ ဆေးတစ်ခုပဲ ဖြစ်တယ်၊ ကော်ဖီသောက်ပြီးလည်း စကားပြောကြပါလို့လည်း ပြောချင်ပါတယ်။

ဘာဖြစ်လို့ စကားပြောစေချင်တာလဲ ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့က တစ်နေရာနဲ့ တစ်နေရာ အဝေးကြီးတွေ တချို့ဆိုရင် သိတောင် သိတာ မဟုတ်ကြဘူး၊ ကျုပ်ကိုတောင် သေသေချာချာ သိတာ မဟုတ်ကြဘူးလို့ ပြောရမယ်။ အဲဒီလိုဆိုတော့ တကယ်ကို ရင်းရင်းနှီးနှီး စကားပြော ကြပါ။ ကိုယ်မသိတဲ့ဟာကို သူသိနေတာ ရှိချင်ရှိနိုင်ပါတယ်။

သူမသိတဲ့ဟာလည်း ကိုယ်သိတာ ရှိချင်ရှိနိုင်တယ်။ ကဲ စကားပြောတာဟာလည်း အကျိုးတရားတွေ ဖြစ်တာမဟုတ်လား၊ ကျုပ်ဗျာ တခါတုန်းက မုံရွာဘက်က ဦးဘအုန်းသားဆိုလား ကျုပ်ဆီကို ဖုန်းဆက်ပြီးပြောတယ်။ ခင်ဗျားအဖေ နေကောင်းလားလို့ မေးတော့၊ ကောင်းတယ်ဘုရားတဲ့။

တပည့်တော်အဖေက အသက်(၉၀)ကျော်နေပြီလို့ပြောတယ်။ သူက ဘာပြောလဲဆိုရင် လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နည်းနည်းလောက်က ဆီးကျိတ်ရောဂါဖြစ်လို့ နန်းတော် အထူးကု ဆေးရုံကို သွားပြီးကုတယ်တဲ့။ အဲဒါ လွန်နေပြီ မရနိုင်တော့ဘူးလို့ ပြောပြီး ပြန်လွှတ် လိုက်တယ်တဲ့။ အဲဒါ အိမ်ရောက်တော့ ရှားစောင်းလက်ပတ်ရဲ့ အတွင်းသားတွေကို ပျားရည်လေးထည့်ပြီး ကြိတ်စက်ထဲ ထည့်မွှေးပြီး တိုက်လိုက်တာ ပျောက်သွားတယ်လို့ ပြောတယ်။

အခု ဘာမှ မဖြစ်ဘူးဘုရား၊ အဖေဖြင့် ကျန်းမာလိုက်တာတဲ့ ပြောပါတယ်။ ကဲ စကားလေးပြောလိုက်တာမှာ တကယ့် ဆေးကောင်း ဆေးနည်း သိလိုက်ရတာဟာ တကယ့် အမြတ်ရလိုက်တာပဲ။ ဆီးကျိတ်ရောဂါဆိုတာ ခက်မှခက်သနဲ့ အစောကပြောသလို အသက်ကလည်း ကြီးပြီဆိုတော့ သေဖို့ရှိတော့တာကို ဆေးရုံကလည်း မကုချင်တော့ဘူးနဲ့ တူပါတယ်။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ လူနာက လွန်နေပြီလို့ ပြောပြီး ပြန်လွှတ်လိုက်တာတဲ့။ အဲဒီတော့ စကားပြောတာက သိပ်အကျိုးများပါတယ်လို့ ပြောချင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ပြောနေကြလူတွေနဲ့ ပြောတာဆိုတာထက်၊ ပြောနေကြလူတွေကတော့ ပြောနေတာကြာတော့ စကားလည်း ထပ်နေပြီဖြစ်လို့ အခုတော့ အသစ်ရောက်တဲ့သူတွေနဲ့ ပြောကြရမှာဆိုတော့ ဒီညတော့ ကျုပ်ဆီရောက်နေတုန်း မအိပ်ကြပါနဲ့လို့ ကျုပ်ကတော့ အိပ်တော့မယ်လို့ ပြောရမှာပေါ့။ ပြီးတော့ ခင်ဗျားတို့ မနက်ကျတော့ ပြန်ကြပါလို့လည်း ပြောရမှာပေါ့။ ကျုပ်

နှုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ်။ ကဲ ကော်ဖီသောက်ပြီး စကားပြောကြပါလို့ မှာရင်း ကျုပ်ပြောတဲ့စကားကို ဒီမှာတင် နိဂုံးချုပ်လိုက်ပါတယ်။

ဓမ္မဝိဟာရီဘဒ္ဒန္တဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ
(ငါးဘွဲ့.ရ ဓမ္မာစရိယ၊ ဝိသိဋ္ဌပါကဋ)
နွေစံရာ အရိယဓမ္မသမဂ္ဂ ဥယျာဉ်
စိုးမိုးအိုင်ရွာ၊ ပြင်ဦးလွင်မြို့နယ်။
မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး
(၂၀၁၇)ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ(၃) ရက်

အထူးပြောချင်တာက

‘အစည်းအရုံးတစ်ခု ခိုင်မာစေချင်တယ်။ အက်ကြောင်းလေးကို မထင်စေချင်ဘူးဆိုရင်အဲဒီလောက် ညီညီညွတ်ညွတ်ဖြစ်နေအောင်အတွက် ဒီအချက်(၆) ချက်ကိုလည်း မမေ့ကြပါနဲ့လို့ ပြောရပါမယ်။

(၁)ပထမအချက်က ကိုယ်နဲ့ ကောင်းမွန်မျှတအောင် ပြုမူရမယ်။

(၂)ဒုတိယအချက်က နှုတ်နဲ့ ကောင်းမွန်မျှတအောင် ပြောဆိုရမယ်။

(၃)တတိယအချက်က ကိုယ်လက်ဟန်ပန် မျက်နှာအနေအထား ကောင်းမွန်မျှတအောင် နေထိုင်ရမယ်။

(၄)စတုတ္ထအချက်က ပစ္စည်းပစ္စယ အသုံးအဆောင်ကို မျှမျှတတဖြစ်အောင် စားသောက်သုံးဆောင်ကြရမယ်။

(၅)ပဉ္စမအချက်က အလုပ်အကိုင်ကိုလည်း မျှမျှတတ ညီညီညွတ်ညွတ် ခွဲဝေလုပ်ဆောင်ကြရမယ်။

(၆)ဆဋ္ဌမအချက်က ရည်ရွယ်ချက် ပန်းတိုင်ချင်းလည်း တူညီရမယ်။

ဒါတွေဟာ ခင်ဗျားတို့ မဖြစ်နိုင်တဲ့ အရာတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီလို ဖြစ်နိုင်တဲ့ အရာတွေ ဖြစ်ပေမယ့်လည်း ကိုယ့်လမ်းအဖြစ်နဲ့ အဲဒီအချက်(၆)ချက်က မရှိနေဘူးဆိုရင်ကတော့ အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ ဟိုလွန်ဒီလွန်ဖြစ်သွားနိုင်တဲ့အဖြစ် ဖြစ်စေနိုင်တာဖြစ်လို့ ခင်ဗျားတို့ စိတ်ထဲမှာ ဒီအချက်(၆)ချက်ကို စွဲပြီးတော့ ထားပေးရမယ်လို့ ပြောချင်ပါတယ်။’